

കുർഖവർദ്ധന

(പരിശൂരിച്ച പതിപ്പ്)

എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള

ബി. എ, ബി. എൽ.

കൂർഷ്വാർദ്ധനാൾ

(പരിശൃംഗാ പതിപ്പ്)

എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള

ബി. എ, ബി. എൽ.

കൂർഷ്വാലയാ ഷുക്രാധിപ്പോ

തിരവന്തപുരം—1.

രംഗ് വാല്സ് നാൾ

(പരിശീലിച്ച പതിപ്പ്)

എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള,
ബി. എ., ബി. എൽ.

കമലാലയാ ഡോക്യിറ്റോ,
തിരവനന്തപുരം.

[പകർപ്പവകുഞ്ച്]

തിരവന്തപുരം
കമലാലയം ബുഷണ്ടിപ്പും പ്രവർത്തകക്കമ്പഭവനം
തിരവന്തപുരം കമലാലയം അസ്ഥിക്
അച്ചടിച്ചത്.
(ചുന്നമായി പരിശീലിച്ചത്)
2-ാംപതിഞ്ച് കാപ്പി 1000.

അവതാരിക

നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ, ചില പരിത്രകമകളിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനും, ഇത്തരികയും അപദിഷ്ട തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടാക്കിയും, സ്വപ്നാവന്നുപറവൽക്കരണാണിന് പററിക്കുവെച്ചിരിയാവും, തുല്യാം ദർശനമെന്നതനെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പരിത്രനയിൽക്കൂടുതലും, അവയും തനിൽകൂടിയിള്ള അംഗങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനക്കും, തമാസുകൾക്കും ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ടും, ഇവയുടെ സംശയാഗ്രഹപരിശോധന മാരംബിക്കുന്നതിൽ വിശദമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നോ, ഇങ്ങനെ ജീവിച്ചിരിത്രാവൃഥായികകളിൽ നാം പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതും: ഇങ്ങനെന്നും ജീവിച്ചിരിത്ര പാനം, ഏപ്പോഴും, നമ്മുടെ ലോകപരിചയജ്ഞനും തന വിപ്പുലമാക്കുന്നും, സ്വപ്നാവന്നാണുംനുണ്ടാക്കുന്നും, ഉണ്ടാക്കിപ്പിക്കുന്നും, ചെയ്യും. അതോന്നസന്ധാരണമായ്ക്കുണ്ടാക്കുന്നതും, ഏററുവും മാറരു ക്രമിയതാണെല്ലാ, ‘അന്നഭവസില്ല’. എത്രയും അടക്കാത്മക പരിചയമുണ്ടും ഒരു പ്രക്രമിയുടെ ജീവിതാനലോവത്തിൽ നിന്നും നമ്മുടെ പാഠം നന്നകനാ ആത്മഭ്വാധിം പാലെയും ഒരു ഒരു മാനസികാണ്ഡുമിഖാണ്ഡും, ഇന്ത്യാവൃഥായികകളിൽ ഒരു പാരാധാനാംകൊണ്ടും നമ്മുടെജീവിതാനലോകാക്കാനും. ഒരു പരിത്രനയും സ്വപ്നാവനയും ദ്രിഘമാക്കുന്നതും ചെയ്യുന്ന പ്രധാന സന്ദർഭങ്ങളെല്ലാ സ്വഭാവികനുതിൽ പരിത്രനയിൽക്കൂടുതലും പ്രവാന്നതയും, അതുകൊണ്ടും അ ജീവിതാനലിനും വാനികാഭ്യന്തരങ്ങളും പരിശോഭാഭ്യന്തരങ്ങളും, സ്വപ്നം ജീവിതഗതിയും ഉപഭ്യാഗപ്രാണങ്ങളും പല ആദ്ദീൻക്കാണ്ഡങ്ങളും ഇവജിൽനിന്നും

സമാർജ്ജിക്കാൻ സാധിക്കും. ഇതാണ് “സപ്താവന്ത്രം” വഞ്ഞരണത്തിനെത്തുകന്ന ഇത്തരം തൃതികളിലെ, തത്പരം ശക്തപം. പരിത്യാഗമിതികളേയും, പ്രവൃത്തികളേയും, പരി ബാമദശകളേയും, ഒരു നോവലിലോ നാടകത്തിലോ എ നാഭോലെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിൽ വേണ്ടിവരുന്ന വള്ളം രാസിക്കും, പ്രസ്തുതത്തികളേ റസാത്മകങ്ങളാക്കിത്തീക്കായും ചെയ്യും. ഇതാണ് “പ്രസ്തുത തൃതികളിലെ പാരായണ കെട്ടതുകും ജനിപ്പിക്കുന്ന കലാസൗഖ്യത്തും. ഇങ്ങനെ സാ മഹിത്രകളയുടെ തത്പര്യത്തെക്കുറം, ഉദ്ദേശ്യങ്ങനുകുറം അ യ റണ്ടംരക്ഷപ്പെട്ടു ചേന്ന വിളങ്ങുന്ന തൃതികളും ജീവച നിത്രാവ്യാധികൾ.

ഈപ്പറന്തെ റിതിക്കണ്ണ ഒരു ജീവചരിത്രാവ്യാധികാരാണ്, ശ്രീമാൻ എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള അവർക്കട ബി. എ., ബി. എൽ., പുതിയ ഗവേഷണപരമായ കൂടിചേരുത്തു പരിഷ്കരിച്ച് “ഈപ്പൊരു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുനാ “മന്ത്രംവർല്ലനന്തേ ഈ പുതിയ പതിപ്പ്”. സാധാരണ നിലയ്ക്കിട്ടു ഒരു “സ്ഥാനത്രപര”പതിയായ മാത്രം, ആല്ലോ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുനാ മംഗലംനന്ന്, കാലങ്ങുമത്തിൽ തുന്തരഭാരതവണ്ണം മുഴവൻ അടക്കിബോണിച്ചു ചക്രവർത്തിപ്പും, സംസ്കാരകവില്ലെഴുപ്പനായ ബാംഗ ട്രേസ് മന്ത്രംവരിത്തിലെ നായകനുന്ന നിലയ്ക്കും, “രത്നാവലി”, “പ്രിയഭർത്തിക”, “നാശാനന്ദം” എന്നി പ്രസിദ്ധ നാടകങ്ങളുടെ നിമ്മാനാവുന്ന നിലയ്ക്കും സുസ്ഥിരമായ “ഭവിച്ചിട്ടിട്ടിട്ടു സാമിത്രയണസ്സും, എങ്ങനെ കൈവന്നചേന്നവും കാണിക്കുന്ന പശ്ചാത്തലനിഃാരണ ക്കളേയും, ഈ പ്രതാപയണസ്സുകൾക്കപ്പെട്ടരായുള്ളൂ, എങ്ങനെ ന്തിന്നേ സാക്ഷാത്തായ മഹിമാതിരേക്കുന്നതും, ഇതിൽ

വളരെ സരസ്വം, സയുക്തിക്കവും ആയ വിധം വിവരിച്ചി ചിക്കൻ. ഓരോത്വണ്ണയൽനിലെ പരിത്യമിതിക്കും മാത്രമല്ല, പ്രേക്ഷാ, അരോദിക്ക, ചെവന്നാ, ടിബററ്, ആസ്റ്റാം, ബമ്മാ, ഇൻഡിയാചെവന്നാ എന്നീ അയയ്ക്കുന്ന രാജുങ്ങളിലെ സമകാലീന ചരിത്രങ്ങളേയും, യമാസങ്ങൾ വിവരിച്ചു കാട്ടി—മാംഗംവർലുനനേ എഴുത്തിലെ പ്രധാന സമ്രാട്ടക ഭിട നിരയിൽ ഒപ്പും നിരത്തിന്തൊരത്തും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്—അരുദേശത്തിന്റെ ഫോറുത്തയേ, ഇതിൽ നിന്നും തീരിക്കുന്നതു്.

സപ്രസാദരിയായ രാജുന്നീയ, ചിതയിൽനിന്നു്, അക്ക സമഖ്യയ്ക്കു രക്ഷിച്ചു് തന്റെ സൈന്യനിവേദ്യത്തിൽ മുട്ടിക്കൊണ്ട പോതന്നിടംവരെയുള്ള മാംഗംവർലുനജീവി ത ആഗത്തെപ്പറ്റി കാവൃത്തിയിൽ വിവരിക്കുന്ന ബാണങ്ങൾ ദിനേ “മാംഗചരിതം” ഗല്പപ്രബന്ധത്തിൽനിന്നു്, മറ്റു തെളിവുകളാൽ വസ്തുതകളെല്ലാം സാക്ഷ്യപ്പെട്ടുനന്ന പ്രസ്താവ ക്കുണ്ടോ, കുവിയുടെ ആരാധനയാത്രിക്കുന്നതിലും പരാവർത്തനം ചെയ്തു്; ശുനിൽ അപിടവിടെ ചേരുത്തുകാണുന്നതു്, പ്രസ്തു ത തുതിയ്ക്കു് ഒരു ട്രഷ്ടണവിശ്വാസംമുന്നനുണ്ടോ. ഏ കൈനാൽ, ജീവചരിത്രത്തെ അടക്കിന്മാനപ്പെട്ടത്തി കൂവു നിമ്മാണത്തിനൊരുക്കിയ അപൂർവ്വാതിയകവികളിൽ അ ശ്രദ്ധാന്വന്നായ ബാണാട്ടുനോട്ട് ആഘരവും, ഭാരതീയങ്ങളെ പഴയ കാലത്തെ കാവൃത്തിയോട് പരിചയപ്പെട്ടാനുള്ള സൗകര്യവും, മലയാളികൾക്കുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനുള്ള, ഇതു സമ്പ്രദായം, നല്ലവള്ളും ഉപകരിക്കുന്നു. എന്നതെന്നായ പ്രേ, ബാണകവിയുടെ ഇതു വിവരങ്ങളുണ്ടിയുള്ളതി—പിതാ വിന്റെ ശവസംസ്കാരമല്ലത്തിൽ ചിതാപ്രാവേദ്യത്തിനൊരു അഭി വിന്റുക്കുന്ന മാത്രാവും പുത്രനം തമ്മിലുള്ള അതിന്തു

നീതിമായ സംഭാഷണം, ജ്യോജനായ രാജ്യവർദ്ധനകൾ ചുരുക്കിയാൽ തന്നെ വസ്തുക്കൾ മുൻപായ വസ്തുക്കൾ എങ്കിലും പുതിയ വസ്തുക്കൾ എങ്കിലും വർദ്ധനകൾ തിട്ടക്കം—എന്നീ സന്ദർഭങ്ങളിലെ മഹിഷം വർദ്ധനകൾ സൗഖ്യമാർപ്പണമായ സ്വന്തവിശ്വാസം, നമക്ക് നല്ലവണ്ണം പ്രത്യക്ഷമാക്കണമെന്തു.

അതുപോലെതന്നെ, ചെചനാക്കരനായ അന്നത്തേ ദേശസ്വാരി, യുവാങ്കുചാരികൾ, പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നും ചില ഭാഗങ്ങളെ ഭാഷാനരം ചെയ്ത് ഇതിൽ ചെത്തിരിക്കുന്നതും, പ്രസ്തുത തുതിയുള്ള മററാരലംകരണമാണ്. ബുദ്ധമതപ്രസക്തികൊണ്ട് വന്നകുടാൻ കണക്കുള്ള ആ സമ്പ്രദായിയുടെ ചില അതിരൈയോക്കരിപ്പുകൾക്കും മുഴുവൻ വിശദമായി പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ടോ, മഹിഷവർദ്ധനവകുവർത്തിയുടെ കിനുച്ചുവിശദമായും, നീതിന്റൊന്നിലും കലാപ്രവിശ്വാസമുള്ളതും യാമാസമിതികമായും നിരീക്ഷിച്ചിരിയാൻ മുതുകൊണ്ട് സാധിക്കുന്നു.

മയ്യരൻ, ഭട്ടി, ഭാരവി എന്നീ സംസ്ഥാന കവികളെപ്പറ്റി, ഇതിൽ കാണുന്ന വിവരങ്ങൾക്കും, മഹിഷവർദ്ധന എം സമകാലീനരാജാക്കന്മാരം സംസ്ഥാന സാമ്പത്തികതയും പുലത്തുന്നതിൽ എത്രമാത്രം ജാഗരുക്കന്മാരായിരുന്നുവെന്നും, കാഞ്ചീപുരത്തെ പല്ലവരാജാവായ മദ്രസ്വമംഗലത്തുന്നുചെക്കുത്തിയായ “മതവിലാസ പ്രസന്ന” തന്നെപ്പറ്റി ഇതിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസ്താവംകൊണ്ടും, പൊതുവേ സംസ്ഥാനസാമ്പത്തിപ്രശ്നയികളായ അന്നത്തെ ഭാരതീയ രാജാക്കന്മാർ, നിരുത്തിയുള്ളിടത്തോളം, സപയം, കവിയർഡ്രൂമികൾ, കുടിയായിരുന്നുനം തെളിയുന്നു.

സംഗമിത്രരം, റൈപ്പകൾ, മതവിഞ്ചാസം, തൃശ്ശൂർ മഹിമ എന്നീ വിഷയങ്ങളെ അധികരിച്ചു്, ഇതിൽ നടപ്പം കാനന്നരം ചെയ്യുകാണുന്ന ചർച്ചകൾ, അലേപ്പുതാക്കരം കഴുതുന്നും സംഗമിത്രരം വരുത്തുന്നതോടുകൂടി, ഈ കൂതികൾ ചെറിയ സംബന്ധം ഉണ്ടാക്കിയാണ്.

പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഘഷ്ടവല്ലന്നർ സപ്താവ ത്രജ്ഞപുരി നിത്യപിശ്ചിരിക്കുന്ന ഒട്ടവിലത്തെ അല്ലോദ്യം, അന്ത്യരം വിനോദപ്രകാരം മുൻനീതിവും രാജാവു്, ദയാകൾ, നയങ്ങൾ, കലാകാരൻ, എന്നീ നിലകളിൽ ചോരാനിലും, ഘഷ്ടവർല്ലന്ന പരാജയമാണു് വന്ന ക്വിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു്, ഇവിടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ സലക്കും തെളിയിക്കുന്നു. തന്നെ സമകാലീനനായിരുന്നു അരബിബി അയിലെ “കാലിഫ്” ബാമരേ”പ്രോബ്ലേമു, ചിലപ്പുതി കാരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള “കലശവരഹണ്യുചക്ര വത്തി”യെപ്പോലെയോ, ആരബംഗാചിത്രമായ ജീവിതമല്ലോ, ഘഷ്ടവല്ലന്ന നയിക്കുന്നായതു്. ഇങ്ങനെയെല്ലാമിങ്കും, ഘഷ്ടവല്ലന്നൻ ജീവിതത്തിൽ ആലും മുതൽ അന്നൻലീനമായു് വത്തിച്ചു് ഒട്ടവിൽ വഴിന് വികാസം പ്രാപിച്ചുഅനേകംതിന്നും ധമാത്മാവന്തപം പ്രേരിതം നും നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇവിടെ സഭജ്ഞസമാധിയു് വിശദപ്പെട്ടതിയിട്ടണ്ടു്. അതു്, എറെക്കര, താഴെപ്പറയും പ്രകാരമാണു്.

ബാല്യം മുതലേ ഘഷ്ടവല്ലന്നൻ സൈമാദ്ദപ്പുതി നി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആക്കിക്കുന്നണില്ലോ. ബാണാന്തി ഘഷ്ടവരിതിത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന പ്രകാരമായു് ‘ഘഷ്ടവർല്ലന്ന’ന്നും ജീവിതാന്വേഷങ്ങൾ, ഈ സൈമാദ്ദപ്പുതി കൈ ചൊന്തി “ഇളക്കിവെച്ചുറപ്പിക്കു”യാണു ചെയ്യുതു്.

ശാതിനാൽ സോജരിയേണ്ടിള്ള സെഫഹാദ്ദുംനിമി ശാം, താലുതിപുജയായ് മാത്രം മനസ്സില്ലാമനന്നേസ്യാ എ, ഹഷ്പവർജ്ജനൻ കൗക്കവുംജാധിപത്രം കുടി കഴു റഡ നടത്തി. സെഫഹാദ്ദുംത്തിയായ ഒരു വൈദാവലാ ജാവായിട്ടുതന്നുണ്ടാണ്, അദ്ദേഹം തന്റെ രാജുഭാരം തുക്കിയതു്. എന്നാൽ ബുദ്ധമതസംസ്ഥം, അദ്ദേഹത്തി എന്റെ സെത്തഹാദ്ദുംനെ വഴിപോലെ വർദ്ധിപ്പിക്കുയും, സിംഗളിക്കുയും ചെയ്തു. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹം പരസ്യ മായ് ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ചു. എക്കിലും ചക്രവർത്തിയായ ഹഷ്പവല്ലന്ന്, തന്റെ രാജാത്രാതിയുട്ടിള്ളിലും അയൽ രാജുങ്ങളിലും പ്രചരിക്കുന്ന എല്ലാ അവാന്തരമതവിശ്വാസങ്ങളും ചെയ്തു പ്രതിനിധികരിക്കുന്ന പ്രമാണികളെയെല്ലാം സാംഗരം ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി, അവക്കായ് യധാംയാഗ്രഹം “പഞ്ചവംശാനം” ചെയ്തു എന്ന കാണാനുത്തിലേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാമാന്യമായ പരമതസമിഷ്ടാലുത്തി, തന്റെ സെഫഹാദ്ദുംത്തിത്പത്തിന്റെ പ്രകടലക്ഷ്യമായ് തന്നെ ശാഖിക്കുന്നും. ഈപ്രകാരം പ്രൂഢമായുള്ളിന്നിട്ടുള്ള ഹഷ്പവല്ലന്നും സെഫഹാദ്ദുംജിയിൽ, പരോപകാശാർത്ഥമായ സപ്പസ്വവത്രാഗത്തിലും മഹിമ, പ്രത്യക്ഷ പ്രേട്ടതിൽ തെള്ളും വിസ്തിക്കേണ്ടതില്ല. അവാവാദ മുക്തിക്കു വേണ്ടിയുള്ള സ്വധാനഗപരിത്രാഗം ‘ജയിന’മ തന്ത്തിയനിന്നും ഈക്കാലംകാണട്ടു് മീറ്റക്കൈത്തെയിടയിലും ധാരാളം പ്രചരിക്കുന്നണ്ണെങ്കിലും, പരോപകാശത്തിനു തുണിയുള്ള ത്രാഗം, ബുദ്ധമതത്തിനു പ്രത്യുക്കമായുണ്ടായിരുന്ന പരമതപരമാണുണ്ടാണ്, അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. ഇതു പരമതപരത്തെ ഉദാഹരിക്കുന്ന (ബൈഭലജാതകക്കട്ട

വിലെ) ജീമുതപ്പാമനൻറെ ജീവത്രാഗകമയെ ഇതില്ല
അത്മായും സ്വീകരിച്ചും, സംസ്കാരങ്ങാരിക്കുന്നവുടെ മാർഗ്ഗം
നിയമം അതിലംലില്ലോ രാത്രെസത്തിനും” സ്ഥായിത്പാം
കല്പിച്ചും, സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളിലും, ഒരു
സംസ്കാരങ്ങാടക്കം രഹിക്കുയും തദ്ദൊരു മേലാൽ പ്രേക്ഷകരു
ടെ ഉള്ളിൽ ഇഴ ഉൽക്കുചുത്തപ്പു പ്രശ്നപ്രത്യുഖ്യായും തഴെ
ചു വളരുവാൻ കാരണമാക്കുയും ചെയ്തു. ഇതാണോ മഹാ
വല്ലനൻറെ യമാത്മമഹത്പാം.

ആക്കെക്കുട്ടി നോക്കുവോരു, കമാനായകൻറെ സ
വരണാധിതികളെ ഇരു വിപുലമായും പ്രഭാപ്പീഡിച്ചും, അ
വ നിമിത്തം നായകപ്രതിയും സിലിച്ചു വളർത്തുവെ ഇതു
സപാഞ്ചവികമായും പ്രതിപാദിച്ചും, അനേകകം ജീവിതപാം
ങ്ങളെ അവസ്ഥാപരിശോഭിതം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചും, നായകപ്രവൃ
ത്തികളെ നിശ്ചക്ഷമായും നിക്ഷീതമായും നിത്രപിച്ചും, ഒട്ട
വിൽ ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം കിട്ടുന്നതുടുക്കിളിളി മട്ടിൽ
നായകൾന്റെ യമാർത്ഥമഹത്പരത വികസപരമായും പ്രകാ
ശിപ്പിച്ചും നിബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്തുത തുടി, കമാവസ്തു
കൊണ്ടും, നവുരീതിയുള്ളിള്ള ഒരു ജീവചരിത്രങ്ങൾന്റെയും,
കലാബൈജ്ഞാനങ്ങൾക്കും രസപുഷ്ടഭായ കൊവ്വുന്നയിക്കു
ഭേദ്യും കുത്രുങ്ങൾ ഒരേ സമയത്തു നിവർമ്മിച്ചു കാണുകയു
ലഭേ, “ജീവചരിത്രാവ്യാധിക്”യെന്നിളിൽ അഭിഡാനം,
ഇതിനും, എന്ന പ്രാരംഭത്തിൽത്തന്നെ നിങ്കേൽക്കുയുണ്ടാ
യതും.

ഈവിഡ വരിത്രേഖകൾ തീരെ ഭർഘുതമായുള്ള
മുൻകാലങ്ങളിലെ കരതിപ്രസിദ്ധ ഭാരതീയചക്രവർത്തിയായ
മഹാവല്ലനൻറെ ജീവചരിത്രത്തെപ്പറ്റി മുൻചോന്ന മു
ക്കാരം രസസമുദ്ദും സാതസനുശ്ചിന്നവുമായ ഒരു സാമ്പത്ര

துதி ரவிக்கூடியில், கைவாந் பூர்ணமாயிட ஆறுதலை
கேள்வியிரிக்கை உபகரணசெதிகை பரஸ்பரவெதலை;
வும் செலமில்லறும் அரியுங்கூர் மாறுமே, ஹத் ருமகை
கெள்ள அவாரமாய் சுரிதுபாளித்துவும், அரக்கீளமா
ய யிஷ்ணாவெவலவுவும், அஸாமாந்துமாய் காவுக்கலாஸா
மத்துவும், நழகை^०, ஹதிஞ்சுடுகி நழுவண்ணம் நிரீக்கி
கொள் ஸாயிக்கையுத்தி. ஹத் உபகரணசெலி ஏதென்றும்,
ஏதோவென்றுதிட, ஏதோ கோக்கை.

ம். வொள்ளுர் ஹஸ்கரினவும் அதுவோலய்
கி வில் தாந்தியகாவுக்கூட்டு—ஹவயித் ராஜபூதிக்கூ
யுத்து அதிர்யைக்கிக்கூட்டு மராத்தானியுத்து. சம்பூர்
புரோயாக்கூட்டு, ஸத்ராவஸ்மக்கூ வழிர மாந்திரிக்கூவு
கிடியுள்ளத்துறு “கிறவிவாசம்.

ஏ. யுவன்சாமி வீரரங்கான்—வினாக்களுக்காக நான் இதை எழுத விரும்புகிறேன். முன்னால் தான் அதை எழுத விரும்புகிறேன்.

ஏ. அறநூலாண்டுப்பூவிலே ஸமகாலிகங்களிடுவே
கூலிலே ஸுவனகர்—ஹவயூ^१, கேவல் கேட்கேரிவி
திரதலிமினத்து ஸமாங் மாருமேயுத்து.

ஏ. புஸிலீதுத்தமைகளாய் வேவெஷ்ளாவல்க்காரன்—
புதிய களெடுப்பிடித்தமைகளாய் ருமைக்கூடியும், யிலாண்ட்
க்கூடியும், சிறுக்கூடியும், காஸங்க்கூடியும் ஸஂவெனியிடு
வரிதானேப்பிகர அபைப்பாசைப்பாரி புரபைந்விடிக்
இட காலை அலிப்புயக்கூக்கள் ஹெரேவெஷ்ளாவல்க்காரன்-
ஆகதிமீன்த, வூவூவூக்கஸ் வலிதம், தாரதீயகாமயை
க்கூடியேயும் ஸ்மாக்கைப்புக்கூடியேயும் ஸாஸ்ரூ, உதலாய்

പല കാരണങ്ങളോന്നം, ചിലപ്പോൾ ഒരുമിച്ചു ചേ
ൻം, ഗവേഷകരാൽക്കെട അലിപ്രായങ്ങളും, സത്യാദിനക
ങ്ങളിലും പരസ്യരഹിതങ്ങളും അക്കിന്തീകരണം¹. ഈങ്ങ
നെന്നയാണ്² മേല്പറത്തെ ഉപകരണങ്ങളുടെ നില. അതു
കൊണ്ട്, അവയ്ക്ക് എക്കെങ്കുമായി നോക്കുവാൻ, സ
ത്യം കാട്ടിത്തയ്ക്കാൻമുള്ള സാക്ഷ്യമുള്ളതനെ വ
രയണം. എന്നിരുന്നാലും, ഈ ഉപകരണങ്ങളെല്ലാം ഒ
നോഴിയാതെ എലിസമമാക്കി, ഒരു ധമാത്മഗവേഷകൻ,
വിവേകചൂർവ്വം അവയെ കൂട്ടിയിണക്കിയും തമിൽ തട്ടിക്ക
ഴിച്ചും, അക്കപ്പാടെ സമൃദ്ധയിച്ചുവേണ്ടി
മാത്രം, കരയററ സത്യം തെളിഞ്ഞു-കിട്ടാതെ വരികയുമില്ല.
ഈ സമൃദ്ധയപരിശോധനയ്ക്ക്³ ഇൻഡ്യയുടെതന്നെയല്ല
അന്യംസാമ്രാജ്യങ്ങളുടെയും ചരിത്രത്തിനെല്ലപ്പറരിയും
വിജ്ഞാനവും ഗവേഷണമതങ്ങളെല്ല താരതമ്യപ്പെട്ടതിൽ തു
ലനം ചെയ്യുന്നതിൽ, നിർദ്ദാക്ഷിണ്യവും നിരന്ത്യവുമായ
ബുദ്ധിവിനിയോഗവും അത്രാവശ്യമാണ്⁴. ഈങ്ങനെ, ചരി
ത്രപാണ്ഡിത്രവും താൻപ്രയോഗവെംബല്ലവും ക്രാനോലെ
സപാധിനമുണ്ടകിൽ മാത്രമേ, സത്യപ്രകാശകമായ വ്യാ
പ്പാന്തത്തിന്⁵, ഒരു ഗവേഷകനെ സഹത്മനാക്കാൻകൂടി.
എതാഴുമായ വ്യാപ്പാന്തസാമർത്ഥ്യങ്കേണ്ട്, നാമ്മുടെ
ആധികാരൻ ഇതിൽ പലേ ടിക്കിലും, മാൺവല്ലംചങ്കുവ
അതിയെ സംബന്ധിച്ചു⁶ ഇതേവരെ അംഗീകൃതനില്ക്കിയിൽ
പ്രചരിച്ചിരന്നു. പല അലിപ്രായങ്ങളും, സഭക്കതികം
വണ്ണിച്ചു⁷ നിരസ്യമിതികൾ വെളിപ്പെട്ടതിനാണിരിക്കു
നാ ഇതു⁸ ഒരു വലിയ അന്തരുമായി, ഗവേഷകരലാക
വും ചൊതുവേ ചരിത്രാലുംരാജ്ഞികളും ക്രത്രാജവുംവം
സപീകരിച്ചുകൊള്ളുമെന്നറ്റും പരകയല്ലാതെ, ഈക്കാര്യം

അതിൽ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരന്നെ എത്തുമാറ്റം അഭിനന്ധിച്ചും കൂടിയാക്കുന്നതല്ല.

മഹംവർല്ലനൻറെ ജീവിതത്തിലെ, ഇപ്പോൾ ആ കേഷപരമിതമായി തെളിഞ്ഞുകിട്ടിയ വസ്തുതകളെയാണ് “ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ സഹിതയാസ്ത്വം കൂടും വിജ്ഞാനപ്രാഭവം ആയ ആവ്യാധികാരത്തിൽ ഇവിടെ നിന്നും ജീവന്മാസ ജനി ഫിച്ചു്, ആ വഴിയിൽക്കൂട്ടി അനേകകം സാരവത്തായ ജീവി തപാംങ്ങൾക്കു്, അവരുടെ ഏപ്പായാൽഗണ്ഡലിൽ ബീജം വാപരം ചെയ്യുന്നണ്ണെന്നു്, ശ്രദ്ധാലുവായ എത്തുവായനക്കാരണം അനുഭവപ്പെട്ടുനന്നാണ്. ഈ അനുഭവത്തിൽപ്പരം ശ്രദ്ധായ ഒരു ലക്ഷ്യം, ഒരു കാവ്യകാരന്നെ സർക്കല്ല സാമർത്ഥ്യത്തിനു സിലബിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നമില്ല.

നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരന്നെ സപ്താവത്തിനു് അന്നത്തെ മായും ചില പ്രത്യേകതകൾ അഭ്യേഷത്തിനെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുന്നു്. സപാഡിപ്രായപ്രകാശനത്തിൽ, ഡീരജും, സപ ദ്രൂപതയും, ആർജജവിഘ്നം, ഉർജജപ്രസ്പതയും ആണു് ഈ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിൽ തോറ്റ കാണുന്ന പ്രത്യേക മുണ്ടാദം. അതായതു്, പരയാനുള്ളതിനെ പരഞ്ഞേത കഴിയു എന്ന ഒരു നിഃഖ—ഉള്ളിൽ തോന്നുന്നപ്രകാരം അനു, അതു ഉട നേ പറയുക—അതു്, മഴുവനും നേരേ പറയുക—അതു ചു നായായ് അനുപാനപറയുക—എന്നീ സപാവലക്ഷ്യങ്ങളാണു്, അഭ്യേഷത്തിന്റെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഈ പ്രത്യേകതകൾ. ഗമ നാഡും ഗംഭീരവും ആയ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിചാഡിക്കു നു സന്ദർഭങ്ങൾിൽ, കവിരൂദ്ധയപ്രതീതിക്കു്, ഇതു ഉപ കരിക്കുന്ന രീതിവിശ്വാസങ്ങൾ, ഇവയല്ലാതെ മൊണ്ണാസ്ത്വ

നു”, എത്ര മലയാളിക്കും തോന്നാതിരിക്കയില്ലോ നിഖേയം-
ചുപ്പകേട്ട ഗഭ്യരകാരമാരുടെ വഴികളിൽനിന്നും ഭിന്നമായ
ക്കു പുതിയ ചിയത്തിലാണ് “ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ, തന്റെ
ഗഭ്യരീതിയും” ഇപ്പറത്തെ ഉള്ളജ്ഞസ്വലത വരുത്തിക്കൊ
ണ്ണന്നതെന്നും സമർത്തിക്കൊണ്ണും. എന്നാൽ ഈ പുതുമ, വാ
ചകരീതിക്കു സാധാരണമായുള്ള അനന്തരാവാന്വയത്തെ യ
ദേഹം മാറ്റി മറിച്ചോ, “അതും” “ഈതും” കണ്ണമാനം
പ്രയോഗിച്ചോ, “ജീവത്തിനായിരു” പക്ഷേക്കാരായ ചില
ആയുന്നിക്കു ഗഭ്യത്തുള്ളക്കൾ കൈക്കൊണ്ടുവരാരുള്ള തുറിമ
വഴികളിൽക്കൂടിയിള്ളത്തുംതന്നും. ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻറെ മ
നോയമ്മത്തിനുള്ള ദൈസർല്ലിക്കപ്പുത്രമതനേയാണ് “അ
ഒള്ഹമത്തിന്റെ ഗഭ്യരീതിക്കും ഈ വൈദിഷ്ട്രം വരുത്തി
ക്കിരിക്കുന്നതെന്നു പറയാൻ തന്മുള്ളൂ.

പല പ്രകാരത്തിലുള്ള അഭിവന്നപ്രേശിയും നാ
ണ്ണാന്നവയുണ്ടാവുത്തിയും തിക്കണ്ണതിട്ടുള്ള ഈ ഗഭ്യത്തി
മലയാളികളുടെ സാഭരാസപദന്തതിനു സവിശേഷം പാത
മായിത്തീരുമെന്നാണ് “എന്നു ദ്രുമവിത്പാസം. ആയു
നിക്കാശാസാധിത്യംബേഡലത്തിൽ ഇത്തന്മിക്കുന്ന ഉത്തമ
സ്ഥാനം ഇതിനു കൈവന്ന കാണ്ണാൻ, ജഗദ്ധിത്യപരൻ അം
സാരധിക്കുമാറാക്കേ എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി, “ഹ
ഷ്വർഖലനം”ന്റെ എല്ലാംകൊണ്ടും പുതിയ പതിപ്പായ
ഈ ജീവചരിത്രാവ്യാകീകരണ, തോൻ ഇതാ സജ്ജനസമ
ക്കം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തിരുവന്നതപുരം,
22—9—1115 }.

കെ. ശക്രപ്പിള്ള, ബി. എ-

വാഴ്യവിവരം

പേജ്^०

അല്പായം 1.		
മഹ്മൻ വംശം	1—9	
അല്പായം 2.		
ബാല്പരവും വില്ലാള്ളാസവും	10—19	
അല്പായം 3.		
മാതാപിതാക്കരമാരക്കേയും ജ്യൈജുന്നേയും		
മരണങ്ങൾ	20—29	
അല്പായം 4.		
സിംഹാസനാരോധം	29—42	
അല്പായം 5.		
യുലാസ്ത്രം വിദേശനയവും	42—62	
അല്പായം 6.		
മഹ്മൻ ഭരണതീതിയും,		
സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ജീവിതതീതിയും	62—84	
അല്പായം 7.		
മഹ്മനം സാമ്പിത്ര്യലോകവും	84—131	
അല്പായം 8.		
മതവും, കച്ചംബരജീവിതവും, സ്വാംവവും	131—161	
അറബിന്ദ്യം.		
മഹ്മൻ മധുവന്ധാസനം.	i—iii	

ഹം വാല്മീകി

അരല്പ്പാധ്യം 1.

എ. ഡി. നാല്ലാം ശതാമ്പത്തിൽ ഇപ്പുചക്രവർത്തി കുർഖ, ആതിപ്രഭവമായ ഒരു സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. അവർ അതിനെ രണ്ട് എറ്റവും കാഞ്ഞക്കുമ്പത്തോടും കുർക്കുമ്പത്തോടും ഭരിച്ചുപോന്നു. കിഴക്കൻകുന്ദൻ വംശം, ക്ഷൈടിത്താരൻ സമുദ്രങ്ങൾ, ഹിംബാല താം, നമ്മട എന്നിവയാകിയെന്നു അതിനെ അതിനെക്കുറിക്കുന്നു. കാളിഭാസാമികവിക്രൈയും കലാകാരന്മാരെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു¹. അരതിഭാസാമിത്രത്തിലും കലയിലും ഒരു പുതിയ അരല്പാധ്യം ആ ചക്രവർത്തിക്കു തുടങ്ങി. ബുദ്ധമതത്തിനെന്നും പ്രചാരത്താൽ ക്ഷയോന്നുവമായിയെന്നു മിനുമതത്തിൽ പുനർജീവിപ്പിച്ചു; അതേ സമയ ത്രാതനന്ന വസ്തുവന്നു. തുടങ്ങിയ കേരളവിക്രൈ ബൈഠലുമാം താചാഞ്ഞമാരുമാം സഹായിച്ചു² ബൈഠലുല്ലാം ത്രാതനിനു³ ഉള്ളം വരാതെ കാഞ്ഞ രക്ഷിച്ചു⁴. അവർ പ്രസിദ്ധിനേടി. മുരുപ്പുചക്രവർത്തികളുടെ ശക്തിയും കാലചക്രവർത്താരായും എ. ഡി. ആരാംശതാമ്പത്തിനെന്നും പ്രാരംഭത്താട്ടക്രൂട്ടി നാല്ലിക്കൈയുണ്ടായി. ഇപ്പുചക്രവർത്തികളുടെ ഭരണത്തിന്റെ അന്ത്യക്രാലങ്ങളാട്ട സമീചിച്ചു⁵ ഇപ്പുസാമ്രാജ്യത്തെ രണ്ട് ഓഗ്രാദിജ്ഞായി വിജിച്ചിച്ചു⁶ അതിനെ ക്ഷയോന്നുവമാക്കിച്ചു⁷. തദ്ദേശമയത്താണു⁸ മല്ലു ഏഷ്ട്രയിലെ വദ്ദുക്കി, അമ്മവാ, റാഫ്സു നദിയുടെ തീരങ്ങളിൽനിന്നു⁹ സം

സൂരയ്ക്കും എന്നാൽ പ്രവല്ലഭായ ഇണമാർ എന്ന
വർക്കാർ പുരപ്പട്ടം. അവൻ ഏഷ്യജീട്ടും യുറോപ്പി
ജന്റും ഒക്സിണിലാഗങ്ങൾ ആകുമിച്ചു്, ഏഷ്യജിലെ റണ്ട്
മഹാസ്തുതികളായ ഇഷ്ടസാമ്രാജ്യത്തിനും പാരസികസാ
മ്രാജ്യത്തിനും, യുറോപ്പിലെ ഏകമഹാസ്തുതിയായ റോമാ
സാമ്രാജ്യത്തിനും, ശക്തിക്ഷയം സംഭവിപ്പിച്ചു്. ഇണമാർ
അല്ലെന്നു ഇഷ്ടസാമ്രാജ്യം ആകുമിച്ചതു് ദാരെ-യു ആയി
യണ്ണ. അന്നു് അവിക്കേണ്ടായ ആ സാമ്രാജ്യത്തെ ഭരിച്ചു
ചോന്നതു് വീരരിൽ വീരരാജ സൂരയുള്ളവികുമാദിത്രനാ
ണു്. അതിനാൽ ഇണമാരുടെ ആകുമണം നില്ക്കുവായി;
അന്നുയും അവരുടെ രാജ്യമായ വദ്ദുക്കുന്തിരിക്കുപാളിൽ
പ്രത്യാകുമണം നടത്തുകയുംചെയ്തു്. രഘുവിന്റെ ദിഗ്ബിജി
യത്തിലെ ഒരു സംഭവമെന്ന ഗ്രൂപ്പത്തിൽ കാളിഭാസമയു്
കവി ഇം പ്രത്യാകുമണത്തെ സംസ്ഥാനി ഇങ്ങിനെ വി
വരിച്ചിരിക്കുന്നു:—

“നടനാ മാൽ ചോംചടി വദ്ദുക്കുവക്കിൽ—
കിടന്നാൽ യു പബാജിവുനും
കടത്തു ചെങ്കുക്കുരുണു പാരം
താടത്തുചേരുന്നാൽ കേസരങ്ങരിം.

സപവിക്രമം കാഞ്ഞരിൽ നേക്കുകാട്ടി—
ക്കവിരിക്കു ഇണാവുലമാക്കി ദാശം
അവിക്കുതം ചോപ്പണിവിയുള്ളവോന്നായു്—
ഉപിച്ചിത്തം രഘു ചഷ്ടിത്തങ്ങൾ.”

എന്നാൽ പിന്നീടു് ഇഷ്ടസാമ്രാജ്യം വിഭജിക്കുപെട്ടു്.
ചല അന്തച്ചിത്തിനും അവിടെ ഉത്തവിച്ചു്. അഭ്യന്തര
ശ്രീ ഇണമാരുടെ ആകുമണവും ഉണ്ണായപ്പോൾ, വേദ

കെട്ടപ്പോയിരുന്ന ഒരു മഹാവൃക്ഷം ഉത്തരമായ ഒരു കൊട്ടം കൊററിക്കുവേണ്ടി നിലയംപതിക്കുന്നതുപോലെ ഇപ്പോൾ മുഖ്യസാമ്രാജ്യം നിലയംപതിപ്പുപോയി.

ഇങ്ങിനെ അധികാരിച്ചു മുഖ്യസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പദ്ധതിമലാഗത്തു്, അതായതു് കാർഡിൻ, പബ്ലിക്, രാജ് പുട്ടാണ് എന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽ, പ്രസംഗാർ രാജ്യങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു് ഉത്തരവുംവും ഇതരങ്ങാഗങ്ങൾെല്ലാം അകുമിക്കി വാൻ തുടങ്ങി. ഈ അകുമങ്ങങ്ങളെ ചെരുതുതുറുലും കീത്തിയും ശക്തിയും നേടിയ മുന്നു പുതിയ രാജവംശങ്ങൾ ഉത്തരാധികാരിയും ഏ. ഡി. അറാംഗാബുദ്ധത്തിൽ തുടരെ തുടരെ ജനിച്ചു് ഏ. ഡി. ഡാഹർ-നു കരേ മുമ്പു് ശക്തി നും, കൂർത്തയുള്ള ക്രമസില്ലന്മായ മിമിരകലൻ എന്ന പ്രസംഗാജാവിനെ തോല്പിച്ചു് യഞ്ചാധികാരിയാണ് വിജ്ഞവർലുംന്നും പദ്ധതിമമാലവരാജാവു് അത്യന്തം കീത്തിമാനായി തനിന്റെ. ഈ പദ്ധതിമമാലവരാജ്യം രാജപുട്ടാണ്ണയിലെ ചംഖൽനബിതിരക്കളിലും കാംഫേ ഉടക്കെടലിൽ വീഴ്ന്ന മാധിനബിതിരക്കളിലുംനായി സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്നു. യഞ്ചാധികാരിയാണ് അപദാനങ്ങൾ കൊത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ജയസ്തൂംഞ്ചം ചംഖൽനബിതിരക്കൾക്കുത്തുള്ള ഉദ്യമങ്ങാർ ഗ്രാമത്തിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ടു്. നൂത്രു് അവിനെനിന്നുംകൊണ്ടു് മന്ദിരങ്ങൾ വീരപരാക്രമങ്ങളുടെയും യഗ്ന്യിന്നെങ്ങും ക്ഷേമം തുടരുതുപോലെ ഇന്നും വിളിച്ചുപറയുന്നു. യഞ്ചാധികാരിയാണ് മരണാന്തരത്തുടന്നു് പദ്ധതിമമാലവത്തിന്റെ യഗ്ന്യം അസ്ത്വമിച്ചു്.

അനന്തരം ഏ. ഡി. ദാഹർ-നു സമീപിച്ചു് യഞ്ചാധികാരിയുംപ്രാവിന്നസിൽ ഗംഗാതീരത്തു് സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്നു. ചരിത്രപ്രസിലമായ കന്ദ്രാക്കവു് ജനിലെ മെവരിരാജാവായ ഇംഡ്യാനവമ്മൻ ഉത്തരമാരാത്തിലെ ഏററവും

രക്തനായ രാജാവായി ആവിച്ചു. പിഞ്ചാവായ ഇഴൾപ്പറവമ്മൻ നാണം¹ ഇത്യാഭാവമ്മൻറെ സാമ്രാജ്യത്തിന് അടിസ്ഥാനമിട്ടു്. അദ്ദേഹം എന്നാണോട് പടവെട്ടി കീഴ്തിയും ശക്തിയും നേരിയിരുന്നു. “മഹയത്തുവംഡം” എന്ന ചരിത്രകാരന്മാർ പേരിട്ടിട്ടുള്ളതും, മഹയയുടെ സമീപത്തു് നാട്വാണി അന്നതുമായ ഒരു സാമ്രാജ്യവംഡത്തിലെ രാജാവായ കമാരയുള്ളനെ ഇത്യാഭാവമ്മൻ തോല്പിച്ചു. അതു നിമിത്തം, അഭിമാനങ്ങൾ നേരിട്ട് കമാരയുള്ളൻ പ്രഖ്യാഗയിൽ വച്ചു ഗംഗയിൽ മുക്കിലരിക്കുകയുണ്ടായി. ഗൗഡ്യത്തിലെ, അമ്പവാ ഉത്തരവൈംഗാളിലെ രാജാവും പ്രസിദ്ധനായ ഗോപിച്ച പ്രബന്ധപിന്നഗാമിയുമായ ധർമ്മാദിത്രയേന്നും ഇത്യാഭാവമ്മൻ തോല്പിച്ചു. ഉത്തരജ്ഞൻബൃഹിതിലെ രാജാക്കന്നൂരാട്ടമാത്രമല്ല, തക്ഷിണാപമത്തിലേ രാജാക്കന്നൂരാട്ടം ഇത്യാഭാവമ്മൻ പോരാട്ടി. ആന്റുഡേഹം ദിരിച്ചിരുന്നുണ്ടാണും, വിള്ളുകണ്ണിവയേതിൽ പെട്ടവന്നായ മാധവവമ്മൻ ഒന്നാണും, തെളുക്കച്ചോളവംഡത്തിന് പെട്ട ഒരു രാജാവുമാണു് ഇത്യാഭാവമ്മൻറെ പടവെട്ടിയ തക്ഷിണാപമരാജാക്കന്നൂർ. ഇത്യാഭാവമ്മൻറെ കലഭാര മെമ്പവരിവംഡം ക്രിസ്തപബ്ദം ത്രിക്കേന്നതിനു മുമ്പു് ഉത്തരവിച്ചിരുന്ന എന്ന കാണിക്കന്ന രേവകർ നമ്മക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൗംഖ്യവംഡജ രാധ മെമ്പവരികളുടെ ശാവകരം എ. ഡി. മുന്നാംകുടാബുദ്ധം അതിനെന്നതുടന്തുടരിക്കുന്നതു കാലജ്ഞാലിലും രാജപുത്രാണവിലെ കോട്ടരാജ്യത്തിലും, ബീഹാറിലെ ഗയജില്ലയിലും സാമ്രാജ്യാഭിനാശിനാണു. എന്നാൽ ഇത് മെരുവരികളുടെ ശക്തിയും ഇത്യാഭാവമ്മൻറെ പിന്നഗാമികളായ ശർവവമ്മൻ, സുസമിതവമ്മൻ, അവന്തിവമ്മൻ എന്നിവയുടെ കാലത്തിനരഞ്ഞേഷം അസ്ഥിച്ചു. ത്രിക്കേന്ന പുജ്യദ്രോഗിവംഡത്തിന്റെ വർഖി

ചുവന്ന ശക്തിയശാഖാം മെമ്പരികളുടെ ശക്തിക്ഷയത്തിലെ പ്രധാന കാരണം. ഈ പുജ്യത്വിച്ചംഗമാശാം നമ്മുടെ കമാനായകൾ, പ്രസിദ്ധ ഭാരതീയചതുവത്തിയും, ഒരു സർസകവിജയായ മഹ്പലിംഗാശാഖാദിത്രംഗൾ വംശം.

മഹ്പലിംഗംഗൾ പിതാവും, മെമ്പരിയർവ്വമ്മ എൻറെ സമകാലീനനായ അമ്പിത്രവമ്മംഗൾ പുത്രനമായ പ്രഭാകരവർല്ലഗൾ പ്രതാപരിലഗൾ കാമാന്ത്രം പുജ്യത്വ നികരം ശക്തരായിത്തീർന്ന്. പ്രഭാകരവർല്ലഗൾന്റെ രാജ്യം സമിതിചെയ്തിരുന്നതും ധൂക്ക്ഷമിക്ക് അല്ലോ ടക്ക് ദക്ഷ നാതീരങ്ങളുടുക്കു സ്ഥാനേന്ത്രപരത്തിലുണ്ട്. അവിടെക്കു ഡിനൈ സുല പിലുമായ ക്രക്ഷേത്രയുലും, പൊന്തിപ്പുട്ട് മുലം എന്നിവ നടന്നതും. സ്ഥാനേന്ത്രപരം, ശ്രീക്കുന്നുരാജ്യ ത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു. പ്രസ്തുത രാജ്യത്തെ നാഗവംശ ക്രതിൽപ്പെട്ട ഒരു രാജവംശമാണിരുന്നു പണ്ട് അഭിചുവനിൽ നാതും. ഭൂതങ്ങളുായ മിമാലയപവർത്തനിരകളുടെയും, രാജാ പുട്ടാണാചിലെ താർമ്മണാന്തകാടിന്റെയും ഇടയ്ക്കു സമിതി ചെയ്തിരുന്നു സ്ഥാനേന്ത്രപരത്തിൽക്കൂടിയല്ലാതെ ഭാരത ത്തിനെ ആക്രമിക്കുന്നവക്ക് അന്തിരിക്കുന്ന അംഗത്വംാഗജീ ക്രിയേഷ്യ കടക്കവാൻ സൗഹമമായ മരറായ മാർഗ്ഗവുമാണാ ഡിനൈപ്പു. തന്നിമിത്തം പ്രാചീനകാലം മുതൽക്ക് സ്ഥാനേന്ത്രപരം ഒരു പോക്കുമായി ഭവിച്ചിരുന്നു. ഓരത്തിനു എൻ്റെ അംഗത്വാംഗങ്ങളുടെ പൊരാ എന്നും പേരിട്ടവുന്ന ഇതു പ്രജയത്രും പ്രജവരായി ഭവിക്കുന്നവക്ക് വിഭേദി കളുടെ ആക്രമണങ്ങളെ ചെറുത്തും കീർത്തിയും ശക്തിയും നേടി ഉത്തരഭാരതം അടക്കവിശദാന്തിനെ സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കിടെന്നും ഒരു പുജ്യത്വി

വാരക്കാർ രക്തശായി ഭവിച്ചുതു്. മെഴുവരിരിജാക്കനും അട സാമ്പത്തരാധിക്കന ഇവർ അവരുടുകൂടി തങ്ങളുടെ പദ്ധതിക്കാഗത്തുള്ള കാലീനത്തിലും പഠ്യാവിലും രാജു സ്ഥാപിച്ചിരുത്തുന്ന പ്രസ്താവിലും പൊതുതി രക്തി പ്രാപിച്ചു. അവന്നിവയിൽമ്മൻറ ചരംഗന്നതരം ബാലന്നായ ഗ്രഹവ മംഗൾ കന്ദാക്കവോജത്തിലെ രാജാവാകി. ഇതോടുകൂടി മെഴുവരിക്കുടെ രക്തി ഷ്ണയിച്ചുതുടങ്കപ്പിയതിനാൽ പുജ്ഞ ഭ്രതിവംഗരാജാവായ പ്രഭാകരവർല്ലനു് ഒരു സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലേ നാട്ടവാൻ സെതക്കൽം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

മാഷ്ടന്റെ പണ്ഡിതസഭയ്ക്കിലെ ഒരു അംഗവും ഒരു പ്രസിദ്ധ സംസ്കാരവിജ്ഞാന ബാണിം ഒരു ഗഭ്രകാവുരുപ്പാന്തിന്റെ മാഷ്ടന്റെ ജീവിതത്തെ ആളുമാക്കി “മർഖവരിതം” എന്നു് ഒരു അവ്വായിക രചിച്ചു. അതിൽ മർഖവരി വംശസ്ഥാപകനായ പുജ്ഞഭ്രതിശ്വയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രാഹവും ഒരു ശ്രേഖാതാന്ത്രികസന്ധ്യാസിഡ്യുമായ ദാരാരാഹവാഹാന്ത്രം കുറിച്ചു് ഒരു ക്രമ എറണ്ടിരിക്കുന്നു. അതു് ഇപ്രകാരമാണോ്—ശ്രീകണ്ഠാരാജു ത്രിന്റെ ഒരു വിശയമായ സ്ഥാദനപ്രാരംഭത തീരിച്ചിരുന്ന പുജ്ഞഭ്രതി ശ്രേഖാസന്ധ്യാസിഡ്യായ ദാരാഹവാഹാന്ത്രം പലപ്പോഴം സദർിക്കാണണ്ണാധിക്കന. ഇതിനാൽ ദാരാഹവാഹാന്ത്രക്ക് പുജ്ഞഭ്രതിയിൽ പ്രീതി തോന്നുകയും, അബ്ദി കിശ്ചുന്നായ വാതാളസപാമി ഒരു ശ്രൂവമരാക്ഷാശൻറ കൈക്കുന്നിനിനും അപഹരിച്ച അട്ടധാസൈന്യം അംഗ്രേഷരുടെ കരമായ വധും അദ്ദേഹം അഞ്ചാമുന്നനും സമ്മാനിക്കും ചെയ്യു. അനന്തരം താൻ ഒരു കൂദാനത്തിൽ വെച്ചു് നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മദ്ദ കാലം എത്തുദിവസമെന്ന കുമ്മ

അനിന്ന് അവസാനത്തെ ക്രിയയായി വേതാളുത്തെ തന്നിക്ക് അടക്കണമെന്നോ, അതിനും തന്റെ ശിഷ്യരായ ടീച്ചിനും, പാതാളസ്പാമി, കള്ളംതാലൻ എന്നിവരുടെ സഹായം മാത്രം മനിക്രാക്കയില്ലെന്നോ, അതിനാൽ പുജ്ഞത്രതിൽ ടി ആ ക്രിയയുടെ നിർമ്മാണത്തിനും തന്നെ സഹായിക്കണമെന്നോ ഒരേവാഹായ്ക്കും ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തെന്നും അറിയിച്ചു. ഉടനേ താൻ അതിനു തയ്യാറാണെന്നും പുജ്ഞതി ആ സന്ത്രാസിയോടു പറത്തു.

ആ കമ്മം ചെയ്യുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചിരുത്തുന്ന ദിവസം മാനുക്കിൽ പുജ്ഞത്രി ‘അട്ടമാസം’ കൈച്ചിലേപ്പിക്കുണ്ടും ശ്രദ്ധാന്വനത്തിൽ ചെന്നു. അപ്പോൾ ഒരേവാഹായ്ക്കും ശിഷ്യരായം അവധിടെ അദ്ദേഹത്തെ പ്രതിക്ക്ഷിച്ചു നില്ക്കുകയായിരുന്നു. പുജ്ഞത്രി വന്നുചേരുന്നുടുടരു ഒരേവാഹായ്ക്കും അവർ നാലുപേരും ദിക്ക്‌പാലന്മാരായി നാലു വരുത്തു നിശ്ചയി. ശാന്തരം അദ്ദേഹം അവക്കുടെ മല്ലു. തനിൽ ഇരുന്നു കമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുണ്ടാണി. അൻലുരാത്രി ആ യദ്ധോരാരാ അവക്കുടെ ഉത്തരലാഗത്തുള്ള ഭ്രമി പിളങ്കയും, അതിൽനിന്നും തുണിക്കുണ്ടും എന്ന നാഗൻ അവരോടു യുഖത്തിനു സന്നദ്ധനായി വരുകയും ചെയ്തു. ആ നാഗൻ ഒഴിവാഹായ്ക്കും മുന്നും ശിഷ്യരായും നിഷ്ഠാപ്രയാസം തോല്പിച്ചു. ഉടനേ പുജ്ഞത്രി അദ്ദേഹത്തോടു യുഖം ചെയ്തു ആ നാഗനെ നിലംപതിപ്പിച്ചു. പിന്നീടും താൻ വെന്ന ശത്രുവിന്റെ ശിരസ്സു ചേരുക്കവാനായി പുജ്ഞത്രി അട്ടമാസം എടുത്തു. അപ്പോൾ തുണിക്കുണ്ടും സൂര്യ തനിൽ യദ്ധങ്ങാവവിനും കണ്ടു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ആ തൃപ്രത്യാഖ്യന്നും വിരിമിച്ചു.

ഉടനേ അദ്ദേഹം ഒരു പ്രകാശം കണ്ടു. കമലങ്ങളുടെ ഒരു സൂര്യാഖ്യം അജ്ഞാഹം റപസിച്ചു. തുപ്പാധിശ്വം അദ്ദേഹം

കൈരക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവയ്ക്ക് കാരണം എന്നതാണെന്നറ്റി യുവൻ അദ്ദേഹം ചുറും നോക്കിയപ്പോൾ തന്റെ വകുപ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അട്ടമാസഞ്ചിന്റെ ഒല്പന്തിൽ ശ്രീഭവി അതിനേതജ്ഞമയയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു് അ ദ്രോഹത്തിനു് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഉടനെ അദ്ദേഹം ആ ദേവിയെ വന്നിച്ചു വഴി തനി. സ്വന്തംകാര്യം വിസ്തി ചു് ദേഖവാഹായ്യടക്ക കമ്മം സഹാധാക്കിക്കൊട്ടക്കണ മെന്നാണു് മഹാമനസ്സുന്നായ പ്രജ്ഞത്വി അപ്പോരാ അ ദേവിയേണ്ടു് അംഗപക്ഷിച്ചതു്. ഇതു കണ്ടു് അദ്ദേഹത്തോടു് വളരെ ത്രീതി തോന്തി ആ ദേവി അദ്ദേഹത്തിനു് വരു കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം പ്രബലമായ ഒരു രാജവംശജിന്റെ സ്ഥാപകനായിത്തീരുമെന്നും, അതിന്റെനു് മാസ്യാദാ വിശം മരിയുന്നും സമനായ മഷ്ടം എന്നും ചു കുവത്തി ജാറിക്കുമെന്നമായിരുന്ന ഇതു വരത്തിന്റെ സാരം. ആ ദേവിയുടെ പ്രശാംശയം ദേഖവാഹായ്യും ഒരു വില്പാധരനായി ദേവിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രജ്ഞതിചെയ്യപ്പറവി ഇപ്രകാരം വാണിജ പ്രസ്താവി ചീരിക്കുന്നകിലും, രഘുന്റെ രാസനക്ഷേപിൽ അദ്ദേഹ തന്നെപ്പറവി ദന്തം പറത്തുകാണുന്നില്ല. മഷ്ടംന്റെ രാസ നക്ഷേപിൽ തന്റെ പുവികരായ നാലു രാജാക്കന്മാരുടെ നാമങ്ങൾ മാത്രം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇവർ നവവർല്ലാണും, നവവർല്ലന്റെ പുത്രനായ രാജുവർല്ലാണും, രാജുവർല്ലന്റെ പുത്രനായ അമിത്രവല്ലന്നും, അമിത്രവല്ലന്റെ പുത്രനായ പ്രഭാകരവല്ലന്നമാക്കും. നാരവല്ലനു് വഞ്ചിണിഡേവിയിൽ ജനിച്ച പുത്രനാണു് രാജുവർല്ലാണ്. അമിത്രവല്ലക്കതനായ രാജുവർല്ലന്റെ രാജഞ്ചിയുടെ പേരു് അപ്പേസ്രാജേവി എന്നാണു്. മഹ-

അസന്തൃപ്തം ആന രാജത്വിചയയാണ്° അതിന്റെവർലുനൻ പരിശയിച്ചതു°. കൈചക്കേൾ, മഗധത്രപ്പവംശത്തിലെ ഒരു രാജകമാരിയായിരുന്നിരിക്കാം ഈ രാജത്വി.

മഹാശ്രദ്ധ കാസനക്കളിൽ നെവർലുനനും, രാജ്യവംശനും, അതിന്റെവർലുനനും, കൈവല്യം മഹാരാജാവു° ആന അഭിഡാനം മാത്രം നഞ്ചിയിരിക്കുന്നതിനാലും, പ്രഭാകരവർലുനൻ മഹാരാജാധിരാജവന്നും പരമാദ്ദും കൈനന്നുമുള്ള ചക്രവർത്തിബിജങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന തിനാലും, പ്രഭാകരവർലുനന്നും കാലംവരെ സ്ഥാനത്തെ രാജാക്കന്നാർ പ്രഖ്യവരാക്കി ഭവിച്ചിരുന്നില്ലെനു° അനു മാനിക്കാം. അതിനാൽ അതിന്റെവർലുനൻ അപേക്ഷയോ ചിയാഗജ്ജദാം അനുച്ഛയി ചെയ്തു എന്നു° ബാണന്ന് മഹാ ചരിത്രത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു" കവിസമജമായ അതിശയോക്തിയാണും മാത്രമേ വിചാരിക്കാവു- എ. ഡി. ഓം-ന സമീപിച്ചു° നാട് വാഴാൻ ത്രഞ്ഞായി അതിന്റെ വർലുനൻ തന്നെ മോൺകോയ്യുംഡായ മെമ്പവർ രാജാക്കന്നും കീഴിൽ കാഴ്ചിരത്തിലെ ഇംഗ്ലാന്ററാട് പടവെട്ടി കുഞ്ഞിരിക്കാം.

അല്പാധി 2.

—*—

മക്കൻറെ പിതാവായ പ്രഭാകരവർല്ലനൻ എന്നും. ഒരുമിന്ന് സമീപിച്ചും സ്ഥാനങ്ങൾരാജാവായി ഡൈഷ്ട്രിക്ക് സിസ്യ, ഗ്രന്തജില്ല, ലാടം, മാലവം എന്ന രാജ്യങ്ങൾ ഓട്ടം, ഇണ്ണമാണോട്ടം പ്രഭാകരവർല്ല യാല്പര്യം നന്ന യുദ്ധം ചെയ്തു ജയിംഗനടി എന്നും വിച്ചുംഭ്രാന്തം ബാജാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രഭാകരവർല്ലനൻറെ യുദ്ധക്കൂദാശയിൽ പരിപൂം, തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിൻറെ പ്രാബല്യത്തിൻറെ അളവും ഗ്രാമിക്കന്തിനും ഇരു രാജ്യങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ അറിഞ്ഞെതെ മതിച്ചാറു. മെഴ്രുവംഗരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു രാജകുടംബമാണും സിന്റുരാജ്യം ഒരിച്ചിരുന്നതും. അതുപോലെ യാനമായി ഇന്നുഡിസ്സുനിയുടെ പദ്ധതിമാനത്തും സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു.

സൂര്യദാഹനവിക്രമാദിത്രാനൻറെ കാലത്തിനു മുമ്പും സിന്റുരാജ്യം പാരമ്പരിക്കുവര്ത്തിക്കുടെ മേൽക്കൊള്ളുകയിൽക്കീഴിൽ വര്ത്തിച്ചിരുന്നു. താർമ്മണിക്കാടിനും അതുപെട്ടിപ്പറവത്തതിനും ഇടയ്ക്കുള്ള രാജപുട്ടാണ്ണയിലെ ഒരു രാജ്യമാണും ഗ്രന്തജില്ല. കച്ചിലെ റണ്ടിൽ മാജപുട്ടാണ്ണയിൽക്കൂടി ഒഴുകിവീഴുന്ന ലുനീനശിയുടെ പദ്ധതിമന്ത്രിരത്തി മുള്ളു ബാഞ്ചുമെൻ, ജോസ്റ്റുർ എന്ന നഗരങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾബാണിസ്ഥാനൻറെ ഉത്തരാഗ്രാഹകമല്ലിൽനിന്നും എ. ഡി. അഖ്യാംഗതാഘൂര്ണിൻറെ പ്രാരംഭത്തിൽ പദ്ധതിമാനവിലും, അനന്തരം അവിടെനിന്നും പദ്ധതിമരാജപുട്ടാണ്ണയിലും കടിയേറിപ്പും മന്ത്രിന്നു ഗ്രന്തജില്ല എന്ന വർദ്ധനിൽപ്പെട്ട ഒരു രാജ്യം ആണ്.

വംശം ഇം രാജുരാത് അന്ന ഭരിച്ചിരുന്നു. പ്രഭാ കൗവല്യം നബാൾ കാലത്തെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾരാജാവു് രജിലൻ ആയിരി കമ്പാൻ ഇടയ്ക്കു്. വടക്കുടക്കിത്താൻ പ്രാവിന്നസിലെ ചെഷ്ടാർ, അമ്പവാ, പുരാജപുരം ആയിരുന്നു ഗാന്ധാര രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം. കമ്പിരാജുത്തിന്റെ മേൽക്കൊള്ളുയിൻ കീഴിൽ സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്ന ഒരു സാമ്രാജ്യമായിരുന്നു അതു്. കമ്പിരാജുത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം കാബൃളിന്റെ പദ്ധതിമോത്തരംഗാഗത്തു് മഹിന്ദ്രക്ഷയു് പരവതനിരയ്ക്കു സമീപത്തായിരുന്നു. ബുദ്ധമതാനസാരിയായ ഒരു ക്ഷത്രിയരാജവംശംബാണു് അനു് കമ്പിരത്തെ ഭരിച്ചിരുന്നതു്. പ്രാചീനഗാന്ധാരരാജവംശം നബിച്ചിരുന്ന തിനാൽ കമ്പിരത്തിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഗാന്ധാര അനു ഭരിച്ചുവന്നിരുന്നു.

ലാം എന്നു് ബാണം പേരു കൊടുത്തിട്ടുള്ള രാജു് പരിത്രകാരനാർ വലഭി എന്ന പേരിട്ടിട്ടുള്ള മജറാത്തിലെ കുരു രാജുമാണെന്നു് മഞ്ചേരൻ കാലത്തു് ഓരോന്തിൽ സംബന്ധിച്ച പ്രസിദ്ധ ചീനസംഖ്യാരിഖായ യുവൻ ചൂടിന്റെ വിവരങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മജറാത്തിലെ ഒരു നഗരത്തിനു് ഒരു ഇരുപതുമൈൽ പടിനേതാരാണി വലഭി രാജുത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ വലഭിനഗരം സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്നു. യാദവകല്പത്തിൽപെട്ട മെത്രക്കവംശത്തിലെ രാജാക്കന്നാഡാണു് വലഭിജീ അനു ഭരിച്ചിരുന്നതു്. ഇന്നത്തെ രാജപുത്രരുടെ രാജിവംശങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു് കലാരൂപങ്ങളുടെ കണ്ണംപെന്തിക്കിൽ നിന്ത്ക്കുന്ന ഉദ്യയു് പൂരിലെ രാജാക്കന്നാർ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട വലഭിയിലെ മെത്രക്കവംശത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചുവരാണു്. മുഴുവൻവത്തിക്കുടെ സാമ്രാജ്യം ക്ഷയിച്ചുതോടക്കി പ്രാബല്പ്പത്തിൽ വന്നു

രാജുക്കളിടെ ശ്രദ്ധയിൽ നന്നാണ്‌തു. പ്രഭാകരവർല്ലന
നോട് ചൊരുത വലഭിരാജാവു്, അമ്മവാ, ലാടരാജാവു്
പാശിമമാലവത്തിന്റെ ചില ഒന്നുകൾ പിടിച്ചുകൂടി
പ്രസിദ്ധനായ ശിലാക്ഷിത്രൻ യമ്മാദിത്രനായിരുന്നു.

പ്രഭാകരവർല്ലന്റെ ശത്രുവായ മാലവരാജാവു്
വിലിക തലസ്ഥാനമായുള്ള പുൻ്മാലവത്തിലെ രാജാവാ
യിങ്ങനിരിക്കുന്നു. കാളിഭാസംഗൻ മാളവികാശിമിത്രത്തി
ലെ നായകനായ അഗ്നിമിത്രൻറെയും, ബാണംന്റെ കാദം
ഖരിയിലെ ശ്രൂകൻ എന്ന രാജാവിന്റെയും അലസ്ഥമാന
മാക്കിയുന്ന വിലിക (ഭിൽസ) ഇന്നത്തെ ദാഹാൽ നാട്ടരാ
ജുത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദേവാശുദ്ധനഗരം എന്ന ദേശ കുറാ
മമാണു്. മേഘമുത്തിൽ കാളിഭാസൻ ദഹാന്നിം എന്ന പ്രേ
ഞ്ചുടിയുള്ള ഇതു രാജുക്കത്തെ ഇഷ്ടപിന്നെ വന്നിച്ചുറി
ക്കുന്നു:—

“ഗ്രാമത്തോപ്പിൽ വളരുന്ന പക്ഷികൾ ഗ്രാമം
തീക്കണ്ണ കോലുംഹലം.

ചുട്ടേടുപ്പുറവേലിമേൽ വെളുവെല്ല—

പ്പുക്കന്ന പ്പുക്കൈനകൾ
ഞാവൾക്കാട്ടിലിൽഞേഡ് കാകൾ ഗഗന—

തതന്നാഞ്ചേരി ചോകൾ തിര—

ക്കിമ്മട്ടാടെ ദഹാൻനീഡേമുടങ്ങേ
നിന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടിടം.

അമ്പേശത്തിനു രാജധാനി വിലിക—

യുംപുക്കു ചെങ്ങാതിയാരം

മുംഗാരത്തോട്ടുന്നു വേതുവത്തിന്റെ—

പക്ഷത്തിലെന്നീടുകൂടി

തീരന്തിനാരികത്തിങ്ങ പുരിക-
 സ്രൂത്തൊത്ത വസ്ത്രം കണ-
 ക്കോളം തുള്ളിന നീറ നക്കം രസമോ-
 ടാത്തം രമിച്ചീടലാം.

നീചേവസ്ത്രം മലതാനമതു മുടിമേൽ
 നീ ചെന്നിത്തനാലുടൻ
 പാടു പുത്ത കടന്നുചോണ്ട പുളികം
 പുണ്ണിനപോൽ നിന്നിടം
 ചെറരന്നാരിമ ഭാസിഡാരജാമി- ,
 തുംബം വിലാസങ്ങളെ-
 കാണിക്കം ചിലൈടത്തു കല്ലുര നിര-
 ഞ്ഞുരന പുമെയ്യേം.”

വിദിശനഗരത്തിന്റെ പദ്ധതിക്കാഗത്തു് ഉദയഗിരി
 സ്ഥിതിചെയ്യുണ്ട്. അതിനെന്നാണ് “നീ
 ചെഹർഗിരി” യാകി വർന്നിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതിലെ തുമ
 കളിൽ കനിൽ ഒരു ചക്രവർത്തിയായ ചന്ദ്രമണ്ഡലം വികു
 മാഡിത്രുന്നുനു കാലത്തെ ഒരു ശിലാശാസനവും, മുള്ള്
 സാമ്രാജ്യകാലത്തെ ആനേകം വിനൃധിങ്ങളും കണ്ണപിടി
 ചീടുകൾും. ഈ ചന്ദ്രമണ്ഡലം വികുകാഡിത്രുന്നുനു രാജധാനി
 കളിൽ കനായിക്കുന്ന വിദിശ. മുള്ളസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ശാ
 യിപതന്നത്തിനുണ്ടെങ്കിൽ “മുള്ള്” എന്ന പദത്തിൽ അവ
 സാനിക്കുന്ന പേരുകൾ വധിച്ചിരുന്ന രാജാക്കന്നൂരുളി
 ഒരു സാമന്തവംശം പുവ്മാലാത്തെ, ശാമവാ, ദശാഖ്യം
 തെ രേഖാവനിങ്ങനു. ഈ സാമന്തവംശത്തിനു് മുള്ള് ച
 ക്രവർത്തികളുടെ വംശവുമായി ബന്ധമുണ്ടായിങ്ങനു ഏന്തു
 കാണിക്കുന്ന രേഖകൾ കൗമില്ല. പ്രിംക്കരവർല്ലുന്നു

യുലം ചെയ്തു ഈ പുത്രന്മാരുടെ വന്നിലെ ഒരു റാജാവി അംഗം ആയിരുന്നീരിക്കണം.

പ്രഭാകരവർല്ലനങ്ങളുടെ പട വെച്ചിൽ ഇണ്ണമാർക്കാറ്റിരുന്നിലേയും പഞ്ചാബിലേയും ഇണ്ണരാജാക്കമാരായിരുന്നിരിക്കണം. പ്രഭാകരവർല്ലനൻ, മഹിവിവരിച്ചു അംഗേയത്തിന്റെ ഒരു ക്ഷേമാരുളുച്ചതിനായേഷം, യമുനാ നദിത്തിരഞ്ഞിലുള്ള താൻറൊരു രാജുത്തിൽ എത്തി. അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ട് ചടിത്താറു് അഫ്‌ഗാനിസ്ഥാൻ, ബുഖാർജിസ്ഥാൻ എന്നീ രാജുങ്ങൾക്കാവരെയും, തെക്കു് തൃശ്ശരാ തുംബ വിഭിശ്ശയും വരെയും ഉള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ വച്ചു് അംഗേയം യുലം ചെയ്തു എന്ന കാണ്ണം. ഇതുമാത്രാ വിസ്‌തൃതമായ ഒരു പ്രദേശത്തു് തന്റെ പ്രാബല്യം സ്ഥാപിച്ചതിനാലുണ്ടോ എങ്കണ്ടു ശാസനങ്ങളിൽ പ്രഭാകരവർല്ലനൻ മഹാരാജാധിരാജൻ, പരമഭൂതാരകൻ എന്ന പ്രക്രിയയിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതു.

എങ്കണ്ടു മാത്രാവു് യഞ്ചാമതി എന്ന രാജഞ്ചി ക്കാണു്. യഞ്ചാമതിയെ വള്ളിക്കുന്നേരം ബാണം “മഹാ ഭൂത്യുകലോദ്ദേതാ” എന്ന വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അത്മം ഒരു മഹത്തായ രാജുവംശത്തിൽ ജനിച്ചുവരി എന്നേ, മഹാപര്യതകളത്തിൽ ജനിച്ചുവരി എന്നേ ആകും. ഒരു രാജവംശത്തിൽ ജനിച്ചുവരി എന്ന അത്മം സ്വീകരിക്കുന്നതു് ധനി ഇപ്പോൾപ്പറ്റിനു ബാണാന്തരം ഭാഷാരീതിക്ക ദോജിക്കുന്നില്ല. കുടാതെ, കൈവല്യം ഒരു രാജക്കുമാരി എന്നതു് യഞ്ചാമതിയുടെ കല തെരു പുണ്ണമായി വിവരിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ മഹാ അംഗായ പാർത്തകളത്തിൽ ജനിച്ചുവരി എന്ന അത്മമാണു് ബാണാന്തരം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്ന വേണും വിചാരിക്കു

ശാത്രു⁵. ഒരു പവർത്താജവംഡം പ്രദാക്കരവർലുനന്നർ രാജുങ്ങളിന്നർ അയയൽരാജുമായ പദ്മാബിൽ വാസ്തവിക്കുന്ന എന്ന കാണിക്കുവാൻ രേഖകളുണ്ട്⁶.

മഹംഷൻറെ സമകാലീനനായ മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള യുവൻമാരും എന്ന പീഡനസ്ഥാവി മുലസ്ഥാനപ്പറ ഞിനും, അതായതും, ഇന്നന്തെ മരംക്കാനും, ഒരു തുറിയാട ദൈർഘ്യ പടക്കക്കിഴക്കായി ‘പവർത്തം’ എന്നൊരു കാജ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്⁷. ക്കെന്നുന്ന രാജുങ്ങളിന്നർ മേൽക്കോയ്ക്കിട്ടുകീഴിലുള്ള ഒരു സാമന്യ കാജ്യഭാഗിയിരുന്നു ഇതു⁸. മുലസ്ഥാനപ്പറവും ടക്കയുടെ കീഴിലുള്ള ഒരു സാമന്തരാജ്യമായിരുന്നു. ടക്കയെ ഒരു ഗ്രൂപ്പം രാജുവംഡം അംഗം ദിനിച്ചിരുന്നു. ഗ്രൂപ്പംരംഗൾ മുമ്പ് വിവരിച്ചതുപോലെ എ. ഡി. എന്നും അതാബുദ്ധത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ അഫ്റ്റണാനിസ്ഥാനിക്കിനും പദ്മാബിലേക്കു കടന്നപ്പോൾ, അവർ പദ്മാബിൽ ചില രാജുങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയാണെന്നും. ഇക്കുട്ടത്തിലുള്ള റണ്ട് രാജുങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് ടക്കയും പവർത്തവും. ഇരു രാജുങ്ങളിൽ ചിലതിലെ കാജവംഡങ്ങളുടെ രാവകരം പദ്മിനരാജപ്രടാണയിലേക്കു പിന്നീട് കടന്നു⁹ പല രാജുങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു. ജോധ്യുമുരിലെ ഗ്രൂപ്പം ഗ്രൂപ്പംരംഗം പല ഗ്രൂപ്പംരംരാജുങ്ങളും അടങ്കിയും ഒരു സംഘടനയുടെ നായകത്വം വഹിച്ചിരുന്നു. പ്രദാക്കരവല്ലന്നും ആ വംഡത്തെ തോല്ലിച്ചുതായി മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോള്ളു. ഇരു രാജവംഡത്തിനും ഗ്രൂപ്പംരംപതിമാരുവംഡം എന്നും പേരുണ്ട്¹⁰. ഇവക്ക്¹¹ പരിധാരവംഡം (പതിമാരവംഡം) എന്ന പേരു കിട്ടിയതു¹² ഇവരുടെ ഷുഡികൾ ശ്രീരാമന്നർ പരിധാരനായ, അതായതും, പ്രാരംഭാലനായ പക്ഷുണ്ണൻ ആയിരുന്നതിനാലും കണ്ണാബു

ഇവയുടെ രാസനക്ഷാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ജോധു് പുരിലെ ഗ്രന്ഥജരപ്രതിഫലങ്ങൾക്കു കുറഞ്ഞ രാവായായ അവന്തി ഡിലെ, അതായതു്, ഉദ്ദേശ്യനിയിലെ ഗ്രന്ഥജരപ്രതിഫലം വാംശം എ. ഡി. എട്ടാം തന്ത്രാസ്ത്രത്തിൽ ജോധു് പുരിലെ ഗ്രന്ഥജരപ്രതിഫലവാംശത്തെ തോല്പിച്ചു. അനന്തരം ഗംഗാതീരത്തിലുള്ള കന്നുകബ്ജിം കുസ്ഥമലാക്കി വിസ്'തു അമായ ഒരു സാമ്രാജ്യം ഉത്തരഹമ്മഡ്യുതിയിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

ജോധു് പുരിലെ ഗ്രന്ഥജരപ്രതിഫലവാംശം ഗ്രന്ഥജരയുടെ ഭണ്ഡി എന്ന ഉപകലത്തിൽപ്പെട്ടതാഭാന്തരം ചില രാസനക്ഷാരിയ്ക്കിനു മനസ്സിലാക്കാം. ഘർഷണം ചെയ്യുന്നതു മാത്രമല്ല, വാല്പുരകാലസൂഹിത്യമായിരുന്നു ഭണ്ഡി എന്ന പ്രഥ. അദ്ദേഹം പിൽക്കാലത്തു ഘർഷണം ചെയ്യുന്നതു യാക്കിത്തുന്നു. ഭണ്ഡി എന്ന പ്രഥവിശ്വാസം പേരിൽനിന്നു്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാംശമായ പർവതസാമന്തരങ്ങൾ വാംശം, ജോധു് പുരിലെ ഗ്രന്ഥജരപ്രതിഫലരേപ്പാലെ ഭണ്ഡി എന്ന ഉപകലത്തിൽ ഉംഗപ്പുട്ടിങ്ങു എന്നു് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രഥാകരവർഖിലുന്ന തോല്പിച്ചു ജോധു് പുരിലെ ഗ്രന്ഥജരപ്രതിഫലവാംശത്തിന്റെ ഒരു രാവായായ പർവതവാംശത്തിലെ ഒരു രാജക്കമാരിയാണു് എൻ്റെനും കാതാവായ യദ്ദോമതിരാജ്ഞി.

യഞ്ചാമതിയെ തുടിപാവ്തി, രോമിനി, ലക്ഷ്മി, ആക്രമ്യതി എന്നിവരോടു് ബാണം ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു. എൻ്റെനു തെളിഞ്ഞെ കാണുന്ന സപത്രികളുണ്ടും കലീനയായ മൂന്ന് മാതാവിയ്ക്കിനു് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിരിക്കുവാൻ മുട്ടുണ്ടോ. അവൻ തന്റെ ഭത്താവായ പ്രാക്കരവർഖിലുന്ന മരണാന്തരാട്ടങ്കി അശ്വിപ്രവേശി

ചെയ്തിൽ നിന്ന് ഈ സ്കീയറുടെ ഭർത്താക്കരി മനസ്സിലാക്കാം.

ആദിത്യക്രതനായിരുന്ന പ്രഭാകരവർല്ലെന്ന്. അംഗമം രാജുഭാരതേററതിനു ഫോം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ശത്രു മുന്നായിരുന്നു—രണ്ട് ബാലവുരുരേയും ഒരു ബാലികയേയും—പ്രസവിച്ചു. രാജുവർല്ലെൻ, മഹാവർല്ലെൻ, രാജുത്രുമീ എന്നായിരുന്ന ഇവരുടെ നാമങ്ങൾ. മഹാവർല്ലെ ജനനസമയത്തെ ഗ്രഹിപ്പിതിയെക്കൊരിച്ചു് ബാലും നഞ്ചകിയിട്ടുള്ള വിവരങ്ങളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം എ. ഡി. ടെൻഡും മാസം റെംബേ—രാത്രിയാണോ് ഭോഗത്തിലും ബാലും മഹാവർല്ലെ കണ്ണിച്ചു കണ്ടുവീചിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാജുവർല്ലെന്ന് ആരു വയസ്സു പ്രാജീഷ്ഠ, മഹാവർല്ലെ ഡോക്ടർ, മഹാവർല്ലെ ഡോക്ടർ എന്നും, ഇംഗ്ലീഷ് സമയത്തുന്നു യഥാമത്തിന്നേബി രാജുത്രുമീയെ ദുർഘടം ധരിച്ചിരുന്നു എന്നും ബാലും സുചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, മഹാവർല്ലെൻ ലൈറ്റം തമ്മിലും, മഹാവർല്ലെ രാജുത്രുമീകൾ തമ്മിലും, മുന്നും വയസ്സിൽ അധികം പ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ രാജുവർല്ലെൻ ഒരു ജനനം എ. ഡി. ടെൻഡു—ഡും അതി അനിരിക്കവാൻ ഇടയുണ്ട്.

ബാലപ്രകാശത്തു് രാജുവർല്ലെന്നാം മഹാവർല്ലെന്നാം തങ്കളുടെ മാതൃപുത്രനായ ഭണ്യിയുമായി കൂടിച്ചു നടന്ന കാലം. പബ്ലിക്കലത്തിലെ ഒരു അംഗമായ ഭണ്യിക്കു് രാജുവർല്ലെന്നു കൊണ്ടു വരുന്ന വയസ്സു മുഴുംജാഖിരുന്നു. പ്രഭാകരവർല്ലെൻ ഭണ്യിയെ തന്റെ പുത്രമാരങ്ങുംബാല ദാശം ലാളിച്ചുവളർത്തിവന്നതു്. പിന്നുകാലം അപ്പോൾ ഭണ്യി

രാജുവർല്ലനന്റെ കൂട് മഹിഷമാരിയും വിത്തപ്പള്ളി ശ്രദ്ധിയായി
സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തു.

തന്റെ പുത്രമാരക്കുടെ ദൈത്യത്വക്കാരാംഭത്തിൽ പ്രഭാകര
വർല്ലനന്റെ അഖിയന്തര അന്നചരംഗമായം, വക്ഷാതികളും മാരി
ക്കുമാരത്തുപോൾ, മാധ്യവരത്തുപോൾ എന്ന രണ്ടു കുലവിനരായ യു
ഖാക്കന്മാരുടെ നിയമിച്ചു. മഹയത്തുപരാജയവംശത്തിലെ അം
ഗങ്ങളും മിക്കാം തുവൻ. ഇവായിൽ മാധ്യവരത്തുപോൾ പിൽ
ക്കാലക്കാളിയിൽ മഹിഷമാരി പ്രിയസമചരംഗായിത്തന്നിങ്കായും
ചെയ്തു.

ബാഖാനന്റെ വണ്ണനകളിൽനിന്ന് മഹിഷൻ ദാരിദ്ര്യ
ഘട്ടിക്കുന്നും, പോകം കറഞ്ഞതുവന്നമായിരുന്നു എന്ന മന
സ്ഥിലുംക്കാബുന്നതാണ്. അക്കാലത്തു സാമ്പത്തികപരമായ വി
ദ്രോഹാസത്തിനു പുറമേ കായികാദ്രോഹവും ആയുധാദ്രോഹ
വും ബാലമാർക്ക നൽകുക പതിവായിരുന്നു. രാജുവർല്ല
നന്നം മഹിഷാം ബാല്യത്തിൽനിന്നു ആയുധാദ്രോഹത്തിൽ
വിഭജിച്ചരായിത്തന്നിന്നിരുന്നു എന്ന് ബാഖാനന്റെ വാക്കുകൾ
പ്രേജ്ഞമാക്കുന്നുണ്ട്.

വായന, എഴുത്തു്, കണക്കു് എന്നിവകരിക്കുക പുരുഷ
കാവ്യം, വ്യാകരണം, പുരാണം മുതലായവയും, ധർമ്മം
സ്മൃഷ്ടി, അന്തർഭാഗ്നിവും അന്നത്തെ രാജക്കമാരമാരക്കു
വിദ്രോഹാസകാഞ്ചപരിപാടിയിൽ ഉറപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവ
ഒന്നല്ലാം മഹിഷൻ തന്റെ മുരക്കന്മാരിൽനിന്നു പറിച്ചിരു
ന്നിരിക്കുന്നും. ഇന്ത വിഷയങ്ങൾ എല്ലാറിലും വച്ചു് അങ്കേ
ചും ക്രുട്ടല്ലായി ഇപ്പുപ്പെട്ടിരുന്നതു് കാവ്യപാരായണമാ
ണുന്നു് അങ്കേയം തന്നിന്റെ പിൽക്കാലജീവിതത്തിൽ
നിന്നും അനന്മാനിക്കാം. ബാല്യകാലത്തിൽ മഹിഷൻ എന്നു
ഒന്നല്ലാം സാമ്പത്തികളുണ്ടാണ് പ്രധാനമായി ഹായിച്ചിരുന്നു

നാത്തെന്ന കണ്ണപിടിക്കപ്പൊൻ ബാംഗരൻറെ മഹ്യവരിയെ നും സമാധിക്കുന്നു. മഹ്യവരിത്തുക്കിൻറെ പ്രാരംഭ ത്തിൽ തന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പ് പ്രസ്തിഖരായിത്തീന്ന് കവികളെ ബാംഗൻ സ്വീതിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാഭാരതകത്താവായ വ്യാസൻ, ധാസവദാനെ എന്ന ശത്രുവ്യാധികയുടെ കത്താവായ സുഖന്യു, ഒരു ദാപ്രകാരനാഡി മഹിച്ചരുണ്ട്, സപ്തരി തീ എന്ന പ്രാതൃതകവിതാക്കാഞ്ചനിൻറെ കത്താവായ മാചൻ, അമ്മവാ സാതവാഹനൻ, സേതുഖാഡി എന്ന പ്രാതൃതകാവ്യങ്ങിൻറെ കത്താവായ പ്രവര്ഷേനൻ, പ്രസിദ്ധനാടകകത്താക്കളിലാഡി ഭാസൻ, കാളിഭാസൻ എന്നിവർ, ബുധത്ത് കമയുടെ കത്താവായ ഇണാമ്പുൻ എന്നിവരെയാണ് ബാംഗൻ പ്രശംസിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ സാമീത്രകാരംായുടെ തൃതികരം മഹ്യൻറെ കാലത്തു പ്രസിദ്ധി കൈമക്കിയുന്നതിനാൽ, ഇവയെ മഹ്യൻ പാരായണം ചെയ്തിരുന്നു എന്ന നാമക്കാവിശ്വസിക്കാം.

മേൽ വിവരിച്ചു തൃതികളുടെ കുട്ടങ്ങിൽ മഹ്യൻ പ്രത്യുകം ശ്രദ്ധപ്പിച്ചിരുന്നതു് ഭാസരീഡിയും കാളിഭാസരീഡിയും നാടകങ്ങളിലും, ഇണാമ്പുൻറെ ബുധത്ത് കമയിലുമാണെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൽ കാഖത്തെ നാടകത്തിന്റെ ബുദ്ധമാക്കുന്നതു്. പ്രസ്തുത തൃതികരംക്കപ്പുറമേ തന്റെ നീറുന്ന നാട്രജാസ്തുവും, സംശ്ലോഹാജ്ഞൻറെ ബുദ്ധചരിതകാവ്യവും, സൈഥനര നാടകാവ്യവും, ചാന്ദ്രകൾന്റെ ലോകനാഭം എന്ന ബൈഭലഗാക്കവും മഹ്യൻ സശ്രദ്ധം വായിച്ചിരിക്കുന്നും; എന്തെന്നാൽ ഈ വായിച്ചിരുന്നതിനും ഉ ക്ഷുദ്രക്കരം മഹ്യൻറെ നാടകത്തികരം കാണിക്കുന്നണ്ടു്.

അല്പാധം 3.

രാജുവർല്ലനൻറെ ബാല്യദശ അവസാനിച്ചതിൽ
ക്രൈസ്ത, കരിക്കൽ പ്രാക്കരവർല്ലനും ആ രാജകമാരനെ
പദ്ധതിമോത്തരഭാഗത്തുള്ള റാണാമാരെ കീഴടക്കവാനായി
നിയോഗിച്ചയാഥു. രാജുവർല്ല
മാനാപീകാശമായാടും. നബന്നരുത്തിനു പുരകി
ജ്ഞാപ്പേരും മരണാദാഹം. ലാകി അശ്വപ്രസന്നത്താട
കുടി മംഗലം പോകിരുന്നു.
മഹിലയത്തിനു സമീപം ആ സൈന്യം എത്തിയപ്പോൾ,
മംഗലം സൈന്യത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു് വന്നുമുഖങ്ങൾ
ധാരാളുള്ളതു ആ പാപ്തപംക്തിയിടെ പ്രാന്തപ്രാശങ്ങളിൽ
ലെ മഹാരണ്യങ്ങളിൽ വേട്ടയാട്ടവാൻം പാകി. ഇങ്ങിനെ
വേട്ടയാടി ആ വനങ്ങളിൽ മംഗലം പാക്കിവോരും, ഒരു
ദിവസം അദ്ദേഹം ഒരു സപ്താം കണ്ട എന്നു് ബാണം
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കാട്ടതീയിൽ ഒരു സിംഹം അക്കപ്പെട്ടതു
കണ്ടു് അതിന്റെ സിംഹി തന്റെ സന്താനങ്ങളും പരിത്ര
ജിച്ചു് തെന്താവിഡൊട്ടകുടി ആ അഗ്രിയിൽ പതിച്ചു മരിച്ചു
എന്നായിരുന്നു മംഗലം കണ്ട സപ്താം. അവാം ചുതിരിതെ
യുടെനെ പിതാവു് ജപരബാധിതനായിക്കിടക്കുന്നു എന്നു്
ഒരു കരുതു് മംഗലം രാജധാനിയിൽനിന്നു ലഭിച്ചു. ഭിംബി
ച്ചു് അദ്ദേഹം നായാടു് അവസാനിപ്പിച്ചു് ഭൗമി മുത
ലാഡ പരിജനങ്ങളൊട്ടകുടി രാജധാനിയിൽപ്പെട്ടു യാത്രയും
കുകയും ചെയ്തു.

സ്ഥാനേന്തപരന്തു് മംഗലം ചെന്തിനു ശേഷം
അധികം ദിവസങ്ങൾ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു് പ്രാക്കരവല്ല
നബന്നരുമാരുകയും, യദ്യോമതീരാജ്ഞി സ്ഥാപനത്തിനു

മീതിരത്തിൽ ചിത്രകൂട്ടി അതിൽ അശില്പവേശം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. യണ്ണാമതിയും പുതുനാഡി മഷ്ഠിയും തമിലും എങ്ങനെയും അന്ത്യസമാരമത്തെ ബാണം ഭാഗിക്കായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രഭാകരവർല്ലനന്നെ വെവള്ളുമാർക്ക് കൈവെടി എത്തു വിവരം അറിഞ്ഞെങ്കുനേ, അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, യണ്ണാമതിയേ വി അശില്പവേശം ചെയ്യുകയും ഗാജി. യണ്ണാമതിരാജാവി അശില്പവേശത്തിനു തയ്യാറാക്കാൻ എന്നും അഭിവര്ഷം പ്രധാന ചേടിയായ വേലാ മഹാഷ്ഠാന അറിയിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം കുറേ നേരത്തെയ്ക്കും സ്ഥാപിച്ചു എന്നുംപാശി. അനന്നതം അദ്ദേഹം ഷാഖപ്പെടുത്തി അന്തിമിപ്പാക്കിയിരുന്നു. അതിനു സൗഖ്യം എന്നതിനുപോരും സംഗമം അശില്പവേശത്തിനു സന്നദ്ധരായ മറ്റൊരു ചില രാജത്തിനായും ആരമ്പയുണ്ടാക്കാൻ അദ്ദേഹം കേരംകിടക്കയും ഗാജി. മഹ്യമാർക്ക് അന്തിപ്പുരത്തിനുകൂടുതു പ്രവൃത്തിച്ചപ്പോൾ, കളിച്ചു കുക്കമമൺിത്തു സർബാദേശാന്തരിക്ഷത്തായി നിന്തു കുന്ന യണ്ണാമതിയേവിയെ അദ്ദേഹം കണ്ടു. അവർ തന്താവിഭാഗം മത്രിമാക്കം ബന്ധുജനങ്ങൾക്കാം അന്ത്യക്ലീനകരം കരിക്കുകയായിരുന്നു. “അമ്മാ! നില്ലു മായനായ എന്നേയും ഉപേക്ഷിച്ചു പോകവാനാണോ അമ്മ തുനിജുന്നതു്? ദയവുംഞാനി അവിട്ടുതെന്തു നിശ്ചയ യതെത പരിത്രജിക്കുക” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് മഹ്യമാതാവിഭാഗം കാല്പ്പാൽ വീണു. തന്നെ കാല്പ്പാൽ കിടക്കുന്ന ഇളയപ്പത്താംഗം കണ്ണപ്പോരും, ആരു രാജക്കിയാവിട്ടു കരഞ്ഞുപോയി. കരഞ്ഞുകഴിതെത്തിനാശേഷം കുഞ്ഞിപ്പു തുടച്ചുകൊണ്ടു് യണ്ണാമതി പുതുനാഡി പിടിച്ചു് എഴുന്നേറ്റപ്പിച്ചു. കുറേനേരം പുതുനാംഗം മുഖത്തു സൂക്ഷിച്ചു

നോക്കിയതിന് ശ്രദ്ധം, ഒന്നവില്ലപ്പിട്ടുകൊണ്ടു” എങ്ങും ഒരു ദായാമതി ഇല്ലകാരം പറയത്തു:—

“നിന്നെ സ്നേഹിക്കാത്തതുകൊണ്ടോ, നിന്നുക്കും ശ്രദ്ധിയാണും ഇല്ലായ്യുകൊണ്ടോ, നീ ഉപേക്ഷിക്കുപ്പുടെ ഒരു അതയതുകൊണ്ടോ അല്ല, എൻ്റെ ഫീയപ്പുടും കുനേ, ഞാൻ നിന്നെ വിട്ടുവായും ചോകന്നതും. നീ എൻ്റെ മുച്ചു കടിച്ചുതുടങ്കിയഞ്ഞാട്ടുടി എൻ്റെ ഏഴയും കുമ്പം കുമ്പംമാക്കി. ഈ മൂട്ടത്തിൽ ഞാൻ നിന്നെ വിഗണിച്ചതിനുള്ള കാണ്ണം എൻ്റെ ഭർത്താവു് എന്നോ ട കാണിച്ചിട്ടുള്ള കാരണ്ണമാണോ”. ക്രാതെ, ഫീയപ്പുടും കുനേ, ഞാൻ ലക്ഷ്മീയൈപ്പോലെയോ, ഭ്രമിയൈപ്പോലെ യോ നിഷ്ടയായല്ല. ഇവരെപ്പോലെ മററായ നാമനെ സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് അധികാരഭോധന ഒരു മാത്രമേ ഉചിതമായിരിക്കുകയുള്ളതിൽ. കുറയററ പുർണ്ണിക്കയുള്ള ഒരു ഉന്നതകലത്തിലെ അംഗമാണോ” ഞാൻ. പാതിപ്പുത്തുമാണോ എൻ്റെ സ്ത്രീയാം. എ നിൽച്ചരം യുലു ഓളിയിൽ എപ്പുട്ടു് ആനന്ദിച്ച ഒരു മധ്യപുജ്യസിമേ അതിന്റെ സിംഹിയാണോ” ഞാൻ എന്ന കാര്ത്തം നീ മറ നാശോയോ? വീശതെ പുത്രിയം, ഭാത്യയം, മാതാവുമായ എന്നിക്കു്—വീശരെ മാത്രം വരിക്കുന്ന എന്നിക്കു്— മററായ വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കവാൻ സാധിക്കുമോ? രാജഞ്ചക്കാനുരിയുവുചു് ശ്രദ്ധിയാം, ഭരണം, ഭഗവിംഗൾ, നാഭാഗൾ, എന്നിവരോടു തുല്യാം, വീരനാഥയ നിന്നെന്റെ അല്ലപ്പെട്ടെന്റെ ഇതു കരം ഗ്രാമിച്ചിട്ടുണ്ടോ”. അസംഖ്യം സാമര്യതെട്ട് മിത്രനാശാരിണികളുായ ഭാന്തുമാൻ സുവർണ്ണ കംഞ്ചേരിയനിന്നു് എൻ്റെ ഇതു ശ്രീരം്പും അഭിശേഷക ജലം ഒഴിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ഒരു പട്ടമഹിഷിയുടെ മുകടം നേടി എൻ്റെ ഇതു ശ്രീരം്പു് പ്രായേണ്ണ അലഭ്രമായ ഒരു പ

ചവി അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരുക്കളിടെ ബന്ധനമുണ്ടായ ഭാഗം എൻ്റെ മേൽ ചാമരങ്ങൾ വീണി. അതിൽ നിന്നൊണ്ടായ കാറിനാൽ മലിപ്പിക്കപ്പെട്ടവയാണ് എൻ്റെ സ്കൂനാവാണവസ്തു കുറഞ്ഞു. നിന്നൊപ്പുാലെഴുളു പുനരും എന്ന സ്കൂനങ്ങൾ നക്കിട്ടുണ്ട്. സമാന്ത്രമായഒരു ശിരസ്സുകളിൽ എൻ്റെ ഇത് പാരംഭരം പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്; ഒരു രാജധാനിയിലുള്ള സകല രാജകീയസ്ഥികളിൽനിന്നും നാലു ശിരസ്സുകളിലെ മക്കങ്ങളിടെ വളരെതാങ്ങരം എൻ്റെ ഇത് പാരംഭരെ അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങ് ഒന്ന് ഏരോ ഓഫോ അവധിവവും അതിൻ്റെ ഉദ്ദേശ്യം നിരവേററിക്കി ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു. എൻ്റെ സർക്കാർമ്മങ്ങളിടെ ഫലം മുഴുവൻ തൊന്തരം അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്തി എന്നൊന്നു് എന്നിക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാനാണെന്തു്? വൈഡിവും ലൈഖനിക്കു തീരുമുന്പു് മരിക്കുവാൻ തൊന്തരം അതുവരെക്കുന്നു. വിധി വയാകു തതിയെപ്പുാലെ ഒപ്പിച്ചു ഒരു ഭാവിക്കുന്നതിനില്ലോ നിഷ്ഠാപ്രയോജനങ്ങളായ വിലാപങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു വിക്കുവാൻ എന്നിക്കു കഴിയുകയില്ല. എൻ്റെ ഭർത്താവിന്റെ സ്വന്തമായ സ്വന്തമായ മുന്നുകൂട്ടി അറിയിക്കുന്നതിനു് അംഗീകാരത്തിന്റെ പാരംഭംസ്വത്തുല്യം തൊന്തരം മുന്നേ ചോക്കുന്നതായാൽ, വീരരൂപ ആണുമാറിക്കുന്ന ഭേദഭാന്തുമാർ എന്ന അധികം ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യും. അംഗീകാരം ഇത്തുണ്ടെന്ന അനുഭവിച്ചു എല്ലാഭ്യാസങ്ങളും വേദന കണ്ടു് ഭിവായശാക അശ്വിയിൽ വീണിട്ടുള്ളൂ എന്നോടു് അശ്വി ഭേദനു് കുട്ടിലും ചെയ്യും കഴിയും? ഇങ്ങിനെയുള്ളൂ കുറയ്ക്കുന്നതു് കുറയ്ക്കുന്നതു് കാണിക്കുന്നതിനു് തുല്യമായിരിക്കും. ഒരു കാഞ്ഞും അനുശ്രദ്ധമാകു അനുരാഗം തുന്നുന്നായുള്ളൂ.

എവാഗിഞ്ചുടെ ജപാചയോട്” താരതമ്പ്രസ്തുതി നോക്കി ശാൽ, അഗ്നിഞ്ചും വളരെ തണ്ടൻറിരിക്കും. ഏകലും സത്ത പ്രൂഹവ ഗംഭീരനായ ആ ജീവനാമൾ മരണത്തിലേക്കു സബ്ബരിക്കുവോകും, ജീറ്റിച്ചു ഒരു തൃശൂലപോലെ ലഘുവായ ഇര ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചു പിതൃക്കു പിടിക്കുന്നതു് ഉചിതമാണോ? എന്നാൽ ജീവിച്ചിരുന്നാൽ പോലും, രാജാ വിരുദ്ധം മരണത്തെ വിശ്വാസിച്ചു മഹാഹാതകത്തിന്റെയോളം എൻ്റെ പുത്രന്റെ വാഴുകുടെ ആനന്ദങ്ങൾ എന്നു പൂർണ്ണിക്കുകയില്ല. ദിവം കരണ്ടുനിന്നുവരിൽ സൗഖ്യം കൂട്ടുകൂടാൻമുണ്ടും, ശാഖവും, നിശ്ചലയുജനവും മാറിരിക്കും. ശരീരത്തിലല്ല, പ്രിയപ്രസ്തുത മകനെ, തന്റെക്കുട്ടായ വിധവമാരുടെ മാഹാത്മ്യത്തിലാണു് ഭ്രമിയിൽ നിലനിൽക്കാം എന്നാം. അനുഗ്രഹിക്കുന്നതു്. അന്ത്രകൂണ്ടു്, എൻ്റെ കാമനമകനേ, എൻ്റെ അനുഗ്രഹത്തെ തടങ്കു്” എന്നു അപചാനിക്കുത്തെ എന്നു് എന്നു് എന്നു് നീനുനാടു് എപ്പേക്കും കുറഞ്ഞു്.”

ഇങ്ങിനെ പരിഞ്ഞുകൊണ്ടു് യഥാർത്ഥി പുത്രന്റെ കാൽക്കൽ വീണു. മഹ്ന്തു ചേഗത്തിൽ അവരെ താങ്കി എഴുന്നേരുക്കിച്ചു. ആ രാജത്തിയുടെ അചന്നുലമായ നിശ്ചയം അർത്തതു് മഹ്ന്തു കരുതേനരും നമ്മുടെനാഡി നില കൊണ്ടു. അനന്തരം പുത്രനെ ആചിംഗനം ചെയ്തു് ശാദ്രൂദ്ധന്തിന്റെ മുൻഭാവിൽ ചൂഡിച്ചിരുന്നു. രഥാർത്ഥി അന്തിപ്പുരത്തിനകത്തേയ്ക്കു പോകുകയും, രാമ സിധാതെ അഗ്നിപ്രവേശം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ബോണാന്തു ഇര ചരിത്രത്തിൽ കവിസമജമായ അതിശയോഹനിയുണ്ടുണ്ടും, മഹ്ന്തും മാതാപും തമ്മിലുംമുള്ള ബന്ധസദ്ധനം നിന്നും ഉത്താവും പിന്താവും തമ്മിലുമുള്ള ബന്ധസദ്ധനം

അങ്ങളുടെ ചരായ സമകാലീനനം കൊട്ടാരംഗേഖാവ് കൗൺസിൽ ബാണാപാർപ്പിച്ച ഒരു വിന്റെന്നയിൽ അഞ്ചൻഭവിച്ചി കുണ്ടനു സംശയംവിനാ വിശപ്പിക്കാം.

പ്രദാക്കരവർഖന്നൾ മരിച്ചതു്, ഓ. ഡി. സ്റ്റംഥ്-ൽ ആര്യിക്കും. അഥവാ “രാജ്യവർഖന്ന” പത്തിനേഴു വയസ്സും, മഹിഷാ “പതിനേഴു വയസ്സും പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രദാക്കരവർഖന്നൾ മരണാന്തരത്തുടക്കം” അദ്ദേഹത്തിന്നും ആരുത്തിത്തിൽ ചിലർ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുകയും, മറ്റ് ചിലർ സന്തൃപ്തിക്കുയും ചെയ്തു എന്നും ബാണാപാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. രൂപരാഖ മരിക്കുന്നോരും അവരുടെ ആളുത്തിൽ ചിലർ ആത്മഹത്യ ചെയ്തുനു പതിവു് ഇ പ്രാണം മുതലായ മറ്റ് ചിലർ രാജ്യഘട്ടിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ബാണാപാർപ്പിച്ച ഒരു വാക്കുകൾ കേവലം അതിലും ഒരുക്കിക്കൂട്ടുന്നു് നമ്മൾ വിശപ്പിക്കാം.

യുദ്ധക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു് വിജയത്തും രാജ്യവർഖന്ന സ്ഥാനങ്ങപരാ ത്തിൽ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ, രണ്ട് സമേഖരമായം ഒരുമിച്ച് മാതാപിതാക്കമൊരുക്കുന്ന ദേഹവിശ്രാംക്രമങ്ങൾക്കിടയിലാണ് വിലചിച്ചു. അനന്തരം രാജ്യവർഖന്ന സ്ഥാനങ്ങപരാ സിംഹാസനത്തിൽ ആശോഖമാണ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. കിർണ്ണാശ്രവം, മാതാപിതാക്കമൊരുക്കുന്ന മരണാന്തരപ്പ് ദിവിജുല്ലത ദിവിബം ആരിത്തണ്ണുക്കുന്ന ചിന്മ മുൻപു് മരറാങ്ക ദിവിബംവാത്തയും കുടി ആ സമേഖരമാക്കിച്ചു് കേരളക്കേണ്ടി വന്നു. താമസ്ത്വം സ്വാല്പന്നും വയ്ക്കും, സമേഖരമിച്ചുകൊണ്ടുവരുമായിരുന്നു ഒരു വാത്ത്.

പ്രദാക്കരവർഖന്നൾ മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പുംനും അ കുടിബം, ചുതി രാജ്യത്തീരെ ഒരുവർഹിരാജാവായ അവന്നിഡി

മ്മൻറ പുതൻ ഗ്രഹവമ്മന കല്യാണം കഴിച്ചു കൊട്ടാണ് അതിങ്ങനെ. മാലവരാജാവായ ദേവതയ്ക്കും, രാജുവർലും നന്ന് രാജുഭാരമേറയുടെനെ മെംബരികളുടെ അലസ്യമാനമായ കന്തുകപ്പോൾ ആകുകയില്ലോ ഗ്രഹവമ്മനെ വധിക്കുകയും, രാജത്തിനായ രാജുത്രുതീയ ത്രുംപ്പുകളും സ്വന്തി ചുറ്റുകയും ആ നഗരത്തിലെ ഒരു കാരാഗ്രഹത്തിൽ അടയുള്ളുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ദേവതയ്ക്കും ബേംഗാളിലെ കുന്നും സുവന്നും രാജാവായ ശ്രദ്ധനോടും, അമ്മവാ, നൃഗ്രൗഢി ഷുനോടും, സവും ചെയ്തു. സ്ഥാനേശപരരാജാക്കന്മാരുടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ശക്തി ക്ഷമിപ്പിക്കുവാനുള്ള മാർപ്പനം കൂപ്പററി അതിപ്രഖ്യാതനായ അദ്ദേഹവുമായി കൂടിയെല്ലാവനു നടത്തി. ഈ വാത്തകമ്പാഠി രാജുവർലുന്നും മഹാവംശം വിശ്വം ഭിംഭിം ഭിംഭിംവാക്കിയതും.

സ്വാലൻറ വധവും, സോഡരിയുടെ കാരാഗ്രഹവാസവും അറിഞ്ഞയുടെനെ, രാജുവർലുന്നും സദേശാഭരണങ്ങയ മഹാവന ദരണം നടത്തുവാൻ നിയമിച്ചുത്തിനു ദേശം, താൻറ ചക്രാതിനായ കമാരമുള്ളുനോടും, പതിനായിരം അംഗപട്ടണമാരോടും കൂടി മാലവരാജാവിനെ കുംഭിക്കുവാനായി പുരപ്പുട്ട്. ജൈജ്ഞങ്ങനോടുകൂടി യുദ്ധം തനിനെ പുരപ്പുടകാൻ യഹിനും സന്നദ്ധനായിരുന്നുവെങ്കിലും, രാജുവർലുന്നും നിർബന്ധം നമ്മുടെ കമാനാഡക്കം സ്ഥാനേശപരത്തു പാദ്ധണ്ഡി വന്നു. ദേവതയ്ക്കും എന്ന പേരുള്ള ഈ മാലവരാജാവും ആകാണുന്നുത്തതിൽ പണ്ഡിതമാർക്കും ഒരു നിശ്ചിതമായ അഭിപ്രായം ഇനിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. രാജുവർലുന്നും മഹാവനരും ചക്രാതിമാരായി അവരുടെ പിതാവും നിയമിച്ചു കായവുള്ളുന്നും കമാരമുള്ളുന്നും ഒരു സദേശാഭരണം, മഹയുള്ളവംശത്തിലെ അംഗവും, എന്നായ കാലം

വത്തെ രാജാവുമാണ്^o ഒവയ്ക്കുന്നനു സാധാരണമായി വിചാരിച്ചുവരുന്നു. പുജ്യത്വിപംഗമത്തിന്റെ പരമഗ്രന്ഥവും ഒവയ്ക്കുന്ന അഭ്യന്തര സ്ത്രാഗ്രത്വായ രാധാവയ്ക്കും കൂടാക്കുന്ന അസംഭവപ്രമാണം^o. ഒവയ്ക്കുന്ന മഹയത്തുന്നാഴരാട്ട്^o ചാർജ്ജംബാധിതനു എന്ന നാജ്ഞത്തിനു^o മഹ എന്ന പേരു മാത്രമല്ലാതെ ഉറൈ ദി റപാസദ്യാഗ്രമായ യാത്രയും രേവച്ചുമില്ല. കേവലം ഒരു സാമാന്യകലവമാണെന്നു^o ഇന്നതെന്ന ഗവേഷകനും കണ്ണുപി ടിച്ചിട്ടുള്ള മഹയത്തുവംഗത്തിനു പുജ്യത്വിപംഗത്തോട് വേഴ്ത്തുണ്ടാക്കിയിരുന്ന എന്ന കാണിക്കുന്നതിനു ചില കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒവയ്ക്കുന്ന മഹയത്തുന്നാക്കങ്ങൾ തമ്മിൽ ചേരുമ്പുണ്ടാക്കിയിരുന്ന വാദത്തിലും ശാരൂ പ്രതികുലമായി നില്ക്കുന്നു. മുകളിൽ വിവരിച്ചുതും, വിപ്രിയ തലസ്ഥാനമായുള്ളതും മാരു പുംജാപദവത്തിലെ, ആമവാ, കുർഖിദാസവും ഒരു സ്ത്രീയിലെ ഒരു സാമന്തരാജാവാണ്^o ഒവയ്ക്കുന്ന എന്നു^o ഇതെഴുതുന്ന ആദിക്ക തോന്തനും. പ്രഭാകരവല്ലനും തോ ദ്വിച്ച മാലവരാജാവു^o ഇദ്ദേഹദേശം, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻ ഗാന്ധിയും ആദിക്കനീറിക്കുന്നും. പ്രഭാകരവല്ലനും തോദ്വീച്ച രാജാവുതന്നെന്നാണ് ഒവയ്ക്കുന്ന എന്ന വിചാരിക്കുന്നതാണ്^o കുട്ടത്തെ സുക്ഷ്മമാച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന തോന്തനും. പ്രഭാകരവല്ലനും ലൈംഗികാട്ടി പക വിക്രാന്തായിരിക്കും ഒവയ്ക്കുന്ന ശരു പുജ്യത്വിരാജാവിന്റെ ജാമാതാവിനെ വയിച്ചുതും, പുത്രിയെ കാരാട്ടുചന്തിലാക്കിയതും. പുംജാലവവത്തിലെ സാമന്തരായ മഹാഭാക്ക്^o മഹ ചക്രവർത്തികളോട്^o ബന്ധമൊന്നമില്ലെന്നു^o മുകളിൽ ചുണ്ണിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടാക്കി.

രാജുവല്ലാൻ അലതാമസം ക്രിക്കറ്റെ ഓവയ്ക്കുന്ന യുലത്തിൽ തോട്ടിച്ചു. എന്നാൽ നിർക്കാശ്ച പരാഞ്ച ഓവയ്ക്കുന്ന സവാവും, കൂറ്റംസുവണ്ണരാജാവും ശരം

കുന്നം ചതിയാൽ ആ വിജയത്തെ തുടർന്ന് രാജുവല്ലന് നം കമാരളപ്പുനം മരിക്കുന്നവേയുള്ളൂ.

രാജുവർഖന്റെ ഭാവവരാജാവായ ദേവമാര്പ്പന തോല്പിച്ചതിനു ശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഖാവായ ഒരാക്കന്നാട്ട് യുലം ചെത്തുവാൻ കിഴക്കോട്ട് പുരപ്പുട്ട്. അ പ്രൂഢാർ ശാക്കൻ താൻ സന്ധിക്കു തന്ത്രാരാണാണും, രാജു പർഖ നന്ന് അന്നറ പുത്രിയെ കല്പ്പാണും കഴിച്ചു കൊട്ടാക്കാനും മുഖമാർ മാവേന അഭ്യേഷത്തെ അറിയിച്ചു. ഒരു പരിച്ച കളിക്കായ ശാക്കൻറെ പഞ്ചാരവാക്കകൾ വിച്ചേസിച്ചു് സത്യസന്ധിയും, ലോകപരിചയത്തുന്നും, മുഖാമുഖ രാജുവർഖന്റെ അന്നറ ചങ്ങാതിയായ കമാരളപ്പുന്നാട്ടക്രമി ശാക്കൻറെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു് അ ഭദ്രാഖത്തിന്റെ പാളയത്തിലേക്കെ പോകി. അവിടെവച്ചു നടന്ന ഒരു സദ്ഗുണിയുള്ളൂ് ശാക്കൻ രാജുവല്ലന്റെയും കമാരളപ്പുന്നേയും വധിച്ചു.

രാജുആരമേറു് ഒരു വഷ്ടം തികയുന്നതിനു മുമ്പു് ഇപ്പുകാരാ ഒരു വൻചതിയാൽ യുദ്ധംതേതക്കു ഗമിച്ച നിർബാധ്യായ രാജുവർഖന്റെ റാബാധം കഴിച്ചി ഒന്നോ എന്നതു സംശയമാണു്. അഭ്യേഷം മരിക്കു അബാദി അഭ്യേഷത്തിനു് പതിഭന്നട്ടു പരാസ്യ കഴിഞ്ഞിരന്നിട്ടും. അഭ്യേഷം ഒരു ബൈഠലാധികനു എന്നു് മാർക്കാൻറെ ശാസനങ്ങളിൽ അഭ്യേഷത്തെ “പാമബസഗ നാം” എന്നും രാജിച്ചിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും ഉന്ന്തിലായാം. ചിംഗവായ പ്രഥാകരവർഖന്റെ ചെമുള്ളാനും കേട്ട ആടക്കെ രാജുവർഖന്റെ സന്തൃശിക്കവാൻ നിശ്ചയിച്ചു എന്നും, സദ്യോദരിയുടെ ബന്ധനവിവരം അറിഞ്ഞതു

പ്രൂർ മാത്രമേ അദ്ദേഹം ഈ നിശ്ചയം പറിത്യജി ആളുള്ള എന്നും ബാണി പരഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ അതിനു ഭയാക്തിയുംബന്ധിച്ചിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാപണില്ലതു അതു നുംവിപ്പിക്കുന്നണ്ടു്.

അല്പ്പായം 4.

—*—

രാജ്യവല്ലന്നർ ഒരു അധിപനായകനായ കണ്ണടക്കാൻ നിൽക്കിനാണോ൦ മഹാസ്തംഖം ജേയുംന്നർ മരണവുത്താനും അംഗിത്തത്തു൦ എന്നും ബാണി പരയുന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനും മഹിഷാസുരനും തോന്ത്രിയിൽ ദിവബന്ധിനും സീഷ്ടസന്ദര്ശനും. കോപത്തിനും കണ്ണികക്കം കൂടു മില്ലു. ഉടരനും മഹാസ്തംഖം ശാഖക്കുന്നു ദോഷം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചു൦ പിതാവിന്നർ വുലബ്സേനാപതിയാഡ സിംഘനാഭനോട്ടുകൂടി ആരുദ്ധരാ ചിച്ചു. അനന്തരം ഒരു ഗ്രാമാധികാരിത്താന്തിൽ മഹാസ്തംഖം വള്ളു തായു ഒരു സൈന്യത്താട്ടുകൂടി കണ്ണിപ്പുവണ്ണം സ്ഥിതി ചെയ്തിങ്ങനും ബാംഗാളിലേക്കു യാത്ര തിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

മഹാസാമ്രാജ്യാശ്വിന്നർ അധികാരിപ്പരന്നു തു ത്രട്ടു൦ ഉത്തരവുന്നത്രയിൽ ത്രട്ടുകൂടി ത്രട്ടിച്ചുകുറഞ്ഞുവനു പുതിയ രാജാവംശങ്ങളിൽ ഒന്നാണോ൦ ശാഖക്കുന്നർ വംശം. മഹാ രാത്രിജീവി വല്ലിരാജ്യം, യജോധ്യമംബർവ്വു കീഴിലുള്ള പദ്ധതിമാലവം, മെബബികളായ ഇത്താനവമംബിക്കു തുടെ കീഴിലുള്ള കന്റുകുമ്പംജം, പുസ്ത്രത്തിച്ചംബാജനാഡു പ്രഭാകരവല്ലന്നർ കീഴിലുള്ള സ്ഥാനത്തുപരാജ്യരം എന്നിവ ഇപ്രകാരം ഉചിച്ചയന്ന് വരുത്താണെന്നു മനസ്സു൦

స్తుంపువిశ్విట్టిణ్ణుల్సు. ఇంకాచెన తెలుగువిభీత్తు ప్రపాచ మాజ్యజాత్తియ ఉపాయమెన్నో, శాఖలేదా, అంధవా, నొరోగ్రూహప్తచండ కీశిప్రథమ కట్టిస్తువట్టిం. బెంగాళిలేద ఇల్పులాగత్తు^० గంగానచీతిరైజాపురాకథితాచి సమితిచెపు ఇం ఎపరమాంష్టరిల సాలీప్రథమ ఈ చెగియ సూటితాజ్ఞమాయితణ కట్టిస్తువట్టిం. ప్రాకురవాలు శాలేద భర్తాకాలపత్రిలేద ఐంప్రాఫెంతాట సమిచ్చిష్ట మాత్రమాణం^० శాఖలు కట్టిస్తువట్టిలే సూటితాచి తక్కింగ్తు^०. ఏగొఱ తిలేద అంగాయారణమాయ నయవెవ ఇప్పుం ర్థలం ఈండ్రుయం శాచిరోణ తిలేద అయికారం బెంగాళిలే పక్షిణొలాగత్తుం ష్టుప్తొగత్తుమత్తు సమతడం ఇతలూయ రాజ్యజాత్తిప్రథమ, అంతిలేద ఉత్తరాగత్తుత్తు గెర్యయత్తిప్రథమ, అంధవా ప్రశ్నయచర్మలుగానతిల్పం సమాప్తి కెక్కుగాలాయి. మెరవరిరాజువాయ ఇంప్రచంపమంగాఱ తెంప్లుకైప్పెట్ట గెర్యయరాజువాయ యమంతిత్రమణశం, సమాచారచార్పులు గెర్యయత్తెత తరికెక్కుగాలాయి. గుమా కూరచార్పులేద మరణానితం కట్టిస్తువట్టిరాజువాయ ఈ శాఖలు గెర్యయత్తెత కెక్కువశష్టుట్టితి. ఇంకాచెన గెర్య యిష్టం శాఖలేద కీశిప్రిత్తిగాత్తుకాణ్ణాణ^० ప్రిల చపిత్తుగుణజాపిల ఇండ్రుయత్తిం^० గెర్యయరాజువాపణం ఆపరిట్టిక్షుత్తు^०. యంసినమాయత్తు యులుం త్రంజ్ఞానితి ఇంపు^० శాఖలు^० బెంగాళిల ప్రాణమెయ్యుత్తు ఉప్పాసం సమాచారత్తిలే గణ్ణాంజిష్టువిం సమితిచెప్పితణ కొండెంగాపరాజ్యత్తిప్రథమ, బ్యింధారిలే దారు, రోధితా ప్రపానిరి ఇతలూయ ప్రిల ప్రాణమెయ్యుత్తు^०, రేగ్రమల్స, పెకిత్తార్^० కాయివరెయ్యుత్తు సమాప్తిప్రథమ తిలేద అయికారం సమాప్తికొప్పాం సాయిచ్ఛితణ.

நகலில் விவரிது ஸஂஶதிகளில்கின் புவுச
ாய செ ராஜாவான் கைக்கொண் பூஜீமாக்களை
போ. புவுலன், சுறுத்தாய்களில் குதிவிழஸ்வனமா
வ கைக்கொட யுலு வெறுவான் துட்டுவேர. ஏ
கரை ராஜாவிள்ள ஸவுப் குடி அத்துஜிக்கொதிக்
ஸபாலாவிக்காயி மங்க மோம் தோண். ஹ மோம
நெ நிரவேரங்க செ ஸங்கவ மங்கள் யுலுயாரு
மலுஞ்சில்வது நகன. ஹாதெ எற்றுமிகு ஸமிதி
வெற்கிண காமநுபராஜுத்திலே ராஜாவாய ஓஸ்ரை
ம்மங்க முதனாந் மங்கமாயி ஸவுப் வெறுவான் தான்
அநுநாக்கிக்கொ ஏந்துத் தக்காட்டுக் காமாக்கள் ஸ
ஒவைவு வாநிதுக்காடு மங்கந் பாஜுயத்தில் புவை
ஷிதுதான் புதுத ஸங்கவ. ஹ மங்க ஸங்கைஷம்
ஜகிப்பிது ஏனா, என ஸங்கைத்திக் காங்குலமாய
நாபதி மங்கந் முதனாரை அரியிது ஏனா புதுக் கங்
பாயேங்கிலூபோ. மங்கள் முகலில் விவரிது மோ
மத்திள்ள ஸிலிக்க பூமே, ஹ ஸவுதெ ஸங்கை
ஸிதுது மத்து. ஸஂஶதியு மங்க்கெ ஸஹிதுவிதை
காக்கிது தழிரிக்கொ. காமநுபம் கைக்கந் ராஜுத்தி
ந கிழக்குத் துற்றுமிலு, தான் ராஜு அதிக வ
கிண்டுத ஸமிதிவெற்கிண்ணகிகாத், ராந் வாண்புத்தில்
குடி கைக்கந் ராஜு அத்துக்கொமென்து. தான்
ஹ ஸஂஶதி.

நகூ பூர்க்காத் ஸமாவி. தமாயது, மஹாரதைய
வுத்திலே விரைவாரிது கைவுக்காய கெடுத்தெக ஜகிப்பி
ஷிதுக்காதுமாய செ அந்திப்புஷ்சிக வாயைமான் ஓஸ்ரை
வம்மங்க வங்க. விழுப் வராமாயி ஸங்வதிதுப்போர்,
அங்குமத்திக் குமிவேவிதில் கின் ஜகிது புதுங்

ഞാ° കാമഗ്രൂപരാജവംഡത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ ദാരകൻറെ എന്നും ബാണാൻ പറയുന്നണം. കാമഗ്രൂപത്തിനും പ്രാശോജ്യാതിഷ്ഠം എന്നും പേരുണ്ട്. ഭാസ്മരവമ്മൻറെ പിതാവായ മഹനായ സുസ്ഥിതവമ്മനെ മെഖലരിരാജാക്കന്നാൻ ദേഹ പ്ലിച്ചതിനെ തുടന്നും കാമഗ്രൂപത്തിന്റെ ഒക്കൽ ക്ഷയിച്ചിട്ടി അനും. ഈ ഒക്കൽക്ഷയം ഭാസ്മരവമ്മൻറെ പിതാവായ സുസ്ഥിതവമ്മനെ കാലത്തും നിലനിന്നു. അതിനാൽ ഈ അധികാരത്തിൽനിന്നും തന്റെ രാജ്യത്വത്തെ ഉയർത്തണമെന്നും യുവാവായ ഭാസ്മരവമ്മൻ രാജ്യഭാരദ്വാരായാൽ ഒരു വിചാരിച്ചിരുന്നിരിക്കണമോ. ഈ മോഹം നിരവേറരു നന്നിനും ഇപ്പോൾ പ്രതിബന്ധമായി നിന്നുതും ഒരു വരീകളിലും, കൂർന്മാവസ്ഥാരാജാവായ ശരാക്കനാണും. മംഗലം ശരാക്കനമായി യുലം ചെയ്യുവാൻ ദോക്കും എന്നുനിന്നും തന്റെപ്പോരം, തന്റെ മോഹം നിരവേറരുന്നതിനുള്ളിൽ അവ സരം അതാണെന്നും ഭാസ്മരവമ്മൻ മനസ്സിലാക്കിയതിനും ലാണും. അദ്ദേഹം മംഗലമായി സവൃം ചെയ്യുവാൻ മുത്തുവാരെ അയച്ചതും.

ഭാസ്മരവമ്മൻറെ മുത്തുവാർ തിരിച്ചുപോയയുടെനെ വഴിമല്ലെങ്കിലും മംഗലന്റെ പാളയത്തിൽ ഭാണി വന്ന ചേന്ന്. മാലവരാജാവായ ദേവതയ്ക്കും ശാംസകും യുലം വിജയത്തിൽ കലാക്കിപ്പിച്ചും. അതിൽ നിന്നും ലഭിച്ച ധന തൊട്ടും തടവുകാരോടും ക്രതിയാണും ഭാണി മംഗലന്റെ പാളയത്തിൽ എത്തിയതും. രാജുന്നീരെ കുറ്റാക്കബോം തനി കൈ സാധിക്കുന്നതിനു മുമ്പും, ആ യുവരാജത്തി കാരാഗ്രഹ അതിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു വിസ്യാടവിയിലേക്കെ ചോയ്ക്കു എന്തു എന്നും ഭാണി മംഗലനെ ദഹിപ്പിച്ചു. നിർണ്ണാഗ്രഹവതിയായ ആ യുവതിയെ കണ്ണുപിടിക്കുവാനായി താൻ മുൻ

നാര നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഭണ്യി ഉംനോട് പറയാതിരുന്നില്ല. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞെടുത്തെന്ന മാഷ്ടൽ തന്ന ക്കാനെന്ന സദേശാദിരിയെ അനേപഷിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു്, ശാക്രോന്ത ഫലംചെയ്യുന്നതിനും ഭണ്യിക്കുന്ന ചുമതല ചെടുത്തിയതിനും കേൾ, കുറേ ഭക്ഷണരോധകുടി വിസ്യും വിശില്പക്കു യാതു തിരിച്ചു.

വിസ്യുംവിക്കിൽ എത്തിയതിനും കേൾ മാഷ്ടൽ സദേശാദിരിയെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കുറേ ദിവസം ശുമിച്ചു് എക്കിലും, ഈ ശുമങ്ങൾ നിഃഖലമായി പരിണമിക്കുകയാണെന്നും ചെയ്യുന്നു്. അനന്തരം അവിടെയുള്ള ഒരു ദിവസം പ്രഭവിക്കുന്ന ഉപദേശമനസ്സരിച്ചു് മാഷ്ടൽ ആ വന്നതിൽ പാത്തിനും ദിവാകരമിന്നുന്ന എന്ന ബേണ്ണലും സ്രൂപിക്കുന്ന ആക്രമം സദർശിച്ചു്. അവിടെ വെച്ചു് തന്റെ സദേശാദി കുറേ മുരത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് അഗ്നി പ്രചവൽന്നതിനും സന്നഖ്യാക്കനും എന്നു് അദ്ദേഹം അറി കൊടു. ഉടനേതനും മാഷ്ടൽ ബലുപ്പെട്ടു് ആ സ്ഥലത്തു ചെന്നു് രാജുഗ്രീഡേ ചിതയിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു്. അനന്തരം അദ്ദേഹം സദേശാദിയോടുകൂടി വിസ്യുംവിക്കിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു് അന്തേ സൈന്യസന്നിവേഷമുലമായ ഗംഗാതീരന്തിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു്. ഈരാധകുടി ബാണാന്തേരം മാഷ്ടലുവരിതം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തുന്നു.

വിസ്യുംവിക്കിൽനിന്നു് രാജുഗ്രീഡേയാടകുടി മാഷ്ടൽ തന്റെ സൈന്യം കിടന്നിരുന്ന ഗംഗാതീരത്തു തിരിച്ചുത്തിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു വിശദമേറിയ പ്രക്രിയയു് പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതായി ഉന്നു. കുസ്താക്കവു് ജസ്പിംഫാസന്നാൽ സംബന്ധിച്ചുജുതായിരുന്നു ഈ പ്രക്രിയ. മാഷ്ടലുനോടും നോടും പ്രക്രിയയാക്കരിച്ചു്

ശ്രദ്ധനെതു പണ്യിത്തനാരിൽ പലക്കം ഒരു തെററിലും അണ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രസ്താവന കൗമ്പാക്കവും ജീവനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണോ “എന്നാണോ” ഇവർ വിഭാഗിച്ചുവരുന്നതു. സ്ഥാനങ്ങൾപരസിംഹാസനത്തിൽ ആരോധണം ചെയ്യുവാൻ മന്ദിരം വൈമനസ്യം കാണിച്ചു എന്നോ; ഒഴിവിൽ മനസ്സില്ലാമനസ്സാട്ട് അതിനോ അങ്ഗേമം സമു തിച്ചു എന്നാണോ ഇവരുടെ അംഗിലിപ്രായം. രാജുദാരം കൈയ്യേൽക്കുവാൻ മാൺ വിമുഖനായിരുന്നു എന്നുള്ള ബാണം എന്നും സുചനയും, മാൺ എന്നും സിംഹാസനരോ ചെന്നെൽപ്പറ്റി യുവൻ ചാരം എന്ന ചീനസ്വാരി ചു സ്തൂഡിച്ചിട്ടുള്ള വിവരങ്ങളുമാണോ ഈ പണ്യിത്തനാരിൽ പ്രസ്തുത തെററിലുണ്ടാണ ജനിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു. ഈ സംഗ തിരുക്കരിച്ചു യുവാൻ ചാരം പരഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ചുവടെ ചേക്കുന്നു:—

“രാജുത്തിൽ രാജാവില്ലാതെ വന്നതിനാൽ അ തിരുന്നു എറുപ്പത്രം നൽച്ചു. അദ്ദോൾ പ്രബലനം പ്രസിദ്ധനമായ ഭാഡി എന്ന പ്രധാന മന്ത്രി മന്ത്രഭാ പരമിൽ കൂടിയിരുന്ന സവിവസ്തുമന്ത്രാളം” ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:—“പ്രജകളിടു ആവി എന്താണെന്നോ” നമ്മക്ക് ഇന്ന നിശ്ചയിക്കുന്നു. പഴയ രാജാവിരുന്നു എത്രൻ മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിരുന്ന അനന്തരാ ദയാലുവും സ്നേഹ ശീലനമാണോ. അദ്ദേഹത്തിരുന്ന ഒരു ചിത്തമായ സ്പദം വരത്തിൽ ഒക്കെയും ആരജ്ഞത്താനരോധ്യവും കാണുന്നുണ്ട്. അങ്ഗേമത്തിൽ ബന്ധുവാത്സല്യം കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, ജനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹത്താളം” വിശദാസം ഉണ്ടുകും. അദ്ദേഹത്തെ പദ്ധതിക്കുമെന്നാണോ എന്നും അംഗിലിപ്രായം. ഇതിനുകരിച്ചു നിങ്ങളിൽ ഓരോയുണ്ട്

അടേയും അചില്പായം എന്നിക്കു് അറിയണം.” ഉടനെ
മത്രിമാർ അസകലം ഭണ്യിയുടെ അചില്പായത്തോട്
ചോജിക്കുകയും, മൻഡൽര വിശിഷ്ടസ്പദാവത്തു
സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒന്നന്തരം മത്രിമാരം മറവള്ള പ്രധാന ഉള്ളേശ
സ്ഥാനം മന്ദിനോടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു്—‘കമാരാ
തങ്ങൾ പറയുന്നതു് ശുഭലിച്ച കേരക്കണം. മുഖി
ചാത്ത രാജാവിന്റെ യോഗ്യതയും സദ്ഗുണങ്ങളും
കൊണ്ടു് രാജുത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വർദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹ
അക്കിന്റെ മരണാനന്തരം രാജുവർദ്ധനയ്ക്ക് പലകാലം
നാട്ടുവാഴുമെന്ന തങ്ങൾ കരതിക്കിയെന്ന. എന്നാൽ
മത്രിമാരുടെ വിച്ഛൈലം അദ്ദേഹം ശത്രുവിന്റെ കൈ
യിൽ അക്കപ്പെടുകയും പ്രജകൾക്കു് ഭിവം ഉണ്ടായിത്തീ
ങ്കയും ചെയ്തു. അതു് മത്രിമാരുടെ സുക്ഷുകരവിനാ
പാണം സംഭവിച്ചതു്. ജനങ്ങളുടെ പാട്ടക്കഴിയ്ക്കിനു്
അവർ അവിടുത്തെ അടിമകളായിരത്തിന്നിരിക്കുന്നവെന്നു
വിശദമാക്കുന്നു്. അതിന്നാൽ അവിടുന്നു് ഇതു രാജു
ത്തിന്റെ ഭരണം കൈയേറുവ കീത്തിമാനായിത്തിരണ്ണം.
അവിടുത്തു! കലവെവരികളു അവിടുന്ന കീഴടക്കണം.
അവിടുത്തെ രാജുത്തയും, ശ്രദ്ധയായ പിന്നാവിന്നയും
അവമാനിച്ച ശത്രുക്കളെ അവിടുന്നു സംഘരിക്കുന്നും.
ഇപ്രകാരം അവിടുന്ന പ്രവർത്തിക്കുന്നാണെങ്കിൽ അവി
ടുത്ത കീത്തി വർദ്ധിക്കണം. തങ്ങളുടെ അശപക്ഷയെ
നിരസിക്കുത്തുന്നു് തങ്ങൾ അവിടുത്തോടു് പ്രായമിച്ച
കൊള്ളുന്നു.’

ഇതിനു് ആ രാജക്കമാർക്ക് ഇപ്രകാരം മറപ്പി
പറഞ്ഞു്—“രാജുമിരുന്നും ഉന്നതരവാദിപ്രമാണ്ഡലം നിത്യ

സംക്ഷിപ്തമാണ് ഒരു ജോലിയാണ്. രാജുദ്ദേശനിർവ്വഹണം എന്നതിന് മുന്നാലോചന അവകിൽപ്പാജുവുമാണ്. തൊൻ നിസ്സാരാത്രാഞ്ചനം എന്നിക്കെത്തെന്ന നല്ലപോലെ അറിയാം. എന്നാലും പിതാവും ജ്യേജ്യനും മരിച്ചു സ്ഥിരിക്കും തൊൻ സിംഹാസനത്തെ പരിത്രജിക്കുന്നതു പ്രജകൾക്കു പ്രധാജനകരമായിത്തീരുകയില്ല. ജനങ്ങളുടെ അഭിമന്ത്രത്തെ കിരാസാ വഹിച്ചു് എൻ്റെ അല്ല തന്ത്രത്തെ വിസ്തരിക്കേണ്ടതു് എൻ്റെ കൂടും തന്നെ. പാലേ അത്രതക്കുമ്പാളം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള അവലോകിതേ ശ്രദ്ധവോധിസ്തപണ്ണീരു ഒരു പ്രതിമ ഗംഗാനദിത്തിരി അഭിൽ നിൽക്കുന്നു്. അവിടെ ചെന്നു് ആ ദേവന്നീരു ഉപദേശം ചോദിച്ചതിനാദ്യേം തൊൻ രാജുംാം സപ്തികരിക്കാം.”

അനന്തരം ആ രാജകുമാരൻ അവലോകിതേയു രണ്ണീരു പ്രതിമ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തു ചെന്ന പ്രതാംഗോക്കയും പ്രാത്മികകയും ചെറ്റു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്ഠാപത്രത്തെ മനസ്സിലാക്കിയയുടെനെ ആ വോധിസ്തപണ്ണീരു രാജകുമാരന്റെ മുവിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

വോധിസ്തപണ്ണീരു:—‘എന്തിനാകിട്ടാണു്’ അങ്കു് ഇതുകാരം തപസ്സു ചെയ്യുന്നതു്?’

രാജകുമാരൻ:—‘തൊൻ അസഹ്യമായ ഭിവജാരം താം വലയുന്ന. കരണാനിധിയായ എൻ്റെ പിതാവു മരിച്ചു. ദയാലുവും സദമുന്നമായ എൻ്റെ ജ്യേജ്യനെ കത്തിത്തമായ വിധത്തിൽ ശത്രുക്കരം വയിച്ചു. ഇതു സന്താപക്കാരായ വലയുന്ന എന്നിക്കു് കന്നും ചെയ്യുവാൻ കൈത്തിയില്ല. എന്നാലും ശ്രദ്ധയായ പിതാവിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ എന്ന സ്ഥാപനിക്ഷവാൻ ജനങ്ങൾ തുമി

കെന്ന. തൊൻ വാസ്തവത്തിൽ അവിവിപ്പാത്തവരം മുഖ നാമാണ്. ഈ സങ്കാവസ്യമയിൽ തൊൻ അവിട്ടത്തെ ഉപദേശത്തിനായി പ്രാത്മിക്കെന്ന.

ബോധിസത്പന്ന:—‘അവിട്ടത്തെ പുന്നജ്ഞത്തിൽ അവിട്ടനു’ ഈ വിപിനത്തിൽ ഒരു ലിക്ഷ്യവായി നിഃപ സിച്ചിക്കുന്നു. ആ ജനത്തിൽ അവിട്ടനു ചെയ്യു എന്നു ത്തിന്റെ ഫലമായി അവിട്ടനു’ ഈ ജനത്തിൽ ഒരു സാജക്കമാരനായി ജനിച്ചു. കണ്ണസുവർണ്ണ (ഗൈഡ്)ത്തിലെ കാജാവു ബെബ്രലുധമ്മത്തെ നിലീപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവി ടന്ന രാജുഭാരം എത്തുക്കരോധി ബെബ്രലുധമ്മത്തിനു കഴിയുന്നിടത്തോളം സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്നും. ആതുര നൂറിൽ അനുകൂല തോന്ത്രി അവിട്ടനു’ അവരെ ടർ പാലിക്കുവാൻ ഉദ്ദമിക്കുമെങ്കിൽ, അവിട്ടത്തേയും ഭാരതം ആസകലം കീഴടക്കുവാൻ സാധിക്കും. കൗൺസിൽ ഫോറു മുണ്ണക്കിൽ, അവിട്ടനു’ എന്നു ഉപദേശം അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നും. എന്നു ഗ്രഡുസമായാ അവിട്ടത്തേയും സദാ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, അന്തുംശാജാക്ക നൂക്ക്’ ആക്കംതന്നെ അവിട്ടത്തെ വെസ്തുവാൻ സാധി ക്കുകയില്ല. അവിട്ടനു സിംഹാസനത്തിൽ ആരോധണം ചെയ്യുകയോ, മഹാരാജാവെന്ന സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കു കയോ ചെയ്യുതെന്നാണു’ എന്നു ഉപദേശം’

‘അന്നന്നരം രാജക്കാരൻ രാജ്യാന്തിരിലേയും തിരി ചു ഹോയി രാജുഭാരം എററ. അദ്ദേഹം കമാരൻ എന സ്ഥാനങ്ങെ സ്വീകരിച്ചുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വികഭേദം ശീലാഭിത്രം എന്നായിരുന്നു.

യുവൻചാദിന്റെ മേലുലരിച്ചു വാക്കുകൾക്കിനു പ്രസ്തുത പണ്ഡിതന്മാർ മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു അണി.

പുരപ്പട്ടവിച്ചതിൽ അത്തെപ്പട്ടാനില്ല. ഒരു നാൽ യുവൻവാദ് ഇത് സംഭവം നടന്ന കാലത്തു് ചീനത്തായിരുന്നു എന്നും, അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിൽ വന്ന സമയത്തു് മഹ്സൻ സ്ഥാനേച്ചപ്രതേതിയും കന്റുകുബ് ജ തേതയും ഒരു സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വിഭാഗങ്ങളെന്നാണും ലൈ ഓരിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്നും, തന്റെലും യുവൻവാദിനു സ്ഥാനേച്ചപ്രസിംഹാസനത്തോടും കന്റുകുബ് ജ സിംഹാസനത്തോടും മഹ്സാള്ളി ബന്ധത്തിന്റെ വ്യത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലുാക്കവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നമുള്ള സംശയികൾ കാക്കുന്നതായാൽ, അതു സാമ്പാരികളുടെ വാഴ്ക്കകൾ മുഴുവൻ വിച്ചപ്രസിംഹത്തിന്റെ അനൈതിച്ചിത്രം പ്രത്യക്ഷ മാക്കുന്നതാണ്. രാജ്യവർല്ലന്റെ സന്നാനരഹമിതനായി മരിച്ച നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ മിൻസ്കിയമരഹസ്യവിച്ചു് മഹ്സൻ സ്ഥാനേച്ചപ്രതേത രാജാവായി ഭവിച്ചിരുന്നു. സ്ഥാനേച്ചപ്രരാജാവാനു നിലയിലാണ് മഹ്സൻ ജേയു കുഞ്ഞൻ മരണവാത്ത് അറിത്തെങ്കുറാ ശാഖകളാമായി യുല്ലത്തിനു പുരപ്പട്ടതു്. കേവലപ ഒരു ചടങ്ങായ അഡി ഫേകം അദ്ദേഹം അപ്പോൾ നടത്തിയിരുന്നില്ലെന്നായുള്ളൂ.

നേരേ മരിച്ചു് കന്റുകുബ് ജ സിംഹാസനത്തെ സം ബന്ധിച്ചു് മർഖണ്ണൻ നില വേരേ നോക്കിയുണ്ട്. ആ സിംഹാസനത്തിനു് അദ്ദേഹത്തിനു് യാതൊഴു അവകാശവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കന്റുകുബ് ജ നാഡിലെ രാജാവായ ഗ്രഹംമന്മ ഘാഷ്ണൻ നാഡിരിം കല്പുണ്ണംകുഴി ചീതുനു എന്നുള്ള ഒരു സംശയിമാറ്റേണ്ടതിനുണ്ടു്. ഈ ബുന്ധം മഹ്സൻു് കന്റുകുബ് ജ രാജാവായിത്തുനിരവാൻ അവകാശം നൽകുന്നതുല്ല. തന്റെ സോഭരിയും ഗ്രഹംമന്മന്മ

വിധവയുമായ രാജുത്രീകരിപ്പംപാലും, ആ യുവരാജ്ഞന്തിക്ക് സന്നാനമില്ലായ്യും, കന്റുകുബ്ജസിംഹാസനത്തിൽ പഠിച്ചനിയമമനസരിച്ചു യാതൊരു അവകാശവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പോരെക്കിൽ, പരേതനായ കാരിപ്പുസാട്ട് ജയസ്പാത്യ എന്ന പ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതൻ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട അനിയിട്ടുള്ള മഞ്ഞത്രീമുലകല്ലും എന്ന ബൈഖലചരിത്ര ഗമണിയിൽനിന്ന് ഗ്രഹവമ്മൻറ ഭരണാനന്ദരം കന്റുകുബ്ജസിംഹാസനത്തിന്^o മെഘവരിവംശത്തിലെ അംഗമായ ഒരു അവകാശി ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നും പിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മഞ്ഞത്രീമുലകല്ലുത്തിൽ ഗ്രഹവമ്മന ശ്രേഷ്ഠം സുപ്രതൻ എന്നൊരു ലൈഖവരിരാജാവും കുടി ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നും, ഈ സുപ്രതനഭ്രംം മെഘവരിക്കരം അധിപതിച്ചു എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരി ത്രാത്രാത്രാം ഈ സുപ്രതവമ്മനന ടാറ്റി നേരം പറയാതെയിരിക്കുന്നതിനു കാരണം ഗ്രഹവമ്മൻറ ചരംബന്തരം കന്റുകുബ്ജസിംഹാസനം രാജുത്രീയാട്ട പേരിൽ മർഖൻ കൈവരയപ്പെട്ടത്തിയതുമുണ്ടാണ് വേണ്ടം വിചാരിക്കണമെന്നു്. സുപ്രതവമ്മൻറ അവകാശം ഈ ചാരി ത്രാത്രാത്രാം അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല.

മുകളിൽ വിവരിച്ചു സംഗതികളിൽനിന്ന്, മർഖൻ രാജുത്രീയാട്ടകുടി ഗംഗാതീരത്രുള്ള നബന്നർ സൈന്യസനിഭേദമെല്ലാത്തു തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെ അഭിശവികരിച്ചു പറ്റി എന്നാണെന്നു് നമ്മുടെ അദാമാനിക്കാം. കന്റുകുബ്ജസിംഹാസനത്തിനു് ന്രായമായ അവകാശമുണ്ടു് സുപ്രതവമ്മൻറ അവകാശം സ്വീകരിച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ കന്റുകുബ്ജരാജാവായി അംഗീകരിക്കാം എന്നു് കന്റുകുബ്ജവേദ ഒരു പ്രത്യേക രാജുമാ-

കി വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാതെ, അതിനെ സ്ഥാനേച്ചപര ഒ ആൺിൻറെ ഒരു ഭാഗമായി കൂടിച്ചേരുക്കണമോ? അതും അ പി, കന്നുകബ്ബ്‌ജത്തെ ഒരു പ്രത്യേക രാജുമായി വെച്ചു കൊണ്ട് അതിൽ രാജുത്രീഭവന തന്റെ അധികാരം സ്ഥാപിക്കണമോ? — ഈ ദുന്ന മാർക്കങ്ങളിൽ എത്രാണു സപീകാർത്ത്യോഗ്രമായിട്ടുള്ളതെന്ന പ്രസ്തുതാശം രാജുത്രീയേ യും കൊണ്ട് തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ മന്ത്രം അലട്ടിയതു്. ഈ കാരോ പരിധാരമാർത്തിനും കാരോ ക്ഷേമാദിവും ഉണ്ടായിരുന്നു. സുലുതവമ്മനെ കന്നുകബ്ബ്‌ജരാജാവായി അംഗീകർക്കുന്നതായാൽ, ഒരു വിസ്തൃതമായ സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള തന്റെ മോഹത്തിനു വേണ്ടതായ ഒരു പ്രാചീനതലമന്മാനം തനിക്കു നഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട്. അതി പ്രാചീനകാലം മുതൽക്കു പ്രസിദ്ധമായ ഒരു തലമന്മാനമാണു് കന്നുകബ്ബ്‌ജം. കൂടാതെ, മരൊരാതക്ഷേമാദിവും ഈ മാർത്തിനു് ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നു് അനന്മാനിക്കാം. മാല വത്തിലെ ഭേദമുള്ള കന്നുകബ്ബ്‌ജത്തെ ആകുമിച്ചു് ഗ്രഹവമ്മനെ വധിച്ചതു്, രാജുത്രീയ തടവിൽ പാപ്പിച്ചതു് സുലുതവമ്മനും പ്രേരണാഹാലായിരുന്ന എന്ന വഴന്നില്ലോ. ഈ വാസ്തവമാണെങ്കിൽ, ഈ ഭേദമങ്ങൾക്കു കുറഞ്ഞതുന്നതായ സുലുതവമ്മനെ തന്റെ രാജുത്തിനും അയൽരാജുമായ കന്നുകബ്ബ്‌ജത്തിൽ വാഴാൻ അനവഭിക്ഷാന്തരു്, തന്റെ ശത്രുവിനും കൈകയിൽ ഒരു നിരച്ച തോക്ക് ഏല്പിക്കുന്നവനും പ്രഖ്യത്തിക്കു തുല്യമായിരിക്കും.

കന്നുകബ്ബ്‌ജത്തെ സ്ഥാനേച്ചപരനേന്നാട് നേരിട്ട് കൂടിച്ചേരുക്കാനു രണ്ടാമതെന്ന മാർത്തിനുള്ള ക്ഷേമാദിവും സമാർപ്പണമായിട്ടുള്ളതുണ്ടു്. സ്ഥാനേച്ചപരത്തിലെ പുജ്ഞ

ക്രതിച്ചംരക്കാർ പണ്ടു് മെമ്പവരികളുടെ സാമന്തരായം മനുമായമാ ചിങ്ഗവരാണോ്. അതിനാൽ മെമ്പവരികളുടെ സജും അപദാനിക്കുന്നതു സന്ദൃഢിപ്പിലും മുതാച്ചുതയായി വികദം. ക്രടാതെ, മഹംഷൻറു സ്റ്റേമാജനമായ അനാജ തനി രാജുഗ്രീകരു് രാജപദവി നൽകുന്നതിനുള്ള സെഫകൾ അദാ ഇതു മാർഗ്ഗം സ്പീകരിച്ചുവരുന്നുമാകുന്നതുമാണോ്. മഹംഷൻ ഭട്ടവിൽ സ്പീകരിച്ചുവരായ മുന്നാമത്തെ മാർഗ്ഗ തനിൻറു കുശ്യം ഉടൻതെന്നു ഉണ്ടാകുന്ന കന്നലു. രാജു ശ്രീ കന്റാക്കവു് ജന്തിലെ രാജക്കിയായും, മഹംഷൻ രാജു ശ്രീയുടെ പ്രതിപുജയും വാഴനിടത്തോളം കാലം ഇതു മാർഗ്ഗംതനിൽനിന്നോ് ഒരു കഴുപ്പുവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലു. എന്നാൽ ഇവരുടെ മരണാനന്തരം ഉണ്ടാകുന്നതു് എന്നാണോ? നിശ്ചയമായും, കന്റാക്കവു് ജസ്പിംഗാസനം കൂടുതലാക്കുവാനായി മന്ത്രിമാർക്ക തമിലിലുള്ള ഒരു ആല്പന്തരയുല്ലം. മഹംഷൻറു ഇരണ്ടാനന്തരം ഇതു വാസ്തവത്തിൽ സംഭവിക്കും ചെയ്തു എന്ന പിന്നീട് കാണാവുന്നതാണോ്.

ഈക്കിടകനു കന്റാക്കവു് ജന്തിലെ രാജാവെന്ന നില സ്പീകരിക്കാതെ, അതിൻറു രാജക്കിയായി രാജുശ്രീയെ മഹംഷൻ വാഴിച്ചതിനേയും, രാജുശ്രീയുടെ പ്രതിപുജയൻ എന്ന നിലയിൽ കൂഡാൻ എന്ന ബിജദം മാത്രം കന്റാക്കവു് ജന്തെ സംബന്ധിച്ചു് മഹംഷൻ സ്പീകരിച്ച തിനേയും പററിയാണോ് മുകളിൽ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു തനിൽ വാസ്തവത്തിൽ യുവൻവാഞ്ചു് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. എ. ഡി. സുംഗ-ൽ അബോ് മഹംഷൻ സ്ഥാനത്തെ പ്രസിംഗാസനത്തിൽ നേരിട്ടും. കന്റാക്കവു് ജസ്പിംഗാസനത്തിൽ രാജുശ്രീയുടെ പിറകിലായും അരഭരാധാനം ചെയ്യുതു്. ഈ വർഷം മുതൽക്കെ ത്രഞ്ഞാന ഒരു അബ്ദം, അതായതു് മഹംഷാസ്ത്രം, മഹംഷൻ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുമണ്ണും.

അല്പാധം 5.

മഹ്മന്ത ചിഗ്രീജയം യുവൻചാദ്³ ചുവടേ മേൽ
തതിരിക്കുന്ന പ്രകാരം ചെറ്റിച്ചിരിക്കുന്നു. “അദ്ദേഹത്തിന്റെ
മന്ത്രിമാർ രാജുത്തിലുള്ള സകല ഭടകമാരെയും, കൂട്ടിക്കൂട്ടു
മാരെയും തേവരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്
ഘോഷാളിം എന്നു അയ്യായിരം ഗജങ്ങളിം, ഇരുപ്പ്
വിഭ്രാന്തയും. തിനായിരം അച്ചപ്പടകമാരം, അരവ്
തിനായിരം പണ്ടിയുമുണ്ടായിരുന്നു. പുർബ്ബിക്കിൽനിന്നു
പാലിമിച്ചിക്കിലേയ്ക്കു⁴ അദ്ദേഹം ചിഗ്രീജയം നടത്തി. ഇക്കു
ലക്ഷ്മീയും അദ്ദേഹം ഒരു നിമിഷംപോലും അന്തേ ഗജങ്ങൾ
ഒട്ടു പാത്രം അയയ്ക്കുകയോ, തന്റെ ഭടകമാരുടെ
പട്ടട്ട അഴിച്ചുവരയ്ക്കുവാൻ അനന്വഭിക്കുകയോ ചെയ്തിരു
ന്നില്ല. ആരു വർഷംകൊണ്ട്⁵ അദ്ദേഹം ഭാരതം ആസക്ക
പാ കീഴടക്കി. ഇപ്രകാരം രാജുത്തെ വിസ്തീർണ്ണപ്പെട്ടതിൽ
യതിന്നേം, അദ്ദേഹം തന്റെ ശ്രൂത്യത്തെ വർദ്ധി
പ്പിച്ചു. അരപതിനായിരം ഗജങ്ങളിം ഒരു പക്ഷം അച്ചപ്പട
കമാരം അദ്ദേഹത്തിന് ഇപ്പോഴുണ്ട്. മുപ്പത്തിരഞ്ഞിലും
കു ശേഷം അദ്ദേഹം യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കുകയും, സമാ
ഖ്യാനാന്തരിക്കുടി നാട് വാഴാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.”

യുവൻചാദിന്റെ അല്പം അതിരുഡാക്കിയോടുകൂടി
ബുള്ളം ഇരു വിവരണാത്തിൽനിന്നു മഹാഷൻ ആല്പമായി
ബുദ്ധം നടത്തിയതു⁶ പുർണ്ണാരത്തിൽ വച്ചുണ്ടായും
എന്ന ബുദ്ധമാക്കുന്നബല്ലോ. ഇവിടെ വച്ചു” അദ്ദേഹം
ബുദ്ധം ചെയ്തു⁷ ശാക്രന്നാടല്ലെതെ മറ്റാരോധമല്ല. മുൻ
അല്പാധത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതുപോലെ, ശാശ്വതിന്

അഴിൽ വച്ചു് കന്നുകവു് ജരാജുതിൻറെ ഭരണംകുടി കൈയേററ്റിനു ശേഷം, മഹാപാൻ ദശാക്കനോടു യുലും ചെയ്യുവാനായി ബംഗാളിലേക്കേഴ്തു തന്റെ ധാരു തുടക്കിനിരിക്കണം. ബംഗാളിൽ എത്തൻ അദ്ദേഹം സാതി എന്നു ഉത്തരഭാഗമായ പുണ്ണ്യവല്ലംന്തെലേക്കു പ്രയാശം ചെയ്തു എന്നും, അതിൻറെ രാജധാനിയായ പുണ്ണ്യവല്ലംന്തെ ഗഡരത്തിൽ (ഇന്നത്തെ ഭോഗ്രാനഗർത്തെന്നു സ്ഥിച്ചുള്ളതു മഹാസ്ഥാൻ ഗ്രാമത്തിൽ) വച്ചു് ദശാക്കനോടു യുലും ചെയ്തു് ആ കാൾബുവണ്ണരാജാവിനെ തൊല്പിച്ചു എന്നും മഞ്ഞുരുതിലുള്ളൂം എന്ന ബൈഖലഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണോ.

ഈ യുലുത്തിൽ മഹ്സു് തങ്ങനോടു സവും ചെയ്തി അന്ന കാമഗ്രൂപരാജാവായ ഭാസ്തുരവമ്മൻറെ സഹായം ലഭിച്ചിരുന്നു. യുലുംന്തരം മഹ്സു് ഭാസ്തുരവമ്മൻറെ ക്ഷേമനമനസ്സിലു് സ്ഥിച്ചുള്ളതു കാമഗ്രൂപം സന്ദർശിച്ചു് ആ രാജാവിൻറെ സർക്കാരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതിനാലേണ്ടം അൻഡെ രാജധാനിയിലേക്കു തിരിച്ചു പോയി എന്നും വിചാരിക്കവാൻ കാരണമുണ്ടോ; എന്നെന്നാൽ ശാക്ഷാക്കനെ തൊല്പിച്ചുതിൽ ചിന്നിടു് മഹ്സു് ദ്രോഹരാൽ പുംജിക്കു പ്രൂട്ടതിനാലേണ്ടം തിരിച്ചു പോന്ന എന്നു മഞ്ഞുരുതിലുള്ളതു പറത്തിരിക്കുന്നു. കാമഗ്രൂപരാജാവംഡം ടിബി റവിൽ നിന്നും വന്ന ഒരു വംശമാബന്ധന വിചാരിക്കവാൻ കാരണമുണ്ടോ. അതിനാലും ശമുഖം മഞ്ഞുരുതിലുള്ളതു മേരുപ്പിരിക്കിന്നാൽ, ശാക്ഷാക്കൻറെ രാജുത്തിൽ ചില ക്ഷേമങ്ങൾ പഠിച്ചും, ശുരുവത്തുനാളും മഹ്സു് മഹാപാൻ ദശാക്കനോടു നേരുമ്പെന്നും മഹ്സു് മഹാപാൻറെ മരണവും ചുരുക്കിയിരിക്കുന്നതാണോ.

രാജാക്കന്ന പുണ്യവർല്ലനയുല്ലത്തിൽ തോല്പിച്ച്
തിന്റെയേഷം മഹാൻ അദ്ദേഹത്തോട് സ്വന്തം രാജ്യം
വിട്ടുപാക്കുത്തെന്ന് ആജ്ഞാവിച്ചു എന്ന് മഞ്ഞൾ ശ്രീമാ
കല്പത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കും. ഇതിന്റെ അത്ഭുതം
രാജാക്കൻ പിടിച്ചുടക്കിയ രാജ്യംപെബുള്ളാം മഹാഷൻ അദ്ദേ
ഹത്തിൽനിന്നു കരസ്ഥമാക്കി എന്നാണെന്നു വിചാരി
ക്കും. രാജാക്കന്നറ സ്വന്തം രാജ്യമായ ഉല്പബംഗാളി
ഘൃഷ്ടകർണ്ണപുബന്നം മാത്രം ഭരിച്ചുകൊള്ളിവാൻ അദ്ദേ
ഹത്തെ മഹാഷൻ അനവശിച്ചു എന്നം ഇതിൽനിന്ന് അ
നമാനിക്കാം. എന്നാൽ ഗണജാംജില്ലയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യി
ങ്ങനു കൊംഗ്രേസ് എന്ന സാമന്തരാജ്യത്തിലെ രാജാവും,
ഒരുപാട് ഭവകലത്തിൽപ്പെട്ട ഒഫൈസുമായ മാധവവ
മൺ എ. ഡി. സ്റ്റേറ്റ്-ൽ പുരപ്പുട്ടവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു രാജാസ
നാമത്തിൽ, അദ്ദേഹം താൻ “മഹാരാജാധിരാജൻ രാജാക്”
രാജാവിന്റെ സാമന്തനാണെന്ന പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കും.
അനീവിത്തം മഹാഷൻ രാജാക്കന്ന തോല്പിച്ചു കൊല്ലുമായ
എ. ഡി. സ്റ്റേറ്റ്-ൽ നിന്ന് “പതിമൂന്ന് മഹാഷൻ കഴിഞ്ഞത്തിനു
ശേഷവും രാജാക്കൻ” കൊംഗ്രേസരാജ്യത്തിന്റെ മേൽക്കോയ്ക്കു
ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന സ്പുഷ്ടിഭാക്കന്നുണ്ട്. മഞ്ഞൾ ശ്രീമാ
കല്പത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ, രാജാ
ക്കൻ അന്ന് കൊംഗ്രേസരാജ്യത്തിന്റെ മേൽക്കോയ്ക്കുവായിരി
ക്കുന്നതല്ല. ഈ സംഗതികളിൽനിന്നു പുണ്യവർല്ലനയുല
ഭത്തിൽ വെച്ചു രാജാക്കന്ന തോല്പിച്ചതിനു ശേഷം’ രാജാ
ക്കൻ പിടിച്ചുടക്കിയ ഉത്തരവെംഗാളിലുള്ള പുണ്യവർല്ലന
രാജ്യവും, അമ്പവാ, ഗൈയരാജ്യവും, ബംഗാളിനു പടി
ശരതാട കാരിവരെയുള്ള പ്രദേശത്തു് അദ്ദേഹം കൈവ
ശപ്പുട്ടിന്തിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ മഹാഷൻ പിടിച്ചു
ചെന്തുള്ള എന്നും, മല്ലബംഗാളിലെ കണ്ണസുവൻ്നവും,

കൂട്ടിനെപാംഗാളിലെ സമരം, താതുപിള്ളി മതലായ രാജുകളും, ഇവയെ തൊട്ടുകൂടിക്കുന്ന ഗണങ്ങാംജില്ലയിലെ കോംഗ്രേസ്രാജുവും പ്രസ്തുത തോൽവിക്കു ശൈഷ്വരം റഹാക്കൻറെ കെകവരം ഇരുന്നിരുന്നു എന്നും വിചാരിച്ചു മതിയായും.

തന്റെ പതിപ്പെന്തുകൊല്ലുത്തെ ഭരണം കഴിഞ്ഞു എ. ഡി. സൈനീപിള്ളി റഹാക്കൻ മരിച്ചു എന്ന മജ്ജുറീമുലകളുത്തിരുന്നിനു മനസ്സിലാക്കാം. റഹാക്കൻ ബ്രാഹ്മണകളുത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു രാജാവായിരുന്നു. ഒരു മതദ്രാന്തനായ ശ്രേംഭം, ബുദ്ധമതക്കാരെ മിംസിച്ചു ഒരു രാജാവുംഡാക്കിരുന്നു അദ്ദേഹം. ബുദ്ധഗയയിലെ സുപ്രസിദ്ധമായ മഹാബോധിപ്രക്ഷേപത്തെ റഹാക്കൻ ചെട്ടിക്കൊള്ളു എന്ന് യുവൻചാരു് പ്രസ്താവിക്കുന്നണ്ടു്. റഹാക്കൻറെ മരണത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശം മുടിച്ചുകയും ചെയ്തു.

ശ്രാവകനമായുള്ള യുദ്ധത്തിനു ശേഷം, ഭാരത തനിൻ്റെ പുത്രാധികാരിയ്ക്കു സകല രാജാക്കന്മാരും മഹ്മദൻ കീഴടക്കിയിരുന്നു. ഇക്കുട്ടത്തിൽ മഗധയിലെ ഇഷ്ടമാരും ഉംഗപ്പട്ടിനുനിരിക്കുന്നും. എന്നെന്നാൽ എ. ഡി. സൈനീ-ൽ മഗധയെ ഭർത്തിയുന്ന ഇഷ്ടരാജാവായ ആദ്ദീ ത്രഞ്ചേരുന്നു എ. ഡി, സൈനീ-ൽ മഹ്മദൻ സ്ഥാപിച്ചു മഹ്മദുമുത്തെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ശാസനത്തിൽനിന്നു് മനസ്സിലാക്കാം. റഹാക്കനമും യുണിംഗായ യുദ്ധത്തിനു ശേഷം എ. ഡി. സൈനീ-ൽ സമീപിച്ചു ഭാത്രമേ മഹ്മദൻ കീഴടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ യുദ്ധം ചെന്തുണ്ടായി വന്നുള്ളൂ. ശ്രാവകന്റെ മരമാനന്തരം സ്പതാന്ത്രം കൈമനമായി തിവിച്ചു കോംഗ്രേസ്രാജാവും

ഒരുല്ലാത്തവകുംജാതനമായ മാധ്യവാമ്പണകാഡാസിന്നനും യുദ്ധം വിജയപൂർണ്ണമായാൽ ഹന്തിനു നടത്തിയതു്.

ഹാംഗചരിത്രത്തിൽ മഹ്മദ് ഇഷാരവൈലാങ്ങി ആളുള്ള ഒരു കൃത്യം പിടിച്ചടക്കിരെയൻ ബാണിൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ തുഷാരപുത്രം ഓസ്സസ്‌നദിതീരങ്ങളിലും തുഷാരപുത്രം അമ്ഭവാ, തുഷാരപുത്രം ചീലപണിയിതനാജം, നേപ്പാളരാജുമാണണം മറ്റൊരു ചീലയം അഭിപ്രായപ്പെട്ടുനണ്ടു്. ഹംഗർ വളരെ മുരത്തിലുള്ള ഓസ്സസ്‌നദിവരെ യുദ്ധയാത്ര ചെയ്തു എന്ന കാണിക്കുന്ന ഏറ്റ യാത്രാജ ലക്ഷ്യങ്ങളുമില്ലായ്ക്കുന്നത്, അതുപരിപര അഭിപ്രായം സപീകാരുമല്ല. നേപ്പാളത്തിലാണോ” തുഷാരവൈലാം ലം സമിതിചെയ്തിരുന്നതു് എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിനു കാണാം, ആ രാജ്യത്തിലെ ഒരു രാജാവായ അംഗൂഹമംഗൾ മഹ്മദ് സ്ഥാപിച്ച ഹംഗാമ്പുതെ തന്റെ രാസനങ്ങളിൽ സപീകരിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ള ഉംഗമമാണു്. ഈ ഉംഗമം ശരിയല്ലെന്ന മന്ദാപണിയിതനാജ സിങ്കവെയിൻ ചെവി ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൂടാതെ അംഗൂഹമംഗൾ കാലത്തു നേപ്പാളം ടിബററിലെ സുപ്രസിദ്ധ രാജാവായ ശ്രൂദേശ് താൻ ഗദ്വായുടെ മേൽക്കൊയ്യയിൻകീഴിൽ സമിതിചെയ്തിരുന്നു എന്നതിനു ലക്ഷ്യങ്ങളുമില്ലാതില്ല. അതിനാൽ മഹ്മദ് നേപ്പാളത്താണു യുദ്ധചെയ്യുതു് എന്നുള്ള അഭിപ്രായവും രാജിയല്ലെന്നവേണ്ടം വിശദിക്കേണ്ടതു്.

പുലംഗൻറു ഒരു ദാതാന്തിനു വേണ്ടി ഹന്തിനു കാണ്ടീ രത്നത അതുകൂടിച്ചു എന്നു് യുവൻഹാദേശു് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. കാണ്ടീരവുമായുള്ള ഈ യുദ്ധത്തയാണു ഹന്തിനു തുഷാരവൈലാജമണമായി ബാണിൾ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു വിശദിക്കുവാൻ കാരണമാണു്. എ. ഡി. സ്റ്റോർക്ക്

സമീപിച്ചു് അതിപ്രാദീനകാലം മുതൽക്കെ കാലീരത്നം തിരിച്ചിങ്ങനു ഗോന്ധരാജവംശം അന്ത്യാനിൽക്കുകയും, രഘവിജയിൽ കാമ്പാടകരാജവംശം കാലീരഹസ്യിർമ്മാസ നം കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കാഞ്ചാടകവംശം സ്ഥാപിച്ചു കാലീരംഭാവു് ഉദ്ദേശം എ. ഡി. സുന്ദ-മത ഷ്ടൈ സ്റ്റൂട്ടവു-വരെ നാട്വാണ ഭർപ്പുഭവംഖനൻ പ്രജന്മ ചിച്ചുനാണം. ഇദ്ദേശം ഹർഷൻറ സമകാലീനനായി അനു. യുവൻ‌ചാദിൻറ സബ്രഹ്മഗ്രഹത്തിൽനിന്നു് മർഖം കാപത്രു കാമ്പാടകരാജാവായ ഭർപ്പുഭവർല്ല നൻ പദ്മാവിൻറ പല ഭാഗങ്ങളിലും തന്റെ മേരു കോഴ്യു സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു എന്ന മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാ എം. ഇതുനിമിത്തം പദ്മാവിംഗ തൊട്ടകിടന്നിരുന്ന സംഗ്രഹജ്ഞിൻറ - നാമനായ മർഖനമായി ഭർപ്പുഭവ പ്രശ്നനു് എറുഡമട്ടാത്തയിരിക്കുവാൻ സാധിക്കു കയ്യില്ല. പീണന്നയും, കാലീരത്നിൻറ തലസ്ഥാനമായ ശ്രീനഗര ഞിനു തെക്കകിഴക്കായി സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്നു ഒരു വൈദ അക്ഷേഗത്തിലുള്ള സൗത്തുപരി ബുദ്ധന്റെ ഒരു വിശ്വാസി എന്നു് യുവൻ‌ചാദം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ബാംഗാന്റെ ത്രശാരഭാഗലും കാലീരത്നിലുണ്ടു് സ്ഥിതി ചെയ്യിരുന്നതെന്നു് സൗഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു ദണ്ടം കര സ്ഥമാക്കുവാനുള്ള മോർച്ചും കാലീരത്നത ആകുക്കിച്ചു ചുപ്പാറി മർഖനു് ഉണ്ടാക്കിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വൈദലു ക്കുംതും സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്നതിനു വടക്കായി ഒരു മഹാ പർവ്വതം നിന്നുണ്ടു് എന്നും യുവൻ‌ചാദം ഒന്നിച്ചി കുണ്ടു്. റഹിപത്രതെമനു ചേരുളു ഇതു മലയുടെ തിവര ക്കും ഡിമച്ചുന്നുണ്ടായിരുന്നതിനാലുണ്ടാക്കിരിക്കും. അതി ഒന്നു് ത്രശാരഭാഗലുമെന്നു ബാംഗാനു് വന്നിച്ചിട്ടുള്ളതും

ബുദ്ധൻറ ദന്തം ഹർഷന ക്രണമുക്കവാൻ സംസ്ഥിച്ചി
ല്ലെന്ന്, ഒവർച്ചാടിൻറ സദർശനകാലത്ത് അതു
ആ സ്ത്രീപത്രിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നറിയുന്നതു
നിലിത്തം അനന്മാനിക്കാം. അതിനാൽ കാഴ്ചീരവമായുള്ള
യുലത്തിൽ ഹർഷന വിജയം ലഭിച്ചില്ലെന്ന വിചാരിക്കേ
ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാഴ്ചീരം ഹർഷന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ
ഉരംപ്പടാങ്ങയിരുന്നതിനുള്ള കാരണവും ഇതുനെന്നയു
കുന്നു.

ഹർഷന്റെ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട യുലങ്ങളിൽ
കും, ക്ഷമിണാപമത്തിലെ ചാലുക്കുവകുവത്തിയായ
പുലകേൾ രണ്ടാമതന്നൊട്ട് എ.ഡി. സ്കൂം-ന സമീചിച്ച്
അംഗേമം നടത്തിയ യുലംബരം. മദ്രാസിനടക്കത്തിൽ കൂ
ണ്ടിപുരത്തിലെ പ്രഖ്യാപനായ പല്ലവരാജാവും മണ്ണപ്രവർമ്മ
നെ പല തവണ തോല്പിച്ചും, ക്ഷമിണാപമത്തിലെ മറ്റ്
രാജ്യങ്ങളെ കീഴടക്കിയും, ക്ഷമിണാരാത്രത്തിലെ വകുവ്
ത്തിപദം പ്രാവിച്ചിയന്ന ഒരു പ്രസിദ്ധനാണ് കന്തളായി
പരം ചാലുക്കുവംഞ്ചരമായ പുലകേൾ രണ്ടാമൻ,
ബോംബേ പ്രസിഡന്റസിഡിലെ വിജയപുർജില്ലയിലാണ്
പുലകേൾക്കു രാജ്യാനിയായ വാതാപി സ്ഥിതിചെയ്യി
ക്കുന്നതു്. പുലകേൾക്കു കൈത്തിരെ യുവൻചും
ചുവടെ ചേത്തിരിക്കുന്നപ്രകാരം വള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു:—

“ക്ഷത്രിയനം യുലവീരനമായ ആ രാജാവു യുലജയ
മാണു പ്രമർഗ്ഗനാനീക്കമായി കരതിക്കിരുന്നതു്. അതി
നാൽ തന്റെ പാതയികളേയും അത്യപട്ടനാരേയും യുലവു
ഭദ്രമാരാക്കുന്നതിൽ അംഗേമം പ്രത്യേകമായ നിശ്ചിഷ്ട
പ്രഭിപ്പിച്ചു. യുലസംബന്ധമായ സകല നിയമങ്ങളും
അവിടെ എല്ലാവക്കും അറിയാമായിരുന്നവും മാത്രമല്ല.

അവൻ-അവരെ ദരിക്കലും ലംബിച്ചിതനമില്ല. അദ്ദേഹം തിന്നേൻറെ സെന്നാനായകരാർ യജ്ഞങ്ങളിൽ തോർക്കുന്ന ചെക്കിൾ, അദ്ദേഹം അവരെ ദേഹഭണ്ഡം അനുഭവിപ്പിക്കുക പതിവില്ല. അതിനു പകരം അവരുടെ മാനംകെട്ടുകൊന്നതിനായി അദ്ദേഹം അവരെക്കാണ്ട് ശ്രീകൃഷ്ണ ഉസ്തു ക്ഷദിംബി ധരിപ്പിക്കുകയാണെ ചെയ്യുവന്നതു്. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്നെൻ്റെ സെസ്റ്റ്രൂഡിവരാർ പരാജയം ഉണ്ടെങ്കും, അവമാനം ഭയനു് അത്തമയത്രുമെയ്യിരുന്നു. എപ്പായ്യേഴും അദ്ദേഹം അനേകകും ശ്രൂരദ്ദോശാലിം ക്ഷേരും, അനേകകും മംഗളങ്ങളേയും സംരക്ഷിച്ചുവനു. യുലഭത്തിനു് അപ്പും മുന്പു് അദ്ദേഹം ആ ശ്രൂരദ്ദോശം ഗജക്കരംകും മഞ്ചാ നൽകി അവരെ ഉമ്മത്താക്കിത്തീക്കുക പതിവാണു്. അനന്തരം അദ്ദേഹം അവരെ ശത്രുക്കൂഴി കെനക്കു് അയയ്ക്കുയും ചെയ്യും. ഇപ്പോൾ ഉമ്മത രാധവത്തെ ആകുമണിന്നതെ ശത്രുക്കരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതുമല്ല. ഇവത്തെ സധാരണമുള്ളതിനാൽ അദ്ദേഹം തന്നെ ശത്രുക്കളായ അയൽരാജാക്കരും വകവെച്ചിരുന്നു. യുലശാസ്ത്രപരിജ്ഞാനത്തിനും, ധീരായ സേനാനികരുകും പ്രസിദ്ധിനേന്തിയിരുന്ന ശീലാഭിത്രുമന്ത്രവാദി തന്നെ തന്നെ തന്നെ സെസ്റ്റ്രൂങ്ങളും ആസകലം അദ്ദേഹത്തിന്നെൻ്റെ നേക്കു നയിച്ചു. എന്നാൽ ശീലാഭിത്രുന്ന ഒപാലും പുലക്കേരിയെ തോല്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.”

നമ്മാനാഭിജുദ്ധ തീരങ്ങളിൽ വച്ചാണു് മഹാശാഖ പുലക്കേരിയുമായുള്ള യുലം നടന്നതു്. മഹാശാഖ ആത്രേതനായ മയ്യൻ എന്ന കവി തന്നെ ഒരു ദാരശ്രൂക്ക തന്ത്രിയും മഹാശാഖയിൽ കൂത്തുരാജാവിനെ തോല്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. എന്ന സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, വാസ്തവം നേരേ മറിച്ചാണു്. ഇതു യുലഭത്തിൽ, മുകളിൽ ഉല്ലരിച്ചു.

ക്രാഗത്തിൽ യുവൻവാദ്⁹ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, പുംഗക്കേരിക്കാണ് വാസ്തവത്തിൽ വിജയം ലഭിച്ചതു്. പുല കേരി ശാട റിലാധാസനക്കുളം ഈ വിജയത്തെ വാഴ്ത്തി തിരിക്കുന്നു. ഈ യുലത്തിന്റെയേം, നമ്മാന്തി മഹ്സ് തന്റെയും പുംഗക്കേരിയുടെയും സാമ്രാജ്യക്കുളം സീമയായി ഭവിച്ചു. മഹ്സനാട് താൻ നടത്തിയ യുലത്തിന്റെയേം ഒരു ഇരുപത്തിമൂന്ന് വർഷങ്ങളും കൂടി പുലക്കേരി മുഖലന്നായി നാട്ടവാൻ. എ. ഡി. നൃസൈ-തു് കാമേപിപ്പ രാത്രെ പഞ്ചവരാജാവായ നരസിംഹവമ്മൻ ദന്നാമൻ പുംഗക്കേരിയുടെ രാജ്യം ആകുമിച്ചു് അതിന്റെ തലസ്ഥാനമായ വാതാപിശു കൊള്ളുത്തിട്ട. ഇന്ത്യാട്ടകൂടി ചാലു കൂട്ടുടെ ശക്തി തണ്ടകാലത്തെയും ക്ഷയിക്കുയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത സംഭവം നടന്നതു് മഹ്സന്റെ മരണംയേഷാം യാത്രന്നതാണോ.

ഗ്രാമാത്തിലെ വലഭിരാജ്യത്തൊട്ടും, അതിനു കീഴിലുള്ളിരിക്കുന്നവയും ഗ്രാമാത്തിലും കുറവിലുമായി സമിതി ചെയ്തിരിക്കുവയ്ക്കായ ആനന്ദപുരം, കുരം, സുരാജ്യം എന്ന രാജ്യക്കുളം നടത്തിയ യുലമാണ് മഹ്സന്റെ പ്രധാന യുലങ്കുളിൽ മരറാൻ. യുവഗ്രേഖന്റെ ബാലാ ദിത്രുവന്നനു മെമ്പുകവംശരാജാവാൻ¹⁰ അന്ന വലഭി ശ്രീചുരുക്കന്നതു്. മഹ്സനമായുണ്ടായ ഈ യുലത്തിൽ ഒന്നാറു് യുവഗ്രേഖന്റെ ഭാക്തവാദിലെ (ശുന്നത്തെ ഭാവുചുരിലെ) ഗ്രജ്ജരാജാവായ ഭദ്രൻപ്രശാന്തരാഗന്ന അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഒട്ടകം മഹ്സനാം യുവഗ്രേഖന്നും തമ്മിൽ ഒരു സന്ധിയുണ്ടായി. മഹ്സന്റെ തന്റെ പുത്രി ദൈ യുവഗ്രേഖനും കല്പാണും കഴിച്ചു കൊടുത്തു. യുവഗ്രേഖനും മഹ്സനും തന്റെ മേൽക്കൊള്ളുയായി സ്ഥിരക്കിക്കു

കൂട്ടും ചെയ്തു. മഹാശനമായുള്ള ഈ സവൃം വല്ലിയുടെ പ്രതാപം തങ്കാലത്തേക്കിൽ വർഖിപ്പിച്ചു. മഹാശൻറെ ചെയ്തതും, യുദ്ധസേനന്റെ പുത്രനജായ ധരണേന്നന്ന് നാലുമാൻ മഹാശൻറെ ഒരണ്ടാന്തരം ചക്രവർത്തിബിൽ പജകൾ സ്വീകരിച്ചതു് വല്ലിയുടെ പ്രതാപം വർഖിച്ചു എ നാതിനെ കാണിക്കുന്നു. ഭൂതികാവുത്തീൻറെ കത്താവു് ഈ ധരണേന്നന്ന് നാലുമാൻറെ സാരക്ഷണത്തിലാണെ വല്ലി കിൽ പാത്തിയന്നതു്.

മഹാശൻ സിന്ധുരാജുത്തോടം യുദ്ധം ചെയ്തു എന്ന ബാണാൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മഹാശൻറെ ചിതാവായ പ്രഭാകരവർഖലനന്നും സിന്ധുരാജുവും യുദ്ധം ചെയ്തു ചെന്ന മുന്നു വിവരിച്ചിരുന്നുല്ലോ. സിന്ധുരാജുത്തിൽ നാട്വാണിയും മെത്രുവംഗത്തിലെ ദട്ടവിലത്തെ രാജാവായ സാധസിദ്ധാംശേ മഹാശൻ പൊതുരതു്. ഈ യുദ്ധത്തിൽ മഹാശൻ ജയിച്ചു. ഈ തോൽവി ഒഴുക്കു വാംഗത്തിനു വരുത്തിവച്ചു ബലക്ഷയം രൂതുവാകി, അമ സിയാതെ സാധസിരുതെ ഒരു ഗ്രൂവമണ്ഡലത്തിലായ ഒരുണ്ടു് അദ്ദേശത്തിന്റെ മരണാന്തരം സിന്ധുരാജുത്തിന്റെ രാജാവാകിത്തീഡുവാൻ സാധിച്ചു. ഒരുണ്ടു് സ്ഥാപിച്ചു രാജാവംഗത്തിൽനിന്നുന്നും ഏട്ടാംഗത്തുണ്ടു് ത്തിന്റെ പുംബംഖത്തിൽ അവബികരം സിന്ധുരാജും കരസ്ഥമാക്കിയതു്.

എ. ഡി. സ്റ്റർം-നു കുറേ മുന്നു് മുകളിൽ വിവരിച്ചു യുദ്ധങ്ങളിൽ അവസാനിച്ചു. അത്തിന്റെ ഫലം വടക്കു മീ മാലയപ്പാടം മുതൽ തെക്കെ നമ്മാനിവരേയും, കീഴെ കു ബുവമപുത്രനാഡി മുതൽ പടിനേരും സിന്ധുനദിവ കേരളം പരന്ന കിടന്നിയും ഒരു സാമ്രാജ്യം മഹാശൻ പാണിച്ചതാകുന്നു. വിസ്തൃതമായ ഈ സാമ്രാജ്യത്തിനു

തെക്കെ കന്തള്ളാജാവായ പുംക്കേഴിയുടെ സാമ്രാജ്യവും കീഴുക്കുവെമ്മയിലെ തൃപ്പേശ്വരം, ലൈഹാ ഉച്ചദ്രിപ്പിലെ കാലങ്ങൾ, അമ്ഭവാ, ലക്ഷ്മാരുക്കം, സഹാമിലെ ദൊരാ വതി, ഇൻഡ്യാബേഹനയിലെ ഇഞ്ചാനപുരം, മഹാവന്ദയവനരാജ്യം എന്നീ രാജ്യങ്ങളും, വടക്കെ കാലീനം, കേപ്പും, ടിബറ്റ്, ചീനസാമ്രാജ്യം എന്നിവയും, പട്ട ഞ്ചാര ചാരസിക, അമ്ഭവാ, പെൺസ്പ്രാസാമ്രാജ്യവും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഈ അധികാരജ്യങ്ങളും സാമ്രാജ്യങ്ങളും കുട്ടത്തിൽ കന്തള്ളസാമ്രാജ്യത്താട്ടം, കാലീന ത്താട്ടം ഫർഞ്മ ചൊത്തതിങ്ങന്തിനാൽ അംഗീഷ്ഠത്തിലും ഇവയും തമിൽ മെമത്രീബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു വിഖാനിക്കാം. ബെമ്മയിലും ഇൻഡ്യാബേഹനയിലും കിടന്നിരുന്നു, ഫോപ്പരിശ്വാരം വ്രാചിച്ചു പ്രാബല്യം പ്രാപിച്ചിരുന്നതുമായ രാജ്യങ്ങളും ഫർഞ്മ മെമത്രീഭാവ അതിൽ പെരുമാറ്റി എന്ന വിശ്രദിക്കാതെയിരിക്കുവാൻ കൂദാശയുള്ളില്ല. ഫർഞ്മ സാമ്രാജ്യസ്ഥിരക്കുടിക്കുത്തി നാലുവിച്ചാരവുമായി ഈ പുംക്കേഴുക്കും അനുബന്ധമായിരുന്നതു ഫർഞ്മ മുഖ്യമായിരുന്നു ഫർഞ്മ തമിൽ സെന്റഹാർട്ടത്തിൽ വര്ത്തിച്ചിരുന്നു എന്ന സുചിപ്പിക്കുന്ന മണി.

ഫർഞ്മരംഗം സമകാലീനനായ പാരസികചക്രവർത്തി എ. ഡി. ടിന്റു മുതൽക്കും നൂറ്റ്-വരെ നാട്വാണിക്കുന്ന സുപ്രസിദ്ധനായ കരുപ്പ്. പാർവിസ് ആയിരുന്നു. സാ സർവംംജനായ കരുപ്പ്. പാവിസിനെപ്പോലെ സുപ്രസിദ്ധ നാം, അതിശക്തനാം, സൗഖ്യാഗ്രഹത്തിന്റെ പരമകാടി തിങ്കിന്നു ഭരിതത്തിന്റെ അടക്കിത്തട്ടവരെ ആഞ്ചലിക്കാമായ മരിറാത രാജാവും പാരസികസിംഹാസനത്തെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നോ എന്നതു സംശയമാണ്. അതിപ്രക്ഷാഡകൾ

മായ ഒരു നോവലിലെ കമാനായകനെപ്പോലെ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന കസ്റ്റഡി തുല്യരായ മനഷ്യർ ലോകത്തിൽ വളരെ അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ കാണുന്നപ്പെട്ടുകയുള്ളൂ. തന്റെ പ്രക്ഷിക്കാൻ കൊല്ലെ വയ്ക്കു പിന്നാവിന്നും ക്രമാനുരിതിയിൽ ചവിട്ടി കസ്റ്റഡി പാർപ്പിസ് പാരസികസിംഹാസനത്തിൽ കുറി. പാരസികകലാളേ പോഷിപ്പിക്കവാൻ അദ്ദേഹത്തിനെപ്പോലെ മറ്റൊരു പാരസികപന്ത്രണ്ടിയും പ്രവർത്തി ചീട്ടിപ്പ്. അദ്ദേഹം ചെയ്തിച്ചു തക്കിബോസ്റ്റാനിലെ വിജയത്തോണ്ടതിലെ കൊത്തുപണികളിൽ, മഹിതകാട്ടാരത്തിന്നും അലക്കാരക്കളിൽ, പാരസികകലായുടെ ഉത്തരക്കുമ്ഭങ്ങളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്നും സേനാനികരു പാരസികസാമ്രാജ്യത്തെ അപ്രിക്കയിലെ നൈതികവിവരങ്ങൾ ഗ്രീസിന്റെത്തുള്ള മാർമ്മരക്കടൽവരെയും വ്യാപിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ ദയനാ രക്തത്തിനെന്നും രോമാസാമ്രാജ്യചക്രവർത്തിയും മഹാസുദിനാശിനിയും തലസ്ഥാനമായ കാഞ്ഞിസ്താന്തിനും നോപ്പിളിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു് അപ്രിക്കയിൽ പോതി രക്ഷപ്പെടാൻ ആണ്ടം കെട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്നും കൊട്ടാരത്തിലും അതും പുണ്ണിയിൽ, സുവാസാധനസമൂലിയും മറ്റൊരു രാജ്യത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ധാത്രാവേളകളിൽ അദ്ദേഹത്തിനും വേണ്ട ഉചകരണങ്ങളും അംഗരക്ഷകരും സേവകരും വധിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നതിനായി മാത്രം ആയിരം ഗജങ്ങളും, പന്തീരാഹിരം ദട്ടകങ്ങളും, അനുവതിനായിരം കത്തിരകളും, കഴുതകളും, കോര്മ്മകളുടെകളും കൊട്ടാരത്തിലുണ്ടാവിയാണ്. പന്തീരാഹിരം ചെടികളാൽ പരിപരിക്കപ്പെട്ട മുഖായിരം ഉപഭാത്രങ്ങൾ കസ്റ്റഡി നാഡിക്കുമ്പും, ലോകപ്രസിദ്ധമായ ഷിറിൻ എന്ന ക്രിസ്ത്യാനിയായ സാമ്പത്തികമാരുമേ പാരസികമതകാരനായ അദ്ദേഹം അനുത്തപ്പുമ്മായ പ്രണയാതിരേക്കുന്നൊട്ടു സ്നേഹമിച്ചി

അന്തിമം ഇവരുടെ അന്തിത്രസാധാരണ മായ പ്രസാദം ലോകമാസകലമുണ്ട് കുവികളുടെ കാല്യ ഔദിക്ഷ വിഷയമായി ഭേദിച്ചു. ഷിറീനു പുരുഷേ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്റെ വിശ്വാസപ്പെട്ട കുതിരയായ ഷബ്ദം ഭേദിസും, അതിന്റെ മരണാനന്തരം അതിന്റെ അപം പാരസികരാജയാനിക്കു സമീപമുണ്ട് പാരകളിൽ കൊഴിയി ശ്രദ്ധിയും, അദ്ദേഹ അനിന്റെ കൊട്ടാരംകവിയും. ഗായകന്മായ ബലമ്പാം ഭം, ഷിറീനു അപരിമാത്രം ഭാവം ഒന്നരായുണ്ടാക്കുടി സ്ഥാപിച്ചു നിർഭാഗ്രവാനായ കാനുകൾ ഫർഖാധി ലോകവിത്തിൽ പ്രസിദ്ധരായി ഭേദിച്ചു.

ഈ സമിതികിലിൽനിന്നുന്ന കല്പം, പെട്ടുനാ . വിധി ചെവചരിത്രത്തിനു വിശയയന്നായിത്തീർന്ന്. താൻ ജീവന്റെ മുദ്രം സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഷിറീനു കാലധികം പ്രാചീച്ചു. താൻ ഭാഗപ്പെട്ടത്തി വിരപ്പിച്ചു ദോഷാമന്ത്രവത്തിൽ കല്പം വിന്റെ പ്രസന്നങ്ങളെ തോല്പിച്ചു " പാരസികരാജയാനി യുടെ പ്രാരംഭത്തെ രോമാപ്രസന്നത്തെ നയിച്ചു. മനസ്സിൽ താരുകയിൽ തന്ത്രികണായ ഒറസപ്പെട്ടതുനിന്റെ അവകാശ തന്ത്ര വിഗ്രഹിച്ചു ഷിറീന്റെ പുത്രനെ തന്റെ പിൻഗാനി യാക്കവാൻ കല്പം, തീരമാനിച്ചു. അതുനിനിത്തം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭക്കന്നാർ ഒറസപ്പെട്ടനായ സിരോസിനെ വാഴിക്കുവാനായി സിരോസിന്റെ പ്രഭാവാൽ അദ്ദേഹത്തെ ബന്ധിച്ചു കാരാറ്റത്തിൽ ചൊംപ്പിച്ചു. തന്റെ സ്ഥാപിക്കാം മാജിനമായ ഷിറീന്റെ പുത്രനെ കല്പം പിംഗാനി മുവിൽ വച്ചു സിരോസ് വയിപ്പിച്ചു. പിതാവിനെ അഞ്ചു ദിവസം പട്ടിണിയിട്ടുണ്ടും, സിരോസ് അദ്ദേഹത്തെ അതിക്രൂരമായ പീഡനങ്ങൾ അനുഭവിപ്പിച്ചു വയിക്കുകയും ചെയ്തു. കല്പവിനെ വയിച്ചുവിശ്വാസി അവസാനവും വിച്ചി

ആശാം. ക്രൂർവിനെ വധിക്കുവാൻ സിറോസ് നിയേഴ്ചിച്ചു മനഷ്യൻ്റെ പിതാവിനെ ക്രൂർ ചക്രവർത്തിയായി അന്നപ്പോൾ ഒരു കരിത്തിനെ വധിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ തുനിലിൽനം അധികാരിക്കു ക്രൂർവിനോട് തോന്തിയിൽനെ വൈരം അറിഞ്ഞതാം” പിതാവിനെ മേംഡണ്യങ്ങൾ എല്ലിച്ചു വധിക്കുവാൻ ആ മനഷ്യനെന്നെന്നെന്ന സിറോസ് നിയേഴ്ചിച്ചതുതും. ക്രൂർവിനെ വധിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനശേഷം ആ ആ ലൂതക്കും സംതൃപ്തിനായി സമ്മാനം വാങ്ങുവാൻ സിറോസിന്റെ മുവിൽ ചെന്നപ്പോൾ, ‘താൻ തന്റെ പി താവിനെ വധിച്ചു ആളിഞ്ഞെനെ വധിച്ചു സംതൃപ്തിനായോ?’ എന്ന സിറോസ് അധിക്കാരി മോബിച്ചു. ‘സംതൃപ്തിനായി: എന്നു’ ആ മനഷ്യൻ മറപടി പറഞ്ഞപ്പോൾ, ‘എക്കിൽ എന്നെന്നു പിതാവിനെ വധിച്ചു ആളിഞ്ഞെനെ കൊന്ന താൻ സംതൃപ്തി അടയട്ടു’ എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് സിറോസ് അധിക്കയാണു ചെയ്യുതു്.

ക്രൂർവിന്റെ മരണത്തെത്തുടട്ടൻ് പേര്സ്യക്കിൽ ഉണ്ടായ അഭ്യന്തരിച്ചിട്ടിലുണ്ടെന്നു മലമായി ആ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒക്കിൽ ക്ഷയിച്ചു. ഒരു ഇരുപത്താഞ്ചുവഞ്ച്ചത്തിനുകം അതിനെ അരബിക്കു പിടിച്ചുടക്കുകയും ചെയ്തു. ഈക്കിൽ ഒരു ഘംഖൻഡു മരണത്തിൽ ഘുംഗാർലുത്തിൽ അംഗി മുഖലവും അംഗിന്റെ ഉത്തരാല്പത്തിൽ അംഗിഭർബു ലവുംായി ഭവിച്ചിനെ ഒരു സാമ്രാജ്യമാണു പേര്സ്യ. മഹംഖന പാരസികസാമ്രാജ്യവുമായി മെത്രീബെന്ദരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന വിചാരിക്കുവാനാണു കാരണം കാണാനു്. സിന്യൂരാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാം” മഹംഖനം പേര്സ്യയും തമിൽ നീരസം ജനിച്ചതെന്നും അംഗിക്കാം.

സൂന്ദരപ്പെൻറ കാലത്തിനു മുമ്പു സിദ്ധം പാരസിക
വകുവത്തികളിൽ മേൽക്കോയ്യെങ്കിലും സമിതിവേ
ഴീജന്ന. അതിനാദേഹം അതു ഇപ്പുചകുവത്തികളിൽ
ഉണ്ടെങ്കോയ്യെങ്കിലും വന്ന. ഇപ്പുതെ റാധിപതന
അന്താടക്കുടി സിദ്ധം സ്പാതത്ര്യം പ്രാപിക്കേണ്ണും ചെയ്തു.
സിദ്ധിനെ ഭരിച്ചിരുന്ന ഒഴുവും ശജരായ രാജാക്കന്മാർ
ത്രഷ്ണമാരിഡിനിനു സ്പാതത്ര്യം രാജാക്കന്മാർ
സംഗ്രാജുവശായി അടക്കപ്പെടെയെ മെത്രിവൈന്യത്തിൽ കഴി
ചുക്കുചിരിക്കുന്ന എന്ന് ചില ഏതിമൃദ്ഗാഖിൽനിന്ന് അ
നമാനിക്കാവുന്നതാണ്. ചതുരംഗക്കളി കണ്ടുപിടിച്ചു ഒരു
പ്രസിദ്ധനായ സിന്ധുരാജാവിനെയും, എ. ഡി. അരും
ഡതാബുദ്ധത്തിൽ പാർസികസാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്ന കുലം.
ആചീർവ്വാൻ എന്ന വിശ്വപിത്രതനായ ചക്രവർത്തിയേ
യും തന്മിൽ, ഐടിപ്പിക്കുന്ന ഏതിമും ഇതു ഏതിമും
അടക്കം ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. ലുക്കിലെ പാരസികവു
മായി സൌഖ്യം പിണ്ഡവൈദ്യമിഴുതും, അതിനേൻ്റെ അയയ്യപക്ക
ഞ്ഞ സമിതിവേഴ്തിരുന്നതുമായ സിന്ധുരാജുവരു എ സ്ത്രീ
പിതാവായ പ്രഭാകരവർഖന്നു ആകുമിച്ചുതു പാരസിക
വകുവത്തികൾക്കു പുജ്ഞത്തികളോട് നീരസമേ ജനിപ്പി
ക്കേണ്ണുള്ള എന്ന ന്യായമരതി വിച്വാരിക്കാം. പ്രഭാകരവ
ഖംഗൻ സിന്ധിനെ ആകുമിച്ചുപ്പോരു പാരസികസാമ്രാജ്യം
ഒരിച്ചിരുന്നതു്, കണക്കിൽ കുലം പാർവില്ലിനേൻ്റെ
പിതാവും ഭർബലനമായ ഫോർമസ് ദോ, അപ്പേക്കിൽ
കുലം പാർവിസ് തന്നെയോ ആയിരനിരിക്കുന്നാം. കുലം
ആണെങ്കിൽ, ആ സംഭവം നടന്നതു് അദ്ദേഹത്തിനേൻ്റെ
സിംഘാസനാദോഹണം നിന്നു സമീപിച്ചും, അദ്ദേഹം
പ്രശ്വാനാവിത്തിരുന്നതിനു മുമ്പും ആയിരിക്കേണ്ണെയുള്ളൂ.

കു. ശക്താവിത്രന്മാരുടെക്കൂടിയാണ് മാഷ്ടൻ സ്ഥിരം ശാഖാരാമസംചെയ്യുത്. കു. പാർവ്വിസ് ജി വിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളുകാലം മാഷ്ടൻ സിന്ധുരാജും അതു കു ശിക്ഷബാന്ന് ദൈന്യപ്പുട്ടിങ്ങനില്ല. ആ പാരസ്യികചുതുവ ത്തിയുടെ മരണാനന്തരം പേര്സ്യ ഭദ്രബല്യും പ്രാപി ചുതിനശ്ശേഷമാണ് മാഷ്ടൻ വഴിരെ പ്രബലനായ ഒരു ചക്രവർത്തിയായതും, സിന്ധുരാജുരത്ന ആകുമിച്ചുതും.

ഡൈഡരാജുദ്ദനാട്ടരതിന്റെ പദ്ധതിമോത്തര ഓഗത്തു് സ്ഥിരിചെയ്യുന്ന സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായ അജഞ്ജാ റൂഹകളിലുള്ള തിന്തിപിത്രങ്ങളുടെ കുടൽത്തിൽ ഒരു പാത സികരാജാവിന്റെ ദ്രുതനാർ ഒരു ഭാരതീയരാജാവിനെ സദർശിക്കുന്നതിന്റെ ചിത്രം വരച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു് കു. പാർവ്വിസിന്റെ ദ്രുതനാർ ചാലുക്രുചക്രവർത്തിയായ പുല കേരളത്തെ സദർശിച്ചുതിനെന്നാണ് ചിത്രിക്കിക്കൊന്തു് എന്നാണ്. ഭ്രഹ്മക്ഷും പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രാ യം. എന്നാൽ എന്നാണം ചില പണ്ഡിതന്മാർ ഇതു് കു. പിന്നെ ദ്രുതനാർ മാഷ്ടനെ നന്ദർശിച്ച നംഗമാണു കാണിക്കുന്നതുാണ് അഭിപ്രായപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു ഒരു വിലത്തെ അഭിപ്രായം തന്നിയല്ല. ഒന്നാമതായി, കു. വിന്റെ ഭാണകാലത്തു മാഷ്ടൻ പുലക്കേരിയപ്പോലെ അതിയക്കത്തം പ്രസിദ്ധമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. കു. പിന്നെ മരണശ്ശേഷമാണ് മാഷ്ടൻ അതിയായ പ്രാവ ശ്രവ്യും പ്രസിദ്ധിയും സിലി ചുതു്. രണ്ടാമതായി, അജഞ്ജാ റൂഹകൾ പുലക്കേരിയുടെ സാമ്രാജ്യത്തിക്കർക്കെതാ ക്കൂട്ടു അതിലെ ചിത്രങ്ങൾ പുലക്കേരിയെ സംബന്ധിച്ചുവരായിരിക്കുവാങ്ങു ഇടയുള്ളത്. ദ്രുതാമതായി, ഭാരതവും പേര്സ്യയും തമിൽ കടക്കമാർമ്മായും കരമാർമ്മായും അന്നു കൂട്ടുവടം നടന്നിരുന്നു എങ്കിലും, ഇതിന്റെ ആധി

കും ഓഗ്രഹം കടക്കമാർപ്പിച്ചിട്ടാണു നടത്തിവനിഷ്ടന്താതു്. അതിനാൽ പാരസികചുക്രവത്തി സൗഖ്യാദ്ധ്യവന്നും പുല ത്തിക്കൊണ്ടു പോകവാൻ നോക്കേന്നതു് എറിയ കുദം പാരസികക്കപ്പെലുകൾ അടക്കേന്ന തുറമുഖങ്ങൾ സ്ഥിതിചേരുന്ന രാജുത്തിലെ രാജാവിനോടായിരിക്കും. തങ്ങളുടെ വണികകളുടെ കടക്കച്ചുവടം നിർവ്വിച്ഛും നടത്തിച്ചുകൊണ്ടു ദോഷപാരസികചുക്രവത്തികൾ സദാ അഞ്ചുപ്പം കൂടി കാണിച്ചുകൊണ്ടു. ഒരു സിലോൺരാജാവും പാരസികച്ചുവടക്കാരെ ഉപദ്രവിച്ചതിനു പ്രതികാരമായി കുറു. മുഴീൻവൻ ഒരു പാരസികക്കപ്പെട്ടെയെ സിലോൺ ലേക്കു് അക്കച്ചു് സിലോൺരാജാവിനെ തോല്പിച്ചു എന്ന ഒരു എന്നതിലും ഇതിനെ സുചിത്രീകരണം ചെയ്തു്. പാരസികചുക്രമായി കച്ചുവടം നടത്തിവന്ന തുറമുഖങ്ങളിൽ ഭരിംഗവും സ്ഥിതിചേരുളിക്കൊണ്ടു് പുലകേരിയുടെ സാമ്രാജ്യത്തിലായിരുന്നതിനാൽ, കുറുവിന്റെ ദുരന്നൂർ ആ ചാലുക്രുചുക്രവത്തിഭേദങ്ങൾ സദർശിച്ചുതു് എന്ന വേണും ഡിച്ചാരിക്കേണ്ടതു്. ഇങ്ങിനെ തന്റെ തന്ത്രവായ പുലകേരിയെ പാർസികക്കുത്തുന്ന സദർശിച്ചുതു് നിമിത്തം മംഗലകുറുവിനോടു സ്ന്ന്യം നോന്നവാനും ഇടയില്ല.

കുറുവിനെപ്പോലെ സുപ്രസിദ്ധനം, ലോകത്തിൽ എത്തുപറ്റിനും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള എററവും മഹാന്മാരായ രാജാക്കുമാരിൽ കൈവന്നമായ ഒരു ചക്രവർത്തിയാണു മഹാശംകൻരു കാലത്തു് ചീനസാമ്രാജം ഭരിച്ചുകൊണ്ടു്. എ. ഡി. സുമവു-മത്തയക്കു് സുരൻ-വരെ നാടുവാണു ടാങ് വംശത്തിലെ ചക്രവർത്തിയായ ഒട്ടട്ട് സുരണു് ആണു് ഇംഗ്ലീഷ്. എ. ഡി. റെം-മത്തയക്കു് സുമവു-വരെ നിലനിന്നു മീനത്തെ ഭർബ്ലുവും ക്ഷയോന്നവുമാക്കിച്ചുമത്തു ആല്ല

ଟିବେରିଲେ ରାଜାବାୟ ଗ୍ରେବ୍‌ର୍‌ତୁସନ୍ ଗଂହୋ
 ଯୁଂ ହେବାରେ ସ୍ଵପ୍ନିଲିଙ୍ଗାଯ କି ସମ୍ବନ୍ଧିତଙ୍କାଯି
 କାହାରେ ଶିଖିଛୁକିଟିଙ୍ଗିଙ୍ଗା ଟିବେରିଲେ ବନ୍ଦ୍ରକାରୀ
 ଅନ୍ତରେତ୍ତିବାସିକହାଏ ଅଳ୍ପକିଳିରେ କେବଳ କାହିଁଥି ବିଜ୍ଞାନ
 ଓ ଟିବେରିର କାହାର କାହାରିଯେଇ ଏହାକିନ୍ତିରାରେ
 କାହାର ସମାଚିତ୍ର ମହାକାଶରେ ଏବଂ ଯି. ଓଡ଼ି-ରେ କାହାର
 ବାଣିଙ୍ଗା ଗ୍ରେବ୍‌ର୍‌ତୁସନ୍ ଗଂହୋ. ଚିନିବୁଝାଯି ହୋ
 ରାଟି କି କିମାରାଜକନ୍ଧାରିରେ ବିବାହରେବ୍ଲୁତିରେ ଦେ
 ଯତ୍ତ, ଚିନିରୁବେ କାମମାତ୍ରମାଯ ମେତ୍ରକୋଣ୍ଠେ ଅନୁରୀକ୍ଷିତ
 ଆଁ ଅପରିଷ୍ଠରାଯ ତାରେ କାହାରିକରି ହୁଅଯେ ବୁଲା
 କରିବୁଂ ଚିନିପରିଷ୍ଠାରିବୁଂ ହୁଅଯେ ସମାଚିକଳାଯୁ
 କାହାଯି. ଗ୍ରେବ୍‌ର୍‌ତୁସନ୍ ଗଂହୋରେ ହୁଣା ଟିବେରି

കാർത്തകപ്പള്ളിട നൃത്യത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ പരിപ്പൂശം സമാപ്പിച്ച അവലോകനത്തോടുവേണ്ടിസ്ഥപനൾ ഒരു അഭിജാഹാരി ബഹുമാനിച്ചുവരുന്നു. ടിബററിലെ ഓഷ്യൂസ് ഇട്ടേരുതിന്റെ കാലംവരെ ലിപികൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ കാലും പരിധിക്കാനായി ഇട്ടും തന്റെ ഒരു പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു പണ്ഡിതനാമായ തൊമ്മി സംഭാബന ചുരുക്കം അയച്ചു് ടിബററിനു വടക്കേപട്ടണത്താണ് സമിതിചെയ്തിരുന്ന വോട്ടാൻറാജുത്തിൽ അന്നു പ്രചരിച്ചിരുന്ന ഒരു ലിപിമാലയെ ടിബററിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവിച്ചു. ഭാരതത്തിൽ ഇപ്പോൾ വകുപ്പുവകുപ്പുവർത്തികളിടുന്ന കാലത്തുനടപ്പിയുന്ന ഇപ്പോൾ ലിപികളെ ആസ്ത്രോമാക്കി സ്വീകൃതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുനായിരുന്ന വോട്ടനിലെ പ്രസ്തുത ലിപി. ഇതിനു പണ്ഡിതനാമേരുസരനായ തൊമ്മി സംഭാബന ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി ടിബററിലെ ഭാഷ്യ എഴുതുന്നതിനും ഉപയോഗിച്ചു. ഇങ്ങിനു ബുദ്ധമതവും, ഒരു ഭാരതീയ ലിപിയും ടിബററകാർ സ്പീകരിച്ചതിനാൽ, ഗ്രൗണ്ട് തൊസ്താനംഗംപോ യുടെ കാലത്തു് ടിബററിനു ചീനത്തോടു മാത്രമല്ല, ഭാരതത്തോടും സംസ്കാരപരമായ അട്ടപ്പും ഉണ്ടായി. പ്രായേന്നു ഒരു ഭാരതീയനെന്നു ഗണ്ണിക്കാവുന്ന കൈപ്പാളാജുത്തിലെ സുത്രവംശരാജാവു് അംഗുവമ്മനു കൊണ്ടു ഗ്രൗണ്ട് തൊസ്താനംഗംപോ തന്റെ ദേശക്കോയ്യും സ്പീകരിപ്പിക്കുകയും, ആ കൈപ്പാളാജാവിന്റെ ഒരു പുതിയെല്ലാം അംഗുവമ്മായുള്ള ചെയ്തിരുന്നു. ഇതും ടിബററം ഭാരതവുമായുള്ള ബന്ധത്തെ ബലാപ്പുട്ടന്നുകുഞ്ഞാൻ ചെയ്യുന്നു്.

രാഖ്യാന്റെ കാലത്തും ഏഷ്യൂസിലെ രണ്ട് ശക്തി ആയിരുന്ന സാമ്രാജ്യങ്ങൾ പാരസികസാമ്രാജ്യവും, ചീനസം

മാജുവുമായിരന്ന. ഇവയിൽ പാരസികസാമ്രാജ്യത്താട്ട മാർക്ക് മെമ്പ്രീബൻസം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നില്ലെന്ന മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുണ്ടോ. നേരേ മറിച്ചു് മാർക്ക് ചീനവു മായി മെമ്പ്രീബൻസം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ശ്രമിച്ചിരുന്നു. തന്റെ രേണുത്തിന്റെ അന്ത്യക്കാലത്താണ് “അംഗീകാരം മുഴുവൻ ഉള്ളൂടെ തുടങ്ങിയതു്”. എ. ഡി. സുരേഷ-ൽ മാർക്ക് ചീനവകുവത്തിയായ ടെട്ട് സുഡിന്റെ രാജധാനിയിൽ ഭേദക്ക് വിലഭയേറിയ സമ്മാനങ്ങളോടുകൂടി തന്റെ രാജ ദ്വിതീയ അയച്ച ചീനവുമായി സഖ്യം ചെയ്തു. രണ്ട് വാൺ കഴിഞ്ഞത്തിനും ശേഷം ചീനവകുവത്തി മാർക്കെന്റെ രാജധാനിയിലേയ്ക്കു് അയച്ച രാജഭൂതങ്ങാടുകൂടി മാർക്കെൻ ദ്വിതീയ കുന്നുകൾാം ജന്തിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നു. ചീന രാജഭൂതൻ്റെ രണ്ട് വാൺ വാൺത്തിലെയിക്കം കാലം മാർക്കെൻ രാജധാനിയിൽ പാക്കുകയും ചെയ്തു.

ചീനവകുവത്തിയായ ടെട്ട് സുഡ് രണ്ടാമത്തും വിലഭയേറിയ സമ്മാനങ്ങളോടുകൂടി തന്റെ മരംരായ രാജഭൂത നെ മാർക്കെൻ തലസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് അതുചൂ. മുഴുവൻ രാജധാനിയിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പു്, അതായതു്, എ. ഡി. സുരേഷ-ൽ, മാർക്ക് കാലംമുമ്പ് പ്രാവിച്ചിരുന്നു. മാർക്കെൻ മരംരായാൽ രാജ്യം കരസ്ഥമാക്കിയ മാർക്കെൻ ദശയായ അവകാശാദ്ധ്യപാർ അമുഖം, അംഗീകാരം, മാർക്ക് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന വിഹാരിച്ച രാജധാനിയിലേക്കു വന്ന ചീനരാജഭൂതങ്ങാടു യുദ്ധം ചെയ്തു്, അംഗീകാരത്തിന്റെ അനുചരണമാരിൽ പലരേഖയും വയിക്കുകയും, അവർ മുകാണ്ടവന്നിയന്നു സമ്മാനങ്ങളെല്ലു അപൗദരിക്കുകയും ചെയ്തു. വദ്ദേശവർത്തനേം എന്ന പേരുള്ള ചീന ജീവന്റെ ദാരുക്കളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട നേപ്പാളത്തി

ଓଲ୍ଡିଯ় ৬.

മുകളിൽ വിവരിച്ചു പ്രകാരം മിഥാവലം, നമ്മുൾപ്പട്ടാനി, സിസ്യനി എന്നിവ സീമകളായിട്ടുള്ള ഒരു വിസ്തീർണ്ണാഭ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചതിനു ശേഷം ഹഷ്ഠൻ അതിനെ കാർക്കദമായ റിതിയിൽ ഹഷ്ഠൻറെ രൂപം ഭാരിച്ചു. ഹഷ്ഠൻറെ ദിനചത്ര യുവൻ റിതിയും, സാമര്യ ഇനങ്ങളുടെ ജീവിത റിതിയും. ചാരംഖലപ്രകാരം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു:- “അരക്കേഡം ഭിവസത്തു മുന്ന് ഭാഗങ്ങളും വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുന്നേതു ഭാഗത്തിൽ അരക്കേഡം രബ്ജുക്കരണസംബന്ധമായ കാർക്കദ അരക്കപ്പശിച്ചുവന്നു. രണ്ടാഞ്ഞേതു ഭാഗത്തിൽ അരക്കേഡം മതസംബന്ധമായ കമ്മങ്ങളിൽ എപ്പോട്ടുകൂടിയുണ്ട്. അതിനും അരക്കേഡത്തിനു സമയം മതിയാകാതെ തോന്തി.” മുന്നാമ തെന്തു ഭാഗത്തിൽ ഹഷ്ഠൻ എത്തു ചെയ്തിരുന്നുവെന്നു

നമ്മുടെ സമ്പാദി പറയുവാൻ വിസ്തീരിക്കണം കീഴും അതു്
എന്നായിരിക്കണാമെന്ന നമ്മക്കു കൈച്ചടില്ലപ്പോൾ അത്യധി
സൗഖ്യത്തിൽനിന്നും അശേഷകർന്നു താസനങ്ങളിൽനിന്നും
അനന്മാനിക്കാം. ദിവസത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗത്തിൽ അദ്ദേഹം
മം അശേഷകനെപ്പോലെ ആരാമത്തിൽ ഇരുന്ന വിത്രമി
ങ്ങക്കേം, തന്റെ രാജയാനിയിലുള്ള സാമ്പിത്രക്കലന്മാ
ദാഖ സെപ്റ്റംബർപ്പം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിരുന്നവെന്നു
നമ്മക്കു വിത്രപസിക്കാം.

മഹാശൻ തന്റെ പ്രജകളെ സാമന്തരാജ്യത്തേയോ
ഉദ്ദോഗസ്ഥമന്മാരുടേയോ സേപ്റ്റംബറംത്തിനു വിട്ടുകൊഞ്ചു
ടക്കാതെയിരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നിടത്തോളം അമിച്ചു
“ആട്ടക്കൂട്ടുടെ അദ്ദേഹം തന്റെ സാമ്രാജ്യവിഭാഗങ്ങളിൽ
സമ്പരിച്ചു ആജകളിടുന്ന സ്ഥിതി അനേപാശിച്ചിട്ടിരുത്തു.
അദ്ദേഹം ഒരു സ്ഥലത്തുനാന എല്ലായ്ക്കാഴ്ചം താമസിച്ചിട്ടി
ണന്നില്ല. ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിവസിക്കുവാനായി അ
ദ്ദേഹം അപ്പോഴിപ്പോരു പ്രവന്നങ്ങൾ തീർപ്പിച്ചിരുന്നു. വ
ഷ്ടകാലം മുന്നു മാസം മാത്രമേ അദ്ദേഹം സമ്പാദങ്ങളിൽ
നിന്നു വിശ്വിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.” ഇപ്രകാരമാണു യുവൻചാദ്
മഹാശൻ സക്രീഞ്ചകളെ ചണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

അങ്കുമികളായ ഉദ്ദോഗസ്ഥമന്മാരെ ധാഷ്ഠ കഴിയു
ന്നിടത്തോളം ഡിക്ഷിക്കകയും സത്സപ്താവികളായവരെ
സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു. യുവൻചാദ് ഇതിനെ ഇപ്പു
കാരം പണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു:—“സമീപസ്ഥമന്മാരായ രാജാക്കു
മാരം അവരുടെ മന്ത്രിമാരം ധർമ്മനിബന്ധനകളെ നിര
ന്തരമായി അന്നസരിച്ചു മുണ്ടാക്കാണായി ജീവിക്കുകയാ
ണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം അവരുടെ കൈയ്യു പിടിച്ചു”

തന്നോട്ടുള്ള സിംഹാസനത്തിൽ ഇങ്ങനീകിയിരുന്നു. ഒരു സ്ഥാപി നേരേ വികിലമായ സ്പദാവധുളിൽ യജറട ദിവ്യത്ര ദോഷനാതിന്റെപൊലും അദ്ദേഹം വൈമനസ്യം കാണിച്ചു:

തന്നെ വിസ്തീർണ്ണമായ സാമ്രാജ്യത്തെ മർഖണ്ഠ് വാ രബഞ്ഞണ ഭരിക്കവാൻ അവകാശമുള്ളതു മഹാസാമന്ത്രമാണെന്നും, താൻ നേരിട്ട് നിയമിച്ചു ഉള്ളാഗസ്ഥമാർ മുഖേനയും ആരാം ഭരിച്ചതു. സാമനാരാജാക്കമായതെന്നും അണാത്രത്തികൾക്ക് പുരാഡേശങ്ങളുടെ പ്രദാനങ്ങൾ മർഖണ്ഠൻ കാലത്തിൽ പല ഭക്തികളൂണ്ടും, ഓരോ ഭക്തിയും പല വിഷയങ്ങളൂണ്ടും വിജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു വിഷയത്തിൽ അംഗൈകം ഗ്രാമങ്ങൾ അടങ്കിക്കിയിരുന്നു. മഹാസാമന്ത്രമാർ, മഹാരാജാക്കമാർ, ഭരണിസാധ്യസാധ്യനികമാർ, പ്രമാതാരമാർ, രാജസ്ഥാനികമാർ, കമാരാമാത്രമാർ, ഉപരികമാർ വിഷയപതികൾ എന്ന ഭരണാധികാരികളിൽപ്പെട്ടു ഉള്ളാഗസ്ഥമാണും മർഖണ്ഠൻ കീഴിൽ ഭരണകമ്മം നിയമിച്ചുവാ സാമ്പത്തികമാണും, അംഗൈകളിൽ നിന്നും നാമകളിലുണ്ടും. ഇവരിൽ മഹാസാമന്ത്രമാണും, മഹാരാജാക്കമാണും പാരവാഞ്ഞണ ഭരിക്കവാൻ അവകാശമുള്ളതു നേരിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു, പ്രാചീനരാജവംശങ്ങളിൽ ജനിച്ചവരും ആയിരുന്നു. മറ്റൊരുവരെ മർഖണ്ഠന്തെന്ന നിയമിക്കുകയും മാറ്റുകയും ചെയ്തു. ഇവക്ക് പുരാമേ രാജധാനിയിലുള്ള ഒരു മന്ത്രിസഭ അദ്ദേഹത്തെ ഭരണകാർത്തത്തിൽ സഹാധിച്ചു. സെന്റാധിപതിയും, സന്ധിപിത്രമാധികൃതരാം മറ്റും ഇംഗ്ലീഷീസഭയുടെ അംഗങ്ങളൂണ്ടായിരുന്നു. ക്രിക്കറ്റ് രാജാസനങ്ങളേയും മറ്റും വെച്ചു "സുക്കിക്കന്നതിനു, ചുരുക്കലായും മഹാക്ഷേപകലാധികരണാധികൃതൻ എന്ന ഒരു

പ്രധാന ഉദ്ഘാഗസമനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജധാനിയിൽ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു.

യുവൻചാഞ്ച് അക്കാലത്തെ സൗഖ്യമായ രണ്ടു തിയൈക്കറിച്ചു് ഇപ്പോൾ പറയുന്നണ്ടു്:—“സകല ഭരണനിയമങ്ങളിൽ ഒരു മുഴുവൻ മുഴുവൻ ക്ഷേപ്ത്വിക്കുന്നതിനാൽ രാജുകാർത്തനിൽ പ്രതിവെച്ചു ഉണ്ടു് കാറില്ലായിരുന്നു. ജനങ്ങളും സക്കാർ തലക്കണക്കിൽ കുറു ഒഴിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രതിഫലം ക്രാനതെ ബലാർക്കാരേണ്ടു് ജനങ്ങളുടെക്കാണ്ടു് സക്കാർ ഉദ്ഘാഗസമ്മാർ സക്കാർവ്വക്ക് ജോലികൾ ചെയ്തിരുന്നില്ല. രാജാവിന്റെ പ്രശ്നകൾ വസ്തുക്കൾ നാലായി വിജേക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആലുഭാഗത്തെ രാജുങ്ങൾ, ബലികൾ ഇവയുടെ ചെലവിലേയും, രണ്ടാമതെന്നും അധികം അമാത്രമായാൽക്കേയും ഉദ്ഘാഗസമ്മായങ്ങളും ധനവും വകയും, ദീനാമതെന്നും അഗ്രം പണ്ഡിതന്മാരുടെ പ്രാത്യാധിപ്പിക്കുന്നതിനും, നാലാമതെന്നും അഗ്രം മതസംബന്ധമായ ഭാനങ്ങൾക്കും ഉപയോഗപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിനാൽ ജനങ്ങൾ സക്കാർവിലേയും കൊട്ടക്കേരിക്കുന്ന കരബും, സക്കാർവിലെ വേണ്ടി ചെയ്യുന്നതായ ജോലികളിൽ ലഘുവായിരുന്നു. പ്രജകളിൽ ഓരോയെത്തും അവനവന്റെ സ്വന്തത്തെ സംശയിപ്പിക്കുവും അനഭ്യവിക്കുയും, എല്ലാവിങ്കും ഉപജീവനാത്മം അവക്കുടെ പാടങ്ങളിൽ കൂടി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. രാജാവിന്റെ കടിയാനവന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനു വിളവിൽ ആരിൽ രംഗം മാത്രമേ മിച്ചവാരമായി കൊട്ടത്തിനുള്ളിൽ. കൂട്ടുവടക്കാർ വ്യാപാരത്തിനായി അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും യെമെഴും സഖ്യരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. നലികളിലുള്ള കടത്തുകളിലും, രാജമാർഗ്ഗങ്ങളിലുള്ള ചവുക്കുമ്പലങ്ങളിലും അധികാരികൾ ഒരു

ചാലുവായ ചുങ്കം പിരിച്ചിരുന്നു. സക്കാർ വക പണികൾക്കു കൂലി കൊടുത്തു മാത്രമേ ജനങ്ങളെക്കാണ്ടു വെല ചെഞ്ഞിച്ചിരുന്നുള്ളത്. ജോലിക്കു തക്കവല്ലോ സക്കാർ കൂലി നൽകിയിരുന്നു. ഭേദമാർ രാജുസീമക്കെല്ല കാക്കു കയ്യും ശത്രു ക്ഷേണാട്ട യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. രാത്രികാ പ്രങ്ങളിൽ അവർ രാജമന്ത്രിരങ്ങളിൽ കാവൽ നിന്നിരുന്നു. അവരുടെത്തിനു വേണ്ടിടത്തോളം സെസന്റുണ്ടു മാത്രമേ ഭാരതീയരാജാക്കന്മാർ ശേഖരിച്ചിരുന്നുള്ളത്. അവർ ഒരു ഓഫീസ് പ്രതിഫലം കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞാൻം അവരു പരസ്യമായി സെസന്റുമിൽ ചേത്തിരുന്നതു്. ഉദ്രോഗന്മാർ, മന്ത്രിമാർ എന്നിവക്ക് പ്രതിഫലമായി ദ്രോപത്രുകളോണു് രാജാക്കന്മാർ നൽകി വന്നിരുന്നതു്.”

മഹ്റവൻറെ കാലത്തെ നൃായപരിപാലനരീതി യുവൻമാരു് ഇപ്രകാരം ചെറ്റിച്ചിരിക്കുന്നു:—“ഭാരതത്തിലെ സാധാരണ ജനങ്ങൾ സമാജേന പ്രസന്നരാണു്, ഏ ഒരു നാശനായല്ല, അവർ സത്രസന്ധമാരാം ആത്മാഭിമാനിക്കുന്നതുടി അനുണ്ടു്. പണം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ അവർ ക്കു കാപട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നൃായപരിപാലനത്തിൽ അവർ ഒരു ദയ കാണിച്ചിരുന്നു. പരലോകത്തിൽ വെച്ചു് ഉണ്ടാക്കാൻ വാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷകക്കൂട്ടും അവർ ഇധനലോക ശിക്ഷകക്കൂട്ടാരു അധികം ഉയ്യിരുന്നതു്.....
കററാം ചെയ്യാവരും, രാജദ്രോഹികളിൽ അവരുടെ ഇടയിൽ അധികം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇവരിൽനിന്നു ജനങ്ങൾ അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ സക്കം അനുഭവിച്ചിരുന്നുള്ളത്. നിയമലംഘനമോ, രാജദ്രോഹമോ ക്രവൻ ചെയ്യുന്നവരും, അതിനെക്കരിച്ചു് അവർ അനേപാഴണം നടത്തി

അവനെ കാരാറുമത്തിൽ പാർപ്പിക്കുന്നു. അവൻ ഒരു ദേഹം തന്റെ വിധിക്കുക പതിവില്ല. തന്യുദാൾ മരിച്ചാലും ശരി, ജീവിച്ചിരുന്നാലും ശരി,—അവനെ മനസ്സുരായി അവൻ പരിഗണിക്കുന്നില്ല. മന്ത്രാഭ്യർത്ഥനയു കമ്മമോ, അന്ത്രായമോ, വിശപ്പാസവയുന്നേയോ, ഇരുജനത്രാധമോ എങ്കിൽ ചെയ്യാൽ, അവന്നെന്ന് നാമിക്കയേണ്ട, കിന്ത്യാ ഔദ്ധോഷാ, കരക്കാളേയോ, പാടക്കാളേയോ അവൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ചിച്ചപ്പോൾ ഈ മറുഞ്ഞികൾ ചെയ്യുന്ന വരരാവും നാട്ടുകടത്തുകയോ, വനങ്ങളിലേയും “ബാടി കിടക്കയോ ചെയ്യും. മറ്റൊരുക്കാടക്കും” അവൻ ഒരു പിഡി മാത്രമേ വിധിക്കാറില്ല. കരം ചെയ്യുവനെ കൊണ്ടു കരം സമതിപ്പിക്കുന്നതിനാണി അവൻ അവനെ പീഡിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. കൂടുക്കാരനെ വിസ്തിക്കുന്നും, അവൻ സത്രം പറഞ്ഞുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ അവനു ലഘുവായ ശിക്ഷ മാത്രമേ വിധിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവൻ കരം ചെയ്തില്ലെന്ന ശിക്ഷകയോ, തന്നെ കരാരാത നിസ്ത്വാരാമാണി വിചാരിക്കുന്നു ചെയ്യുന്ന വൈക്കിൽ, സത്രം കണ്ണടപിടിക്കുന്നതിനായി അവൻ പരീക്ഷകൾ നടത്തുക പതിവാണു്.

ജലപരിക്ഷ, അശ്വിപരിക്ഷ, തുലാപരിക്ഷ, വിശപരിക്ഷ എന്ന നാലു വിധാനിലായിരുന്നു ഈ പരീക്ഷകൾ. ജലപരിക്ഷയിൽ അവൻ കൂടുക്കാരനെ ഒരു ചാക്കിൽ കുട്ടി അതിൽ ഒരു കല്ലും വെന്നിച്ചു് അശ്വായജലത്തിൽ അവനെ എറിയുന്നു. അവൻ താഴുകയും കല്ലു ചൊജ്ജിക്കി ചക്കകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവനെ കൂടുക്കാരനായും അവൻ പൊങ്കിക്കിടക്കുകയും, കല്ലു താഴുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അവനെ നിരപ്പരാധിയായും അവൻ പരിഗ

ശിക്കണ്ണ. അശനിപരീക്ഷയിൽ ഒരു ഇരുവുപലക പഴയ്ക്ക് ആതിനു രേഖം കുറ്റക്കാരോട് അതിൽ ചവിട്ടവാനും കൈകൊണ്ട് അതിൽ സ്ഥർഡിക്കവും, നാക്കൊണ്ട് അതിനെ നക്കവാനും അവൻ ശ്രദ്ധിക്കാവിക്കണ്ണ. ഇതിൽ വിന്ന് അവൻ കഷ്ടാംഗനായി ഭവിച്ചും, അവനെ അപരാധിയായും അപ്രകാരലാക്കിത്തീർന്നില്ലെങ്കിൽ നിരപരാധിയായും വിചാരിക്കണ്ണ. ഇം പരീക്ഷ സമ്മിക്കവാൻ ദയവും ശക്തിയും ഒരു കുറ്റക്കാരനു് ഉണ്ടാക്കിയനില്ലെങ്കിൽ, അവൻ ഒരു പുരുഷാട്ട് എടുത്തു് അശനിയിൽ എറിയുന്നു. അതു വിടിങ്കയാണെങ്കിൽ അവൻ നിരപരാധിയാണെന്നും, അതു ഭദ്രിച്ചുപോക്കയാണെങ്കിൽ അവൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്നും അവൻ വിശ്വസിക്കണ്ണ. തുലാപരീക്ഷയിൽ കററക്കാരനെന്നും, അവനു തുല്യമായ ഘടനമിൽ ഒരു കുലിഡായും തുലാത്തിന്റെ ഭാരോ തട്ടകളിൽ അവൻ നിക്ഷേപിക്കണ്ണ. അവൻ താഴുകയാണെങ്കിൽ അവൻ കററം ചെളിട്ടില്ലെന്നും കല്പതാഴുകയാണെങ്കിൽ അവൻ കററക്കാരനാണെന്നും അവൻ അനമാനിക്കുകയും ചെയ്യും വിശ്വപരീക്ഷയിൽ അവൻ ഒരു ആട്ടിന്റെ തുടയിൽ ഒരു മരിവുണ്ടാക്കി കററക്കാരന്റെ തുക്കനാസാധനത്തിന്റെ ഒരു അംശത്തിൽ പല വിശ്വാസങ്ങൾ ചേര്ത്തു് ആ മരിവിൽ അതു വയ്ക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു് ആ ആട്ട മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ കററക്കാരനാണെന്നും, അതു ജീവിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ കററക്കാരനാണെന്നും അവൻ കരഞ്ഞുന്നു. എവംവിധമായ പരീക്ഷാചത്രങ്ങളുംവേണ്ടി നിരോധിച്ചിരുന്നതു്.” തുലാക്കാരം യുവൻചാട് ഓരതീഡിക്കുന്നു

കുമത്തിന്റെ മാധ്യത്വത്തേയും, കാർത്തുക്ക്ഷമതയേയും വാഴ്ത്തിയിരിക്കുവകിലും, അതു തീർത്തയാത്രക്കാരനെ ശംഖാനന്തിയിൽ പച്ച കടൽക്കൊള്ളുക്കാൻ മനിക്കുവാൻ ഇല്ലമിച്ചതു് ഈ അവസരത്തിൽ സ്നേഹണിയമാണെന്നും.

മഹംഗന്നറ കാലത്തുള്ള ഭാരതീയബൈസന്റുങ്കു റിച്ചു ആവർച്ചാദു് ഇപ്രകാരം സാമാന്യമാണി പറത്തി നികുന്നു:—“ഭാരതീയബൈസന്റുള്ളിലെ പ്രധാനമാണ് ഏററാവും ദേഹത്തുല്ലാഖാദികളായ ജനങ്ങളിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാണു്. ഭദ്രവത്തി അവർ പാരമ്യം ആണു അനുകരിച്ചു വന്നതിനാൽ, അവർ ആല്ലങ്കുമ്മങ്കു കൂടി വേഗത്തിൽ വിഭദ്ധമാരായിത്തീർന്നിരുന്നു. സമാധാനകാലങ്ങളിൽ അവൻ രാജമന്ത്രിരങ്ങൾക്കു സമീപം നിവസിച്ചിരുന്നു. ആലുകാലങ്ങളിൽ ബൈസന്റെന്നറ മുന്നണിയിലാണു് അവർ യാതു ചെയ്തിരുന്നതു്. ഭാരതീയബൈസന്റുള്ളിൽ പണ്ടി, അധ്യപക്ഷൗദ്ധവും, ഗജബൈസന്റും, രമബൈസന്റും എന്നും നാലു വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗജങ്ങൾക്കു അനേക്കുമായ തന്ത്രങ്ങളുണ്ടു്, കൊന്ദുകൾക്കുണ്ടു് കുത്ത് അതും അതും അതും ഉണ്ടായിരുന്നു. സേനാപതികൾ നാലു കൂതിരകളെ കെട്ടിയ രമജാളിൽ ഇരുന്നു സെൻസ്റ്റ്രേഷൻ നയിച്ചുവന്നു. സേനാപതിക്കു പുറമേ ഓരോ രമത്തിലും രണ്ട് സാമ്പികളും ഉണ്ടായി നികും. സേനാപതിയുടെ രമങ്ങൾക്കു ചുറ്റം അധിനിവേശക്കു കൂടാരായ ഭേദമാത്രം നിന്നിരുന്നു. ബൈസന്റെന്നറ മുന്നണിയിൽനിന്നു താതുവിന്റെ ആകുമണഞ്ചെത്ത ചെരുക്കുന്നതു് അധ്യപക്ഷമാരാണു്. പരാജയവേളകളിൽ സേനാനിയുടെ അരുളങ്കുകളെ അങ്ങുമിക്കും വധിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നതു് അവർ തന്നെ. പണ്ടിബൈസന്റു

വേഗത്തിൽ ശത്രുവിനെ തോല്പിക്കുന്നതിൽ സമാധിക്കുന്ന ചെയ്യും ശാലിക്കുള്ളും കൂടുവല്ലമുള്ള വരെയും ആണ്. അവൻ പാഠകികളും തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതും. ഇവരുടെ അനുയാസരം നീം കുറക്കപ്പെട്ടും, വലിയ പരിചക്കും ഡായി തന്നെ. ചിലപ്പോൾ ഇവൻ വധിന്മാനികളും മുന്നോട്ടു ചെന്ന ശത്രുക്കളെ എതിക്കുന്നു. ഇവരുടെ അനുയാസരാളി ടൂം കുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളാട്ടക്കുടിയവയും നിർത്തിക്കുപ്പെട്ടും അരയി തന്നെ. പല തരത്തിലുള്ള കുറക്കരം, പരിചക്കരം, അനുക്കരം, വില്ലുക്കരം, വധിന്മാനരം, കരവാളുക്കരം, മഴുക്കരം, മുരുക്കരം, കവിഞ്ഞരം, എന്നിവയാണ്. അവരുടെ അനുയാസരം. ഇവരെ അവൻ പ്രാഥീനകാലം മുതൽക്കും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതാണോ.”

മഹാശംഗൻ കാലത്തെ സൈനികജീവിതരീതിയും, അനസ്വാഖ്യത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ചീല വരുക്കപ്പെട്ടും, മഹാശംഗൻ സർക്കാരാന്തിന്മുഹൂര്ത്തം ഉണ്ടായിരുന്ന ചീല കംബുകളും മണ്ണുലിലാക്കുന്നതിനും “അദ്ദേഹത്തിന്റെ അത്ഭുതത്തെ ദിനപിജയയാത്രയുടെ (അതായതും അദ്ദേഹം ശ്രാക്ഷണാട്ട യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ പുറപ്പെട്ട രാത്രുക്ക) പ്രാരംഭ തൈക്കുറിച്ചു വാണിം മഹാശംഗപരിത്തിൽ വള്ളിച്ചിട്ടുള്ള തു വായിച്ചാൽ മതിയാകും. അതുപോലെ മരറാഞ്ഞ പിഡി നേബും ഉപകരിക്കുന്നതല്ല. ശാതിനാൽ പ്രസ്തുത ഭാഗം ചുവാടെ ചേക്കുന്നു:—

“ഒരന്തുരം സക്കവ ജയുക്കപ്പെട്ടും സൗഖ്യരായി നിന്മാണ ത ലോകമെങ്കും വ്യാപിച്ചിരുന്ന സമയമായ മുന്നാംധാര നതിന്റെ ശാന്ത്യത്തിൽ ദിക്കഞ്ഞരക്കപ്പെടുത്തുന്ന ജൂംഭണ്ടപനി കു തുല്യമായ : ഗംഗിരനാഭത്താട്ടക്കുടി പ്രയാണപട്ടം മഴക്കി. ശാല്പം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം അന്ന ധാത്ര ചെയ്യുണ്ട് ക്രൂഷ്ണസംഖ്യ സുചിപ്പിക്കുവാനായി പി:

என்றும் பக்ஷம் ஏடுப்பாவதற்கும் தாயிக்கைப்பூட்டு. உடனை பக்ஷமைல், நான்கிற், குஜரை, காம்பூசைல் என்று வாழுக்கதெட்டுப்பட்டு, சம்புவிழியும் அவிடை ஒகிற சுமாராயி. குமேள் அது பாதுகாத்திலெ கூடுக்குறிரவு வர்ளபிழுத்துக்கூடி. உத்ரூயமைந்து பரிஜ்ஞங்கை உள்ளத்தி. சூரியிக்கத்துங் டுதலாட்டுக்கைக்கிணங், பக்ஷ மோதுக்குறியக்கிணங் ஜிது கோலாமலும் திக்கை அறங்குலம் கிருதை. பக்ஷதுவமாந் தெக்கிவாஸ குக்குவர்த்துதெநக்கொள்கூடு யரியாகுங்வள்ளும் ஜோலி செய்து. பரிஜ்ஞங்கை குத்தித்து அரங்வும் தீவெட்டிக்கர ஸாத்தியுடை ஹாட்டிகென நால்பூட்டு. யாம்சௌக்கி அர ரியிக்கை வேடிக்கத்துடை பரங்குவலக்கை, நீடு பூ விழுதிக்கை மயுதிக்கை உள்ளத்தி. மஜெஸ்ட்ராய் குமாரை குமாரை குமாரை அருள்ளைக்கர நித்ரு. உள்ளார் சுஜஸ்முஹங்கர அரவயுடை சுறுாறுவாண்டுக்கிணங் பூரப்பூட்டு. அராப் கை உள்ளார் தங்கத்துடை ஸடக்கை வெலிபூட்டு. குடார கைக்கை ஹுமியோட் வேற்றுக்கூட்டுத்திக்கை கயாக்கை வேற் பெட்டதி சூரியிக்கத்துங் நான் அது பாலுயமைலுமெ ஜோ மார்ராலிக்கொள்கூடு. அங்குக்கத்துடை ஹாந்துவக்குலக்கு தீடை அங்கிகர மார்வப்பூட்டுப்பூர், அவ கிலுக்கித்துக்கூடி. அராப்பென்று கொள்ளுவான் மக்குலத்தாக்கொலுக் குடை குழிவாம் கேட்டு குனிக்கை குத்திரகர அரவயுடை குலங்குகர வழித்து. அங்கேதுவக்கர மதாநக்கை அங திக்கையோர் அரவயுடை மக்குலக்குறிக்கிணங் பூரப்பூட்டு கை வந்வந்வாம் பத்து திக்கைக்குத்தும் கிருதை. பொடி கிருங்கை குதிபூட்டுக்கை வெவக்கொல்கொள்கூடு தேடு.

എന്നകൾ, നിരുച്ച ചമ്മസ്സവികൾ അവയിൽ ആസന്നാത്മം വിഹിത്തിങ്ങൾ. കൂടാരങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുന്നവയെക്ക് ട്രൂമാർ ചെറിയ അവും വലിയതരവുമായ കൂടാരങ്ങളുടെ ജവനിക്കുള്ളേയും വിതാനങ്ങളേയും ചുരുക്കിയുള്ളണി. കൂടാരഞ്ഞികൾക്കുണ്ട് തോൽസ്സവികൾ നിരത്തു. കലവറ വിചാരിപ്പുകാരമാർ സംമാനങ്ങൾ രേഖരിച്ച് അവയെ വച്ചിപ്പുകൊണ്ട് ഡോക്കവാനായി താഴന്ത്രുവകൾ ചും തലപ്പുട്ടതി. അന്നക്കാർ നിന്മലുമായി നിരത്തിയിരുന്ന ഗജങ്ങളിൽ സമീപഗ്രഹങ്ങൾ നിരയത്തക്കവല്ലം നിക്ഷേപിച്ചിരുന്ന കരിലാഡിപാത്രങ്ങൾ കയറ്റപ്പെട്ടു. ദിപ്പാർഷാത്രകളിൽ തഴക്കം വനിച്ചുള്ള ട്രൂമാർ ഭാജ്യഭന്തികളുടെ പുരങ്ങൾ നിരയത്തക്കവല്ലം സംമാനങ്ങളെ വേഗത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു.

സൈന്യത്രം നടന്നുത്താട്ട നിലനിൽക്കുന്ന സ്ഥലഗാത്രികളും തന്മൂലം പതത്രത്തുമായ ശണികകളെ കാണിക്കരിക്കാൻ ചീരിക്കുമാറു ചീലൻ മുന്നാട്ടു വലിച്ചിപ്പിച്ചു. മദ്ദത്തശജങ്ങളുടെ പുരങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിചിത്രങ്ങളായ പത്രം സാങ്കേതിക നാവഞ്ചുടെ ഒമ്പക്കളോടു ചേരുക്കുക്കു. ആകെട്ടുകളുടെ മുടക്കും അന്നക്കാർ ആന്നംഗങ്ങൾക്ക് സൈപ്രഹവിക്കാരത്തിലെ സൗകര്യമുള്ളതായി നീറി. തന്നിമിത്തം അവ നിലപിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഗജസൈന്യത്തിൽനിന്നു ചുറപ്പെട്ടുന്ന മുണ്ടാടങ്ങാറും ശ്രദ്ധാനാക്കിക്കൂടി കണ്ണിപ്പരം നാല്പി. ടുക്കങ്ങളിൽ ഓരോ കേരുവേണ്ടാർ, അതു തങ്ങൾക്ക് അസഹ്യമാണെന്നു് അറിയിക്കുവാനുള്ളി ആ മുഖങ്ങൾ നിലവിലിച്ചു. കലീനരായ കുച്ചപ്പത്രങ്ങൾ കൂളിത്തുങ്ങളുടെ വാഹനങ്ങൾ നിരിച്ചു് അഴിജാതരായ രാജപ്പത്രങ്ങൾ യുത്തരായ മുതമ്മാരെ കാണാമായിരുന്നു. മമനസമയം അണി

അാത്തക്കിങ്ങന ഗജങ്കമാർ പുതിയ ട്രസ്റ്റുമാരെ അണേന്ത് ചീം. രാജപ്രസാദത്താൽ പ്രവൃത്താരാധി ഉചിച്ച പദാ നിഡമാർ രാജാവിന്റെ വാസല്യപാത്രങ്ങളായ വാരധാജി കുളു നയിച്ചു. അഴകിയ രാവണമാരായ ഒരു കുട്ടം ദേ മാർ കർഷ്ണാകുട്ടികൾ കുന്തത്തിൽ മെത്തിൽ തേച്ചിക്കുന്ന പായനിമ്മിത്തങ്ങളായ മുഗ്രുപ്പങ്ങളാട്ടം, കികിണിക തളാട്ടം, മുള്ളംഞ്ചക്കളാട്ടംകുടിയ വാടകൾ ന്യാനചാ ലന്മാത്തട ജീനികളിൽ മുക്കിക്കിടന്നിക്കുന്നു. കതിരവാരക തുടട കുട്ടത്താൽ രക്ഷകമാർ കുഴക്കി. അണപ്പങ്ങളുടെ മു യൂട്ട് ആ രക്ഷകമാരാട്ടകുടി കരഞ്ഞകളുട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു.

പ്രഭാതത്തിൽ നടക്കവാൻ പോകുന്ന സൈനികാള്യം സദേശയിൽ കതിരകൾക്കു തിന്നവാനായി പാതി തിന്ന പുൽക്കുറ്റുകുളു ലാഡചേവകൾ വലിച്ചിച്ചുകൊണ്ട് പോയി. മുഗ്രങ്ങളുടെ തീററി അണപ്പങ്ങിച്ചു നടക്കുന്നവർ അഭ്യന്തരാന്ത്രം വിളിച്ചു പറയുന്ന ശ്രദ്ധകൾ ഉച്ചത്തിൽ കേട്ടതുടങ്കി. യാത്രവഹമുക്കുറംകിടയിൽ, യുവതുംഗങ്ങൾ കതിച്ചുവാടി വഴിതെറ്റിപ്പാത്തു. അതുമുലം ലാഡങ്ങൾ ഒന്തരിത്തു. അബ്ദപുരംഉയൻ്റെബുധം അവിടെ മാറ്റരാലി കൊണ്ട്. യാത്രയും തയ്യാറായ ഗജങ്ങളുടെ ആനക്കാഞ്ഞു വിളികൾ ഓട്ടു ബലബലപ്പെട്ട വരുന്ന സ്കൂളികൾ ആ മുഗ്രങ്ങൾ എ മന്ത്രക്കാഡിയിൽ ചാത്ത്‌വാനായി കരിക്കുട്ടികൾ നന്നകി. സചിപ്പമരായ ധീനജനങ്ങൾ ആനകളുടും കതിരകളും യാ തു ചുവപ്പുടയുടെന ഓടിത്തുന്ന്, ആനക്കാഞ്ഞം കതിരുച്ചു വക്കം ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ ധാന്യക്കുന്നവാരങ്ങളും കൊഞ്ചേ ചെയ്യുകൊണ്ടിരോയായി. വസ്ത്രഭാണ്യങ്ങളാട്ടകുടി കഴുതകൾ കുസന്നുത്തെ അനന്തമിച്ചിരുന്നു. വണ്ണിക്കുട്ടങ്ങളും വഴി നിരയേ കാണ്ണമായിരുന്നു. തണക്കാലത്തെക്കു നിക്ഷേപി

ക്കെപ്പുട പാതുകൾ വധിച്ചുകൊണ്ട് കൂദാകരം നടന്നിരുന്നു. മുമ്പിലായി ഓടിച്ചു കൊണ്ടുപോയ തടിയൻകൂദാകരം ത്രസ്താടുടെ സമീപത്രക്കിടന്നിൽനാണ് പൂലു തിന്നുവാനുള്ള കൊതികൊണ്ട് പുറകിലായിപ്പോയി. പ്രധാന സാമ്പത്തിക ഒരു അട്ടക്കാളില്ലാമാനങ്ങൾ മുമ്പിലായികൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ആലും കൊട്ടികൾ വധിച്ചിരുന്നവർ ബലപ്പെട്ടു നടന്നു. ഭട്ടായടുടെ ഏറ്റവരക്കരെ ചെറുതായ കടലിലുകളിടുടെ അന്തരം ദാഗങ്ങളിൽനിന്ന് അവർ ധാരു പുറപ്പെട്ടുനായും കാണി വാൻ അവരുടെ അരങ്ങേകം സ്ഥലം വിനിത്യമാർക്കുന്നതിനിൽനാണ്. അനുകരം അനവധി കടലിലുകൾ ചവിട്ടിനുകരുതും അവയിലുണ്ടായിരുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങൾ അനുശ്രദ്ധ വകരെ എറിത്തുതുടങ്കി. എറുകൊണ്ട് വലത്തോടും, സാക്ഷ്യം വധിക്കുവാൻ സമീപത്ര നിന്നുവരുമാട്ടും അവർ അല്ലത്തീച്ചു. ചൈസന്റുതിന്റെ പ്രധാനത്താൽ പൂലും മേഖല കടലിലുകൾ എന്തും നാശിച്ചു. അവയിൽനിന്നും നിന്മാഗ്രാഹാരായ കട്ടംബുക്കാർ ഓടിപ്പോയി. ത്രസ്താടുടെ കൂട്ടുവട്ടുരക്കരം വധിച്ചിരുന്ന കൂദാകരം ഇരു ബുമ്പി തനിനിടയ്ക്കു വിരുദ്ധാടിപ്പോകുന്നതു നേരാഗ്രാഹത്താടെ വണികക്കരം ദേഹക്കിനിന്നും. ഒരു കുട്ടം അന്തരിപ്പുരഗജ്ഞാടുടെ മുനിൽ നടന്നിരുന്ന തീവട്ടിക്കാരുടെ തീവട്ടികൾ പോഴിച്ചു പ്രകാശംകണ്ട് വഴിമലേറ്റു നിന്നുന്ന ജനക്രൂട്ടം അവിടെനിന്നും പിന്നമാറി. ത്രസ്താടുടെ പുറകിൽ കെട്ടിക്കി നന്ന പട്ടികളോടും അപ്പങ്ങളിലേറിയിരുന്നവർ നിലവിലിച്ചു പറത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ത്രസ്താടുടെ സമീരവും ദ്രുതവും മായ നടത്തനിമിത്തം ഒരു സുവന്നമായ ഇരിപ്പിടം നൽകുന്ന ഉയർന്ന ടംഗണക്കത്തിന്കുളു വുഡുനാർക്കു പ്രഥംസിച്ചു. ക്കീപ്പനുവീണ കേജവർക്കഴിതകളോടും നിസ്സുഹായരാൻവി

പക്ഷിണാവപമക്കാരായ കോവർക്കഴിക്കാൻ മല്ലിട്ട്. ലോക മാസക്കലം പൊടിക്കൊള്ളുക നിറങ്ങേ.

സെസന്റ്രത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനസമയത്തു രാജവസന്തി ആരുടെ മുൻവയം പിടിയാനകളിൽ കേരിയിരുന്ന സാമന നാരെക്കാണ്ട് നിറങ്ങിയിരുന്നു. സപ്റ്റംബർത്തകിട്ട് ചുററിയ വില്ലുകൾ എന്തിയിരുന്ന ആനക്കാരെയും, അന്തരാസന ഒള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്ന വാരക്കാരായ വിശ്വസ്തതയു നാരെയും, വാമരങ്ങൾ വിഗ്രഹം വെററില്ലതുല്പകാരെയും, മാട്ടുക്കന്നങ്ങൾ നിറങ്ങെ തുണികളോടുകൂടി പിറകിൽ ഇരുന്നിരുന്ന പരിജനങ്ങളേയും ഈ ഗജങ്ങളിൽ കാണാ മായിരുന്നു. ഇവയുടെ പത്രാണങ്ങൾ അവയിൽ അട ഒറ്റിക്കിരുന്ന അനവധി കരവാളങ്ങളായും, സുവർണ്ണ ബാണങ്ങളായും കട്ടിലങ്ങളായി ദിവിച്ചിരുന്നു. പത്രാണ ഒപ്പുചെട ഇത്തവണങ്ങളേയും ചെറ്റ് കെട്ടിയിരുന്ന വാദ കൾ ഈ സാമനത്തെ തുണികൊണ്ടണണാക്കിയ ഇരിപ്പ് മെത്തക്കുളു നിശ്ചലമാക്കിയുമെച്ച് ഇവക്ക് സുവന്നായ ആസനങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു. ചാമുഖിക്കാണടിക്കുന്ന ഇവയുടെ മവിട്ടപട്ടികളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട രണ്ടും ഇവ ആട കാൽച്ചിലനുകളിലുള്ള രതാങ്ങളിൽനിന്നുവായ നാഭത്തോടു കലന്ത് അതിനെ വർഖിപ്പിച്ചു. ഉന്നാമര മായ നിന്മാളു പട്ടഞ്ചുകളാണ് ഇവർ ധരിച്ചിരുന്നതു. വണ്ടുകളെപ്പോലെ ഇങ്ങനെ നിറമുള്ളതും മുളഭമായ ഇവ ആട കാലുറകൾ ഇവയുടെ ചെമ്പിച്ച കാലുകളിൽ ചുററിയിരുന്ന ചെളി തെറിച്ച വാദകളുടെ വെള്ളപ്പ് വർഖിപ്പിച്ചു. ഇവയുടെ പട്ടഞ്ചുകളുടെ തുണ്ണുനിറത്തിലും ഇവർ ധരിച്ചിരുന്ന വള്ളങ്ങൾ നിറങ്കുട്ടി. ഉട്ടപ്പുകൾക്കു മീതെ ഇവർ ചീനുരസ്സാണങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നു. ഇവയുടെ ഉട

പ്രകරം ഇത്തുകരിക്കാണ്ടം, ഉള്ളിട്ടപ്രകരം പദ്ധവല്ലിക്കും കൊണ്ടം വിളഞ്ഞി. മയിൽപ്പീമീറ്റുടെ നിറമുള്ള വേഷ്ടി കളിച്ചാ ഇവർ ധരിച്ചിരുന്നു. കായികാലോസം നിമിത്തം ലോലമായി ഭവിച്ചിരുന്ന ഇവരുടെ മല്ലപ്രഭേദങ്കൾിൽ മനോഹരങ്ങളായ അരബക്കട്ടകൾ ഇവർ ചുററിയിരുന്നു. ഇവരുടെ ചലനങ്ങളാൽ തങ്ങളിടുട് ഇത്തുമാലകളോട് കൂടി ഒപ്പിപ്പോയ കണ്ണാടരണ്ണങ്ങളെ വേർപെടുത്തുവാനായി തന്റെ നാർ ഓടിപ്പോയിരുന്നിരുന്നു: സപർണ്ണവേല നിരഞ്ഞി അന്ന ഇവരുടെ കട്ടകരം, മരവ കർണ്ണാടരണ്ണങ്ങളിൽ നാമിൽ ശ്രീമാട്ടന്നാഡും ചിലപ്പോൾ കേരംക്കാമായിരുന്നു. ഇവരുടെ തലപ്പുംവുകളിലുായിരുന്ന ഇവരുടെ കർണ്ണങ്കരം അശ്വിനിത്വിജന്ന താമരസ്യുകളിടെ തണ്ടകളെ ഉംപ്പിച്ചിരുന്നതു. ഇളംകുക്കമനിരമുള്ള ഗ്രാമികര ഇവർ തങ്ങളുടെ കിരസ്സുകളിൽ ചുറ്റിയിരുന്നു. ദനം പതിച്ച ചണ്ണതലപ്പും വുകളാണ് ഇവർ ധരിച്ചിരുന്നതു. അവരുടെ കേരംങ്ങളും ലെ അള്ളിപ്പുങ്കങ്ങളും കണ്ണാൽ മയിൽപ്പീലിയാണെന്നു തോന്തിപ്പോകും. അവരുടെ ആനക്കേരപ്പുകരം ദീർഘയായതു നിമിത്തം മുഖിഞ്ഞതിരുന്നു. പല നിറങ്ങളിലുള്ള ഉരുണ്ണ കാർബൺഗ്രൂപ്പരിചകളോടും, ചാർഡങ്ങളിടെ വീശരു ഏറ്റവും കൊണ്ടം ഓടിപ്പോകുന്ന അന്നേകം അംഗിംഖാനികളും അന്നപും നധിയായ ദോശാക്കളെല്ലാക്കാണ്ടു് ആ നധലം നിരന്തരമായി ചുതിച്ചുപെട്ടു അന്നേകം കാംഡാജക്കണികകളിടെ സുവണ്ണാടരണ്ണങ്ങളിൽനിന്നു പുരപ്പെട്ട നാഡം അവിടെ മാറ്റൊരു പിംക്കാണ്ടു്. ലാബാ എന്ന പേരിലുള്ള അന്നേകം മട്ടളങ്ങളിൽനിന്നു പുരപ്പെട്ട കണ്ഠാരണബും മനഃപ്രയുക്താം ചെവി കൈ ബഡിരമാക്കി. ഇതു ദോശാക്കളിടെ പേരുകരം ഉറ

ക്കെ വിളിച്ചുപൂര്യപ്പെട്ട്. അവയാടെ ആരുജനകൾ നിറവേ
രദവാൻ സന്നല്ലതായി ഭ്രത്യമാർ കാര്ത്തനിന്.

വദ്ധനായ സുന്തുന്ന ഉഡിച്ചുയുടെന രാജാവു സെസ്റ്റ
സമാധ്യാഗം നടത്തുവാൻ പോകുന്ന എന്ന സുചിപ്പിക്കുന്ന
ഈവന്നാടം പിന്നെയും പിന്നെയും മുഴങ്കി. അല്ലെങ്കണ്ണം
കുഴിഞ്ഞേപ്പൂരം ഒരു പടിനിയാനയിൽ ദേഹി രാജാവു പ്രത്യു
ഷ്യപ്പെട്ട്. ആ ഗജത്തിന്റെ ചെവികളിടെ ചാമുഖങ്ങൾ
അന്ത്രേമണിന്റെ ഈ പ്രമഥിഗ്രാജയാത്രയിൽ പോ
ലും ലോകവിജയാത്മം ദിന്ദുജ്ഞങ്ങളെ അവിടെ വരുത്തുന്ന
തുപോലെ തോന്തി. വൈഡുന്തിബണ്ണവും, സുന്തുന്തി
ശ്രന്താൽ കോപിച്ച ചുവന്നേതാ എന്നേതാനുമാറ്റുക
പതമാഗങ്ങൾ അനുത്തു പതിച്ച മംഗളസുചകമായ ഒരു
കടയും, പടിനിയ വാസ്തവികിയെപ്പോലെ തരിരന്നാട് ചേ
ന്ന് കിടക്കുന്നതും കമ്പളിഗർഡത്തെക്കാറും മാർട്ടിവമേറിയതു
മായ ഒരു പുതിയ പട്ടംപ്പും ധരിച്ചിരുന്ന ആ രൂപതി
രെ കണ്ടാൽ, അമൃതമെന്നതിവ സത്തിൽ പാതക്കുടലിൽ
നിന്നണായ നരയും പതയും ആകാശത്തെ വെള്ളപ്പിച്ച
തിന്റെ സുരംഗ ഉണ്ടാകം. യെന്തുനത്തിൽത്തന്നെ ഒരു
ഇന്ത്രന്റെ പദവി പ്രാപിച്ച അന്ത്രേമം, വാമരങ്ങളായ
ഇളകിയ തന്റെ കർണ്ണമാലയിലെ പുഞ്ചങ്ങൾ പൂഞ്ചാ
ടി, ദിക്കുകൾ ആസക്തം തന്റെ ഏകവയമാക്കുവാൻ
വേണ്ടി, കല്പവുക്കിയല്ലും ആകാശം മുഴവനം വിതറി.
തന്റെ മികച്ചതാത്തിൽ ഉദയസുന്തുന്നു സുവർണ്ണവിഗ്രഹം
വഹിച്ചിരുന്ന അന്ത്രേമം ഉദക്കസുന്തുരയ്ക്കെ പാനം ചെയ്യ
നന്ത്രപോലെ തോന്തി. താംബുലംകൊണ്ടം സിന്തുരം
കൊണ്ടം കുടംചുവപ്പിയന്ന അന്ത്രേമത്തിന്റെ അധിരം തന്റെ
കീഴിലുള്ള പൊപ്പവണ്ണങ്ങളെ തന്നോട് അന്ന്

വഴി തെളിച്ചു. സമാധാനപരിപാലനം ഇവർ കണ്ണിൽ മാറി നിന്ത്യമിച്ചു. ഭൈരവായി ടാട്ടന് ജനസമുദ്ദേശത്തോടെ തിരക്ക് മറച്ച ഭ്രാഗ്ഗങ്ങളെ അവർത്തുക്കിച്ചു പിടിച്ചു ക്ഷനത്തോലെ തോന്തി. പാദന കൊടിക്രൂരകളുടെ സമൂഹങ്ങൾക്കാണ് ഇവർ വായുവിന്റെ ചാപലുകളും മറച്ചു. ഇവരുടെ പാശചലനങ്ങൾ ജനിപ്പിച്ച ധൂമ പടലം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഷാടിച്ചുകളുണ്ട്. ഇവരുടെ പൊൻ മഴകളുടെ അനുഭവരം ചൊഴിച്ചു പ്രകാശം പകലിനെ പ്ലോഡം അകറവിനിരത്തുകയും ചെയ്തു.

രാജാക്കന്നും ദാരിദ്ര്യരം ഉക്തിയാൽ ആനന്ദം അഭ്രായി; എല്ലാവർക്കും ഉത്തരാംഗത്വം ഇല്ല. ദിനമുകൾഒഴുക്കിയാൽ ദാവചിത്രങ്ങളായ മക്കങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രകാശംപരമുണ്ട്; ഉള്ളീഷ്ടനിലെ ഇളക്കന കുമാർ അഭ്രിൽനിന്നും ഘുബുട്ടികൾ പൊഴിഞ്ഞു. അവരുടെ ധർമ്മം കമ്പിട്ടപ്പോരാർ, കീഴുപോട്ടം, ഇരു വരങ്ങളിലും, മേലേപ്പോട്ടം വീണ അവരുടെ മക്കാഞ്ചണരം്ഭി കരി ത്രാംഗകനം സുവിപ്പിക്കുന്ന വനവായസങ്കൂലനാണുണ്ടാം. അപ്പോരാർ ധൂമമോലജാലങ്ങൾക്കാണ് നിരന്തരി അനുകാശത്തിലേയ്ക്കു അവ മതിലുകളുപ്പോലെ ഉയർന്നപ്പോരാർ, ആകാശത്തിലെ ദിശാധികാരികൾ തങ്ങളുടെ ദിവനുപാരങ്ങളിൽ പാരിജാതവുക്ക്ഷത്തിൽനിന്നും നിന്മിച്ച തോരണങ്ങൾ മുക്കണ്ണാരുപോലെ ദണ്ഡനി. ഇപ്പുകാരം നമ ഷ്ടാരങ്ങളാൽ സപാനതാംചരിത്രപ്പുട്ടവനും, ആരാധനാനുച്ച മതിൽ രാജഹൃദയങ്ങളെ കവന്നവന്മായ ആ വിരിൽ വി കൾ, അവരുടെ ഇടയ്ക്കു അവരുടെ ദോഹരത അനന്തരമിച്ചു കാണ്ടനോട്ടങ്ങൾ, വരങ്ങേയ്ക്കും നോട്ടങ്ങൾ, പുണ്ണനോ ത്രഞ്ഞങ്ങൾ, പരികം ഉയർത്തലുകൾ, അല്പസ്ഥിതങ്ങൾ, നേര

അവാക്കരി, ഫലിതങ്ങരം ആരോഗ്യാന്വനപ്പണങ്ങരിം, മുതിസ്പാദതങ്ങരം, ഉഭാസീനങ്ങങ്ങളായ പുരികചലനങ്ങരം, നീ ത്രംശങ്ങരം എന്നീ തന്റെ പ്രീതിലക്ഷ്യങ്ങരം വിതണ്ടേ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

രാജാവു യാത്ര ത്രക്കിയയുടെന അഭിൽക്കിന്നണ്ണായ കളികളുണ്ടാണ് കേട്ട ദയപ്പെട്ട ബിറ്റജങ്ങരം സുത്രക്കാരം ചെയ്യുന്നതുപോലെ ത്രമ്പാല്പത്രങ്ങൾക്കു പ്രതിധനി ദിഗ്ഭാഗ ക്ഷേമിയിൽ മുഴക്കി.....

ഈതിനിടയ്ക്ക് “ഈപ്രകാരമെല്ലാ സംഭാഷണങ്ങരം സെസന്റ്രത്തിന്റെ ഒരു ഓഗ്രഹം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ‘വേദം നടക്കാം’, എൻ്റെ കത്തോടാ?’ ‘നിങ്ങൾ പിരക്കിലായി പ്പോയതെന്തു്? ഇതാ ഒരു കത്തിര ഓടിവരുന്നു’ ‘മുൻപെ അതിവേഗത്തിൽ നമ്മുടെ നേർക്ക് വരുമ്പോരം, നീ തന്താ സ്ത്രി തന്താജ്ഞി നടക്കുന്നുണ്ടോ, എൻ്റെ ചങ്ങാതി?’ ‘നീ എന്തിനു് കുടക്കത്തെ ഓടിക്കുന്നു? എടാ ദയവില്ലാത്തവനും അതാ ഒരു കുടഞ്ഞു കിടക്കുന്നതു നീ കാണുന്നില്ലോ?’ ‘അന്നേ ജാം രാമിലാ! ഹോക്കിയിൽ പുതഞ്ഞു ഹോക്കാനെ സുക്കി ത്രും’. ‘അതാ! ആ ഹാക്കിലെ മാവു് തോന്തരപോകുന്നു. ഇതു ബലപ്പെടാനെന്തു്? നീ പോയുണ്ടോ?’ ‘കാരു നീ വഴി തെററി കത്തിരകളുടെ ഇടയ്ക്കു പോകുന്നോ?’ എടക്കി, മുടക്കാത്തി നീ നടന്നവരുന്നോ? ‘പിടിയാനൊ നിനക്കും ആനകളുടെ കുട്ടത്തിൽപ്പോന്നും, അല്ലോ?’ ‘അല്ലോ! ചെരുപയറുഹാക്കാം’ അഴിഞ്ഞു പയറു പോകുന്നുണ്ടോ?’ ‘തന്താൻ വിളിച്ചു പറയുന്നതൊന്നും നീ കേരംക്കുന്നില്ലോ?’ ‘നീ ഒരു കഴിയിൽ ചാടാൻ പോകുന്നു. പത്രക്കു ധോ, അണ്ടരു നീ!’ ‘കാടിക്കാരാ’ നിന്റെ കടകം ഉടഞ്ഞുപോയുണ്ടോ? ‘മടിയ, നിനക്കു കുറിന്നു നടന്നുകൊണ്ടു തിന്നാക്കുന്നേ?

‘നിന്നുറ കാളുവയ ഓടിച്ച കൊണ്ടവോ?’ ‘പഴം പറി കാൻ നിനക്കു് എത്തു നേരും വേണാം. എടു’ ‘അമുക്കു യ മുരു മുരു പോകാനണ്ടു്. എന്നു ഭ്രാണകി നീ പത്രക്കെ നടക്കുന്നതു്? ഒരു കള്ളൻ കാരണം മുത യാതു മുടങ്ങുന്നു്?’ ‘മുന്നിന്നുള്ള വഴി കുന്നം കൂടിയുമാണു്. അടുടാം ശക്കരക്കട പൊട്ടാതെ സുക്കിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടോ?’ ‘അംഗിച്ചുകുറി എന്നു മുടിപ്പോയി. കാളയ്ക്കു് അതു ചുമക്കവാൻ വയ്ക്കു്?’ ‘വേഗ അതിൽ മുത അമരവയലിൽ നിന്നു കുറു മുല വെട്ടു്. ആ മുല്ലാതെ വയലിലെ കുമ്പി എങ്ങിനെ അതുക്കുറീയമെന്നു് അക്കർഡിയാം?’ ‘നിന്നുറ കാളുകളെ പിടിച്ചേറാം മുത കണ്ണ അതിൽ കാവയ്ക്കാണണ്ടു്?’ ‘വണ്ണി വഴിയിൽ പുതഞ്ഞു ചോയി. ഒരു കത്തിരയെ അതിന്നുറ നകത്തിൽ കെട്ടി വലിപ്പിക്കു്?’ ‘യക്ഷപരിപ്പിതി നീ പെണ്ണുങ്ങളെ ചവിട്ടുനോം നിന്നുറ കള്ളു പൊടിന്നുപോയോ?’ ‘എടു നിന്നിച്ചു ആ നക്കാരാം നീ എന്നുറ ആനയുടെ തുവിക്കേയു് പിടിച്ചു കളിക്കുന്നോ? ശാവനെ ചവിട്ടിക്കൊള്ളു്, അന്തേനു’. ‘അന്ന ആ, അപീ ചെളിയിൽക്കുടി നടക്കുന്നതെന്നു്?’ ‘കുക്കണ്ണയുള്ള യരോ മുത കാളുവയ ചെളിയിൽ നിന്നു പിടിച്ചു കേടുനേണു്’ ‘മുക്കിനെ വാ കഴേതോ വലിയ അനുസ്ഥാനങ്ങൾ മുട യിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടവാൻ പ്രയാസമാണോ?’

വേരു ഒരു സ്ഥലത്തു് അനുനക്കാരം, ബ്രഹ്മവാരി കള്ളി, മുർഖമാരം, കഴുതകാരം, സൈന്യപരിച്ചാരക മാരം, തസ്തരമാരം, ക്രമ്പാരം, യൂർത്തമാരം, ചണ്ണാലമാരം തുമാരം അധാരത്തിൽനിന്നു് ഒരു ഷിച്ചു അനവധി അനന്നം മതിയാകന്നിടത്തോളം ഭക്ഷിച്ചു മുള്ളിപ്പെട്ടു്. കുഡാപരരായി തങ്ങളുടെ സന്ദേശ തന്ത കിലകിലരബന്നാൽ പ്രകടിപ്പിച്ചു്. ഒരു സ്ഥലത്തു കുറുമങ്ങളിലെ കട്ടംവെങ്ങളിൽനിന്നു് മുരിച്ചു ലഭിച്ച

ക്ഷീണിച്ച കാളകളിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്ന അമാരസാ
 യന്മാരെ സൂക്ഷിച്ച വധിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നതിനും
 ബുദ്ധിച്ഛടകളാൽ വലഞ്ഞവയം ത്രഞ്ഞാന്മായ പാ
 വപ്പുട കലപത്രങ്ങൾ തന്നെത്താനെ തങ്ങളിടെ ഗ്രഹ
 സാമാന്യങ്ങളെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം മരുമരത്തു-
 'ഈ ഒരു കാഡിയാറു വേഗത്തിൽ അവസാനിക്കേണ്ട'
 'അപം ശ്രീക്കരി?' 'നമ്മുടെ ദാസ്യം ത്രഞ്ഞമായി പരിഞ്ഞ
 മിക്കേണ്ട്.' 'സകല കജ്ജപ്പാടുകളിൽ ഇരിപ്പിടമായ ഈ
 പാതയരതിൽനിന്നു ചോദായൽ മതി.' വേരാജ് സ്ഥാപ
 ത്തു', ഹാർഡി സ്റ്റ്രൂം ലുനവുമുള്ള കുറത്തു ഉണ്ടാക്കിക്കാറി,
 സുഖാന്നംപാദപീഠങ്ങൾ, ചെറിലിവത്തുങ്ങങ്ങൾ, കലഞ്ഞങ്ങൾ,
 ഓകാളാംബികൾ, സ്ഥാനത്തോണികൾ എന്നിവ ചുമന്നകൊ
 ണ്ടു, വഴിപ്പു നില്ക്കുന്നവരു തുടർം രാജകീയസാംഭാരങ്ങൾ
 ഒരു വധിച്ചു കൊണ്ടപോക്കയാണെന്നും അമക്കാര
 തായും പിടിച്ചു തള്ളിക്കൊണ്ടു, രാജ്ഞത്രായാർ, അതി
 വേഗത്തിൽ ഒഴുകന ജലപ്രവാഹത്തിൽ കുടി ചരിക്കുന്ന
 ക്രമപ്രക്രിയപ്പോലെ, ഒരും ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നവയാണ
 അതാന്മാരു' ഒരു വരിയായി ശീറ്റുരതിൽ കുറനു ചോദി
 പാനിത്തോച്ചിനാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു കോലാടുകൾ, തുണ്ടി
 കിടക്കുന്ന ദാനകളുടെ ഘുർവ്വാഗമാസങ്ങൾ, ഉണ്ടാക്കി
 കിലുകൾ, തിരുമ്പുഖലകൾ, മുളക്കണകൾ, പച്ചക്കറിച്ചു
 തിക്കൾ ഏന്നീ ക്ഷേമാപദാർത്ഥങ്ങളും, വെള്ളവസ്തുങ്ങൾ
 ഇംഗ്ലീഷ് മുഖങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിപ്പില്ലാതെ മുകളശാഖക്കുടി
 ചെതുവപുന്നുങ്ങളും, തുടങ്ങങ്ങൾ, ചീസച്ചട്ടികൾ, ചട്ടക്കമ്പങ്ങൾ,
 ത്രഞ്ഞങ്ങൾ, ചെമ്പുവട്ടികൾ, എന്നീ അടക്കാളസാമഗ്രികൾ
 നിറങ്ങത കടകളും വധിച്ചുകൊണ്ട് ചില രാജകീയചാരി
 ജനങ്ങൾ അവരെ പിറ്റുടന്ന് കരിക്കുന്നു' ക്ഷീണിച്ച വാഹ
 നമുഗ്രാഡെ ഉസാധപ്പെടുത്തുവാൻ നിയുക്തരായ ദിശയിൽ

ക്രമാർ 'വേല ചെയ്യുന്നത് ക്രാങ്കളിൽ ടണം വാങ്ങുന്നതു മാറിയിരും' എന്ന പുലവിക്കാണ്ട കലപ്പുത്രലോകത്തെ ഉച്ചവിച്ചു.. മരറാറിടത്തു രാജാവിരുന്ന കാൾനന്നതിനു ആ മോഹത്തോടുകൂടി ഗ്രാമനിവാസികൾ വന്ന നിന്നിൽനാം. വഴികളിൽ ഗ്രാമങ്ങളിലെ മുഖ്യമാരായ അസംഖ്യം വിന്തതിക്കാർ ഘൃഷ്ണകുംഭങ്ങൾ വധിച്ചിരുന്ന പുലജനങ്ങൾ ഓട്ടകുടി തെരു, പതിനുംശർ, കണ്ണപ്പുക്ക്, പുഞ്ച സംഘർണ്ണമായ കുടകൾ എന്നിവ കൊണ്ടുവന്നു. കൂപിത്താം നിള്ളൂരജമായ ചെറിയ ഉദ്രോഗന്മമാരു തേപ്പുട്ട് അവൻ പിന്നോട്ട് ദാടിയെക്കിലും, മുഖനിന്ന തങ്ങളിടെ തീപ്പിക്കും രാജാവിൽ പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവരിൽ ചിലർ മുമ്പിലത്തെ ആലൂക്കദ്ദോഗന്മമാരുടെ ദേഹങ്ങളിൽ പണിക്കാതെ പല ഉദ്രോഗന്മമാരുടെ പ്രഥംസകളും, റാഫ കൂടുതലായും അനുഭവളിൽ അലേക്കുമത്തെ ധരിപ്പിക്കാവാൻ ശുചിച്ചു. അപ്പോഴുള്ള ഭരണാധികാരികളിലെക്കാണ്ട് തീപ്പിപ്പുട്ടുവൻ, രാജാവു ധമ്മതിനെന്ന് അംവക്കാരമാരും എന്ന് ഉറക്കെ പ്രഥംസിച്ചു. മരം ചീലർ തങ്ങളിടെ വാക്കായ ധാന്യങ്ങളുടെ നാളുവത്തെ ദാത്ത് താന്ത്രം രാജുമാരോടുകൂടി അവിടെ വന്ന ഭിംബാധികൃതരാൽ ഭയം വിന്നുവിച്ചു തങ്ങളുടെ നാളുക്കളുക്കരിച്ചു വിലപിക്കുകയും, 'രാജാവു' എന്നു വിടെ?, 'രാജാവാകാൻ ഇരുപ്പയത്തിനു ദോഗ്രതയുണ്ടോ?' 'എന്നൊരു രാജാവു?' എന്ന വിളിച്ചു പറകയും ചെയ്തു.

മുഹമ്മദ് അബ്ദുല്ലാഖ്നിങ്മാട്ടും ഡാഡി. കുടുകൾ ധരിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങളുടുകൾ അംവയുടെ പിാകിൽ ബുലു പുപ്പട്ടാടി പത്തടിക്കുന്നതുപാലെ അംവയെ അടിച്ചുകൊന്ന.....മരറാറിടത്തു പതിക്കുകൊണ്ട് ചാന്ദയിരം പുന്തിരുന്ന വയ്ക്കാൽക്കുട്ടകളിൽ വധിച്ചുകൊണ്ട്

കാടിച്ചുപോകന പുല്ലുകാർ പൊടിപ്പടലം ഇളക്കി-
പഴയ കമ്പിളിഡോമംകൊണ്ട് നെയ്യു വുത്തികെട്ടുറു-
കീരിപ്പുറിഞ്ഞതത്രമായ ചവുക്കാളുങ്ങളാലും, തങ്ങളിടെ യജ-
മാനമാർ സമ്മാനിച്ച കീരിയ കുപ്പായക്കുളാലും നിന്മി-
ക്കാശപ്പെട്ട തങ്ങളിടെ പഴയ ജീനികളിടെ ഒരുത്തും ഇവർ
അനേരിവാഴ്കൾ തുകിയിട്ടിരുന്നു. ഒരു സ്ഥലത്തു കുറെ
അംഗപട്ടംകൂർ അതുസന്നാമായ ഏറ്റവും അഭിനൃ-
ഡിച്ചു. മഹാരാജ സ്ഥലത്തു വുക്ക്ഷങ്ങളിൽ കേരിയിരുന്നു⁹
ഉച്ചതിൽ ശാപങ്ങൾ വൻശിച്ചുവക്കാണ്ടിരുന്ന ബ്രാഹ്മ
ണ്ണരെ നിലത്തു നിന്നിരുന്ന രാജകീയമുള്ളഭ്രാംഗമമാർ
വടികരിക്കുന്നുണ്ട് തല്ലിദേഹാടിച്ചു. ദരികത്തു ഭക്ഷണാസാധ-
നങ്ങൾ എറിഞ്ഞു¹⁰ ഗ്രാമീണർ തങ്ങളിടെ നായ്ക്കുളു
വിടിച്ചു കെട്ടി. മഹരാജാംതു വിജയകാംഖികളായ സാമ-
നമാർ കേരിയിരുന്ന കതിരകൾ തമ്മിൽ അടി മട്ടി
ബാധിക്കുന്നുണ്ടാക്കി.”

അഭ്രാധം 7.

അണ്ണർ സമകാലീനരായ ചീനചക്രവർത്തി ടെ-
സ്റ്റൂഡിനയും, പാസ്സിക്കചക്രവർത്തി കല്ലു. പാർപ്പിസി
നെയ്യും പോലെ, മാൻസം കലാകാരന്മാരെയും സാമ്പിത്ര
മാർഷനം സംഹി
തുപ്പോകവും.
കാണമാരെയും പ്രാതസാമ്പിപ്പിക്കുന്ന
തിൽ അതിരായതാൽപ്പത്രും കാണിച്ചി
ഡാം. മാർഷൻറ സമകാലീനരായ
മറ്റ ചില ഭാരതീയരുചന്നാണു ഈ നയംതന്നു സ്ഥിക-
ക്കിച്ചിരുന്ന എന്നും പ്രസ്താവിച്ചുവക്കാളുടെ. ഉദാഹരണം

അള്ളായി ഫർഡൻറ സമകാലീനങ്ങം ക്കുണ്ണി ഇൻ സ്വര്യിലെ രാജാക്കന്നാരഭായ ഭർവിനീതണ്ണൻറയും, വിശ്വാസ് വർദ്ധനണ്ണൻറയും, മഹേന്ദ്രവമ്പൻറയും നാമങ്ങൾ ഉല്ല കിക്കാവുന്നതാണ്. മെമ്പുറിലെ ഗംഗരാജാവായ ഭർവി നീതിനം ആറ്റുംഡേഡനെതെ പുവ്വചാലകുരാജാവും കന്തു ചക്രവർത്തിയായ പുലികേരി രണ്ടാമന്ത്ര സഫോഭരനമായ വിശ്വാവർദ്ധനനം കിരാതാർജ്ജു നീയമമാക്കാവുത്തിന്റെ കത്താവായ ഓരവിമധാകവിയെ പ്രാത്സാധിപ്പിച്ചു. മദ്ദാ സിനട്ടത്രം കാണ്ണിപുരതെതെ പലുവരംജാവായ മഹേന്ദ്ര വമ്പൻ “മത്തവിലാസപ്രധാനനം” എന്ന ഒരു സംസ്കാരപ്രധാനനം രവിക്കെകയും, സംഗീതജ്ഞന്മാരെയും തില്ലിക ഒരുയും സാമിത്രകാരന്മാരെയും പ്രാത്സാധിപ്പിക്കെകയും ചെയ്തു. മഹേന്ദ്രവമ്പൻ പണികഴിപ്പിച്ചു പല തിലാ തുമക്കുറങ്ങെടുത്തും അവയില്ലാങ്ങൾ ഇന്നും ക്കുണ്ണി ഇൻഡ്യയിൽ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

സംസ്കാരാശാഖയിലെ സാമ്പത്രികകംബനാവര മാത്രമല്ല ഫർഡൻറ സമകാലീനരായ ക്കുണ്ണി ഇൻ സ്വര്യിലെ രാജാക്കന്നാർ പ്രാത്സാധിപ്പിച്ചിരുന്നതു. തങ്ങളെടുത്ത രാജു അള്ളിലെ നാട്ടിലാശാകവികരക്കും അവർ മുക്തവാസ്സും പ്രാത്സാധനങ്ങൾ നൽകി. കണ്ണാടകക്കാശയുടെ ജനന ത്രാസ ഭർവിനീതണ്ണൻറ സഹായകങ്ങളായിരുന്നു. ചെയ്യ മിഴുംഭാഷയുടെ പുഞ്ചകാലമായ ദൂനാംതമിഴും സംശ്ലക്കരം തുടങ്ങിയതും ഫർഡൻറ ശത്രാഘ്നിഭായ എ. ബി. എഴാംഡനാബ്ദുമാണെന്നും വിചാരിക്കുവാൻ കാരണങ്ങളുണ്ട്. അനു ചെന്തമിഴായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ സാമ്പത്രികവയ്ക്കും ഇവിടെ കാര്യക്രാന്താണ്. തമിഴുംഭാഷയിലെ പ്രസിലിം സ്നേഹത്തുകാവികളും തീരുനാവുക്കരമുന്നു

നിരജങ്ങാനസംബന്ധം തങ്കളുടെ തേവാരപ്പാട്ടുകൾ കുറിച്ചും മും ദതാബുദ്ധത്തിൽ ആയിരുന്നു.

മഹ്യൻ സാമ്പിത്രകാരമാരെ ശ്രാംക്ഷാധിപ്പിച്ചു തിരു പുരഞ്ചേ, പല്ലവരാജാവായ മദ്യഗ്രുവമ്മനേപ്പാലു സാമ്പിത്രകുത്തികൾ റവിച്ചു" സംസ്കൃതസാമ്പിത്രത്തെ പേര് ഷിപ്പിക്കവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മുൻ നാടുക്കാഴ്ചയും, റണ്ട് സ്ന്യാനുക്കാഴ്ചയും, ഭരതനാട്ട്യാനുഭ്രംഥത്തിനും ഒരു ഭാഷ്യവും റവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആലൃഭാക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാടകക്കാളേക്കർക്കിച്ചു പ്രതിപാദിക്കാം.

മഹ്യൻ റവിച്ചു നാടകങ്ങൾ രതാവലി, പ്രിയ ദർശക, നാഗാനദിം എന്നിവയാണ്". ഉത്തമങ്ങളോയി സംസ്കൃതനാടകങ്കളുടെ ക്രൂതികൾ പണ്ഡിതന്മാർ രതാവലിക്കം, പ്രിയദർശകക്കയ്ക്കും ഒരു സ്ഥാനം നൽകിയിട്ടില്ല. ഈ സ്ഥാനം അവ അർധമിക്കണമില്ല. അനീതരസാധാരണമായ നടനാത്മകതപ്രഭാവം, അചിനിതചൂഢം ക്കുളാ അതിമനോധരങ്ങളും ആയ ആശയങ്ങളും, പ്രഖ്യാസനനീകരാതു കവിതാചാത്രത്തുമോ അവയിൽ കാണണില്ല. എന്നാലും അവയുടെ പ്രസന്നവും സരളവും ആയ ഓഷാരീതിയും, അവയിൽ മഹ്യൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ലഭിതമായ അഭിജ്ഞവിയും, നാടകരചനാജ്ഞയിലുള്ള പാടവവും നിമിത്തം അവയ്ക്കും സംസ്കൃതനാടകക്കലാക്കത്തിൽ ഒരു മാന്യമായ സ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹ്യൻറെ നാടകക്കാളിലെ ഓഷാരീതിയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പണ്ഡിതസഭയിലെ അംഗവും ശ്വാഗ്രഹിതന്മായ ബാണാന്റെ കൃതികളിലെ ഓഷാരീതിയും തമിൽ താരതമ്പ്രപ്പെട്ടത്തി നോക്കിയാൽ; മഹ്യൻറെ ഓഷാരീതിയുടെ ശ്രദ്ധയുടെ നല്ലുപോലെ മനസ്സിലാക്കാവുന്ന

താണു്. മഹ്യൻറെ ഭാഷാരീതി പ്രസന്നവും സരളവും ശാലിനവും; ബാണങ്ങൻറെ കലാശവും വകുവും ടീപ്രവും മാക്കും. ദ്രോഷത്തേടാട്ടം, സ്ത്രീജീമായ ഉപമയോട്ടം ബാണങ്ങൻ കാണിക്കുന്ന ഭൂമം മഹ്യൻറെ തൃതികളിൽ കാണാനില്ല. മഹ്യൻറെ നാടകങ്ങളിലും ഈ റണ്ടും നിഖിത്തമാണു് അദ്ദേഹത്തെ കവിതാകാമിനിയുടെ ഘഷ്മായി പ്രസന്നാരാധവകത്താവായ ജയദേവകവി സകലിച്ചിട്ടും താഴെ നാടകരചനയെ സംബന്ധിച്ചു് എത്തുലക്കാരിക്കുമാർ സ്വയ്യീ ചുട്ടും ചുട്ടും നിയമങ്ങളാണെങ്കിലും രത്നാവലിയിൽ മഹ്യൻ അതിരായ നില്ലുച്ചുമോട്ടുട്ടുടർന്നിരുന്നു അന്നും സ്വയ്യീ നിയമങ്ങളെ ഉണ്ടായതിനുകൂടി അന്നും ചുട്ടിരുന്നതായി നാട്രഡാസും അഞ്ചു നായ പൊതുചക്കത്താവും, സാഹിത്യംഡാസും അതിൽനിന്നും പല ഭാഗങ്ങളിലും ഏകിന്ത്യ തങ്ങളിടെ തൃതികളിൽ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ചുഡക്കാത്തിൽ, രത്നാവലിയിലും പ്രിയദർശികയിലും താൻ ജനനാ ഒരു കവിയായിരുന്നു എന്നു മഹ്യൻ കാണിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, നാടകരചനയുടെ സാങ്കേതികഭാംഗ്രാതിൽ തന്നിക്കു് അതിരായ പാടവമുണ്ടുണ്ടോ് അവയിൽ അദ്ദേഹം മഹ്യൻ പ്രാഥമ്യപ്പെട്ടിരിക്കും. നാടകീയസാങ്കേതികമാർഗ്ഗ തന്നപ്പറവിയും ഇതു പരിജ്ഞനാനമാണോ് അദ്ദേഹത്തെ തുരന്നെന്നു നാട്രഡാസും തന്നിനോ് ഒരു വ്യാഖ്യാനമെഴുത്താവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതും.

കൂളിഭാസങ്ങൻറെ മാളവികാഗവിനിത്രണ ഭാത്രക്കയാക്കി രചിക്കുന്നപ്പെട്ടിട്ടും നാടകങ്ങളാണു രത്നാവലിയും പ്രിയദർശികയും. ഇവയുടെ ഇതിയാസങ്ങൾ മഹ്യൻ ഇണ്ടാഡ്യുന്നെന്നു ശൈമയ്ക്കമയിൽനിന്നുണ്ടോ് എടുത്തിരിക്കുണ്ടോ. സുപ്രസിദ്ധനായ വത്സരാജാവും ഉദയനാണും ഇതു അണ്ടും നാടകങ്ങളേയും ക്രമാന്വയകൾ. ഉദയനാന്വന്നതനെന്നും

നാമകനാക്കി. ഓസൻ മർഷൻ മുമ്പ് നാടകക്കഥരം രചിച്ചിരുന്നു. ഭാളവികാഗമിത്രം മാതൃജ്ഞം, ഓസനാടകക്കഥരം തുടി റത്നാവലിയുടേയും പ്രിയപര്ണ്ണികയുടേയും രചനയിൽ മർഷൻ ഉപദേശഗപ്പുട്ടണിയിരുന്നു എന്നും ആ നാടക അദ്ദേഹം മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നതും.

നാലങ്കരിക്കുന്ന ഒരു നാടകക്കഥയും നാതാവലിയുടെ കമ്മ ഇവിടെ സംക്ഷേപിക്കുന്നു. സിംഹലിലാജാവായ വികു മബാഹ്ര ചിന്നൻ പുതി റത്നാവലിയെ വേരിക്കുന്നവൻ ഔദാക്കജോഡാബാധിത്രിതമുണ്ട്. ഒരു പ്രവചനം കേട്ട് കെരണ്ണാബിയിലെ വത്സരാജാവായ ഉദയന്നർഹ പ്രസിദ്ധ മന്ത്രിവായ കൈഗന്യരായണൻ തന്നെ സപാമിക്ക് ആ രാജക്കുമാരിലെ വിവാഹം ചെയ്തിച്ചു കൊടുക്കാൻ നിന്നു യിച്ചു. വാസവദത്തെ എന്ന രാജത്തിനിൽ ഉദയന്നൻ അന്ത്യത്തെ അനന്തരക്കനായിരുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹം അന്തു വിവാഹത്തിൽ വിമുഖവനായിരിക്കുന്നെങ്കിൽ കൈഗന്യരായണൻ അണിക്കാം രാജാവിനോട് ഇരു സാഗരനിന്യകൾിച്ചു കുറഞ്ഞ പരിധാതെ അദ്ദേഹംതന്നെ വികുമബാഹ്രചിനോട് റത്നാവലിയെ തന്നെ സപാമിക്കു നാജത്തിനാക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. വികുമബാഹ്ര ഇരു അപേക്ഷകൾ സ്ഥിരകരിക്കുന്നും, റത്നാവലിയേയും പരിവാര അദ്ദേഹം ഒരു ക്ഷുപ്പലിൽ കുറരി കെരണ്ണാബിയിലേയും അവയ്ക്കുന്നും ചെയ്തു. എന്നാൽ നിർഭ്ലാഗ്രവായാൽ ആ ക്ഷുപ്പത്തെ സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിപ്പോണി. റത്നാവലി ക്ഷുപ്പലിന്റെ ഒരു പലകക്കെ അദ്ദേഹം പ്രാചിച്ചു കുലവിൽ പൊക്കപിടിക്കി കുറഞ്ഞു. ഇരു അപാരകരാജൈ സമിതിയിൽനിന്നു റത്നാവലി ഏ കെരണ്ണാബിയിലെ ഒരു കച്ചുവടക്കാരൻ രക്ഷപ്പെട്ടുതാണി. അപഴീട കണ്ണത്തിലുള്ള ഒരു വിലജയിച്ച മാവ

ക്കണ്ട് അവരു കലീനംഗാണന്നു കയൽ ആ വന്നിപ്പറഞ്ഞു
അവരെള്ള ദയഗദയംഡയണാൻരു മുമ്പിൽ മാജരാക്കി.
ദയഗദയംഡയണാൻ അവരുക്കു സാഗരിക എന്ന നാമം
നൽകി, അവരെള്ള ഉദയനാൻരു രാജാനിയായ വാസവദാന
യുടെ ഒരു ഭാസിയായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

വസന്താത്മവം തുടക്കി. ഉദയനനം വിള്ളേക്കന്നായ
വസന്തകനം ഒരുമിച്ചു് ഒരുവിവസം കൊട്ടാരത്തിൽ
ഒസ്പ്പറസ്റ്റുപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോരും, വാസവം
ഞാരാജത്തിയുടെ ഫെറിമാരായ മണികയും പുതലതികയും
വസന്താത്മവഗാനം പൊല്ലിക്കൊണ്ട് അവരുടെ സഹി
ചന്തു വന്നു് ഉദ്യാനത്തിലുണ്ടായിരുന്ന കാമദേവൻറും
പുതിമയ്യു് അച്ചുനു കഴിക്കുന്നതിനും രാജാനി ഉദയനനു
വിളിക്കുന്നവും അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു. ഉടനെ ഉദ
യനനം വിള്ളേക്കനം വാസവദാനയുടെ സമീപത്തു ചെ
ന്നു. അവിടെ രാജഞ്ചിങ്ങേഡക്രൂട്ടി കാമവനമാലും, സാഗരിക
എന്ന രണ്ടു ഫേറ്റികൾ നില്ക്കുന്നണംഡയിരുന്നു. രാജാവു പരു
ന്നതു കണ്ടു പരസ്യിക്കിനിയായ വാസവദാന അതി
ലാവണ്യവതിയായ സാഗരികയെ അന്നും കിളിയേ
സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനായി പറഞ്ഞയും. എന്നാൽ
സാഗരിക കരി മുരത്തു ചെന്ന രാജഞ്ചി കാജാതെ
ഉദയനനു കാമദേവനു ഘൃജിക്കുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടു
നിന്നു. ഇതു വസന്താത്മവക്കമ്മജരം കഴിന്താണുടെനു
സന്ധ്യയാകാരായി എന്നു് അന്നിയറയിൽനിന്നു് ഒരു
ദ്രോക്കം കേരംക്കുമാരായി. ഉദയനനുകണ്ട് അന്നാധാ
ണ്ണവത്തിൽ നിഖലയായി പരിത്സമിതിക്കുള്ള വിസ്തിച്ചു
നിന്നിരുന്ന സാഗരികയുംു് ഇതു ദ്രോക്കത്തിൽനിന്നും
അന്നിൽ അന്നരാഹം ജന്മിച്ചിച്ചു പുരജങ്ങൾ വിനാവു നൽകു

കിയ വസ്തുജാവുതന്നെ എന്നു് ഇംപ്രൂമമായി മനസ്സിലാക്കും ചെയ്യു.

രാജക്കിയുടെ കിഴിയെ തന്നെ എറിപ്പിച്ചുംവച്ചു പോയ സവി സാഗരികയെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി ആ കിളിയോടുകൂടി സുസംഗത എന്ന ചെടി ഉള്ളാന്തത്തിൽ വന്നു. അദ്ദും സാഗരിക ഒരു ലതാഗ്രഹത്തിൽ ഇരുന്നു ചിത്രമെഴുതുന്നതു. സുസംഗത കണ്ടു. സുസംഗതതയെ കണ്ടു യുടെനെ സാഗരിക താൻ എഴുതിയ ചാത്രത്തെ മരിയും വാൻ ശ്രമിച്ചുവെക്കിലും ആ ഉള്ളമും നില്ലുലമായി പരിണമിച്ചുതേയുള്ളത്. ഉദയനന്നീരു ചിത്രമാണു തന്നീരു സവി വരച്ചിരുന്നതെന്നു സുസംഗതയ്ക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. സാഗരികയുടെ ഉന്നോഗതി അറിഞ്ഞു യുടെനെ സുസംഗത ആ ചിത്രം വാങ്ങി അഭിംഗതനും സാഗരികയും ചെയ്യും ചിത്രം വരച്ചു. ഇതു അന്നരാഗത്തെ കണ്ണിച്ചു് അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോരും, കൊട്ടാരത്തിലുള്ള ഒരു വാനരൻ ചങ്ങല പൊട്ടിച്ചുവെന്നു് അവർ അതരോ പറത്തു കേടു. ഉടക്ക ഭയപ്പെട്ടു് ആ ചിത്രം ആളുഡിയും അവിടെ വച്ചുംവച്ചു് അവർ ഒടിപ്പുംകുയും ചെയ്യു.

അല്ലെന്നരം കഴിഞ്ഞത്തേപ്പോറും ഉദയനന്നു വിക്രിച്ചുകുന്നും ആ ലതാഗ്രഹത്തിനു സംബന്ധം വന്നു. അദ്ദും അവിടെ ന്യമിതിവെയ്യിങ്ങനു കിളി സാഗരികയും സുസംഗതയും തമമിൽ അല്ലെന്നു നടന്ന സംഭാഷണത്തെ ആവശ്യത്തിലും പറയുന്നതു കേടു് അവർ അതുത്തെപ്പെട്ടു. അനന്തരം അവർ ആ ലതാഗ്രഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. സാഗരികയും സുസംഗതയും അവിടെ റാനു വെച്ചുചു പോയ ഫിറുത്തെക്കുടു് ഉദയനന്നീരു സാഗരികയിൽ അന്നരഹതനായും

ஷ்விதூ. அநேகம் ஸாரிக்குடை பிறும் கோகி அரவத்தெ லாவளுப்பதை பிரஸ்விதூத்துக்கூடி. அநேபூர் அது பிறும் ஏடுக்கவானாயி அவரிடை வாய் ஸாரிக்குடை ஸு ஸங்கையும் உடையங்கள்க் கூட, ஸ்ரீதிக்கூடை கூலிதூக்கினா கூக்காக்குடை செய்து.

ஒட்டுக்கூல் ஸுஸங்கர ராஜாவின்க்கு முனித் பிரதூக்கூ
தூக்கு அநேகம்பதை ஸாரிக்க கிளிதை ஸமலாத்தையூக்
குட்டிக்கூல்கூட போகி. தான்க்கு பிரமாஜ்ஞமாய் ஸாரிக்க
தை கண்ணுக்கை உடையங்கள் அவசேஷாங் தான்க்கு அரைரா
கும் அரியிக்கவாக் குட்கூடி. அநேபூர் வாஸவ
பதைராஜத்தியும் காவைக்காலயும் அவரிடை வாய். உ
டை ஸுஸங்கையும் ஸாரிக்குடை காடி கூலிதூ. வாஸ
வத்தை அவரிடை உள்ளாயிக்கை பிறும் கண்கூட கோபிதூ
அவரிடைக்கினாம் போகவாக் குட்கூடி. உடை, ஸாந்தபா
வாக்குக்கால் வாஸவத்தையுடை கோபம் ரமிதூக்கூ
வாக் குடையங்கள் குமிதூக்கவகிலும் அநேகம்பதைக்கின்கு பு
தான் நின்பூக்கமாகி பரிசீலிதூதையைத்து.

பிள்ளீதூ விழுத்துக்கள் வஸதைக்கு ஸுஸங்கையுமாகி
குடியாலோபிதூ ராஜாவினாம் ஸாரிக்குடை தமித்து
கை ரமஸ்புரஸமாகமத்தினூ ஏடுப்பாங் செய்து. ஏஸவத்
தையுடை அநாந்துக்கூக்கை ஸங்கையும் ஜாக்கூதை ஹரிக்கூ
வாகாகி ஸமாகமஸமயத்தித் ஸாரிக்க அஜத்திதூக்கை
வடிதூக்கூ யரிதூ உற்றுக்கையிலுக்கு கை மாயவில்தா
குமத்தித் தெப்புள்ளமென்காயிக்கை அவர்க்கிணுயிதூக்கை
காது. ஏடுக்காக் வாஸவத்தை ஹும் ஸங்கை தான்க்கு வித்
தையூக்கைக்கால் கூலம் அரிதைக்கினாம். ஸுந்துபூம்கைதை
வள்ளிதூக்கூக்கை உடையங்கள் ஸாரிக்குடைமாயுத்து ஸமாக
மத்தினாம் நிணுயிதூக்கூக்கை மாயவில்தாகுமத்தித் புதை

കിട്ട. അന്നത്തെ അപ്പേരുമും സാഹരികയെ കുട്ടിക്കൊണ്ട് വരാനായി വിളിപ്പക്കെന്ന നിയോഗിച്ചു.

താൻ തെന്റാവിനോട് കലച്ചിത്തിനെക്കുറിച്ചു വാസ്തവിക്കുന്നതുമുള്ള പദ്ധതിയാണെന്നു തൊന്ത്രിത്തുക്കപ്പി. അതിനാൽ ഒരു രാജഭരിതനും തെന്റാവിനേരു അപരാധത്തെ വിസ്തിച്ചു അനുസരിച്ചുഭവാക്കി രണ്ടിക്കുന്നതിനും കുംബവനമാലയോടുകൂടി അവിശ വന്നു. അപ്പോൾ ഉദയനൻ സാഹരിക്കു

മായി സംസാരിക്കുന്ന ശല്പം കേട്ട് അവൻ ഒഴിച്ചുനിന്നും ആ സംഭാഷണം മുത്തിച്ചു. ഉദയനന്നർ പ്രേമസംഖ്യാണും മായ സല്പാപദ്ധതി കേട്ട് അസമ്പ്രഭായ കോച്ചേരിയാട്ടത്തിൽ വാസവദത്തെ അവരുടെ മുന്ദിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. സര സന്നായ ഭർത്താവിന്നർ ഒഴികുറിയുകളെ കേരംക്കാതെ വാസവദത്തെ ഉടൻതന്നെ സാഗരികയെയും വസന്തക്കേ യും ബന്ധനത്തിൽ വയ്ക്കുചു.

ഉദയനന്നർ പ്രത്യരാത്രാൽ വാസവദത്തെ വസന്ത ക്കുന്ന ബന്ധനത്തിൽനിന്നും താമസിക്കാതെ മോഹപ്പീച്ചു. മുന്നാൽ നിംബാഡ്യുപതിനായ സാഗരികയ്ക്കു മാത്രം കാരാ ഗ്രഹമോചനം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. തന്നെ രാജാക്കി വധിക്കു മെന്നു വിച്ചാരിച്ചു സാഗരിക തന്നർ അമുല്യമായ മാല വിച്ചുപ്പുകുന്ന സമ്മാനിച്ചു. വസന്തക്കും അതിനെ ഉദയനന്ന കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. സാഗരികയുടെ ശ്രേംഖനിയമായ അവസ്ഥയെക്കറിച്ചു ഭിംബിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു ഉദയനന്ന് അച്ചിരേന്ന ഒരു സന്ദേശവാത്രം കേരംക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. തന്നർ സേനാധിപനായ തുമന്പാൻ കോസലരാജാവിനെ തോല്പിച്ചുവെന്നായിരുന്നും ഇത് വാത്രം. അനന്തരം ഒരു ഇന്ത്രജാലക്കാരൻ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർഭിച്ചു പല അള്ളത്വവില്ലകളും അദ്ദേഹത്തിനെന്നും രാജാക്കിയെന്നും കാണിച്ചു. ഇന്ത്രജാലം നടന്നകൊണ്ടിരിക്കുന്നും, രതാവലിയെ മുട്ടിക്കൊണ്ടിവരാനായി ദൈഖന്യരായണും സിംഹാസ്തിലേയ്ക്കും അയച്ചിരുന്ന ബാഭേദ്യനും, സിംഹാസ്തരാജാവിനും മുതന്നായ വസ്തുതക്കിഴും കടചിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടും അവിടെ വന്നുചേരും. ഇവർ രതാവലിയുടെ മാല അവിടെ കണ്ണതുകൊണ്ടും അംഗളത്വപ്പെട്ടുചോയി. അനന്തരം കൂപ്പുൽ ഉടത്തെ വൃത്താന്തം അവൻ ഉദയനന്നും പറഞ്ഞു കേരംപ്പീച്ചു.

ഇതിനിടയ്ക്ക് "അന്തിപുരം തീ പിടിക്കുന്ന എന്ന" ഒരു വിളി അവർ കേട്ട്. ഉടനെ അതിനകത്തു ബന്ധന സമാധിക്കുന്ന സാഹരികക്കൈ രക്ഷിക്കുന്നുമെന്ന് വാസ വദ്ദേശ ഉദയനന്നോട് അപേക്ഷിച്ചു. ഉദയനൻ അതിനു വിമുഖനാഥിന്റെല്ലുണ്ട് മുത്തേകും പറയേണ്ടില്ലപ്പോ. രാജാവു സാമ്രാജ്യത്തിലുണ്ടോ കാരാന്നമുഖമാചനം നൽകിയ ഉടനെ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഇന്ത്രജാലക്കാരൻ മിത്ര യായി ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത അശനിശായ അവസാനിച്ചു. അനന്തരം ബേദവ്യുമം വസ്ത്രുതിയും തങ്ങൾ മരിച്ചുപോയെന്ന വിചാരിച്ചിരുന്ന രത്നാവലിക്കൈ കണ്ട് സാഗരികയാണെ രത്നാവലിക്കൈനും ഉദയനന്ന ധരിപ്പിച്ചു. ഉടനെ യൈത്യഗാധരാധനാൻ അവിടെ വന്ന രാജാവിനോടും രാജത്തിനേയോടും താൻ രത്നാവലിക്കൈ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജത്തിനാക്കവാൻ ശ്രമിച്ച വിവരവും ററ്റ സകല വൃത്താന്തങ്ങളും പറത്തേക്കുകയും ചെയ്തു. ടെവിൽ വാസവദത്തു തന്റെ മാത്രപുത്രിയായ രത്നാവലിക്കൈ സസ്തനാഫം ഉദയനന്ന വിവാഹംചെയ്തു കൊടുത്തു.

മന്ത്രശാഖൻറെ രണ്ടാമത്തെ നാടകമായ പ്രിയപർബ്ബിക്കയുടെ കമാഡിപ്പു ചുവടേ സംഗ്രഹിക്കുന്നു. അംഗരാജാവായ ദ്രാവവമ്മൻ തന്റെ പുത്രി പ്രിയപർബ്ബിക്കൈ കല്പിംഗരാജാപുരിനു വിവാഹംചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതിൽ വൈമനസ്യം പുരം പ്രഭർഖിപ്പിക്കുകയും, ആ രാജക്കമാരിക്കൈ കെട്ടശാം പ്രിക്കിലെ വസ്തുരാജാവായ ഉദയനന്ന കല്പ്പാണം കഴിച്ചു കൊടുക്കവാൻ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉദയനന്ന പ്രഭ്ലാതൻ എന്ന അവന്തിരാജാവു് അല്പകാലം നടവിൽ പാർപ്പിച്ച തങ്ങൾ നോക്കി കല്പിംഗരാജാവു ദ്രാവവമ്മനു തടവുകാരനായി പിടിച്ചു. ഈ രാജ്ഞിയകലാപങ്ങൾക്കു

தனித் துயவமங்கள் பூரியல்லாகிக்கை அவத்தை ரகசை தம் நெற்று மிகுந்த வினாக்களுடைய எடுப்பு நாஜாவின்ற கொட்டாரனியில் வூண்டிதழிகளை. தாழையிலைத் தூயங்கள் வினாக்களுடைய விடோடு ஆலும் செழை அடையும்தே வயி ஆ. வினாக்களுடைய வின்ற கொட்டாரத்தை பிடித்துக்கிட ஆப்பார் அதிகாரிகளை உதயங்கள்ற ஸேகாயிபதிகள் தடவுகாராயி லடித்துவங்கள் குட்டிகிழக்கு பூரியல்லாகிக்கையும் உள்ளதிகளை. அவர்கள் வினாக்களுடைய விடோடு ஆலும் செழை அடையும்தே வயி ஆகும் எடுப்பு நாஜாவின்ற அவர்கள் அது ஸ்ருக ஒடுப்பு நாம் நாக்கி அவத்தை வாஸவத்தார அளியுடைய வேடிக்கை நிழமிதழு.

ങ്ങ ദിവസം ഉദയന്നൾ വിഴുഷകനാട്ടുകി ഉല്ലാസത്തിൽ സമ്പരിക്കുന്നും താമരപ്പുകൾ പറിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്ന അരംബുകയേയും ഇൻവിവരികയേയും കാണുകയും, ഉടനേതനെ അഭ്രമത്തിന്⁹ അരംബുകയിൽ അഭ്രാഡാഗം ജനിക്കുകയും ചെയ്യു. അല്പനേരം കഴിഞ്ഞ പ്രോഡ ഇൻവിവരിക അവിടെന്നിനു പോയി. ഉടനെ അരുകുമലങ്ങൾക്കു ചുറ്റം പറന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വണ്ടുകൾ അരംബുകയെ ഉപാധവിക്കുവാൻ തുടക്കി. ഇതു കണ്ടു ദേശുകളും അവരും നിലവിളിച്ചു. ഉടനെ ഉദയന്നൾ അവളുടെ അട്ടഞ്ഞ ചെന്ന്¹⁰ ആ മുരിങ്ങും ഓടിച്ചുകളണ്ടു. അനുന്നതരം അഭ്രമയം അവളുടെ കും ഗ്രഹിച്ചു. ദയാക്രമിയായിരുന്ന അവരംക്ക്¹¹ അല്പനേരത്തെയും¹² ഒരു അന്ത്യൻ താൻറെ കും ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുവെന്നു മനസ്സിലായിപ്പിടുന്നാൽ അതു ഭോധം വന്നായുടെനെ അവരും ടിനെയും നിലവിളിച്ചു. അപ്രോഡ ആ അന്ത്യൻ ഉദയന്നൾ അതെന്നു വിഴുഷകൾ അവരും ധരിപ്പിച്ചു. താൻറെ വരനായി

പിതാവു നിയുക്തിചീരുന്ന പുരുഷനാണ് അദ്ദേഹം എഴും സാം അവർക്കു മനസ്സിലായിപ്പോൾ അവർക്കും അദ്ദേഹം തോട്ട് അറബരാഗം ഉണ്ടായി. അനന്തരം ഇൻവരികയും ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ കണ്ട് രാജാവും വിളുപ്പക്കാം അവിടെനിന്നും പോയി.

വത്സരാജാവിന്നേൻറെയും വാസവദത്തയുടെയും അരത്തും അകർക്കുളായ വിവാഹസംഭവങ്ങളെല്ലാം അനുസ്ഥിതമാക്കി അതു രാജത്തിനുടെ ഒരു വുലമിന്തുമായി സാംസ്കാര്യത്തിൽ ചെറിച്ചു. ഒരു നാടകം ഉദയനന്നീരു കൊട്ടാരത്തിൽ ത്രാടക്കുടെ അലിനയിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്നീരു അലിനയത്തിൽ ആരഞ്ഞുക നായികയുടെയും, മനോരം എന്ന ഭച്ചി നായകന്നീരു വേഷം കെട്ടുകയാണു പതിവു്. തനിക്ക് ഉദയനന്നിൽ അറബരാഗം ജനിച്ച പിവരം ആരഞ്ഞുക മനോരമധേയാട്ട പറത്തിരുന്നതിനാൽ, മനോരമയും വിളുപ്പക്കാം കുടി ആലോച്ചിച്ചു് ആരഞ്ഞുകയേയും ഉദയനന്നേയും ആ നാടകകാളിനയത്തിൽ നായികാനായക്കി മാരായി വേഷം കെട്ടിക്കവാൻ എപ്പുംചെയ്തു. ദട്ടക്കം ആ നാടകകാളിനയം അവിടെ വച്ചുനടന്നു. ഇതിൽ നായകന്നീരു വേഷം ധരിച്ചുന്ന ഉദയനന്നു ധമാത്മായ അറബരാഗത്തോട്ടുകൂടി അലിനയിച്ചതിനാൽ വാസവദത്തനീരസത്തോട്ടുകൂടി അവിടെനിന്നു് എഴുന്നേറു പോയി. അനന്തരം ആ രാജത്തി ഉറങ്കിക്കിടന്നിരുന്ന വിളുപ്പക്കന്ന പെട്ടുന്നു് ഉണ്ടായി, ആ സാധുവിൽനിന്നും പിവരമല്ലോ മനസ്സിലാക്കി. ഉടകനു കോപാന്തയായി ആ രാജത്തി ആ സന്നുക്കയെ വന്നുന്നതിലാക്കി.

സ്വംവർമ്മരം വാസവദത്തയ്ക്കും തമിൽ വന്നുത്തും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, ഉദയനന്നു രാജത്തിനെ സണ്ടാഷിപ്പിക്കവാനായി കലിംഗരാജാവിനെ തോട്ടിച്ചു പ്രിയം

എക്കുടെ പിതാവിന് അംഗരാജ്യം തിരിച്ചുകൊടുത്തു... രാജ്യം തനിക്കു ലഭിച്ചതിന് തന്നെന്ന് തുതജ്ഞത്തെ പ്രകടിച്ചിട്ടുണ്ടോന്നായി ദുഡാവമ്മൻ ഒരു ഉദ്ദീപന ഉംഗന്നെന്നുറ രാജധാനിയായ കേരളംവിഭിശ്വലയ്ക്ക് അക്കച്ച. ഇതു മന്ത്രിയിൽനിന്നു പ്രിയപർബ്ബിക്കുടെ തിരോധാനം ഉംഗന്നു വാസവഭത്തയും അറിഞ്ഞു. അദ്ദോഹം മനോരമ രാജസഭയ്ക്കിൽ പെട്ടെന്ന പ്രവേച്ചിച്ച് അതണ്ണുക വിഷം തിനു മരിച്ചുവെന്ന് അവരെ അറിയിച്ചു. വിഷക്കണ്ണക്കു പ്രത്യുംഖാജും അറിയാമായിരുന്ന ഉംഗന്നു ഉടനെ അതണ്ണുകയെ പുനർജ്ജിവിപ്പിച്ചു. അദ്ദോഹം അതണ്ണുകയാണു കാണാതെ പോയ പ്രിയപർബ്ബിക്കെന്നു ദുഡാവമ്മൻുറ മന്ത്രി വാസവഭത്തയെ ധരിപ്പിച്ചു. ഇതു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു വാസവഭത്ത പ്രിയപർബ്ബിക്കെയെ തെന്നാവിനു വിവാഹംചെയ്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മധ്യന്നുറ മുന്നാമത്തെ നാടകമായ നാഗാന്ദം അല്ലെങ്കിൽന്നുറ ഇതര നാടകങ്ങളിൽനിന്നു പാടു വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്ന റാത്രമല്ല, അതിനു സംസ്കാരത്താടകങ്ങളുടെ കുട്ടിക്കിൽ അപ്രതിഗ്രൂപ്തമായ ഒരു സ്ഥാനവും കുട്ടിക്കിൽ. അപ്രതിഗ്രൂപ്തമായ ഇതു സ്ഥാനം നാഗാനദിയ്ക്കു കുട്ടിക്കിൽ കൂറണ്ണു ഉന്നുംപാടുവാൻ “രംസ്” എന്ന അലപക്കാരിക്കുടെ സാരങ്കാനിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അർത്ഥമെന്നുന്നു “അറിഞ്ഞെന്നു” അറിഞ്ഞെന്നു മതിയാവു.

മധ്യന്നുറ കാലാവരയുള്ളിൽ അലപക്കാരിക്കുന്നും ഒരു നാട്രഡാസ്യത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള എടു സംസ്കാരം റാത്രം മുകാപ്പത്തിലും നാടകത്തിലും അംഗീകാരിച്ചിട്ടുന്നുള്ളി. മുംഗാരം, ധാസ്യം, കയണം, രൈപ്പറം, വീരം, ഓയാനക്കം, ബീഡിത്തം, അള്ളത്തം എന്നിവയാണ് “അദ്ദുരസ്

“അം. രസം എന്നതു”, “വിഭാവാനഭാവവുംഖാരിസം ചയാഗാദ് രഹസ്യിപ്പുത്തിഃ” എന്ന ഭരതനാട്യശാസ്കരണിലെ സുപ്രസിദ്ധമായ വാക്കുമരണസരിച്ചു, വിഭാവങ്ങളുടെയും അനന്തഭാവങ്ങളുടെയും, വ്യാഴിവാരിഭാവങ്ങളുടെയും വേണ്ട വിധത്തിലുള്ള ചെതാവയും പ്രകടനവും നിമിത്തം കാണികളിൽ ജനിക്കുന്ന ആനന്ദവികാരമാണ്. പ്രണയം മുതലായ വികാരങ്ങൾക്കു ജനിപ്പിക്കുന്ന സാധനങ്ങളാണ് വിഭാവങ്ങൾ. നായകൻ, വസന്തം, ചതുരിക മുതലായവ വിഭാവങ്ങൾക്ക് ഉഭാമരണങ്ങളാണ്. ഈ വികാരങ്ങൾ ജനിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്രക്ഷഫലങ്ങളാണ് അനന്തഭാവങ്ങൾ. പുരികങ്ങളുടെ ചലനം, ഷണിപ്പുങ്ഗാട്ടം എന്നിവ അനന്തഭാവത്തെ ഉഭാമരിക്കുന്നു. പ്രധാന വികാരത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിന് ഉതകുന്ന താൽക്കാലികവികാരങ്ങളാണ് വ്യാഴിചാരിഭാവങ്ങൾ. അന്നരാഘവമന്ന വികാരത്തെ വർഖിപ്പിക്കുന്ന കോച്ചം, ആരക്കു മുതലായവയെ വ്യാഴിവാരിഭാവങ്ങൾക്ക് ഉഭാവരണമായി എടുക്കാം. ഈ വിഭാവങ്ങളും അനന്തഭാവങ്ങളും വ്യാഴിവാരിഭാവങ്ങളും കാപ്പും, സംഗീതം മുതലായവയുടെ സമായസഹിതം പ്രഞ്ചപിപ്പിക്കുന്നോടു, രതി, മാസം ദോകം, ആക്രായം, ഉത്സാഹം, ഒയം, ജൂത്രപ്പും, വിസ്തൃതം എന്ന എടു സ്ഥായിഭാവങ്ങളിൽ കുന്നും കാണികളുടെ മനസ്സിൽ ജനിക്കുന്നതാണ്. ഈ സ്ഥായിഭാവങ്ങൾ കാണികളുടെ മനസ്സിൽ വരുന്നും അവക്കു അപേക്ഷാ കാണുന്ന റംഗങ്ങളാട്ട സ്ഥീലക്കാലാഭികളെ മറന്നുള്ള ഭാവനാപരമായ ലഭ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നോടു, അവരിൽ ജനിക്കുന്ന ആനന്ദത്തിനാണ് ആലപകാരികമാർ രസം എന്ന പേരിട്ടിട്ടിരും. രതി എന്ന സ്ഥായിഭാവത്തിൽ നിന്നും മുംഗാരണസ്വം, മാസം എന്നതിൽനിന്നും ഡാ

സ്വവും, ദോകം എന്നതിൽനിന്ന് കരണവും, ക്രോധം എന്നതിൽനിന്ന് ശരദ്രവും, ഉത്സാഹം എന്നതിൽനിന്ന് വീരദശവും, ഭയം എന്നതിൽനിന്ന് ഭയാനകവും, ജ്ഞാൻ പ്ലാ എന്നതിൽനിന്ന് ഭയാനകവും, വിസ്മയമന്നതിൽനിന്ന് അന്ത്രഭ്യവും ജനിക്കകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതായിരുന്നു ധർഷ്ണന്റെ കാലംവരെയുള്ള ആല കാരിക്കാടുടെ സിലിംഗം. ഇതനുസരിച്ചു കവികൾ ഈ എട്ട് രസങ്ങളിൽ നന്നാല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്ന് ഉംക്കേൾ തിരിന്ന കാവ്യങ്ങളിൽ നാടകങ്ങളിൽ രചിച്ച വന്നിരുന്നു. ഈ അഭ്യർഥാസങ്കരകളും, പുറമേ, സവംഗചരിത്രാഗ്രിഡായ ക്രയ സന്മാസിവയ്ക്കുന്നേൻ്റെ മനസ്യമിതിയിൽ കാണാവുന്ന ശാമം എന്ന സ്ഥായിഭാവത്തിൽനിന്ന് ജനിക്കുന്ന ശാന്തം എന്ന നേപ്പതാമത്തുക്കു രസമുണ്ടെന്നും, ഇതിന്റെ വിഭാവങ്ങൾ തന്ത്രം മുതലായവയാണെന്നും, അന്ന ഭാവം കാമങ്കാധാരിവികാരങ്ങളിടെ അഭാവഭാണെനും, ഇതിന്റെ വ്യാഖിമാരിഭാവങ്ങൾ യുതി, മതി മുതലായവ യാണെന്നും ധർഷ്ണൻ വാദിച്ചു. സകല രസങ്ങളിൽ അന്നാ വിക്രന്തിനും ആത്മവിസ്മൃതിയും, സ്ഥലകാലാദി പരി തിസ്യമിതിയുടെ വിസ്മൃതിയും അപരിത്രാജ്ഞമാകയാൽ, സകല രസങ്ങളുടെയും അന്നാവത്തിനു വാസ്തവത്തിൽ ശാന്തരസത്തിന്റെ സപ്താവമുണ്ട്. തന്നിമിത്തം സകല രസങ്ങളിൽ ശാന്തരസത്തിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്ന എന്നും, ഇപ്രകാരം സകല രസങ്ങളേയും ഉംക്കോളിക്കുന്നതും, തന്നിമിത്തം മറ്റൊരു രസങ്ങളേക്കാരം പ്രധാനമായതുമായ ശാന്തരസത്തെ ആസ്തുംമാക്കി കാവ്യങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു നാടകങ്ങളിൽ സ്വഷ്ടിക്കേണ്ടതാണെന്നും, സ്വഷ്ടിക്കാവുന്നതാണെന്നുള്ള തന്റെ അഭിപ്രായം സ്ഥാപിക്കുവാനാണു ധർഷ്ണൻ നാശാനന്ദം രചിച്ചതു്. പിങ്ക്കാലത്തെ ആല

കാരിക്കുന്നരായ അന്നദിവസിലുന്നും, അഭിനവത്രംഘനം ശാന്തരസത്തിന്റെ സ്പീകറണ്ടതിനും വേണ്ടി വാചിച്ചിട്ടുള്ള തുടർന്ന് പോക്കിൽനിന്നും മഹാഷൻറെ പ്രസ്തുത വാദം എന്നായിരുന്നു എന്ന് നമ്മക്ക് അനുമാനിക്കാൻ സ്ഥാധികരണതു്.

നമ്മക്ക് മുത്തവരെല്ലാം തുട്ടിട്ടുള്ള വിവരങ്ങളിൽനിന്നു്, ഇതു വാദം ഇംപ്രമാഖമായി പുരപ്പേട്ടവിച്ചതു മഹാഷൻ നാണ്ഡന വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭരതനാട്യശാസ്ത്രം തന്നിനു താൻ രചിച്ച ഓപ്പുത്തിലായിരിക്കുന്നും മഹാഷൻ തുടെ വാദം ആലൃമായി പുരപ്പേട്ടവിച്ചതു്. മുത്തു മായി പുരപ്പേട്ടപ്പോൾ, ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ശാമാസമിതികരായ ആലുകാരികൾക്കിനും, സാധാരണകാരന്മാരിൽനിന്നും കൈതിയേറിയ എത്തു നേരിടേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നും. ഇവർ ഭരതനാട്യശാസ്ത്രത്തെ മുറക്കെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു തിരുത്തു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള നാലുത്തെന്നാംവയു ഭാവക്കു ശീൽ ദമം എന്ന ഭാവം വന്നിട്ടില്ലെന്നും, തപസ്സം മറ്റൊരു ശാന്തരസമല്ലു, തത്പര്യത്തോന്നമാണു ഇന്ത്യീക്കുന്നതെന്നും, അതിനാൽ അവ ശാന്തരസത്തിന്റെ വിഭാഗങ്ങളെല്ലെന്നും, മുത്തി മുതലായവ സുഖാനഭവങ്ങളെല്ലു സംബന്ധിച്ചവയും കയാൽ അവ ശാന്തരസത്തിന്റെ വൃദ്ധിചുരിഞ്ഞാവങ്ങളും ബലുണ്ടും, തന്നിമിത്തം ശാന്തം എന്നൊരു സേജേ ഇല്ലെന്നും വാചിച്ചിരുന്നിരിക്കുന്നും. എന്നാൽ കാലങ്ങൾക്കും പല ആലുകാരികമാരും മഹാഷൻറെ അഭിപ്രായം സ്പീകരിച്ചു് ശാന്തം നേംപതാമത്തെ രസമാണുണ്ടും നാമതിക്കുന്നതെന്ന ചെയ്തു. ഇന്ത്യക്കാരം പ്രവർത്തിച്ച ആലുത്തെ ആലുകാരികൾ, നമ്മക്ക് അറിയാവുന്നിടത്തോളം എടുക്കാംശതാബ്ദത്തിന്റെ ഉത്തരാംഭത്തിൽ

ജീവിച്ചിരുന്ന ഉദ്ദേശനാബന്ധന വേണ്ടാം വിചാരിക്കുന്നതും. മർഖൻറെ കാലത്തിനു ശേഷം ജീവിച്ചിരുന്ന ഉദ്ദേശൻ, അഭിനവമുള്ളും മുതലായ പല ആലക്കാമികയം ശാന്തത്തോടു കൂടി സമാധി അംഗീകരിച്ചു എങ്കിലും, മർഖൻറെ കാലത്തിനു ശേഷം ഒരു നാടകക്കണ്ഠാവും ശാന്തരസത്തോടു കൂടി മാറ്റി ഒരു നാടകക്കണ്ഠാവും രഹിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ സാഹതിയാണ് നാശാനദത്തിനു സംസ്കാരക്കും അപൂർവ്വമായി അപ്രതിതിപദായ ഒരു സ്ഥാനം നൽകിയതും.

രത്നാവലിയിൽനിന്നും, പ്രിയഭർക്കയിൽനിന്നും പാടേ വിലിനമായ ഒരു നാടകമാണ് നാശാനദം എന്നു ഒക്കെൽക്കുന്ന പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലാ. ആലപ്പെന്തു രണ്ടു നാടകക്കുംപുളിലും പൊതിച്ചുനിൽക്കുന്ന സൗംഘ്യം മാണം. നാശാനദത്തിലൂക്കെട്ട്, ശാന്തരസമാണം മുഖ്യ സൗംഘ്യം. രത്നാവലിയുടെഴും പ്രിയഭർക്കയുടെഴും നാഞ്ചി ദ്രോക്കങ്ങളിൽ മർഖൻ ദൈവാദി, ശിവൻ മുതലായ മിഠാ ദൈവത്ക്കലേഡ്യാണ് സ്കൂളിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഉംബമരണമായി രത്നാവലിയിലേയും പ്രിയഭർക്കയിലേയും നാഞ്ചിദ്രോക്കാ അഴിടു പരിഞ്ഞാശകരം ചുവഴ്ക ഉല്ലരിക്കുന്നു:—

“പാശാനുംകാണ്ട നിന്നും ക്ഷവാദരന്തയാ—

യദ്രിതൻ പുത്രി മരം

ശ്രദ്ധേശ്വരാധനത്തോടുകൂടിയമുള്ളവവൻ

സസ്യ പുഡം ദനാക്കമുലം

ജാതയീശം വിയന്ത്രംപുജകമൊട്ട് വിറ—

ചുഞ്ഞമാംഗങ്ങളിലുന്നി—

ചുതാസം താനിടയ്ക്കിട്ടും സുമനിചയം

നിങ്ങളുക്കാത്തിട്ടെ.”

(രത്നാവലി)

“കൈലാസം പൊക്കിട്ടേം ദ്രോനനിര കരുക്ക
 ഘൃഷി ക്രമിക്കാരൻ
 ചേലോട്ടേ മാതൃരക്ഷേ മതവിയഹിഗണം
 പാരമായ് ക്ഷോപമാർന്നു
 കാലാള്ളേനിനാലേ ദയമുവന്നമ പാ-
 താളുലോകത്തിലായ—
 ക്ഷാലം പേടിച്ചുവെന്നിട്ടു തൃക്കി രസി-
 ചുംബ ഭേദവൻ തുന്നയ്ക്ക്.”

(പ്രിയദർശിക)

എന്നാൽ,

“ധ്യാനവ്യാജമൊടേയു നാരിഞ്ച നിന-
 ചീട്ടു നീ കണ്ഠമിഴി—
 ചൂനംഗാംതിയിലാം എങ്ങളിലതിന്—
 കോണ്ണാനായ ചീട്ടുക
 ദിനത്രാണപരായണത്പകപടം
 കൊജ്ഞാമിതെന്നിൻപുരാൻ
 സുനാസ്തുന്നു വധുക്കളാലഭിമിന്നു
 ബേബിനുമഖബുദ്ധനു തുനം.”

എന്ന്: നാഗാനദത്തിന്നു നാദിശ്വരാകത്തിൽ
 വൻജുന് ബുദ്ധവന്താണ് “സൗതിച്ചിരിക്കുന്നതു”, മാംഗൾ-
 ശാന്ത്രകാലവന്തോട് സമീപിച്ചു “അര്ദ്ധേമം ഒരു ബുദ്ധമത
 വിഹപാസിത്യായി വേംച്ചിരുന്ന എന്ന പിന്നീട് പ്രസ്താവി
 ക്കുന്നതാണ്: ഈ മതപരിവർത്തനം നിന്മിത്തമാണോ നാഗാ-
 നദത്തിൽ പ്രസ്തുത വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായതു”.

മിറ്റമതം പ്രാവീനകാലങ്ങളിൽ അല്ലതെന്തെ മുന്ന്
 അനുരൂപങ്ങൾ മാതൃമേ സ്വീകരിച്ചിരുന്നേണ്ടു എന്നും,
 അതു ഗ്രഹസ്ഥാനുമതത്വങ്ങൾ “സദാ വാഴ്ത്തിയിരിക്കുന്ന
 വന്നും, മനസ്സില്ലാമനസ്സുംകൂടിയാണ്” അതു “ജീജുണ്ണൻ..

സ്ഥാപിച്ച പ്രാചീനരജനമതത്തിൽനിന്ന് സന്ദൂഷണം സ്വീകരിച്ചതെന്നും, ഇതിനെ നാലാമത്തെ അത്രാമമായി സ്വീകരിച്ചതിനരേഖയും മിഞ്ചത്തനിന്ന് അതിനോട് അധികമായ അനുകൂലഭാവം തൊന്ത്രിയിൽ നില്ക്കുന്നും, ഒരു സന്ദൂഷിക്കുന്നതും ഇതു മനസ്മിതിയിൽ പ്രതിബിംബമാണെന്നും ചില പണ്ഡിതരും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ധ്യിക ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ എന്ന മ്രാവമണ്ണങ്ങൾ ഏറിക്കുന്ന യജ്ഞങ്ങളെയും, ബുദ്ധനും അ സ്ഥാവത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അപ്പോരും ആ മ്രാവമണ്ണങ്ങൾ കോപാധനയിൽ ബുദ്ധനോട് മാറിനില്ലോവാൻ പറഞ്ഞു എന്ന സൗത്തനിപാതത്തിൽ കാണുന്ന പിന്നെയും ഒരിക്കൽ ദണ്ഡനമിന്നുന്ന യാഗംബഹയുള്ളകാണ്ടിരിക്കുന്നേയാം സന്ദൂഷിയായ ശക്രാഖാന്ത്യർ അവിടെ കേരിച്ചുന്നു. ഉടനേ കുപിത നായി നിന്നിട്ടു നിൽക്കുവാൻ മണ്ഡനമിന്നും മ്രാവമണ്ണസന്ദൂഷിയായ ശക്രനോട് ആജ്ഞാതാപിച്ച എന്നും ആനദ്ദേഹിരി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ സംഭവണ്ണിച്ചും സന്ദൂഷാത്മരണോട് മിഞ്ചമതം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന നില നല്കപ്പോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുനാണ്.

അന്നേ മറിച്ച് ബുദ്ധമതം ജൈഗമതത്തെ അണക്കിരിച്ച് സന്ദൂഷാത്മം കരിക്കുന്നും അതുകൂടുമണ്ണാളിലും വച്ചു ശ്രദ്ധിക്കുന്നുന്ന അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മതമാണ്. അതിനും സ്ഥാപകനായ ശാക്രമനിയും സർവ്വചാരം പരിത്രജിച്ച സന്ദൂഷം വരിച്ചതിനു ശേഷഭാന്നല്ലോ അതുമതത്തെ സ്ഥാപിച്ചതും. ബുദ്ധനും സന്ദൂഷാത്മരാമ നാ ആരാധനയായ ജൈഗമതത്തിൽനിന്ന് സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ, പരാപകാരാത്മമായി വേണ്ടം സന്ദൂഷിക്കേണ്ടതും എന്ന

ചുതിയ തത്പരത, സ്വപ്നാക്ഷാത്മം സന്ധ്യസിക്കണമെന്ന തീർച്ച ഒഴിവാക്കുന്ന ചുദയ ആരും തന്ത പരിത്രജ്ഞിച്ചു് അദ്ദേ മം ശാംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായി. സ്വപ്നാക്ഷാത്മം സന്ധ്യസിക്കണ “പ്രത്യേകഖ്യാലു്” എന്ന് പരോപകാരാത്മം സന്ധ്യസിക്കണ ബോധിസ്തപനാട്ടേയും ബുദ്ധമാരാട്ടേയും ഉയൻ സ്ഥാനം ബുദ്ധമാരം നൽകാത്തുകിടന്നതിനു കാരണം മും ഇതു തന്നെയാക്കണ. യഷ്ഠൻ ബുദ്ധമാരാട്ടു ഭോഗി ഒ അതിയാര മഹാദാനമാണു് അദ്ദേമതെന്തു ആ മതം വാഴ്ത്തിയിലിക്കുന്ന പരോപകാരാത്മമജ്ഞ. സന്ധ്യാസമന്നി സ്ഥിതിയിൽ നിന്നു ജനിച്ച ശാന്തരസത്തിനു തന്റെ ഒരു തിയ നാടകങ്ങളിൽ പ്രാഥവ്യംനൽകുവാൻ പ്രതിപ്പിച്ചതു്.

നാഡാനന്ദം രചിക്കുവാൻ യഷ്ഠൻ ഒരു മാതൃകയുണ്ടായിരുന്നു എന്ന വിചാരിക്കുവാൻ കാരണമുണ്ടെന്ന്. പരമ മായ തന്റെ ആത്മത്രാശം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനായി മനി ചുഡി എന്ന നായകൻ തന്റെ ഭാർത്തയെയും കണ്ണുക്കു ഓരു ഒരു ഗ്രൂവമാനു വിട്ടുകൊടുത്തു ഒരു ബൈറ്റഡക്കമ ഒരു ആളുമൊക്കീ ചുറുവ്യാകരണങ്ങളിൽനിന്നും സുപ്രസിദ്ധ കത്താവായ ചുറുഗോമി രചിച്ച ലോകാനന്ദം എന്നു ഒരു നാടകത്തിൽനിന്നും ടിബററൻഡാഷ്ടിലുള്ള ഒരിഞ്ഞാഡുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തുഞ്ജിനൻ കനാമൻ എന്ന കാലുളീ രാജാവിനിന്നും കാലത്തു ജീവിച്ചിരുത്തന്നവനാം, മഹാഭാരത കത്താവായ വ്യാസനോടു തുല്യം നാടകത്തിൽ കീർത്തിക്കു കിയവാനായ ഒരു ചുടകൻ, അതായതു്, ചുറുകൾ എന്ന കവിക്കെപ്പറ്റി രാജതരംഗിനി എന്ന കാലുളീം ചിത്രം പ്രസിദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ചുറുക്കമഹാകവിയും ചുറുഗോമി എന്ന പ്രസിദ്ധനായ ബൈറ്റഡലവെയ്യാകരണം ഒന്നും വണ്ണം വിചാരിക്കുവാൻ കാരണമുണ്ടെന്ന്.

തുജീനൻ കനാമന്റെ വാഴ്ചക്കാലത്തു് ഒരു ഭക്തരും ശായ ക്ഷാമം കാലീനത്തെ കുപ്പുപ്പുട്ടതിൽ എന്ന രാജതരംഗിനിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. കാര്യമീരത്തിന്റെ അംഗങ്ങളാജുമായിരുന്നു പെൻസ്പ്രായിലെ സാസന്വധനങ്ങളിലെ രാജാവും, ഏ. ഡി. റബ്രേ മുത്രക്ക് റവർ-വരെ നാട്ടുവാണിങ്ങനാവനമായ ഫിറ്റസിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ ക്ഷാമ തന്ത്രങ്ങൾ രാജതരംഗിനിയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു പിന്തുപാറിക്കൊം. അതിനാൽ ചന്ദ്രകക്കവിയുടെ കാലം ഏ. ഡി. റബ്രേ-നു സമീചിച്ചുയായിരിക്കും. ചന്ദ്രഗഭാമി അന്റെ കാലത്തു് ഒരു ഇഷ്ടവകുവത്തിക്കു ഇരുന്നാമായെടുത്തുണ്ടായ ഏഴോ വിജയത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിജയം സൂചിപ്പിച്ചുപോലും ഏ. ഡി. റബ്രേ-നു സമീചിച്ചു ഇരുന്നാമാരെ തോല്പിച്ചതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന എന്ന വിചാരിക്കാവുന്നതിനാൽ, ചന്ദ്രകക്കവിയും ചന്ദ്രഗഭാമിയും ഒരു കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നുണ്ടോ, തന്നിമിത്തം അവർ റണ്ടുപേരും ഒന്നാണെന്നും വിശദപാരിക്കാവുന്നതാണോ. ചന്ദ്രകന്റെ, അമ്പദിവാ, ചന്ദ്രഗഭാമിയുടെ ലോകാനദിനാടകങ്ങളിലെ കമ്മ്യൂട്ടേംഗിൽനിന്നു് അതിൽ രാത്രിസം പൊന്തിച്ചുതിനിന്നും എന്നു് അംഗമാനിക്കാം. ഈ സംഗതിയിൽനിന്നും, ലോകാനദി, നാഗാനദി, എന്ന പേരുകളിൽനിന്നും, ലോകാനദി, നാഗാനദി എന്നും പേരുകളിൽനിന്നും, മഹാവിഷ്ണു നാടകം പ്രസ്തുത ലോകാനദിമെന്നു പെബഡി ശിനാടകരാണെന്നും വിശദപാരിക്കാം. മഹാവിഷ്ണു രാത്രിസം തെപ്പാറി അന്റെ പുതിയ വാദം പുരപ്പുട്ടവിക്കുവാൻ പ്രേരകമായിത്തിന്റെയും ലോകാനദി, അഞ്ചെന്നും വിചാരിക്കുന്നതിനിൽനിന്നും ചന്ദ്രകക്കവിയും രാജതരംഗിനിയിൽ ചന്ദ്രകക്കുന്ന നാടകലോകത്തിലെ വ്യാസൻ എന്ന വർഷിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടു്

നാടകത്തിൽ ഇംപ്രൂമെന്റുമായി കാണ്ടരസം പ്രദേശിച്ച് ഒരു വിപ്പവമണംഡലിയത്രും അദ്ദേഹമരായിരുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം.

ബൈഥലജാതകക്രമകളിൽ, അപദാനങ്ങളിൽ ഒരു ഭേദഗിസ്തപനായ ജീമൃതവാഹനങ്ങൾ കൂടുതലും പ്രസ്താവിക്കുന്ന എണ്ണം. മഞ്ഞൾ കാലത്തിനു ശേഷം, ജീവിച്ചിരുന്ന സോ മദ്ദവനം ക്ഷേമമേറ്റുന്നും ധമാക്രമം അവയാടെ തുടക്കളായ ക്രമാംസരിത്സാഹാത്തിലും, മുമത്തുക്രമാമഞ്ജരിയിലും ഇതു കൂടുതലും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. വില്പ്യാധാരജാതകം എന്ന ജാതക ക്രമയെ പുതുക്കിയാണു പ്രസ്തുത നാടകത്തിൽ ഉപയോഗ ചെയ്തതിനിരിക്കുന്നതും എന്ന പ്രസ്താവനയിൽ കവി ഒരു ത്രായാരംഭക്കണ്ണാണ് പറയിച്ചിരിക്കുന്നു.

അഭ്യും അക്കങ്ങളിൽ നാശാനംത്തിന്റെ കൂടുതലും സംക്ഷേപിക്കുന്നു. വില്പ്യാധാരജാവായ ജീമൃതക്രമവിനു പിത്രഭക്തി മുത്തികരിച്ചിരുന്നവനും, യുവഹാപാലരുക്കളിൽ വിമുഖനും, പരശ്രാവകാരം തന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളുടെയും മൂലതത്പരമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നവ നാമായ ജീമൃതവാഹനങ്ങൾ എന്നായ പുതുനും ഉണ്ടായി കാണുന്നു. ഒരിക്കൽ പിതാവിന്റെ ആജ്ഞയും അനുസരിച്ചും, ആ രാജക്കാരൻ വില്പ്യക്രമായ ആഗ്രഹയേനാട്ടുട്ടി മലയപർവതത്തിനു സമീപമുള്ള ഒരു ആഗ്രഹത്തിൽ കാരണക്കാലം നിവസിക്കുവാനായി പോകി. അദ്ദേഹം ഒരു സൗത്തുംത്രം വരുത്തിയായ യുവതി ആ ആഗ്രഹത്തിനു സമീച്ചം ഇരുന്നു ഗൈരീഡോബിംഗ് സ്റ്റ്രിച്ച് ഗാനംവെച്ചുന്നതും അഭ്യർ കണ്ടു. സിലുന്നായുടെ രാജാവായ വില്പ്യാധസു വിന്റെ പുതി മലയപരതി അയിരുന്നു ആ യുവതി. മഹനും അവസ്ഥിപ്പിച്ചതിനു ശേഷം മലയപരതി തന്റെ

ചേടിയായ ചതുരിക്കയോട് താൻ ഒരു സപ്ലീ കണ്ടവെ എം, അതിൽ ഗൈററീഡേവി തന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ടു തനിക്ക് ഒരു വില്പാധരരാജകമാരനെ വരനായി ലഭി ക്കുമെന്ന പ്രവചിച്ച എന്നും പരഞ്ഞതു കേരളപ്പിച്ചു. ഈ സംഭാഷണം ജീമുതവാധനനും വില്പിച്ചകനും ഒഴിച്ചുനിന്നു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അനന്തരം മലയവതിയുടെ ശ്രദ്ധാ വണ്ണുവരുത്തുക്കണ്ട സ്ഥാപിച്ചു നിന്നുപോയ ജീമുതവാധനനെ ആരുത്തുക്കു വലിച്ചിဖച്ചു് അ സ്ഥീകരിക്കുന്ന മലയവതിയോട് അവർ ആരുത്തുന്നതിനും സംസാരി ക്കുവാൻ ആരുത്തുവായും നിന്നുവരുത്തിന്നിന്നും ജീമുതവാധനനോട് സംസാരി ക്കുവാൻ ആരുത്തുവായും ക്കുവാൻ ആരുത്തുവായും സംസാരി ചുത്തുമില്ല. അതിനാൽ ചതുരിക്കയും ആഴത്തുക്കയും സംഭാഷണഭാരം വഹിക്കേണ്ടി വന്നു.

ഈ സംഭാഷണത്തിനിടയ്ക്കു് അ ആരുത്തുവത്തിന്റെ നാമനായ കൈഗൾക്കുമനിയുടെ ഒരു തിഷ്യൻ ഓ.പി.ടെ വാനു മലയവതിയെ ആരുത്തുവത്തിലേയ്ക്കു വിളിച്ചു. അ മനി തിഷ്യൻ ജീമുതവാധനനെ കണ്ടെങ്കണ്ടു അദ്ദേഹം ആരു വന്നും അനന്മാനിച്ചു് അദ്ദേഹത്തെന്നും ആരുത്തുവത്തിലേ യ്ക്കു ക്കുവാൻ ചെയ്തു. വിശ്വാവസ്സു മലയവതിയെ ജീമുതവാധ നു വിവാധം ചെയ്തു കൊടുക്കുവാൻ നിയുക്തിയുടെ വെന്നും അ വിവാം ജീരുതവാധനനെ ധരിപ്പിച്ചു് അ ഭദ്രമത്തിന്റെ അഭിപ്രായം അറിയുന്നതിനായി തന്റെ പുതുൻ പിതൃവസ്തുവിനെ അ വില്പാധരകമാരന്റെ അടു ക്കുവെയ്ക്കു വിശ്വാവസ്സു അയച്ചിരുത്തിനുബെബ്ബും അ മനിയി ഷ്ടൂം അറിയുമായിരുന്നതാനും.

രണ്ടാം അക്കത്തിൽ ജീന്തവാധനങ്ങാട്ടിൽ നബ്രർ അറാറാഗരതെ മലയവതി ചതുരിക്കയോട് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. എത്തുള്ളുലും പരവരയായ അതു രാജകമാരി അബി കെയുള്ള ഒരു വള്ളിക്കടിലിൽ ഇരിക്കുന്നോരും, ജീന്തവാധനം നാനു വിദ്വാഷകനും അതിനു സചീപം വന്നും അതിനകത്തു മലയവതി ഉണ്ടാക്കിയാതെ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നു. മലയവതിയോട് ജീന്തവാധനാനു തോന്തിയ അറാറാഗരായിൽ നും അവജനക സംഭാഷണവിഷയം, അന്തേ പ്രിയതര താൻ അവക്കു സ്ഥാപിക്കുന്നില്ലെന്നു വിചാരിച്ചും അതു വള്ളിക്കടി മിൽ ഇരുന്നു കൊയ്യുന്നതായി താൻ സ്പഷ്ടം കണ്ടുവെന്നു ജീന്തവാധനാനു വിദ്വാഷകനോട് പറ്റേണ്ടു. ഈ സംഭാഷണം കേട്ടുയുടെനു മലയവതിയും ചതുരിക്കയും അതു ലതാമുഹത്തിൽനിന്നു മാറിമരണാതു നിന്നു. അനന്തരം ജീന്തവാധനം വിദ്വാഷകനും അതിൽ പ്രവേശിച്ചു. ജീന്തവാധനാനു നബ്രർ സ്പച്ചനും അതുവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് പ്രിയതമയുടെ ചിത്രം അവിടെയുള്ളതു ഒരും ശില്പിയിൽ വരച്ചുവച്ചു. ഇതു കേട്ടകൊണ്ട് നിന്നിരുന്നു മലയവതി ജീന്തവാധനാനു അസ്ത്രയായ ഒരു യുദ്ധിക്കിലിഡാണു് അനാരകതന്നായിൽക്കിട്ടിയനുതന്നു തെറിലുമിച്ചു ഭാവിച്ചാഗരണത്തിൽ നിഖലായിൽക്കിട്ടി. അംഗൂഢാം ദിതാബാസു അബിടെ പ്രവേശിച്ചു പിതാവിന്റെ സദ്ദേശം ജീന്തവാധനക്കു ധരിപ്പിച്ചു. നബ്രർ പ്രിയതമ സിലംജാവിന്റെ പുത്രികാനെന്നു് അറിയാതെ ജീന്തവാധനാനു, അനിക്കു് ഒരു അസ്ത്രയുവതിയിൽ അണ്ണരാഗം ജനിച്ചിരുന്നതിനാൽ വിച്ചപാവസ്സു വിന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ മനസ്സില്ലെന്നും മിത്രാവസ്സുവിനോട് മരഘട്ടി പറഞ്ഞു. അംഗൂഢാം ഇരു

വിവാഹകാര്യത്തെ ജീമുതകേതുവിനെ ധരിപ്പിച്ചു്
അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധത്താൽ ജീമുതവാഹനനെ
ക്കണണ്ടു് അതു ചെയ്തിപ്പിക്കാം എന്ന വിചാരിച്ചു് മിത്രാ
വസു അവിടെനിന്നും പോകി. മിത്രാവസ്ഥയും ജീമുതവാ
ഹനനും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ സംഭാഷണം അവിച്ചുചുക്കാണ്ടി
അന്ന മലയവതി ഏന്റെയുടെബന്ധിൽ നിമിഷം ശാഗ്നി
ആണ്. തന്റെ കൂദ്ദുപ്പുട്ടക്കളെ തന്റെവചികയപ്പോൾ
ലെ അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ അവരും നിശ്ചയിച്ചു. ശത്രു
ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ഒരു വള്ളി അവരും തന്റെ കഴുത്തിൽ
കെട്ടിയപ്പോൾ അതു കണ്ണനിന്നിങ്ങനു ചതുരിക്ക നിലവി
ളിച്ചു തുടങ്ങി. ഒരു കെട്ട ജീമുതവാഹനം ഓടിച്ചേരുന്നു
തന്റെ പ്രിയതമരു ആത്മഹത്യക്കിൽനിന്നു കുറ്റി
പൂട്ടിത്തീർന്നു. അനന്തരം ആദ്ദേഹം ചതുരിക്കുകയും
അഡ്വൈറ്റും സമാധാനത്താൽ അവരുടെ മിത്രാഖ്വാദ്യങ്ങൾ നീ
ങ്ങളും, ജീമുതവാഹനം സസ്തനാഷം മലയവതിയെ
വിവാഹം ചെയ്യാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജീമുതവാഹനാണ്ടിയും മലയവതിയുടെയും വിവാഹ
മാനന്തരംഉണ്ടായ ആരോഹാശങ്ങളാണ് മുന്നാം അങ്കാ
ത്തിലെ രംഗം. ജീമുതവാഹനനും മലയവതിയും തമ്മിൽ
ഉണ്ടായ സൊപാംപ്ലാപങ്ങളു് വിവാഹാഞ്ചലാശങ്ങൾ
കുറിയ്ക്കു പിടിപ്പകൾ സ്രീവേഷം ധരിച്ചു നിൽക്കുവോക്കു
മലയവതിയുടെ ഒരു ഭേദിയായ നവമാലികയുടെ കാര്യ
കൾ ശൈവസ്ത്രം, മല്ലപാനിയായി പിടിപ്പക്കുന്ന നവ
മാലികക്കാണന്നു തെറ്റില്ലരിച്ചു്, ആ സംഘവിജ്ഞാഫു് അം
സരാഗവാക്കുകൾ പറഞ്ഞന്നും, ഇതു കാണ്ടിനവമാപ്പിക്കയും
ശൈവരം തമ്മിൽ പിണ്ഠാങ്കന്നതും, ഒരുപിൽ വിവരം
അറിഞ്ഞു് അവർ പിടിപ്പവനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതും നാശം

കാരകത്താവു് ഈ അക്കത്തിൽ സരസംഖയി വന്നിച്ചീരിക്കിൾ കണ്ണാ. അന്നത്തോടു മിത്രാവസ്ഥ ജീഴിതവാഹനങ്ങൾ സമീപത്തിൽ വന്നു്, വിദ്യുത്യാഹനങ്ങൾ രാജ്യം മതംഗൾ എന്ന പ്രതി കൈവശംപൂർണ്ണത്തിലെ വിവരം അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിക്കുകയും, മതംഗങ്ങാടു യുദ്ധംചെയ്യു രാജ്യം തിരിച്ചെടുക്കുകവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ജീഴിതവാഹനങ്ങൾ അതിനു മനസ്സിലായിരുന്നില്ല.

“സ്വന്തം ശരീരവുമായാചിതനായുമേവൻ

സാംസ്കാരികഭലിവോടു പരമാത്മമാക്കിം
എന്തിനാവൻ തരികയോ തവ ഒമ്പാരവിശിഷ്ടാ—
മിന്തയുള്ളജ്ഞതാമത്രം ബത നാട്ടിനായോ?”

എന്നാണു് ജീഴിതവാഹനൾ മിത്രാവസ്ഥവിശ്വാസാടു മറപടി പറയുന്നതു്. ഇതു കേള്ക്കു പുല്ലുരസത്തോടുകൂടി മിത്രാവസ്ഥ അവിടെനിന്നു പോകുകയും ചെയ്തു.

പഴയ സംസ്കാരകരചനാരീതി അന്നകരിച്ചുണ്ടാക്കി നാഗാനാടു മാറ്റി നാഗാനാടു മാറ്റിലെ ഈ മുന്നു് അക്കണ്ടുകൂടം രചിപ്പിച്ചിട്ടിരുന്ന പ്രത്യേകം പരിയൈഞ്ചില്ലല്ലോ. എന്നാൽ നാലും അഞ്ചും അക്കണ്ടുകൂടി അദ്ദേഹം ഈ രീതിയിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ചു തന്നെ പുതിയ ഹാസം നാടകീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാല്പാമകത്തിൽ ജീഴിതവാഹനൾ മിത്രാവസ്ഥവിശ്വാസാടുകൂടി ഒരു കടക്കത്തീരണ്ണിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവിടെ ചുററിനടന്നപ്പോൾ ഒരു സ്ഥലത്തു് അസ്ഥികരിക്കുന്നപോലെ കുടിക്കിടക്കുന്നതു് അവർക്ക് കണ്ടു. അതിനു കാരണമെന്നാണെന്നു ജീഴിതവാഹനൾ മിത്രാവസ്ഥവി

കൊട്ട ചോദിച്ചു. നാഗരാജാവു ഗതഡിന തൃപ്പിള്ളേച്ച തുവാൻ ദിവസംപ്രതി ആ വഗചതിക്കു കൊട്ടത്തുവന്നി അന്ന നാഗങ്ങളുടെ അസ്ഥിസ്ഥാനം അവിടെ അവർ കണ്ണത്തെന്ന മിറ്റാവസ്സു തന്റെ സ്വാല്ലനെ ധരിപ്പിച്ചു. അനന്തരം മിറ്റാവസ്സു അവിടെ നിന്നു ചോക്കയും ചെയ്തു.

അനവധി ജീവജാലങ്ങളുടെ നാശം സൂചിപ്പിച്ചു ആ അസ്ഥിഗിരിക്കലേക്കണ്ട ഭാവിച്ചു ജീമുതവാഹനന്ന് അവിടെ നിൽക്കുന്നോരും, അദ്ദേഹം അതിഭയന്നീയമായ ഒരു രോഗനും കേട്ട്. തന്റെ ഏകപ്പത്തുനായ ശംഖചൂഡിനെ അന്ന ഗതഡിനും ഇരയായി കൊട്ടക്കേണ്ട ദിവസമായിരുന്നതിനാൽ, ആ പുതുനോട്ടുകൂട്ടി അവിടെ വന്നിരുന്ന വുലഡായ നാഗമാതാവിന്റെ രോഗനാശവിത്തും ജീമുതവാഹനന്ന് കേട്ടതും. അന്നകന്ധാലയമായിരുന്ന ജീമുതവാഹന നന്ന് ഉടനെ ശംഖചൂഡിനും പകരം താൻ ഗതഡിനെന്ന് ഇരയായിരത്തിനുവാൻ സന്നദ്ധനാണെന്നും അവരെ അറിയിച്ചു. മുതൽ ഒക്ടോബർവ്വേദിയൻ ജീമുതവാഹനന്നെന്ന് പ്രഭാപകാരിലെത്തെ പ്രഞ്ചസിച്ചുവെക്കിലും, ആ ഉത്തരമഹാജ്ഞനെ തനിക്കു പകരം മരിക്കുവാൻ ആ നാഗം അനവദിച്ചില്ല. അനന്തരം ശംഖചൂഡിനെന്ന് തന്റെ ആസന്നമായ മരണത്തിനു മുമ്പിൽ തിവാനെ വദിക്കുന്നതിനായി സമീപഭ്രത്തിൽ ഒരു തിവാക്ഷേത്രത്തിലേയും മാത്രം വിനോദകൂട്ടുകി ചോധി. അപ്പുരാഡ മലയവതിയുടെ മാതാവിന്റെ ഒരു മുതൻ ഒരു ചുവന്ന വസ്ത്രം ആ രാജകുമാരി എ സമ്മാനമായി ജീമുതവാഹനും കൊണ്ടുകൊട്ടതും. ഒരു ഡിനെന്ന് ഇരയായി നിൽക്കുന്ന നാഗങ്ങളെ ആ പക്ഷിരാജാവിനു തിരിച്ചറിയുവാൻ അവർ ചുവന്നവസ്ത്രം ധരിച്ചു.

ങ്ങ പ്രത്യേകസ്ഥലങ്ങളു നിൽക്കണം എന്നായിരുന്ന അദ്ദേഹവും നാഗരാജാവും തമ്മിൽ നടത്തിയ ഉടമ്പടി. ശംഖചൂഡിൾ തിവക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്ക് പോയപ്പോരി തന്റെ ചുവന്ന പ്രസ്ത്വാ ആ നാഗൻ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ശംഖചൂഡിനെ രക്ഷിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ജീമൃതവാഹനന്ന് ചുവന്ന പ്രസ്ത്വം ഇല്ലാതെ വിഷമിച്ചുനില്ക്കുമ്പോരി ആണോ സിലബരാജും തീയുടെ സമമാനം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതും. അന്നു അതുപരന്നില്ലെന്നിക്കു മാർപ്പം ഉണ്ടായതിനാൽ സംഭാഷിച്ചു ജീമൃതവാഹനന്ന് ആ മുത്തേന വൈഗ്രാഹത്തിൽ ഒരു രണ്ടുതയച്ചു. അന്നെന്നും അൻ ഗതിയൻ്നു ഇരയായി വിശ്വിക്കുന്ന നാഗമെന്നും ആ വൈഗ്രാഹനെ ധരിപ്പിക്കാനായി ജീമൃതവാഹനന്ന് തന്നുറുതു ചുപ്പരുത്തിന്നും സമമാനമായ ചുവന്ന പ്രസ്ത്വം ധരിച്ചു ഗതിയൻ്നു ഇരകളായ നാഗങ്ങൾ നിൽക്കുക പതിവുള്ള പാരയിൽ ചെന്ന നിന്നു. ക്രൈസ്തവരും ക്ഷേത്രത്തു ഭയക്കരന്നുയു ആ പക്ഷിരാജാവും അവിടെ പറന്നെന്നതി ജീമൃതവാഹനനെ എടുത്തുകൊണ്ടു മലയപംത്രിവരത്തിലേയ്ക്ക് പോയി.

അഞ്ചും അങ്കത്തിൽ ജീമൃതവാഹനന്നുറ ദേ ചുഡാമണി ജീമൃതക്രതവിന്നുറ സമീപത്തും ആകാശമാർപ്പം അനിൽനിന്നും ഹീണതു കണ്ടും, ആ വിദ്യാധരരാജാവും രാജും തീയും മലയവതിയും ആ രാജക്കമാരും മുന്നേന്താ വീം പത്തു സംഭവിച്ചുവെന്ന വിചാരിച്ചു ഭിബിക്കുന്നു. അപ്പോരി അതിനീരുമായ ശ്രോകത്തൊട്ടുട്ടി ശംഖചൂഡിൾ തന്റെ ജീവരക്ഷകനെ ഗതിയന്ത്രിക്കിനും രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനായി പോകുന്നതും അവർ കണ്ടു. ശംഖചൂഡിൾ നിന്നും ജീമൃതവാഹനന്നു ബന്ധുക്കൾ സംഗതി ആസക്കല-

മനസ്സിലാക്കി. ഉടനെ ആ മാതാപിതാക്കന്മാരം മലയ വത്തിയും അശ്വിപ്രവേശം ചെയ്യുവാൻ ക്ഷമക്കി. ഒംബ ചുഡാൻ അവരെ അതിൽനിന്നും വിത്തമില്ലിച്ച്¹ അവരെ തന്നോടുകൂടി വരാൻ ക്ഷമിച്ചു; അനന്തരം അവർ നാലു പ്രേജം ഗദയനെ അങ്ങനെപ്പറ്റിച്ചു യാതു തുടക്കി.

ഈ സമയത്തു ഗദയൻ ജീമുതവാധനനെ മലയ പാർത്തതിന്റെ മുകളിൽ കൊണ്ടുചെന്നു² അദ്ദേഹത്തെ കൊന്തിത്തിനാനുടക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ സാധാരണഃ മായി നാഗങ്ങൾ കാണിക്കാവള്ളു ഭയവും ഭിവവും ജീമുത വാധനൻ കാണിക്കാത്തതിനാലും, ഭയത്തിനു പകരം അനുകവ്യാരസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തിൽ സംഹരിച്ചിരുന്നതിനാലും ഗദയൻ³ ആയുത്തും തോന്തി. അതുകൊണ്ട് ഗദയൻ തന്റെ തീറ്റി മതിയാക്കി ആ ദിവ്യപ്രായങ്ങൾ ആരുരാഞ്ഞനു കണ്ടപിടിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹത്തെ സുക്ഷിച്ചു നോക്കിതുടക്കി. അപ്പോൾ ജീമുതവാദനനു ദേഹരണായ ആ പക്ഷിരാജാവിനോട് വിശ്വസ്ത രമിക്കനു തുവരെ തന്നെ ക്ഷേമിക്കവാൻ ഇപ്രകാരം അംഗീക്ഷിച്ചു:—

“സിരുറികളിൽനിന്നിങ്കുറിട്ടുന്നണ്ട് രഹതം വിരവിലിനിയുമററിബ്ലൈന്റും ദേഹത്തിൽ മാംസം അരിയ ചാറി നിനക്കും താന്തമായില്ല എന്നു ഗദയി പറക്കയെന്തെ ക്ഷേമം നീ നിരതിനീ?”

ഈതു കേട്ട ഗദയൻ്റെ അത്തലം പത്രിന്മാങ്കു വല്ലിച്ചു. അപ്പോൾ ശംഖചുഡാൻ അവിടെ പ്രവേശിച്ചു താന്നാണ് നാഗമെണ്ണം, ജീമുതവാധനനെ ക്ഷേമിക്കാതെ തന്നെ ക്ഷേമിക്കണമെണ്ണം പട്ടഞ്ഞുകൊണ്ട് ഗദയബന്ധം സമീശ

ത്രം ചെന്ന. ഇണവാനായ ജീമുതവാധനങ്ങളാണ്
താൻ അസന്നമരണനാക്കിത്തീർത്തതനു ഗദയൻ അറി
ഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തിയ പ്രയോജനാപത്രി
നു കണക്കം കരുമില്ല. ഉടനെ ഗദയൻ ആത്മധനത്ര
ചെയ്യുവാൻ തുടിൽത്തു. അപ്പോൾ അഗ്രിപ്പേരുന്നതി
നാളിൽ അഗ്രി വധിച്ചുകൊണ്ട് ജീമുതക്കേതുവും രാജീവി
യും മലയവതിയും അവിടെ വന്നുചേന്നു. ബന്ധുക്കളിൽക്കെ
അതിനു കണ്ട്.. ജീമുതവാധനൻ തന്റെ രക്ഷ
നിന്തെ ഭേദഗതി ഒരു വസ്തുഞ്ഞാൽ ശംഖചൂഡിന
ക്കൊണ്ട് മുടിച്ചു. ജീമുതവാധനൻ മുതന്നായില്ലെന്നറി
ഞ്ഞു സസദേശങ്ങം അവൻ അട്ടഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ അവരെ
വദിക്കവാനായി അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റക്കവാൻ ത്രുച്ചിച്ചു.
അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിംഫോനിന്തെ ശത്രു
നെതു മരച്ചിനെ വസ്തും നിലയ്ക്കു വീണു. ആസന്നമുള്ള
ഭാന്നായ അദ്ദേഹമും അതിനെന്നതുടൻ മുർദ്ദിച്ചു നില
യ്ക്കു പതിച്ചുപോയി. ഇതു കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ബന്ധുക്കളിൽ, ശംഖചൂഡിനും അസഹ്യമായ ഭിംഗത്താൽ
വാവിട്ട് കരഞ്ഞു. ഭിംഗസാഗരത്തിൽ നിമിഷാഖയിൽ
ഇതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ട് നിന്നിരുന്ന ഗദയൻ ഉടനെ
തന്റെ പക്ഷങ്ങൾക്കൊണ്ട് വീണി ജീമുതവാധനൻറെ
മോഹാലസ്യം മാറ്റി. തന്റെ പാപത്തിന് ഉച്ച
ശാന്തിമാർഗ്ഗം എന്നാണെന്നു് ആ പക്ഷി ജീമുത
വാധനനൊടു ചോദിച്ചു. ജീംബജാലങ്ങളായ ഇനിമേൽ
ചീംസിക്കുത്തെന്നും, പുവ്വകമ്മക്കപ്പള്ളക്കരിച്ചു പ്രയോ
ത്രവിക്കുന്നുമും അദ്ദേഹം ഗദയക്കാട്ട് ഉപദേ
ശിച്ചു. അനന്തരം പുതുംജീവനാൽ ഭിംഗിച്ചിരിക്കുന്ന
വൃദ്ധമാനാവിനെ ചെന്നകണ്ട് അതുപസിപ്പിക്കവാൻ
ശംഖചൂഡിനൊടു ജീമുതവാധനൻ പറഞ്ഞു. ഒരുക്കണ്ണ

ചുഴരാപകാരാത്മം താൻ മരിക്കുന്നതിൽ തനിക്കോ അതു എന്ന സങ്കേതാധിക്ഷേഖനം, വാവിട്ട് കരയുന്ന ബോധുക്കളോ ദിവറ്റെക്കാണ്ട് ജീമൃതവാഹനം ഇഹലോകവാസം വെടിയുകയും ചെയ്തു.

ജീമൃതവാഹനങ്ങൾ മരണാനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാതാപിതാക്ഷമാകം, കൂളതും, രംഭചുഡിയും അഗ്നി പ്രവേഷം ചെയ്യുന്നതിനായി ചിത്ര ക്രടിത്തുടക്കം. ദേവ ലോകത്തുനിന്ന് അമൃതം കൊണ്ടുവന്ന ജീമൃതവാഹന കൈയും താൻ നൽകിപ്പിച്ചു നാഗജാലങ്ങളിൽനിന്നും പുനർജീവിപ്പിക്കണം എന്ന നിയുക്തിയും ഗദയൻ്ത് ഉടൻതന്നെ അവിടെ നിന്ന് അതിഭവഗതിൽ പറന്നപോയി. അന്ന തന്നെ ഗൗരീഭവി അഗ്നിപ്രഥവയന്തിന് ക്രയക്കുന്ന ജീമൃതവാഹനങ്ങൾ ബന്ധമിരാഖികളുടെ മുന്തിൽ പ്രത്യ ക്ഷേപപ്പെട്ട് അവരെ ആരമ്പിച്ചുവരുമ്പോൾ നിന്നു രക്ഷിക്കും ജീമൃതവാഹനങ്ങൾ പുനർജീവിപ്പിക്കും ചെയ്തു. അ പ്രാം ഗദയൻ്തെ പ്രേരണയാൽ ദേവകരം അവിടെ അമൃതമഴ ചൊഴിച്ചു. അതു എററു, മരിച്ച നാഗങ്ങൾക്ക് പ്ലാ പുനർജീവിച്ചു അവിടെ വന്ന ജീമൃതവാഹനങ്ങൾ വാഴ്ത്തിത്തുടക്കം. ഒക്കെം ഗൗരീഭവി ജീമൃതവാഹനങ്ങൾ വില്പായരചക്രവർത്തിയായി അഭിഷേകം ചെയ്തു.

മർണ്ണൻറെ കാവുരിതി കാണിക്കുവാനായി തന്നു വലിയിൽനിന്ന് വില ദ്രോക്കങ്ങളുടെ പരിഭ്രാംകരം ചുവ തു ചേക്കാം. ജീവനഞ്ചു ഒരു യുദ്ധവന്നന്നാണു താഴെ ചേക്കുന്ന ദ്രോക്കത്തിൽ കാണുന്നതു.

“ഉള്ളീശ്വരത്വാട്ട കണ്ണം തിരക്കരവരമാ—

ടട്ടുംതും സുവമ്മം

മട്ടിച്ചിരും സീഫലിംഗം അധിരതടിനിയിൽ—

തനാശമുദ്രിക്കത്തേല്ലാശം

യുഖാരംതനില്യകൾപടകളവിലവും
നഷ്ടമായി അമണ്ടപാൾ
കറയ്ക്കേപ്പാരു വധിച്ചു കരിവരനിലെഴും
ഭ്രമന ത്രക്കരശങ്ങം.”

വാസവദത്തെയ സമാധാനപ്പെട്ടതുന്നതിൽ തനി
ക്കു ലഭിച്ച വിജയം ഉദയനൻ ചുവടെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന
ദ്രോക്കത്തിൽ വന്നിച്ചിരിക്കുന്നു.

“കുളിസ്തുത്യം കമിച്ചും പ്രിയവചനമുര-
ചുംപ്രിപതേരു നമിച്ചും
ബാക്കിഞ്ഞും ചെയ്തുമെറരും പുനരചി പെയതാം
ലഭജയും താൻ നടിച്ചും
ചേടിവാക്രമഭൂലും മുതിരസമഴകോ-
ടെക്കിയില്ലെന്ന് പ്രിയയ്ക്കി-
ക്കൈനാൽ താനേ കുരഞ്ഞതാട്ടാക്കവിയമകല-
അതാക്കിനാരു രോഷഭാവം.”

സാഗരികയെ തിള്ളിയ്ക്കിനു രക്ഷിക്കവാനായി
തിരുത്തി ചട്ടഭവ്യാരും ഉദയനൻ അശ്വിയോട് പറയുന്ന
ദ്രോക്കമാണു ചുവടെ ചേക്കുന്നതു്.

“കെടുക, കെടുക തിരെയു ധൂമമല്ലാമടക്കി-
പ്രീവകാളിയും തെല്ലാമെന്തിനായു് കാട്ടിടനു്?
പ്രിയദഹനനന്താൻ വെന്നിടം കാന്തയാരംതൻ
വിരഹമതിവയിൽ താൻ വെന്നില്ല പിന്നൊരു
[കാട്ടം?]

തന്നെ പരഞ്ഞീപ്രഥമതാൽ ഗെനരായ്രപ്പെട്ട ചാ
സവദത്തെ ആരഞ്ഞമായു ചെയ്യേക്കുമെന്നു് ഉദയനൻ ഒരു
പ്പെട്ടന ദ്രോക്കവും കുടി ചുവടെ ഉല്ലരിക്കുന്നു.

“നാരംതോടും പ്രീതിയും സർപ്പംവസ്തുമാ .
 നാലിയും തിങ്കി മേഖം
 പരിക്കീയപ്രിയം ഞാൻ കിവി നവമാ-
 ദയാനി ചെയ്യുള്ളതോത്ത്
 കിഷ്ടം ഭിവം സഹിക്കാതവളിയും
 ജീവിതം അക്കമെന്നു
 സുഭ്രാതരകിന്നും ഭൗഗം ജനത ബതി സഹി-
 കില്ല കില്ലില്ല തെപ്പം.”

പ്രസ്തുത നാടകങ്ങൾക്കു മുമ്പേ മർഖൻ സുപ്രഭാതാ
 ഭസ്താതും എന്നും, അഭ്യുമധാത്രിചെവത്രസംസ്കൃതഭസ്താതു
 മെന്നും രണ്ട് വൈദാലഭസ്താത്രങ്ങളും, ഒരു ഭരതനാട്യരാ
 സ്രൂതാശ്രവം, ചില റാറഡ്രോകങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുള്ളു.

മഹ്യൻ്നർ രണ്ട് വൈദാലഭസ്താത്രങ്ങൾക്കും ഭസ്താതു
 സാമ്പിത്രത്തിൽ ഒരു മാനുമായ സ്ഥാനംപോലും കുറ
 സ്ഥമാക്കിവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. വക്കേപ്പറമ്പൻ്നർ കിവി
 ഭസ്താതും മുതലായവയിൽ കാഞ്ഞന ദാന്തംഗി അവ
 യിൽ കാണ്ണാനില്ല. ഭസ്താത്രങ്ങളിലെ റസം ഭക്തി ആ
 ചന്നും വൈദ്യുവ ആലക്കാരികമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടി
 കുണ്ട്. ഇതും മർഖൻ്നർ ഭസ്താത്രങ്ങളിൽ കരവാണ്.

ഭരതനാട്യരാസ്ത്രത്തിനു മർഖൻ എഴുതിയ ശാശ്വത
 അതിനു മഹ്യവാത്തികം എന്നാണു പേര്. കമാരിലാഡ
 ക്രൈസ്തു അത്രവാത്തികംപോലെ ഇതും ശഭ്യവും പബ്യവും ക്ര
 ിക്കലവത്തിയാണു രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടിള്ളതും. ഇതു കുതിയുടെ ഒരു
 പുതി നഘക്കും ഇതുവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, അതിന്തനി
 ശാ ചില ശാഗങ്ങൾ അഭിനവത്രപ്പും അന്നു തുതിയായ

“അംഗിനവലാരതി”യിൽ ഉല്ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ മഹാസ്തൻ പ്രവൃഥപനം ചെയ്തിരിക്കുവാൻ ഇടയുള്ള പുതിയവർ ചതുപ്പുന്ന് ഒക്കളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ. മഹാസ്തൻറെ റാറ്റുരുക്കങ്ങളിൽ കന്നിനെ വല്ലേജേവൻറെ സുഖാഷിതരാവലിയിലും, രാർദ്ദുധരപലതിയിലും, സുഖാഷിതാബ്ദിവാന്തിലും ചേത്തിട്ടുണ്ട്.

ലിംഗാന്ധാസനം എന്ന ഒരു വ്യാകരണഗ്രന്ഥം മഹാസ്തൻ എന്ന പേരോ, ബിത്തമേം ഉള്ള ഒരു രാജാവും ചാവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ മഹാസ്തൻ നാമുടെ കമാധായകനാണെന്നു ചില പണ്ഡിതന്മാർ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ അംഗി പ്രായം കരിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ ലിംഗാന്ധാസനം ഭട്ടരംഭപ്രാജ്ഞപത്രനായ പുമിവീശപരൻറെ ലക്ഷ്യം എന്ന വ്യാവ്യാനതോടുകൂടി ഇപ്പോൾ മത്രാസംസർവ്വ കല്യാശാലക്കാർ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഭാഷ്യ അതിൻറെ അന്തുത്തിലുള്ള ഒരു ദ്രോകത്തിൽ രാഘുകാരനായ മഹാസ്തൻ അതിനും ഒരു ഭാഷ്യം രചിക്കുവാൻ തന്നോട് കേണ്ട് അപേക്ഷിച്ചു എന്ന ഭാഷ്യകാരൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതിനായ്, രാഘുകാരനം ഭാഷ്യകാരനം സമകാലീനരാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ലിംഗാന്ധാസനഭാഷ്യത്തിൻറെ ഒരു കൈക്കെട്ടുള്ള ത്രംപ്പതി ഡാക്കി ശ്രാക്കിയ ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനും ലക്ഷ്യം എന്നതനെ “പേരുണ്ടെങ്കിലും, ഭാഷ്യകാരൻറെ നാമം ഭട്ടിപ്പുസ്പാമിപ്പതുന്ന രഖാസ്പദാമി എന്നാണും”. പുമിവീശപരൻറെ പിതാവായ ഭട്ടരംഭപാഠന്റെ ഏ. ഡി. അമൃതാനന്ദതാബുദ്ധത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രസിദ്ധ സ്വാധീനാനുജ്ഞങ്ങനായ ഉദ്ദൃതകരനാണെന്നും

നാംക്കന്ന. മീമാംസകനായ ക്രബർസപാമിരയ തകാരിയും വിക്രമാഭിത്രുന്നോട്—അതായതു്, എ. ഡി. അമൃതാംഗത്വാദിൽ നാട്ടവാൻ സൗംഖ്യപുത്രൻ വിക്രമാഭിത്രുന്നോട്—മഹതിമഹ്യം ഘടിപ്പിക്കുന്നേണ്ടു്. അമൃതാംഗത്വാദിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വസ്തുവാസ്ത്ര എന്ന സുപ്രസിദ്ധ ബൈജാചാര്യൻ സമകാലീനനായി മഹ്യൻ എന്ന ഒരു പ്രഭാ പ്രാബന്ധ രാജാവിനെപ്പറ്റി ഷുള്ഹമതചരിത്രകത്താവധാരാം അമഹ്യൻ എന്ന കിബേരുകാരൻ ഗ്രഹകാരൻ പ്രസ്താവിച്ചി കികയും ചെയ്യുന്നു. വിക്രമാഭിത്രുസദ്ദിലെ നവരതാമഹതിമഹ്യം പ്രസ്താവിക്കുന്ന വരദചിയും മഹോദായ ലിംഗാന്നരാസ നം എന്ന വ്യാകരണാനുഗമം രഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ കമ്മാ നായകനാഡി മഹ്യൻ വ്യാകരണാഭ്യാസുന്നേതാട താലുക്കുമാടിനും കിരിക്കുന്ന കാണ്ണനില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു നാലുശാസ്ത്രങ്ങളും മാത്രം താലുക്കുമാടിനും കേരോമറിച്ചു് സൗംഖ്യത്രഷ്ടുണ്ടു് ഒരു ബൈജ്ഞാനിക്കു താലുക്കും ജനിക്കുവാൻ തു ചെയ്യുണ്ടു്. ഏവംവിധിക്കാഡായ കാരണങ്ങളാൽ മഹ്യരചിത്രമായ ലിംഗാന്നരാസനം നമ്മുടെ കമ്മാനായകൾക്കു കൃതിയാല്ലെന്നും, അതു മന്ത്രജ്ഞൻ എന്ന വിജയവും കുടിയുള്ള സൗംഖ്യവും വിക്രമാഭിത്രുന്നേതാണെന്നും വിഹാരിക്കുന്ന കിരിക്കുന്നു.

മഹ്യൻ കലാകാരന്മാരെയും സാമ്പിത്രകാരന്മാരെയും ശ്രാത്സാധിപ്പിച്ചിരുന്ന എന്ന ഭദ്ര പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മന്ത്രജ്ഞ വീണവായനയിൽ സാമർത്ഥ്യവും വലിയ കാലപത്രവുമാഡിക്കുന്ന എന്ന വാണിജ്ഞൻ വാക്കുക കുണ്ഠനിന്നും മന്ത്രിലാക്കാം. തന്നിനിൽക്കും അദ്ദേഹം സാ

ഹിതകൾല്ലൂരെ ഫ്രാസാമിപ്പിച്ചിങ്ങൻ എന്ന വിത്ര സിക്കകയും ചെയ്യാം. തന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽവെച്ചു പല നാടകങ്ങളും അഭിനയിപ്പിച്ചു് മന്ദിരം നാട്രകലയുടെ വളർച്ചയേയും സമായിച്ചു്. ഈ നാടകങ്ങളിൽ ചിലതിൽ മന്ദിരം തന്നെ ഒരു നടനായി വേഷം കെട്ടി അവയുടെ അഭിനയത്തിൽ പങ്കെടുക്കുയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ പാർട്ട് കളിൽ തന്റെ സ്വന്തം തുതിയായ നാഗാനാട്ടത്തിന്റെ നാ യകനായ ജീമുതവാധനവും പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്നതി നാൻ മാംഗൾ അധികം ഇഴ്ചപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നും യുദ്ധം ചുഡിന്റെ വാക്കകളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. നാളുടെ കിലും മറ്റൊരു സ്ഥലങ്ങളിലും വിധാരങ്ങളും ബൈശ്വലക്ഷ്യ തുങ്ങിയും നിന്മിച്ചു. പല സ്ഥലങ്ങളിലും കൊട്ടാരങ്ങളും പണികഴിപ്പിച്ചു. ബുദ്ധൻ, സൂത്രങ്ങവൻ, കിവൻ മുതലായവരുടെ പ്രതിമകൾ കൊണ്ടിച്ചു. ഇങ്ങനെ മന്ദിരം ശില്പികളേയും പ്രതിമാശില്പികളേയും ഫ്രാസാമിപ്പിച്ചിരുന്നു. പ്രക്ഷേ ശില്പത്തിലും പ്രതിമാശില്പത്തിലും ഇപ്പോൾ ഒക്കെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന തീരികൾ തുടർന്നുകൊണ്ട് പോകുക കൂലും ചുത്തുരുതു ചുത്തുരുതു പരിശത്തനും മാംഗൾ ഇവയിൽ വരുത്തിവച്ചിട്ടില്ല. പ്രതിമാശില്പത്തെ സംബന്ധിച്ചിരുത്തേണ്ടിയും മന്ദിരം കാലത്തു ഇപ്പോൾ പ്രതിമാശില്പത്തിനാണ് ഏവശ്യമുണ്ട്. നാധിപതിക്കുന്ന അനന്തരാ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ കലയുടെ ചില അത്യാദാന ശ്രദ്ധിച്ചു മതിചാറു.

ഓരോതീരപ്രതിമാശില്പകലയുടെ ചരിത്രത്തെ പല ഘട്ടങ്ങളിലായി വിശദമാർ വിജിച്ചിട്ടുണ്ട്. എ. ഡി. ഓഡ മുതൽക്കു് ഫറാം-വരെ നിലനിന്നു മലപ്പുറം

കത്ത എ. ഡി. റൂം മുതൽക്ക്⁹ സ്നോ-വരെ നിലനിന്ന
മുഴുകാലമെന്നും, എ. ഡി. സ്നോ മുതൽക്ക്¹⁰ സ്നോ-വരെ
നിലനിന്ന ഇരുപ്പാതരരാഗത്തിന്റെ ഘുംഭാഗമെന്നും,
എ. ഡി. സ്നോ മുതൽക്ക്¹¹ ഫേബ്രു-വരെ നിലനിന്ന ഇരുപ്പാ
തരരാഗത്തിന്റെ ഉത്തരരാഗമെന്നും മുന്നായി വിഭജി
ക്കും. ധാർശന്റെ കാലത്തെ പ്രതിമാരിലും ഇരുപ്പാതര
കകാലത്തിന്റെ ഘുംഭാഗത്തെ പ്രതിമാരിലുത്തിൽ ഉം
പ്പെടുന്നു. ഇരുകാലത്താണും ഓരോനീയപ്രതിമാരിലും ച
രമകാസ്യം പ്രാചിച്ചതെന്നും സധാരണനായി പറഞ്ഞു
വരുന്നതു¹². മല്ലുകാലഘട്ടത്തിലെ പ്രതിമാരിലുത്തിന്റെ
മെഴുലിക്കമായ ആരുദ്ധരം സർജ്ജത്തെന്നും ആരുമജ്ജത്തെപ്പറ്റും
ഒരുപിളിക്കണമെന്നാക്കും. ധ്യാനയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന,
അമൃതാ, സമാധിയിലിരിക്കുന്ന ഒരു ദേഹിയുടെ ഭാവവും
ആപദ്യംമുഖേനയാണും¹³ അന്നത്തെ പ്രതിമാരിലുപ്പിക്കുന്ന ഇതു
ആരുദ്ധരം നിരവേററിയതു¹⁴.

ധ്യാനയോഗം, ഒന്നിൽത്തന്നെ മനസ്സാഫ്പിച്ചകാണ്ഡി
കിക്കുന്നതാണല്ലോ. ഒന്നിൽത്തന്നെ മനസ്സറിപ്പിക്കുന്നതിനു
ഈ ഉത്തമമാർപ്പം, ശരീരവും, കഴുത്തും, ശീരസ്സും ഷീളവു
ക്കി ഒരേ ശേഖരിച്ച വച്ചുകൊണ്ടു മുക്കിഞ്ഞും അറഞ്ഞു
പ്രജ്ഞിപതിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും ഭഗവത്തിനെന്തിയിൽ പറഞ്ഞു
തിക്കും. ഇതുമുഖാവമാണും മല്ലുകാലഘട്ടത്തിലെ പ്രതി
മാരിലുത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു¹⁵ ഉത്തരരാഗത്തിലെ പ്രതി
മകളിൽ, കാണുന്നതു¹⁶. മല്ലുകാലഘട്ടത്തിനു മുമ്പുള്ള ഓരോ
നീയപ്രതിമാരിലും ധ്യാനയോഗത്തെപ്പറ്റം സ്പീക്കരിക്കാണ്ഡുയാൽ
അംഗത്വം¹⁷, സാദ്രൂതമകവും, ഒഴുക്കിക്കുന്നാണമിനി നിരങ്ങുന്നു.

അം, വലനാത്മകവുമായിരുന്നു. നേരേരിച്ചു് മല്ലുമ്പട്ടം തിലെ പ്രതിമാഡിപ്പും ധ്യാനയോഗത്തപം സ്പീകറിച്ചിരുന്നതിനാൽ അതു് ആഭർണ്ണത്മകവും പരലോകാനുഖ്യവും, നിശ്ചലാത്മകവുമാണു്.

ധ്യാനയോഗത്തപം സ്പീകറിച്ചിരുന്ന ഇപ്പുകാലപുതിമാഡിപ്പുതിനു് ഉഭാമരണമായി എ. ഡി. റൂ-ബാംഗരു ബുദ്ധത്തിൽ നിമിച്ചിട്ടും, ഇപ്പോൾ സാരാനാമത്തിലെ മുസിയത്തിലിരിക്കുന്നതും, ഗോവർഖനഗിരിയെ വഹിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന ഗോപാലത്തുണ്ണുനു ചിത്രീകരിക്കുന്ന തുമായ ദിലാപ്രതിമ എടുക്കാം. ഒരു കനത്ത സാധന തന്ത “ലീലയായി” വഹിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന എന്ന കരിരം നല്ലപോലെ കാണിക്കുന്നബേക്കിലും, മഖത്തു മുക്കിന്റെ അരാറ്റതു് ദിശി പതിച്ചിരിക്കുന്ന ധ്യാനയോഗജാവമാണു ഹാതി അടഞ്ഞെ കുറ്റകരി കാണിക്കുന്നതു്. ഒരു സാധാരണ മന്ത്രങ്ങളു് ഇതുയധികം ഭാരം വഹിക്കുന്നോരു മുക്കിന്റെ അരാറ്റതു തുടരെ നോക്കുന്നതിനു സാധിക്കുകയില്ല. തുണ്ണുന്ന ദിവ്യനായതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിനു് അതു സാധിച്ച എന്ന നമ്മക്ക വിശ്വസിക്കാം. എന്നാൽ ഈ തുറുമ്പത്തപം മല്ലുകാലതന്ത പ്രതിമാഡിപ്പുതിയും പലപ്പോഴും അതിൽ കവിതയും പോയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോതന്നുകാലത്തിന്റെ പുനർവാഗം മുതൽക്കാണു്, അതായതു്, മാപ്പിന്റെ കാലം മുതൽക്കാണു്, ഈ തുറുമ്പത്തപം അധികമായി കാണുന്നതു്. ഈ നിമിത്തമാണു മർജ്ജന്റെ കാലത്തു ഇപ്പുതെ പ്രതിമാഡിപ്പുതിനു് അധിചന്തനക്കായി എന്ന മുക്കുണ്ണം പ്രസ്താവിച്ചും. ഇത്തരം പ്രതിമാഡിപ്പുതിനു് കൈ ഉഭാമരണമായി യുഖണറവു് പ്രോവിന്സിലെ

ത്യാന്സിജില്ലതിലുള്ള ഡിയോഗാറിലെ ഇപ്പോൾക്കുതന്നീ അള്ളി ഗജേറ്റേംസീസില്ലവേപ്പ എടുക്കാം. നാഡാന്താൽ ചുറരപ്പേട്ട ഗജേറ്റേംസീസിലും വാഹനമായ ഗജവിശദായും കന്നപോലെ മുക്കിക്കൊണ്ട് അററത്രു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധ്യാനധ്യാഗഭാവത്തിലുണ്ട് കൊത്തിയിരിക്കുന്നതും. ഒരു പ്രയോഗിക്കവാൻ സന്നാലുന്നായി കാണിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസ ധ്യാനധ്യാഗത്തിൽ മുക്കിക്കൊണ്ട് അററത്രു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, വാഹനമായ ഗതിയും ആ ഭാവം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതും ശരതിക്കുത്തിരിമമായ നിലകളുണ്ട്. ഈ ധ്യാനധ്യാഗഭാവം വരുത്തുവാൻ ശരീരവും, കഴുത്തും, ദിനസൂം ഔഷ്ഠവാക്കി, കണ്ണ പാതി അടച്ചു മുക്കിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, ഇത്തരം പ്രതിമകരക്കു സ്വന്തം ഭാവിക്കപ്പെടു വരുത്തുവാനും, തന്മൂലം വേണ്ടവിധത്തിലും ഒരു കലാഭാവം നൽകവാനും എഴുപ്പുത്തിൽ സാധിക്കുകയില്ല. ദക്ഷിണാരാത്രിത്തിലെ മലബർകാലപ്രതിമകളിൽ ഇതു ഔഷ്ഠപ്രവൃം ധ്യാനധ്യാഗഭാവവും അധികമായി കാണുന്നില്ല.

മഹ്യൻ്റെ സാധിത്രസംസ്ക്രൂപിനും അലങ്കാരങ്ങളായി ഡന്ന കവികൾ ബാണാക്കിയും, ബാണാക്കിയെന്റെ ശ്രദ്ധരായ മയ്യരും, മാതംഗഭിവാകരനമാണും. ഈവരിൽ ബാണാനോട് മഹ്യൻ്റെ പ്രത്യേകമായ കാഞ്ചനപ്രാം കാണിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ദോണ്ട (ബോണ്ട്) നീഡിയുടെ തീരങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രതിക്രിക്കരാമത്തിൽ ജന്മിച്ച ഒരു മ്രാഹം നാനാണും ബാണാണും. വിഭ്രാംഭാസവും, ദേഹസഭാരവും കഴിഞ്ഞതും അൻഡു സ്വപ്നഭേദത്രുതും പാക്കംനേപാശാണും യുവാവാനും ബാണാണും മഹ്യൻ്റെ പ്രതിതി നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞതും.

മാപ്പനമായുണ്ടാവു തന്റെ ആല്ലത്തെ കൂടിക്കാഴ്ച ബാംഗൾ തന്റെ മാപ്പചരിത്രത്തിൽ ഭംഗിയായി വിവരിക്കുന്നതാണ്.

ബാംഗൾ പ്രീതിക്രൂട്ടത്തിൽ പാക്കണ്ണോർ ഒരു ദിവസം ഒരു മുതൻ മാപ്പന്റെ ധാരീപുത്രനായ തൃജുനൻറെ ഒരു ലേവനം അദ്ദേഹത്തിനു കൊണ്ടുക്കൊടുത്തു. എങ്ജെ സ്ഥിക്കാതെ കുസ്തിമുളം മാപ്പന ബാംഗനോട് തിരുവു ആക്കേടു ഉണ്ടായാം, അവർ ബാംഗൾ യുദ്ധനായി ജീവിക്കുന്ന ഒരു മാപ്പന ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാം, അന്തിനാൽ എഴുത്തു കിട്ടിയയുടെനെ രാജധാനിയിലേക്കെ പുറപ്പെട്ടു മെന്നമായിരുന്ന ബാംഗൻ മിത്രമായിരുന്ന തൃജുനൻ മുതൻ മുഖേന അദ്ദേഹത്തെ അറിക്കിട്ടു. പിരേറിവസം ഒരു ശ്രദ്ധയുടെത്തത്തിൽ പ്രീതിക്രൂട്ടത്തിൽനിന്നും അന്നു മാപ്പൻ പാളിയടക്കിച്ചിരുത്തുക്കൂടു ഏഴിനാരലുാമത്തിലെ രാജവസ്ത്രയിലേക്കെ ബാംഗൻ യാതു തിരിച്ചു. മുന്നു ദിവസത്തെ യാതു കഴിഞ്ഞു ബാംഗൻ അതു സ്ഥലത്തു എത്തി. അന്നു ഉച്ചതിരിഞ്ഞെപ്പോരുന്ന ബാംഗൻ കൊട്ടാരത്തിലേക്കെ പുറപ്പെട്ടു. കൊട്ടാരപാരത്തിൽ എത്തിയയുടെനെ ബാംഗനോടുകൂടി വന്നിരുന്ന തൃജുനൻറെ മുതൻ അദ്ദേഹത്താടു അവിടെ നിൽക്കുവാൻ പറഞ്ഞത്താൽ ദാഡിയും ദാക്കത്തുക്കു ചോയി. കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞു ആതു മുതൻ മാപ്പന്റെ പ്രധാന പ്രാരംഭക്കനായ പാരിയാ ഗ്രാജും കൊണ്ടു ബാംഗൻ നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തു വന്നു. മാപ്പനും ബാംഗൻ മുഖം കാണിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ലെങ്കിൽ പാരിയാതു ബാംഗനോടുപരഞ്ഞു. ഉടനെ ബാംഗൻ കൊട്ടാരത്തിനകത്തു ആവശ്യിച്ചു.

വന്നായു, അതരും മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു കൊടുവന്ന പല അധികാരികൾ നിരിഞ്ഞിരുന്ന ലാധമാണു കൊടുവാരത്തിനക്കുറു ചെന്നായുടെന ബാണാൻ കണ്ടതു്. അദ്ദേഹം ധർഷിക്കുന്ന ഫ്രെമാജനമായ പ്ല്ലിശാതൻ എന്ന മഡജിസ്റ്റു നോക്കിക്കൊണ്ടു കുറേനേരം നിന്നു. അന്ന എരം പല സാമന്തരാജാക്കന്മാരേയും കടന്ന ധർഷിക്കു ഇരുന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തു ബാണാൻ എത്തി. അപ്പോൾ ധർഷിക്കു ഒരു മഘവന്തിൽ ചാരിക്കിടന്ന വിത്രമിക്കയായി അനു. ഒരു പേടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽ തിരുമ്മുന്നാം യിരുന്നു. അവളുടെ കരത്തിൽനിന്നു തന്റെ കാലു വീണു പോയതിനാൽ ധർഷിക്കു തന്റെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന വീണായുടെ കൊണ്ടു് അവളും മെല്ലു കുടം താഴിച്ചു. ബാണാൻ ധർഷിക്കുന്ന അഭിവന്നനം ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഉത്തരവികിൽ അപ്പും മുരത്തുനിന്നു “അപ്പുഡോ, അനുനക്ഷ്ടി! നിന്റെ വിളയാദ്വാന്തം തോന്നുസംബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ചു മന്ത്രാഭ്യയ വിനയപ്പേരും സ്ത്രീകരിച്ചും സിംഹനവത്രല്ലഭായ അങ്കശം നിന്നെ വെരുതേ വിഭേദ കൈകയില്ല” എന്ന അത്മമുഖം ഒരു ദേഹം ഒരു അനു ക്കാരൻ പറയുന്നതു് അതു രാജസഭ്യിലുംകൂടിവരുമ്പോൾ എപ്പോൾ വരും കേട്ടു. ഇതു കേരംക്കകയും, ബാണാനെന കാണിക്കയും ചെയ്യുപ്പോൾ, ധർഷിക്കു ഗംഗിരസപരത്തിൽ, “ഈ മനഃജ്ഞനാണോ ബാണാൻ?” എന്ന ചോഡിച്ചു. “തിരുമന്നൂസു കൊണ്ടു കല്പിക്കുന്ന ഇദ്ദേഹംതന്നെ ബാണാൻ” എന്ന പൊതപാലൻ മറച്ചി പറത്തു. ഉടനെ “ഈയും ഇതു വരെ എന്റെ പ്രസാദം നേട്ടവാൻ ശ്രമിക്കാത്തതുകെടു താൻ ഇരു മനഃജ്ഞനെന കാണിക്കയില്ല” എന്ന പറ തെരുക്കൊണ്ടു ധർഷിക്കു തന്റെ പുരകിൽ സ്ഥിതിചെയ്യു.

കുന്ന തന്റെ ഉറവിലിത്രമായ മാലവരാജസുന്നവിനോട് “ഈ മന്ത്രം ഒരു വലിയ വിടന്നാണ്” എന്ന് അംഗിപ്പായപ്പെട്ടു. അപ്രതിക്ഷേപിത്തങ്ങളായ ഈ വാക്കുകൾ കേ ട്രേപ്പാർ ബാണം താൻ ഒരു വിടന്നല്ലെന്ന സ്ഥാപിക്കു വാനായി ഇപ്രകാരം വാചിച്ചു.

“അഭ്യന്തരാ മഹാരാജാവോ പരമാത്മം അറിവാത്ത വന്നപ്പോലെയും, എന്നെന്ന വിശ്രദിക്കാത്തവന്നപ്പോലെയും, അനൃതാൽ നയിക്കുപ്പേട്ടന്നവന്നപ്പോലെയും, ലോകവൃത്താന്തങ്ങളിൽ എഞ്ചന്നപ്പോലെയും തിരുമന സ്ഥുകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെ കല്പിക്കുന്നതു് എത്രകൊംഞ്ചാണു്? ലോകത്തെ സ്വപ്നാവക്രമിച്ചിലും, സംഭാഷണങ്ങളിലും ദോ ന്യൂസങ്കേളിലും ചെചിത്രപ്രക്രമിച്ചിലും കാണുന്നല്ലോ. മഹാമാ ക്ഷേണം അവയുടെ പരമാത്മം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട ചുമതല യുണ്ടു്. എന്നെന്ന വിശിഷ്ടത്താജ്ഞില്ലാത്തവനായി അവി ടന്ന പരിഗണിക്കുകയില്ലെന്ന താൻ വിശ്രദിക്കുന്നു. ഒപ്പം മപാനം ചയ്യിട്ടുള്ള വാസ്ത്വാധനഗ്രാത്മിക്കുപെട്ട ഒരു ബ്രാഹ്മണക്കലത്തിൽ ജനിച്ചിട്ടുവന്നാണെന്നു. ഉച്ചന്നയനാദി യായ സകല സംസ്കാരങ്ങളിലും യടാകാലം താൻ നിർവ്വ ദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വേദങ്ങളിലും, വേദാന്തങ്ങളിലും തന്റെ നല്ല ഘോലെ പരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. രാസ്യങ്ങളിലും താൻ യർമ്മ ഗക്കി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ വിവാഹം മുതൽക്കു് താൻ കുർത്തുവുനിയ്യുള്ള ഒരു ഗ്രഹസ്ഥനായി ദിവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ താൻ എങ്ങിനെന്നുണ്ടു് ഒരു വിടന്നായിത്തീരുന്നതു്? ഇങ്ങലോകങ്ങൾക്കും വിഭാഗങ്ങളും ചെറുപോയിട്ടുണ്ടു്. അതു താൻ സമ്മതിക്കുന്നു. അവ കയക്കരിച്ചു് എൻ്റെ ഏഴയഞ്ചിൽ പാദമാന്ത്രാപവുമുണ്ടു്.

എന്നാൽ, ബുദ്ധഗണപ്പാലെ ശാന്തമനസ്സാട്ടം; മനവി ഗനപ്പാലെ വർഗ്ഗാത്മദാസമാപനനിഷ്ടങ്ങളാട്ടം, യമനെ ഷ്ട്രാലെ ദണ്ഡം ധരിച്ചും, അവിട്ടനു സഹാരമാദ്ധ്യാട്ടം സ കല വണ്ണങ്ങളാട്ടം മേഖലയായുള്ള ഭ്രമിക്കേ ഭരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു്, സവംഭാഷബ്ദന്യുവായ അചിനയത്തിന്റെ ഒരു ഷംകേട്ടി മനോരംഗത്തിൽപ്പോലും അഭിനയിക്കുവാൻ ആ ചീ ബെയർമ്മുണ്ടാകും? മനശ്ശ്രയടക കാൽനടക്കരിച്ചു എന്ന് അധികമൊന്നും പറയാൻ തുനിയുന്നില്ല. അവിട തെന്ത പ്രണാവം നിമിത്തം വഞ്ചികൾ പോലും പേടിയോടു കൂടിയാണു മധ്യ കടിക്കുന്നതു്. അതു മേതുവായിത്തന്നെന്നവ ത്രിവാക്കാടിക്ക തങ്ങളടക്ക അതിയായ വിഷയാസക്കിയിൽ പ്രജ്ഞതോന്നന്നതും. കുപികളിൽ ചാപല്പരിക്കൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നോരും, അവിടത്തെ കാൽത്ത ഭയപ്പെട്ടുപോകുന്നു. കാട്ടി ശങ്കരി കരണാദ്ദൈശക്രൂടി മാത്രമേ മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നതു്. കാലക്രമേണ അവിടങ്ങളും തന്നെത്താനെ എന്നെന്നു സ്പാദം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ പ്രത്തി അവരെ തെററായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഒരിക്കു മും അനവാദിക്കുകയില്ല.”

ബാണാന്നു ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടതിനുശേഷം “ഞാൻ എല്ലാം കേട്ട്” എന്ന മാത്രം ഘഷ്ടി പറഞ്ഞു. അഭദ്രമം ആസന്നഭാനം മുതലായ പ്രശ്നാഭങ്കരം അഥവാബന്നു നൽകിയില്ല. എന്നാൽ കരണാദ്ദൈശിനി ഒരു ശനാട്ടം ഘഷ്ടി ബാണാനിൽ പതിപ്പിക്കാതെഴുന്നിരുന്നില്ല. ഇതു കൂടിക്കൊട്ടു കഴിത്തേ “അധികം താമസിക്കാതെ ബാജാറം” ഘഷ്ടാന്നു പ്രീതി നേട്ടവാൻ സാധിച്ചു. ബാണാനി

മാൺ‌ൻ “വയ്യുംബനീകവിഹക്കുവത്തി” എന്ന ബിൽഡി
നാർക്കിലെന്ന് കണ്ണാടകപ്പണ്ടത്രും എന്ന തൃതിയുടെ
കത്താവായ ഭൂത്സിംഹൻ എന്ന കവിയുടെ വാക്കുളിൽ
നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

ബാണാൻറു പ്രധാനതൃതികരം മാംചവരിതവും, കോ
ംബവരിയുമാക്കണ. അന്റേ രക്ഷിതാവായ മാംഞ്ഞൻറു ജീ
വിത്തെത്തെ ആസ്സുദമാക്കി ബാണാൻ രഹിച്ചു ഒരു ചരിത്രം
വ്യായിക്കയാണു മാംചവരിതം. നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സം
സ്കൂത്തെത്തിലെ എക്കച്ചരിത്രാവ്യായിക്കയാണു മാംചവരിതം
എന്ന സംഗതി അതിന്റെ പ്രധാന്യം വർഖിപ്പിക്കുന്ന
ണ്ട്. മാംഞ്ഞൻറു ജീവചരിത്രം രഹിക്കുവാൻ ഇതു വളരെ
സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. മാംചവരിത്തെത്തെങ്കാറം പ്രസിദ്ധി
നേടിയ കാമംബരി ഒരു പുരാണ കമരയെ ആസ്സുദമാക്കി
അംഗീകാരം രഹിച്ചു ഒരു കമരയാണ്. കാമംബവരിയുടെ രസം
അനുഭവിച്ചാൽ പിന്നെ ആധാരത്തിൽപ്പോലും രസം
തോന്നുകയില്ലെന്ന് അംഗീകാരം

“കാമംബരീരസശശാന്നാം

ആധാരോദ്ധിന രോഹതേ.”

എന്ന ചൊല്ലു് അതിന്റെ പ്രസിദ്ധി സ്വീകൃതമാക്കു
ണണ്ട്. ബാണാൻറു മാംചവരിതവും കാമംബരിയും പാ
ഞ്ചാലവരീതിയൽ രഹിച്ചിട്ടുള്ള തൃതികളുടെ മുന്നണിയിൽ
നിന്തുക്കുന്ന എന്നാണു് പണ്യിത്തമാരുടെ അഭിലൂക്കം
ഈ രണ്ടു തൃതികളും ഒന്നുപോലെ ബാണാൻ പൂത്തിരുക്കു
ക്കിയിരുന്നിട്ടില്ല. കാമംബരി മാത്രം ബാണാൻറു പുത്രനു
പുളിംബൻ പൂത്തിരുക്കാൻ.

ഹർഷചരിത്രത്തിനും, കാണംബരതിക്ഷം പുരം, ബേണ് ചണ്ണിത്തെക്കം എന്ന കാവ്യവും, മകടതാധിതകം എന്ന നാടകവും, സദ്ധചരിതപ്രമഹസനം എന്ന ഒരു പ്രമഹസനവും ക്രിടി രചിച്ചിരുന്നു. ചണ്ണിഭേദവിയേയും തന്റെ ക്ഷാന്തിയേയും ഒരേ സമയത്തെന്ന സ്ത്രിക്കവാൻ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ബാണി ചണ്ണിത്തെക്കം രചിച്ചതു് എന്നാണ് പറ്റുതിയും. മകടതാധിതകയും സദ്ധചരിതപ്രമഹസനവും നമക്ക് ഇതുവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. മകടതാധിതകയിലെ ഒരു ദ്രോക്കം നൃചന്ദ്രവിന്റെ വ്യാവ്യാതാവായ ചണ്ണപാലൻ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു നാടകത്തിന്റെ ഒപ്പം പരാമിലകവിന്റെ ഭാഗത്തിന്റെ നാമത്തെ നമ്മുടെ സ്ത്രിരണ്ടായിൽ കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. പണ്ടാധിതകയുടെ കാലം യഥാക്ഷേരം കാലത്തിനു സമീപിച്ചു തിരിക്കാമെന്ന ഡാക്കുൾ തോമസ് അഞ്ചില്ലായപ്പേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ സാങ്കേതികമായ്ക്കത്തിനും, ഹർഷന്റെ നാടകകാലീനനായ മദ്യഗ്രുഡമംസും മത്തവിലാസപ്രാംസനം തന്ത്തിനും സാങ്കേതികമായ്ക്കത്തിനും അഫിഡി സ്പാംലൈറ്റുണ്ട്. അതിനാൽ പരാധിതകയുടെ സ്ത്രിരണ്ടായുടുക്കി ബേണ് രചിച്ച ഒരു നാടകമാധ്യമിതകാം ഇതു്. ഭാഗങ്ങളിലെ കമാപാത്രമായ വിഭന്നപ്പാലെ ഒരു കമാപാത്രം മകടതാധിതകയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാധിതകാം. അതിന്റെ സ്ത്രിരണ്ടായുടുക്കി മഹംഗൾ ബാണാനന ആശ്രിതയി കണ്ണപ്പാരം ആ കവിയെ ഒരു വിടം എന്ന വിളിച്ചതു്.

ബാണന്റെ ഒപ്പന്നുരനായ മയുരന്റെ പ്രധാന കൂതി ദൗഡിരിതിയിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ള സൂത്രങ്ങതെക്കം എന്ന കാവ്യമണ്ണോ്. അനേൻ പിടിക്കിയിരുന്ന കജ്ജരോഗം ഒരു

“പിക്കവാനാൻ” മയുരൻ ഈ സ്നേഹകാവ്യം രചിച്ചതെന്നും, സുഖമേഖലയോടൊപ്പം ജീച്ചുകൊണ്ട് ഇതു സ്നേഹത്തോടു കൂടിയെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാരാജം ശമിച്ചു എന്നും ഒരുതിമഹ്യമാണ്. വാനാനം മയുരനും തമിൽക്കവിതാരചനയിൽ “ഞാൻ കേമൻ, ഞാൻ കേമൻ” എന്ന ഭാവിച്ചു സദാ മഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇവരുടെ മഞ്ചരം ശമിച്ചപിക്കന്നതിനായി ഒരിക്കൽ ഇവരെ കാഴ്ത്തിരുത്തിലെ സരസപതിപ്പിം സംശയിക്കവാൻ മന്ത്രം ഒരു നാശത്തോടു എന്നും, അവിടെ വച്ചു “കാം” എന്ന ഒററ അക്ഷരത്തിന്റെ വ്യാവ്യാനങ്ങൾ മാത്രമടക്കിയ അന്നേ കാം കാഴ്ചയുള്ളതുകൊം കണ്ണപ്പോരം ഇവരുടെ അവധംഭാവം കുറേ യഥിച്ചു എന്നും ഒരു കമയുണ്ട്.

മന്ത്രം പണ്ഡിതസഭയ്ക്കിലെ മരീച്ച അംഗങ്ങായ മാതംഗാലിവാകരനും പണ്ഡിതാലിവാകരൻ എന്ന ഒരു ചേരണംകൂടിയുണ്ട്. ഒരുപെക്ഷ, അദ്ദേഹം ഒരു മരിജൻ ആയിരുന്നതിനാലായിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തിനും ഈ നാമം ചാരിച്ചതും. മാതംഗാലിവാകരൻറെ പില ഓരോക്കങ്ങൾ മാത്രമേ നമ്മുടെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

മന്ത്രം എന്നൊരു രാജാവിന്റെ പണ്ഡിതസഭയിലും പല ക്രിക്കറ്റം ടേംഡോൾസ് ഒരു ബെഞ്ചലുജാതകാല രചിച്ചിട്ടുള്ളതായി മന്ത്രം മരണാനുഷ്ഠാനക്കാരായി പരാത്യരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉത്തരവം ഇപ്രകാരമാണു്:—“ഒരു ദിവസം മന്ത്രം തന്റെ രാജാമാനിയിലും കവികളെ വിളിച്ചു വാങ്ങണമെന്നും അവർ കാരാം അത്തരം പിരോദ്ധിവസം രാവിലെ സ്വാംപ്യം ജാതകക്കാരാം

கலைக்கரிசு ஸ்ரூக்கப்பார் ரவிசு கொள்க்கவரளைமௌசு அறங்கைபிது. ஹஸ் அறங்கை அரைஸ்டிது⁹ அளவிற்குடி கவிகர வூலங்கள் ஜகந்தை ஸஂவெயித்துத் தீவிக்கு கவிகர ரவிசு¹⁰ அடித்த திவங்களை மங்கை ஸமஸ்தி ஆ. ஹவயை குடித்துத்தான்¹¹ ஜாதகமால உள்ளக்கையை திட்டித்து.¹²" ஹதிக் ருண்டாவித்திரிக்கை மங்கை நஞ்சு எட கமாங்கயக்காளையை தோங்கிலை. ஹதிலை மங்கை மங்கை ஏடு விதைமுள்ளாயிக்கை ஸ்ரூப்புக்கு அதிகையினிலிக்கவான் ஹடயுள்ளது. அதற்குத்தான்கர ஸ்ரூப்பு ஸிலமாய ஜாதகமாலயை ஹரா¹³ ஸிஂக¹⁴ ருண்டாவித்திட்டு தீ ஜாதகமால ஏடுகை விசாரிக்கையிலிக்கை.

அறலூப்பாய் 8

மங்கை காலதை ஓரத்திலை பூர்யாக மதக்கம் மிகுந்தம், வூலமதம். ஜெகமதம், ஏடுகிவகையிக்கை. துண்ட்ராக்கர அரை ஓரத்திலை பாஷுபிமதிரங்குதி புதேக்கால்தித் தீக்கிலை, சுதா, கடாவஜிவி அவங்கை ஸஂவூ துலோ¹⁵ துபுமாயி கவு, ஸபங்கவு. ஈகை. கெர யதுபக் அரை கேரு திலை கொடுக்கலூதித் தீக்கிக்கை. குதுபக்கத்தில் வேளி சில பாந்ஸிகதி. ஹக்கூயூங்க பாஷுபிமதிரக்கால்தித் தீக்கிக்கை அங்கைவதாமாஸ உரப்பித்திக்கை. மிகுந்தத்திலை சூவகலூய செவுமத்திலை, செவுப்புப்புமத்திலை கைபோலை ஏடு. யி. அறால்

അതാവും തനിന്നിൻറെ ഉത്തരാർഥഭരിതിലും, എഴും ശതാബ്ദിയിൽ കൂടുതലുമായി ഒരു പുതിയ ഉണ്ടാവു ജനിച്ചു. കൊള്ളീരം അതിലേയും തമിഴ്‌നാട്ടിലേയും ദൈവങ്ങൾക്കു മുട്ടയ്ക്കും, അമിഴ്‌നാട്ടിലേയും കണ്ണാടകക്കുന്നിലേയും വൈദികവന്മാരുടെ മുട്ടയ്ക്കും മുത്തു പ്രത്യേകിച്ചു കാണാമായിരുന്നു. അമിഴ്‌നാട്ടിലെ അടിനായനരംഗമാരായ (അതായതും, ദൈവങ്ങളാണികളായ) കോച്ചെച്ചുകണ്ണനായനാർ, കണ്ണപ്പനായനാർ, തിരുനാവുക്കരമനായനാർ, തിരുപ്പത്രാന സംഖ്യയുള്ളതിനായനാർ എന്നിവരും, തമിഴ്‌നാട്ടിലെ അടിക്കൂടിവാർമ്മരായ (അതായതും, വൈദികവന്മാരിൽ ഇരായ) പൊല്ലേയുള്ളവാർ, ചുത്തുത്താരിവാർ, പ്രോത്സാഹിവാർ, തിരുമഴിച്ചെച്ചത്താരിവാർ എന്നിവരും മുക്കാല അഞ്ചു ജീവിച്ചിരുന്നതും. മീറ്റും വന്മാരുടെ മുട്ടയ്ക്കും അന്ന സൂത്രങ്ങൾവന്നു. ഓരത്തനിന്നും മിക്ക താമസഭാലിലും അന്തിയായ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നു. അന്നത്തെ ചില സൂത്രങ്ങൾക്കും അവയിലുള്ളങ്ങൾക്കും മുന്നം ഓരത്തനിൽ കാണാവുന്നതാണും. മഹാംവാർ വംശനിധാപകനായും പുജ്യലൂതി ഒരു ദൈവനായിരുന്നവകിലും, മഹാംവാർ പ്രഭിനാമധനായ രാജുവർല്ലനനം, പിതാമഹനായ ആളിത്രവർല്ലനനം, പിതാവായ പ്രഭാകരവർല്ലനനം ആളിത്രക്കുന്നമാരായിട്ടാണു വരുത്തിച്ചിരുന്നതും.

അന്നത്തെ ബുദ്ധമതത്തിൽ മീനയാനം, മഹായാനം എന്ന രണ്ട് പ്രധാന ശാഖകളിൽ, ഇവ ഓരോന്നിലും അംഗങ്ങൾ ഉച്ചരാവകുളിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു രണ്ട് പ്രധാന ശാഖകൾക്കിം മഹാംവാർ കൂലത്രും ഓരത്തനിൽ പ്രഭാ ദായാനാഭവും മീനയാനബുദ്ധമതം. മഹായാനബുദ്ധമതം

ഇന്ന് ടിവിറം, വീഡി മംഗലാളിയ, ജപ്പാൻ എന്നീ കാജുക്കളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ബി.സി. റെംബംഗതാ ബുദ്ധിക്കുറ ഉത്തരാർഥത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന നാർബജജ് നന്നാശ മഹായാനമതത്തിന്റെ സ്ഥാപകൾ. മോക്ഷ മാർക്കളിൽ ഫീനയാനമതാ ശില്പത്തിനു കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രാധിക്കും മഹായാനമതം അതിനു കല്പിക്കുന്നില്ല. മഹായാനമതത്തിൽ ബുദ്ധൻ തന്റെ മാനഷികസ്പദാവം ഒക്കവെടിന്ത്രു് ഒരു ദിന്യനായും, മോക്ഷത്തിനു് ഒരു ഉപാധമായും ഭവിച്ചു. തന്നിമിത്തം അതിൽ ഒക്കി മാർക്കത്തിനു് ഒരു സ്ഥാനം ലഭിക്കുയും, ഫീനയാനമത അതിന്റെ നിരീശപരതപസ്താവം കുറേ കരയുകയും ചെയ്തു. തുന്നുവാദം, അതായതു്, ഒരുത്തരം മാനാധാരം മഹായാനമതത്തിന്റെ മററായ പ്രത്യേകതയാണു്. ഒക്കിപ്പോവിക്കാളു ആരാധിക്കുന്ന താത്ത്വികമതവുമായി മാപ്പാൻറു കാലത്തെ മഹായാനമതം കല്പന്നിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി രാക്ഷതയായ മിന്ദുക്കളുടെ ഇടയ്ക്കും അതിനു പ്രവാഹം സിലിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒജ്ഞാമതത്തിന്റെ രണ്ട് പ്രധാന രാഖകളായ ദിഗംബരമാവും, ദ്രോതാംബരമാവും, മാപ്പാന്റു കാലത്തു ഓരത്തിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നു. പദ്മിശ്രാന്തരഭാരതത്തിൽ ദഡ്രാതാംബരമതത്തിനും, ദക്ഷിണഭാരതത്തിൽ ദിഗംബര മതത്തിനും അനും അധികം പ്രാബല്യമുണ്ടായിരുന്നു.

മാപ്പാൻറു ജ്യോത്സ്നായ രാജുവൻഡുന്നു ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന എന്ന് മനു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ. മാപ്പാൻ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ ഒരു മിന്ദുവായിരുന്നുവെങ്കിലും, അതിന്റെ ഉത്തരാർഥത്തിൽ അംഗീകാരം ഒരു തന്നി ബുദ്ധമതപരിശീലനിക്കായി ഭവിച്ചു.

അംഗ്കവന്റെ ഇതു മതപരിവർത്തനം സാധാരണയായി ചോറി തുകാരോൾ വിശ്വാസിച്ചിരിക്കുന്നതു് അവരുടെ ചരിത്ര ഔദിക്ക് ഒരു കവാൺ. അവരുടെ ഇതു ഉച്ചേക്ഷനിമി എന്ന ഇൻഡ്യയിൽ അംഗ്കാക്കനാഴികെ ദരോഗ ബേഈ ശുചക്രവർത്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു് ഒരു ധാരണ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്ക് പരന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ മംഗളം ഒരു കാലം വൈകിനിരിക്കുന്നു. അഞ്ചാക്കൻ പുരേശ്, സ്ഥാനേത്യരത്ന മഹാവർഖൻ, ബംഗാളിലെ പാലവംര തനിലെ ധമ്പാലൻ മുതലായ പ്രസിദ്ധരായ ബേഈലു ചക്രവർത്തികൾ വാസ്തവത്തിൽ ഭാരതത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. മീനയാനമതമാണ് മഹാഷൻ ആള്ളും സ്പീകരിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ ചീനസംഘാരിയും, ഒരു മഹായാന ഭിക്ഷുവും യുവൻചാദിൻറെ പ്രേരണയാൽ, മഹാഷൻ നെൻറെ അന്ത്രകാലത്തിനെ സമീപിച്ചു മഹായാനമതം സ്പീകരിച്ചു. യുവൻചാദിൻറെ വാക്കുകളിൽനിന്നു മഹാഷൻ നെൻറെ സോജരിയായ രാജുത്രീയും ബുദ്ധമതം സ്പീകരിച്ചിരുന്ന എന്ന വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മഹാഷൻ ആളുതു മതപരിവർത്തനം അഭ്യേഷത്തിനെന്നു മിനുക്കു ഓയ പ്രജകൾക്ക് രസിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും, തന്നി മിത്തം അവരിൽ ചിലർ അഭ്യേഷത്തെ വധിക്കുവാൻ ഉള്ളമിച്ചു എന്നും പിന്നീട് പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണു്.

മഹാഷൻ ജീവചരിത്രരചനയ്ക്കും, അക്കാദമിയിൽ താരതചരിത്രത്തിനെന്നു നിമ്മാണത്തിനും ഒന്നുചാലു അനുഭൂതാം സമാധിം ന്തകുന്ന ഒരു സംഭവാനുമാം ചെറിച്ചു ചീനലീക്ഷ്യവായ യുവൻചാദിനെക്കരീച്ചു ചില വിവരങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചീന ദേശ മോന്നൻ എന്ന പ്രഭേദത്തും ചിന്നലിയു എന്ന

നഗരങ്ങളിൽ എ. ഡി. നുംനു-ൽ ജനിച്ച യുവൻചൊദ്ദ് തന്റെ ഇരുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു ബോർഡലിക്കെട്ടു വായി ഭവിച്ചു. ഇരുപത്തിശുരാമത്തെ വയസ്സിൽ ബുദ്ധ മതപ്രമാണം ശ്രവിക്കുന്നതിനും, ബുദ്ധന്റെ ജനന ത്വാലും, നിവാസത്വാലും പരിച്ഛുന്നങ്ങളായി ഭവിച്ചി ഞന്ന സ്ഥലങ്ങൾ സദന്തിക്കുന്നതിനുമായി യുവൻചൊദ്ദ് ചീനത്തെ ചങ്ങൾ എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു തന്റെ സ്ക്രിപ്റ്റിലും സിലമമായ സംഖ്യാരൂപങ്ങൾ. ഭാരതത്തിന്റെ പദ്ധതി മൊത്തരണാഗത്തിന്നുറപ്പിക്കുകയും, അന്ന തുറം ഉത്തരഭാരതത്തിലെ പല ക്ഷാന്തങ്ങളിലും സംഖ്യാ ചൂതിന്നശേഷം, യുവൻചൊദ്ദ് അന്നത്തെ ഭാരതത്തിലേ പ്രസിലപ്പേട്ട സർവകലാരാലയങ്ങൾ നാളിലാവിധാനത്തിൽ കരുക്കാലം പറിച്ചു താമസിച്ചു.

യുവൻചൊദ്ദ് നാളിലാവിധാനത്തിൽ പാത്തിരുന്ന കാലത്തു് ഒരു മതപാണ്ഡിതസമേഖനം നടത്തുവാൻ മാർപ്പൻ നിശ്ചയിക്കുയും, അതിൽ പങ്കെടുണ്ട് വാദപ്പെട്ടി വാദം നടത്തുവാനായി നാലു മഹായാനമതപാണ്ഡിത മാരെ അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു നാളിലാവിധാനരംഭവു ക്ഷേനായ തീലഭദ്രനു് അദ്ദേഹം എഴുതി അരയുള്ളകയും ചെയ്തു. തീലഭദ്രൻ ഇതിനായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരുവരിൽ കിരാഡ യുവൻചൊദ്ദായിരുന്നു. എന്നാൽ അംപ്പാരം മാർപ്പൻ കൊംഗ്രേസ്രാജ്യവുമായുള്ള യുലുത്തിൽ ഏപ്പേട്ടിരുന്നതിനാൽ അതിന്റെ അവസാനത്തിനു ശേഷമേ പ്രസ്താ മതസമേഖനം നടന്നതു്.

ഇതിനിടയ്ക്കു യുവൻചൊദ്ദ് കാമ്പ്രൂപത്രയ്ക്കു പോകി അവിടത്തെ രാജ്യാവായ ഭാസ്തുവെമ്മനെ സദർഘിച്ചു. ആസ്തുവെമ്മന്റെ അതിമിഖ്യായി യുവൻചൊദ്ദ് പാത്തി

അനാപ്പാരി, കൊംഗ്രാമയുലം കഴിഞ്ഞതു് തിരിച്ചെത്തണി കിടന്ന മഷ്ടൻ, അതു ചീനസംഭാരിയെ തന്റെ പാള യസ്മലത്തേക്കു കുട്ടിക്കൊണ്ടുവരാൻ ഓസ്സറവമ്മനോടു് അതജ്ഞാപിച്ചു. ഇതിനു മറ്റപടിയായി അതു സംബന്ധാരിയെ ഉടനേ തന്നെ കുട്ടിക്കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു ഓസ്സറവമ്മൻ മഷ്ടനെ ധരിപ്പിച്ചു. ഈ കേടുയുംതന്നെ കുപിതനായി വീച്ചു മഷ്ടൻ തന്റെ ദുർജ്ജനാട്ട കുട്ടി തന്നെനു യുവൻചാങ്ങിനെ അയയ്യുന്നുമെന്നു് അലപംല നീമമായ വിധത്തിൽ ഓസ്സറവമ്മനോടു് അതജ്ഞാപിച്ചു. ഓസ്സറവമ്മൻ യുവൻചാങ്ങിനോട്ടുകുട്ടി മഷ്ടൻറെ പാള യസ്മലത്തേക്കു ചോയി.

മഷ്ടൻ പദ്ധവാദ്യസമിതം ഓസ്സറവമ്മൻറെ പാള വര്ത്തിയും ചെന്നു. ഓസ്സറവമ്മൻ അദ്ദേഹത്തെ എതിരെ ഒരു യുവൻചാങ്ങു് ഇരുന്നാിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു കുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. യുവൻചാങ്ങിനെ നമസ്കരിച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ ചുക്കുറ്റി ദ്രോക്കങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കതിനശേഷം, മർഖനം യുവൻചാങ്ങു് തമ്മിൽ ചുവടെ ചേരുക്കുന്ന സംഭാഷണം നടന്നതായി യുവൻചാങ്ങിനെൻ്റെ ജീവചരിത്രകാരൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

മർഖൻ:—“അവിടുത്തെ റിപ്പോർട്ട് അവിടുത്തെ കാണണമെന്നു പറഞ്ഞയച്ചപ്പാരി അവിടുന്നു് അതു അ ചേരക്കി സപ്രീകരിക്കാത്തതു് എത്രുംകൊണ്ടാണു്?”

യുവൻചാങ്ങു്:—“തൊൻ ബെഞ്ചലുഡയമ്മങ്ങവൈഴ്സ് അതു എത്തു് ഇതു രാജുത്തിലേറയ്ക്കു വന്നു. തുവിടെ വന്നതിനു ശേഷം തൊൻ യോഗചയ്യുമുമിഡാന്റു് (കൈ മധ്യാഖാൻ മത്രഗ്രന്ഥം) പറിച്ചു. അവിടുത്തെ ദുതനു വന്ന സമയത്തു് ജതാൻ ഇതു ശാന്തിം അസകലം പറിച്ചു കഴിഞ്ഞിരു

“എന്നില്ലോ. അന്തിനാലും” എന്നാൽ അവിടുതെന കല്പന ഉടൻ തന്റെ അറസ്സാണ് കാണുത്തു.

மண்ண:—“ஈவிடுங் பீந்துவினான்களும் வருது. ஸிகிலெ ராஜக்மாரன்ற (அதாவது “பீந்துவு வத்தியாய செட்டுப்பலின்ற) விழயக்கால புரங்கி ஆ பீந்துகார் ராக்கார் ரபிஞ்” அவரை லாஸ்ராஜ ஜூாஞ்சுடி அநெடுநயிக்கண்வென எதான் கேட்டு. ஸிகிலெ, ராஜக்மாரன் ஏடுப்பினென்று அதோவென்னும், அந்த மத்தின்ற புரங்காக்கர் ஜக்கார் ஹபுக்காக் பாக்கு கவனினும் அந்தும் ஏது புவத்திடிடுவென்னும் ஏனிக்கரியுவான் மோவமுள்ளு.”

യുവൻക്കാദ്:—“അല്ലെങ്കിലും മഹാരാജാവും വിഭ്രാമാര ബഹുമാനിക്കുന്നവരം, ജനങ്ങളെ കിഴുക്കുന്നതുകൊണ്ടും അക്കുംഖാടിക്കിൽ നിന്നു സംരക്ഷിക്കുന്നവരം, പെല്ലപ്രയോഗത്തേയും തുടർന്നുവരുമ്പോൾ അമർത്ഥം വരുത്തുന്നവരം, അസ്ഥാപ്യം കുടംബങ്ങളെ കൂത്തുരക്ഷിക്കുന്നവരം, ഒറ്റിച്ചേരുന്ന പ്രഭാനംബെയുന്നവരം അതു ഒരു രാജാവും എൻ്റെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കുവേണ്ടും, മുരൈയുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിൽപ്പോലും എത്തുന്ന വിധത്തിൽ എൻ്റെ നാട്ടക്കാർ അവരുടെ പുതിയിക്കുമാരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽവച്ചു് അഭ്രേമത്തെ സ്ഥാപിച്ചു ശാനംബെയുള്ള പതിവാണ്. ചീനത്തിലെ ചക്രവർത്തി അഭ്രേമ തതിന്റെ സിംഹാസനാരോധിന്തിനു മുമ്പു ദിച്ചിങ്ങനാ നാമാശാശാ ‘തിന്തിലെ രാജക്കമാരൻ’ എന്നതു്- അക്കലാപത്രതു് ആകുകാശവും ഭ്രമിയും കുന്നപോലു ക്ഷേഷണിച്ചിരുന്നു.....ചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രനാാ ആ രാജക്കമാരൻ അഭ്രപൂരാ ഇന്ധപ്രാഥാനാ ആജ്ഞാ അഹരാസരിച്ചു് മഹത്ത്വം ഉണ്ടായാമെന്നുകൂടി തന്റെ സേനകയെ വിഭി

ക്രൈസ്തു, മഴവും കണ്ണവും പ്രയാഗ്രിച്ചു്, കലാപത്തിൽ പെട്ടിരന്ന പ്രഭരങ്ങളെ രക്ഷിക്കുകയും, ലോകത്തിനു സമാധാനം നൽകുകയും ചെയ്യു. ജ്ഞാതിസ്മയങ്ങളാകന്ന ഒരു ത്രിപ്രസ്താവക്ഷത്രാംഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിശ്വം പ്രകാശിപ്പിച്ചു് അദ്ദേഹം ചെയ്ത മുഖങ്ങൾഡു ലോകം ആസുകലം നിറഞ്ഞു. ഈ കാരണങ്ങളാലാണു് അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന സകൾ പാട്ടന്നതു്.”

മാൻ:—“ഈ പ്രകാരമുള്ള ഒരു മനഷ്യനെ ഇന്ത്യ കിട്ടണ്ടെന്ന രാജാവാകാൻ അയച്ചിരുത്തിരിക്കണം.”

അനന്തരം മന്ത്രി യുവൻചാക്രിനോട് യാത്ര ചെറു പിരിത്തു. പിറ്റേണിവസം രാവിലെ ഒരു രാജാസ്ഥാനിൽ വന്നു് യുവൻചാക്രിനെ മന്ത്രിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്കെ ക്ഷണിച്ചു്. ഇരുപതു് ഉദ്രാഗന്ധമാരാട്ടകുടി മന്ത്രി കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു വാല്ലഭലോകം ആശോഢം, പാശ്ചാത്യാശോഢം യുവൻചാക്രിനെ എത്തിരേറു കൊട്ടാരത്തിലേക്കെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടപോയി. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ യുവൻചാക്രി താൻ മീനയാനമത്തെപ്പറ്റെ ഒരു ധനംസിക്കന്നതിനായി രചിച്ചു ഒരു മധ്യാധാനമത്താഗ്ര നമ്മുണ്ടു് മന്ത്രി സമ്മാനിച്ചു്. ഇതു പഠിച്ചതിനു ശേഷം മന്ത്രി മീനയാനമതം ഉപേക്ഷിച്ചു് മധ്യാധാനമതം വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യു.

അനന്തരം യുവൻചാക്രി മന്ത്രിനോട്ടകുടി കൂപ്പും ജത്തിലേക്കെ പോയി. എ. ഡി. സുരൗ-ആം മന്ത്രി കൂപ്പും ജത്തിലും വച്ചു് മനു ഫൂഡാബിച്ചിട്ടുള്ള മതപാശിത്തസദ്ദേശവും നടത്തി. ഈ ഉത്തസമേഖ സാങ്കീര്ണ മല്ലപ്പാരതിനാിലെ പതിനേട്ടു രാജാക്കന്നുണ്ട്.

മീന്യാനമതാനസാരികളും മഹായാനമതാനസാരികളും ഒരു ദുഃഖിയിൽ ബൈഥലമതപണ്ഡിതമാരും, രണ്ടായിരം ശ്രൂവമണാരും, ജൈനമാരും, നാഴിനാവിധാരത്തിലെ അഞ്ചിരം ഭിക്ഷുകളും മാജരായിരുന്ന എന്ന് യുവൻചാണ്ട് പ്രസ്താവിക്കുന്നണ്ട്¹. ഇതിൽ നടന്ന വാദപ്രതിഭാദണ്ഡ ഇതു മഹായാനമതക്കാരാണ് ഇതിചുത്തു. ഈ മഹാസ മേഘനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും, സമേഘനശാലയ്ക്ക് തീപിടിച്ചു. മഹംഗർഹ പ്രത്യേകപ്രയതിം ഘോത്വാർ അതു മഴവനം നൽച്ചിപ്പി. ഉടനേതനെ ഒരു എംത കുന്ന കംരിക്കൊണ്ട് മഹംഗരെ വധിക്കുവാൻ ശുചിച്ചു. മഹംഗർഹ അകമ്പടിക്കാൻ ഈ വദ്യാല്പമം ചെറുതു എംത കുന്ന ബന്ധനത്തിലാക്കി. എംതകുന്ന മഹംഗൻ തന്നെ വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ, ഈ കൊലപൊതക്കത്തിനതന്നേ ഫ്രേ തീപിച്ചുത്തു ബൈഥലമതത്തിന്റെ ശത്രുക്കളാണെന്ന് അ മനംഗും സമ്മതിച്ചു. ഉടനെ അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടു തു അഞ്ചു ശ്രൂവമണാരു മഹംഗൻ തടവിൽ പാപ്പിച്ചു. അവരെ വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ, ബുലമതന്നേനോട് മഹംഗൻ കാണിച്ച പ്രതിപത്തിക്കാണും തങ്ങൾക്കുത്തുന്ന അനുകരി എയ്ക്കും ആ സമേഘനശാലയ്ക്ക് തീപിടിപ്പിച്ചു എന്നും ഈ തിരുനിന്നു ജനിച്ച ബൈഥലത്തിനിടയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുവാൻ ഒരാളു നിങ്ഗയാഗിച്ചിരുത്തുന്ന എന്നും അദ്ദേഹത്തിനു ഉന്നസ്ഥിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അനന്തരയം മഹംഗൻ ആ രാജഗ്രോഹകരറത്തിൽ പങ്കെക്കാണ്ടിതന്നു അശ്രൂവാരു നാരായ പ്രഥാണാകളു വധിപ്പിക്കുകയും, അതിൽ ഉംഗപ്പ ക്രിയനാശരംതു ശ്രൂവമണാരെയും നാട്ടകത്തുകയുംചെയ്യു.

അനന്തരത്തെ മീന്യകളും ബൈഥലമാർമ്മായ പല കാജിക്കാഡ്യാരും നടത്താരുള്ള പദ്ധവർഷങ്ങാനും മഹംഗനം

നടത്തിവനിക്കു. പ്രയാഗയിൽവച്ചു മംഗലം നടത്തിയ പദ്ധവാർഷികമഹാഭാഗാദ്വാനിൽ നന്ദിനെ യുവൻഷാക്ഷിനിന്റെ ജീവഹരിതുകാരൻ ചുവടെ ചേത്തിരിക്കുന്ന പ്രകാരം വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു:—

“ഭാനകമ്മം നടത്തുന്നതിനായി അവിടെ മൂലവേലികളോടകൂടിയതും, ഓരോ വരയ്ക്കുന്ന ആയിരം അടി ശൈലംപ്രവും ചതുരാഗ്രാത്മിയുള്ളിട്ടുമായ ഒരു തുറന്ന സ്ഥലം ഉണ്ടാക്കുവാൻം, വിലങ്ങേറിയ ഭാനസാമാനങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുവയ്ക്കുന്നതിനായി അതിന്റെ മല്ലുത്തിൽ പുസ്തമേഞ്ഞെന്നു എന്നിൽ അധികം ശാലകൾ നിമ്മിക്കുവാനും വകുവത്തിനും ആശ്രാവിച്ചിരുന്നു. സപർണ്ണം, വെള്ളി, നല്ല മത്തുകൾ, ചുവന്ന സ്പർശകങ്ങൾ, ഇന്ത്രനീലം, മഹാനീലം മുതലായ രതാങ്ങൾ എന്നിവയായിരുന്നു അവിടെ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാനസാമാനങ്ങൾ. ഭാനത്തിനിള്ളൂടെ പട്ടവസ്തുങ്ങൾ, മറ്റൊരു വസ്തുങ്ങൾ, സപർണ്ണനാണയങ്ങൾ, വെള്ളിനാണയങ്ങൾ മുതലായവരെ നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനും പ്രസ്തുത ശാലകൾക്കു പുംബേ അഭ്യേഷം തുറിൽ അധികം നീണ്ട ഭവനങ്ങളും അവിടെ കെട്ടിച്ചിരുന്നു. വേലിക്കുപ്പും അമേ ആയി ഒരു വലിഞ്ഞ ഇപ്പമാരശാലയും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പല തരത്തിലുള്ള ഡന്ന, നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മൂന്നു ശാലകളിൽ മുവിലായി നന്ദുടെ രാജധാനിയിലെ ചന്തസ്ഥലത്തെ പീഠികൾക്കുപൊലെ നെട്ടനീളത്തിൽ ആചാരം ആചാരം ആളുകൾക്കും ഇരിക്കാൻ സൗകര്യമുള്ളതു എന്ന ശാലകളും കെട്ടിച്ചിരുന്നു.

ഭാനസമയത്തിനു കുറെ മൂന്നു ഭാനം വാങ്ങുന്നതിനും ആ സ്ഥലത്തു വരാൻ വകുവത്തിനു ശ്രമണമാരംഘും, പഴച്ചണ്ണമാരേഘും, നിംഗ്രുമമാരേഘും (ജേജനരേഘും), തരി

ദുന്നാരേയും, അനാമനാരേയും, ബ്രഹ്മചാരികളേയും ഒരു വിളംബരംമുഖവന ക്ഷണിച്ചിരുത്തുന്നു. ആവൻചാട് അം പ്ലോറ കന്നാക്കവ്വേജ്ഞനിൽനിന്നു് അവിടെ വന്നുചേര്ന്നി അനില്ല. എന്നാൽ ഒട്ടകം അദ്ദേഹം അവിടെ എത്തി-പതിനെട്ട് സാമനരാജാക്കന്മാരോടുകൂടി തീലാഭിത്രുചക്രവർത്തിയും അവിടെ വന്നുചേര്ന്നു. അവർ ഭാനസ്ഥലത്തു വന്നപ്ലോറ അവിടെ അശ്വുലക്ഷണം ഉത്താഹാത്മയം അം നൃജനങ്ങളും കുടിയിരുത്തുന്നു. തീലാഭിത്രുചക്രവർത്തി ഗംഗാ നദിയുടെ ഉത്തരത്തിനുത്തിൽ പാളയമടക്കിച്ചു നിവസിച്ചു. ഒക്കിണംഡാരത്തിലെ (വലഭിയിലെ) രാജാവായ മുവട്ട് (മുവഞ്ചൻ) ആ രണ്ട് നദികളുടെ സംഗമസ്ഥല ത്തിനു പടിഞ്ഞാറാക്കിട്ടാണ് നിവസിച്ചതു്. കമാരരാജാവ് (കാക്കരപത്തിലെ ഓസ് കുവമ്മൻ) അമുഖാനക്കിയുടെ ഒക്കിണംഡാഗത്തുള്ള ഒരു ഉള്ളാനത്തിൽ വസിച്ചു. ഭാനം വാങ്ങന്നതിനു വന്ന ജനങ്ങൾ മുഖഭ്രംബന്നരു വസതിക്കു ചെന്താറായി നിവസിക്കുയും ചെയ്തു.

പിറ്റേണിവസം രാവിലെ തീലാഭിത്രുചക്രവർത്തിയുടെ യും കൂദാരരാജാവിന്റെയും സൈന്യങ്ങൾ വച്ചുകളിലും, മുഖഭ്രംബന്നരു സൈന്യങ്ങൾ ഗജങ്ങളിലും കയറി അണിനി രക്ഷകയും, ഒട്ടകം ഭാനസ്ഥലത്തിനു സമീച്ചത്തുവച്ചു് അവ രണ്ട് യോജിക്കുകയും ചെയ്തു. പതിനെട്ട് രാജാക്കന്മാരം അവർക്ക് നിർദ്ദേശിച്ചിരുത്തുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ മാജരാജാ കിരുന്നു.

ഭന്നാംഭിവസം ആ ഭാനസ്ഥലത്തുള്ള പൂലു മേഖല ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ അദ്ദേഹം ബുല്ലൻറു പ്രതിമ സ്ഥാപിക്കുകയും, വിലഭയറിയ സാധ്യനങ്ങളും വസ്തുങ്ങളും പുഷ്പപണങ്ങളും വാല്പരാലാഷസ്ഥിതം ഭാനംചെപ്പുകയും

ചെയ്തു. വൈക്കമ്പന്നരം അവർ ഓരോത്തുതും അവരവ
അടു വസ്തികളിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു പോയി. രജാംഡിവസം
അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചതും ആചിത്രങ്ങൾക്കു പ്രതിമ
ആക്ഷിക്കുന്നു. അതിനശ്രേഷ്ഠം അദ്ദേഹം കനാംഡിവസ
തന്ത ഭാഗങ്ങളെക്കാരം കുറത്തെ സുഖാദികളിൽ വസ്തു
പികളിൽ ഭാഗംചെയ്യു. മുന്നാംഡിവസം അദ്ദേഹം ശിവ
ക്കു പ്രതിമ സ്ഥാപിക്കുകയും, രജാംഡിവസത്തേപ്പും
ലെ ഭാഗം ചെതുകയും ചെയ്തു. നാലുംഡിവസം അദ്ദേഹം
അനുബന്ധം വരികളായി നിരുന്ന നിന്നിൽക്കു പതിനായിരും
മതാപാത്രങ്ങളാക്കി ഭാഗം നൽകി. അവരിൽ ഓരോത്തുതു
ക്കും പത്രം സ്പർശ്നാശനങ്ങളിൽ, ഒരു വസ്തുവും, പല
തരം പാനീയങ്ങളിൽ, ആധാരസാധനങ്ങളിൽ, സുഗന്ധങ്ങൾ
വുങ്ങളിൽ, പുഷ്പങ്ങളിൽ ലഭിച്ചു. ഭാഗം അവസാനിച്ചു
തിരു ശ്രേഷ്ഠം അദ്ദേഹം തന്റെ വസ്തികളിലേയ്ക്ക് ദേപാ
യി. അനുന്നതരം അനുബാമതായി അംഗ്രേഷം ഇംഗ്ലീഷ് ദിവ
സം ബ്രാഹ്മണക്ക് ഭാഗംചെയ്തു. ആരാധനായി പാശണ്യ
മാക്കാണു് അദ്ദേഹം പത്രം ദിവസം ഭാഗംചെയ്യുതു്. ഏ
ഴാമ ശായി മുരഭേദങ്ങളിൽനിന്നു വന്ന നിർഗ്ഗത്യമാക്കി
(ജൈഹക്ക്) അദ്ദേഹം പത്രം ദിവസം ഭാഗം നൽകി.
എട്ടാമതായി അദ്ദേഹം ഭരിപ്പുമാക്കി, അനുബാമക്കി, ബ്ര
ഹമ പാരികൾക്കും ഭാഗംചെയ്തു. ഇതു് ഒരു മാസം നില
നിന്നു. ഇതു് അവസാനിച്ചപ്പോൾ രാജഭന്ധാശാരത്തിൽ
അനേകു വർഷംകാണ്ട ശൈവരിച്ചു വച്ചിരുന്ന ധനം
ആസക്തം അംഗസാനിച്ചു. ഇതിനശ്രേഷ്ഠം ആ ചക്ര
വത്തിക്ക രാജുവത്തെ കുറുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനും
രാജുന്നതിൽ സമാധാനപരിപാലനം ചെയ്യുന്നതിനും അ
ത്രാവരുമായ ഗജങ്ങളിൽ, അരയപ്പങ്ങളിൽ, യുദ്ധസാമഗ്രികളിൽ

ശാത്രമേ ഷേഷിച്ചുള്ളി. അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്ന വസ്തുങ്ങൾ, മാലകളും, കണ്ണാടരണ്ടുങ്ങൾ, കൈവളുകളും, മക്കൾ മാലകളും, കണ്ണാടരിലെ മുത്തുമാലകളും, കേരമല്ലുരന്ന അലകൾ തീരിച്ചിരുന്ന പത്രമാഗവും, എന്ന വേജം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകല സാമാന്യങ്ങളും അദ്ദേഹം ദാനംവെള്ളിയും ദാനംവെച്ചുതിനു ഷേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ സഫോളിയോടും ഒരു സാധാരണ വസ്തും വാങ്ങി ധരിക്കുകയാണെന്നുള്ളതുണ്ട്।

ഈ മഹാഭാഗത്തിനു ഷേഷമാണ് “ യുവൻചാദ് മഹ്സനാട് യാത്ര പറഞ്ഞു ചീനത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുതു് ” . ആ സ്ഥാവരിയെ തന്റെ സാന്തുഷ്ടത്തിനുകരിക്കാൻ കൊണ്ടുവിട്ടുന്നതിനു മഹ്സൻ തന്റെ സാമന്തനായ ഉലതൻ എന്ന രാജാവിനെ നിയോഗിച്ചിരുന്നു.

മഹ്സൻ പ്രത്യേകമായ ഫ്രാസുമനും നൽകിയിരുന്ന ബൊണൻ ഒരു ബ്രാഹ്മണനും, മയ്യൻ ഒരു ജൈന സമായിനും. ഒരു ബൈശ്വാസായ യുവൻചാദിനു മഹ്സൻ സഹായിച്ചു. മുകളിൽ ചേത്തിട്ടുള്ള മഹാഭാഗ വർഗ്ഗയിൽ അദ്ദേഹം ധിന്ദമതാചാൽനുകൾ, ബുദ്ധ മതാചാൽനുകൾ, ജൈനമതാചാൽനുകൾ ദാനങ്ങൾ നൽകി എന്ന പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളെല്ലാം. ഈ സംഗതി കൂളിയിൽനിന്നു തന്റെ കാലത്തു പ്രചാരത്തിലിരുന്ന മുന്നാപ്രധാന മതങ്ങളേയും സമദിഷ്ടപ്പും വീക്ഷിച്ചു് അവ ആട അസ്ഥാപരമാരോടു് മഹ്സൻ ഒന്നപൊലെ പെഞ്ചമാരി തിരുന്ന എന്ന വിശദമാക്കണമാണെല്ലാം. മഹ്സൻറെ സാമന്തരിയിൽ ഒരുവനും, ഒരു ധിന്ദവുമായ കാമനുപത്രിലെ ഓസ്തുവെമ്മനും, മഹ്സൻറെ മാരാട സാമ്പാദം, ആശാത്മാവു്,

ക്രൈ ബെഥലിനമായ വലഭിയിലെ യുവസേനനം ഹർഷം കൊപ്പാലെ പരമതസമിപ്പിച്ചിരുത്താൻ. എന്നാൽ കണ്ണമുവൻ്തിലെ രാജാവായ ശാഖൻ ഇതു കാണിക്കാതെ ബെഥലിപ്പുണ്ടുമലങ്ങളെ നൽക്കി കൈകയാണ് ചെയ്യുതു്. ഹർഷൻറെ സമകാലീനനായ കാമേപുരത്തെ പല്ലവരാജാവു മഹാദ്രവമ്മനം താൻ ജൈനമതം ഉപേക്ഷിച്ചു ദഹവമതം സ്പീകരിച്ചതോടു കൂടി ജൈനരെ ഹിംസിച്ചു എന്നു് എതിയുംക്കൂടു്.

ഇങ്ങിനെ ഹർഷൻ സകല മതങ്ങളേയും സമുദ്ധിരാ വീക്ഷിച്ചിരുത്താൻ എന്നതിനെ വേണ്ട തെച്ചിവുകൾ ഉണ്ടുമിലും, സ്വപ്രസിദ്ധ ബെഥലിപ്പരിത്രകാരനായ താരാനാമൻറെ ചില പ്രസ്താവനകൾ ഇതിനെ വിശദമായുള്ള രേഖകളാണെന്ന പ്രമാണപ്പോകും. താരാനാമൻറെ വാക്കരി ചുവടെ ചേർക്കും: “മഹാപ്രസിദ്ധനായ വസുബന്ധശത്രുവാന്തിനെ അന്ത്രകാലങ്ങളിൽ, ഗാഡിപക്ഷൻ എന്ന രാജാവിനെന്നു മരണാനന്തരം, പഞ്ചിലിക്കിലുള്ള മരഹാജ്യങ്ങളിൽ ജനിച്ചുവന്നു തക്കിമാനമായ ശ്രീഹർഷൻ എന്ന രാജാവു നാട്വാണിത്താൻ. പശ്ചിമത്തിലിലുള്ള സകലരാജ്യങ്ങളേയും അദ്ദേഹം കീഴടക്കി. ഒട്ടകം അദ്ദേഹം ബെഥലിയമ്മം സ്പീകരിക്കുയും, ഇന്ന ആദ്ദോഹാന്ത്രിക മതവായി വരിക്കുകയുംചെയ്തു. ഇക്കാലത്തു വുക്കുചുറ്റുന്നെന്ന പിന്തഗാമിയായ വിഗമചുറ്റുന്നും, അദ്ദേഹത്തിനെന്നു പുതുനായ കാമചുറ്റുന്നും പ്രാബല്യതോടും, ധനപ്രജ്ഞിയോടും, ഭാന്ധിലത്തോടുംകൂടി പുർബ്ബിക്കു തീരിച്ചുവെക്കിലും, ഒന്നതുയത്തെ (അന്തായതു് ബുദ്ധമതത്തെ) ഇവർ അദ്ദേഹം പ്രാപിച്ചിരുത്താണു്. ബുദ്ധമതകാരയും പാശണ്യന്മാരും

യും ഇവർക്കന്നപോലെ ഒരുപ്പമാനിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, ഇവരുടെ ചായ്‌വും ജൈനത്തെത്തന്തിലേക്കായിരുന്നു. ഒരു സമ്മതനാണ് അനു കാലീനരം ഭരിച്ചിരുന്നതു്. അക്കര ലത്തുതനു. പുറ്റിക്കിൽ സ്ഥിരമാതിഞ്ഞചാൽനും, ദിദി നാഗനും ജീവജാലങ്ങളുടെ രക്ഷണാത്മം പ്രയതിച്ചു്.”

പിന്നെയും, പ്രസിദ്ധരായ ബേഖലമതക്കാഡുടെ ജീവിതസംഭവങ്ങൾ വന്നിക്കുന്ന ഭാഗത്തിൽ താരാനായ മൻ ഇല്ലക്കാരം പറയുന്നു: “ആംഗൾഷൻ കൈതിലാനായ നാജാവായിത്തീന്തിനിനും ശേഷം, അദ്ദേഹം ദ്രൈഫ്പുന്മാനം മതത്തെ നാലിപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഒഴുവന്നു തനിനു (മുരുട്ടാന)സമീപചുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് അദ്ദേഹം മരംകൊണ്ടു് ഒരു പഞ്ചി പണി കഴിപ്പിച്ചു് അതിലേ യേ സകല ദ്രൈഫ്പുന്മാനയും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. കുറേ മാസക്കും കഴിയുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം അവരുടെ യമാവിധി സത്കരിച്ചു് അവരുടെ സകല ആവശ്യ അപേക്ഷാം നിരോധന. അദ്ദേഹം അവരുടെക്കുണ്ടാണെന്നു്, അവരുടെ സകലാം മതഗ്രന്ഥങ്ങളേയും അവിടെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ചെയ്തു്. അനന്തരം അദ്ദേഹം ആ പഞ്ചിയും തീ കോഴ്ത്തി അവരേയും അവരുടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങളേയും നാലിപ്പിച്ചു. ഇതിനാൽ പന്നിരായിരത്തൊളം ദ്രൈഫ്പുന്മാനങ്ങൾ നാലു സംഭവിച്ചു. ഇതുകൊണ്ടു് ദ്രൈഫ്പുന്മാനം ഉത്തരവിന്നും ഉണ്ടായിരാജുത്തിൽ അതിനു അചാരമില്ലാതെ ആയി ഭവിച്ചു. അവിടെയുള്ള ഒരു നെയ്തുകാരൻ മാത്രമേ അതിനെ അനുസരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ആ രാജാവിനും പ്രസ്തുത പ്രസ്തുതിമുലം പാരസ്യിക്കുടെ യും കൈമാനുക്കേയും മതത്തിനു് എറബു വാദത്തോയും “അധികാരത്തിനും പ്രതനം സംഭവിച്ചു. അനന്തരം പാപമോചനാർത്ഥം

അദ്ദേഹം മരഞ്ഞൾത്തിലും, മാലവത്തിലും, മേഖാരിലും, ചിത്രചിലും, തിന്നവരത്തിലും ഓരോ മർബിമാരകൾ എക്ട്രിക്കകയും, അവയിൽ ഓരോന്നിലും ആയിരം ഭിക്ഷാ ക്കൈ നിവസിപ്പിക്കകയും, ധർമ്മത്തെ ധാരാളമായി പര ആകയും ചെയ്തു.”

ആരാനാമൻ ആസ്ഥാവിക്കണ മതദ്രാംനായ മാൺ വസുഖ്യവിശ്രൂതിയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിഷ്ഠുമാ കായ സ്ഥിരമതിയുടേയും, ദിദ്ധ്‌നാഗരീയും സമകാലീന നാകയാൽ, അദ്ദേഹം നമ്മുടെ കട്ടാനായകന്നല്ലെന്നാജ്ഞയു തീർത്തനെ. എന്നെന്നനാൽ വസുഖ്യവും തിഷ്ഠുമായം ഒ. ഡി. അഡ്വോക്യൂറുമാരുമായി ആരാനാമൻ പറയുന്ന ഫർഷൻ സ്ഥാപത്രം നാശനാശം, ഈ ഫർഷൻ റിംസിച്ച മതക്കാർ പാർസികളാശനാശം വിഖാരിക്കാൻ കാരണവുമണ്ടു.

രാജ്യവല്ലന്നർ വധത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഫർഷൻ വിവാദം ചെയ്തിരുന്ന എന്നും, ഈ രാജത്തിക്ക പുരോ പ്രാചീനഭാരതീകരാജാക്കന്നാജ്ഞ പതിവന്നസരിച്ച് ഫർഷന്നർ അനീച്ചുരത്തിൽ അനേകകം സ്കീകരം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ബാണാന്നും വാക്കകളിൽനിന്നും മനസ്സി പാക്കാം. എന്നാൽ ഈ സ്കീജനങ്ങളുമായി രഹിക്കുന്ന തിരു ഫർഷൻ വിമുഖനായിരുന്നു എന്നും ബാണാന്നും സു ചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ ഫർഷൻ പ്രാചീന കാരതീയരുപനാരിൽ ഭരിപക്ഷവും പ്രഭർത്തിപ്പിക്കാത്ത കായ ആത്മനിയത്രം കാണിച്ചിരുന്നു. ഫർഷൻ അന്നർ രാജത്തിയിൽ ഒരു പുത്രനും, ഒരു പുത്രിയും ഉണ്ടായിരുന്നതായി നാക്ക് അറിവുണ്ട്. പുത്രൻ അദ്ദേഹത്തി എന്നർ ജീവിതകാലത്തിൽതന്നെ മരിച്ചപോയി. പുതി

എന്ന പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതോലെ വലഭികിലെ രാജാവായ സുവര്ണനഗർ രാജത്തിയായി ഭേദിച്ചു. എ. ഡി. എൽ. എൻ-ൽ മന്ത്രജന്മ കാലയമ്മം പ്രാചിത്ര്യപ്രാധി, അദ്ദേഹത്തിന് “ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പുത്രനില്ലാതിരുന്നതിനാലുണ്ട് ഇന്നു വിവരിച്ചുതുപോലെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിയായ അരങ്ങം അപേക്ഷപ്പെടുന്നു, അമുഖം, അന്തഃജീവന്റെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിംഹാസനം അപേക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതു”. മന്ത്രജന്മ മരണത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യം വിനിച്ചിത്തിപ്പേണ്ടി.

മന്ത്രജ വരിത്തതിൽ മന്ത്രജന്മ സ്വപ്നാവം ചുവടെ ചെത്തിരിക്കുന്നപ്രകാരം ബാണാൻ വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു:— “അദ്ദേഹം ഏകനാശാക്കിലും പലതും പലവിധത്തിലും എന്ന്” അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതു. അദ്ദേഹത്തെ ധനം നിശ്ചയിപ്പാനായും, ഭോഷം ആറുരുദിക്കാൻ കൊഞ്ചെ യതാത്തവനായും, ഇന്ത്രിയക്ഷണം അതിയായ ആത്മനിയ ഗ്രാണ്ഥങ്ങളായും, കലി പിടിക്കിട്ടാത്തവനായും, പതി എന്നും ഭോഷജം കാമങ്കാധാരി പിക്കാരജാളില്ലാത്തവനായും, ഭന്നടത്ത ഭീതവായും, കാമൻ ഭർഗ്ഗഭായ വിന്നമ്പു ക്കിയോടു കൂടിയവനായും, സരസപ്തി തന്റെ ഭാത്യായ സാമ്രാജ്യലക്ഷ്മിയിൽമാത്രം തങ്കളാനായും, പരകളുതുക്കാഡി നഘാസകനായും സന്തുസിമാർ മഹാസന്തുസിയായും, ഗണികകൾ വഞ്ചകനായും, സൂര്യത്രം ക്ഷരിഞ്ഞരായ നയിക്ക പ്രസ്തനവനായും, മുഖമണം ഭര്ത്രിനായും, ദാതൃക്കരം സുസ ചായനായും പരിഗണിച്ചു വന്നു..... തുതാഗത്തിന്റെ കാരണവും, ഭേദസ്വഭ്വിയുടെ ബീജവും, അഭിമാനത്തിന്റെ ഉൽപ്പന്നിപ്പിപ്പും, ക്ഷണായുടെ ഗ്രംഭവും, പുജയോഗത്തിന്റെ അബ്ദം അടിത്ത ശായങ്കപ്പക്കാരനും, പരാക്രമത്തി

என்ற வகுபவ்தவும், ஸமஸ்பதியுடை ஸவ்வித்ராஸ் யிதறூட்டவும், லக்ஷ்மியுடை பூநாஸமாநதினாஜி கணாமவதை அடைதமெந்திவசநும் வெபலஸ்ரங்கி என்ற - வெலப்ருக்கநவும், மற்றாகக்கூட்டுடை ஏடுக்குமா நவும், காந்தியுடை ஸவ்ஸ்பந்துக்கூட்டுடையும் விலாபேஶ ஹும், ஞுபவரமாஸமஸ்தியுடை பிரமோத்தகங்குவும் ராஜ்ய அதின்ற ஸகல டியூரிதங்கங்கும் பூதயஹிதநவும் ஸவ்சக்ருதெஸஸ்ரூபாக்கநாய காமங்காநாஜி போர்வித்தி யும், பூர்வநாய ஹருந்ற பஞ்சநதிநாஜி ஹபாயவும், யம்மதின்ற அதுவத்தநவும், குலக்கூட்டுடை கந்தாதிபுர வும், செந்தாஸ்ருத்தின்ற பரமபூதாஸநும், ஸவ்புஜாநா திக்கூட்டுடையும் ராஜ்யாலியேக்கந்தின்ற அரந்துநநிலுஞ்ச ஸ்தூ நவும் அதுயி அராட்டும் புரோதித்து. குடாதை, அது ஹா வத்தி சங்கீர்ணம், புஸ்நாம், தெய் ஜனித்திக்கநாவரம்; கமணியும், கெந்துக்கஜங்கநம், பூஸ்ருவாம் அதுயி யாம்.”

தை கிவியுடை ஓவநயோந்தி, அருளிழக்கோக்குயேசு டும், ஒரு அதுக்ருதிதன்ற ஸபாமிலேக்குதியோந்தி, அந்தநியவி சுபாஸஞ்சாந்தி, வொள்ளு செய்திடுஞ்ச ஹும் ஸபாவவ ஹ்நாயித்து கவிதாஸபவும், அருபக்காநங்கூட்டும் புதுரமாஸங்கு கிலும் ஸத்ருத்தின்ற அராங்கங்கு டிர்ஸ்துமாநானேயும் பர யாவு. மந்தின்ற ஸேவக்கநாய வொள்ளுங்கும், அராட்டு மத்தின்கினை ஸஂமாயகங்கு யாராஷ்மாயி லக்ஷ்மித்தான பீநாஸ்வூரி யுவந்சுபாண்பின்றையும் பக்ஷபாதவழுங்கும் ஹாய வள்ளநக்கூட்டும் விவரளாக்கூட்டும், மந்தின்ற ஸபாவ கந்தயும் சேஷியேயும் ஸஂவாயித்து அதுயுயிக்கலூக்கு கினி தெரிவிலுரளாக்கி, உல்லவாக்கித்துஞ்சும். வொள்

എൻറ മുകളിലുംരിച്ചു സ്പദാവവസ്ത്രനയിൽ എത്രമാത്രം, വാസ്തവമുണ്ടാണ് പരിശോധിച്ചു നോക്കാം.

\

മഹാഷൻ ഒരു ഡീരപുഞ്ചയന്നയിൽനിന്നും എന്നുള്ള ബാംഗലൻറ വാക്കെ നമുക്കേ വിത്രപസിക്കാം. ഈ ഡീരതയ്ക്കു് ഒരു ഉണ്ടാമരണവും ബാണാൻ ആസ്താവിക്കുന്നണ്ട്. തന്റെ ഒസ്ത്രമാജനമായിരുന്ന ദ്രോംതന്റെ എന്ന മദ്യജന്തിന്റെ ത്രാവിക്കൈയിൽനിന്നും മഹാഷൻ ത്രീക്കമാരൻ എന്ന ഒരു സംജാവിനെ, സപന്തം ജീവനെ പണ്ണയം വച്ചുപോലും ക്രഷ്ണിച്ചു്. അനന്തരം മഹാഷൻ ആ മദ്യാനന്തര കാട്ടിലേക്കു് ഓഴിച്ചിച്ചുവിട്ടുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും, തന്റെ യുദ്ധ ക്ഷേത്രിൽ മഹ്യൻ സബെയ്യും നേരിട്ട് യുദ്ധം ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു എന്ന ബാണാന്റെ വംകുകളിൽനിന്നും മനസ്സിലുംരാക്കാം. എന്നാൽ മഹ്യനു കായികമായ ബെയ്യും മാത്രമാണോ് ഉണ്ടായിരുന്നതു്. അങ്ങേയത്തിന് അതിനെ കാരം ശ്രേഷ്ഠമായ മാനസികക്കലെയ്യും ഇല്ലാക്കിരുന്നു എന്ന കന്നുകബ്ബുംജസിംഹാസനന്തപ്പറവിയുള്ള അങ്ങേയത്തിന്റെ സംരക്ഷണഭൂമിം തീർപ്പും കാണിക്കുന്നുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയമായി പത്രാലോചിച്ചുംരാൽ ഇക്കാൽ ത്രാവിക്കൈയിൽനിന്നുതു് കന്നുകബ്ബുംജ തന്ത സ്ഥാനേയപരംനേരാട്ട് നേരിട്ട് ക്രൂരമായുള്ളക്കല്ലാണെന്നു കാണാം. അങ്ങെനെ ചെയ്തിരുന്നുകൈയിൽ സ്ഥാനേയപര തന്ത പ്രഖ്യാതമാക്കി അതു മുഖ്യനു ഉത്തരാളുന്നവുമായിരുന്നു കരുക്കാലമെക്കിലും നിലനില്ലെന്ന ഒരു സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്, ക്രാപ്പക്കേ മഹാഷനു സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഇതു ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ട മരുന്നുബെയ്യും മഹാഷനു് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു. അങ്ങെനെ പ്രവർത്തിച്ചുംരാൽ തൃതയ്യുത മുതലായ ധാർമ്മികങ്ങളായ പഴികൾ, തന്നിൽ ജനങ്ങൾ

ആരോഗ്യമെന്ന മർഖൻ തയനിരിക്കണം. കന്നുകൾ പുംജത്തെ അതിന്റെ നൃയമായ അവകാശിയായ സൗര്യ അവമ്മന വിച്ചകാട്ടതിട്ട്, “സുപ്രതവമ്മൻ എത്തും ചെയ്യേക്കാളിട്ടെട്ട്. അദ്ദേഹം എത്തും ഉച്ചവം ചെയ്യാലും, അതനെയെല്ലാം അഭ്യർത്ഥവാൻ എനിക്കു ഒക്തിയുണ്ട്” എന്ന വിചാരിച്ചും തനിൽതന്നെ വിശ്വസിക്കാൻ വേണ്ട മരുന്നാഡെയ്യത്തും മർഖൻ കാണിച്ചിരിക്കില്ല. ഈവ രണ്ടിൽ ഒന്നം ചെയ്യാതെ തനിക്കു മരുന്നാഡെയ്യത്തുമില്ലെന്ന സ്വന്ന ഷുമാക്കന ഒരു ഭർബവലൻറെ തീർപ്പുണ്ണം വായ്ക്കുതിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്യുതും. ഈ തീർപ്പുമുലം മർഖൻറെ മരുന്നാന്തരം അങ്ങനൊപ്പൻറെ കലക്കം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.

മരുന്നാഡെയ്യത്തുമില്ലായ്ക്കു ഒരു വലിയ കുട്ടിയുണ്ട്. ധാമ്പികമായ ഒരു ഭർബവലേയിൽ എത്തും ചെയ്യാനെമന്നാറിയാതെ വലായുന്നതു മരുന്നാഡെയ്യത്തുമില്ലായ്ക്കു നിമി തന്മാക്കനു. ടെവിറം തന്റെണ്ണൻ എന്ന ഒരു ഹംഗ്രീഷ് അ ധാക്കാരൻ ഇതിനെപ്പറ്റി ചുവടേ ചേക്കുന്നപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:—“ജീവിതത്തെ കെട്ടക്കുന്നതും എത്തും ചെയ്യാനെമന്നാറിയാതെ വലായുന്ന സ്വഭാവമാണും. ആത്മധനത്ര ചെയ്യുന്നവരെ നാലുകുട്ടംവഴികളിൽ കഴിച്ചിട്ടാണണ്ണായിരുന്നു; എത്തുംകൊണ്ടാണു അവിടെ വച്ചുണ്ട് എത്തും വഴി തിരിയാനെമന്നാറിയാതെ, മരുപ്പും തകാളിടെ ജീവിതങ്ങളെല്ല കെട്ടക്കുന്നതും.” പിന്നീട് മുമ്പാവിക്കുന്ന മർഖൻറെ പരാജയത്തിനും ഒരു പ്രധാന കാണ്ണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്തുത മരുന്നാഡെയ്യത്തുമില്ലായ്ക്കുന്നതാണും.

അപകടകാലങ്ങളിൽ മഹ്യൻ പ്രത്യുൽപന്നമതി തും കാണിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന മകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള മരം പണ്ഡിതസമേളനത്തിന്റെ വിവരങ്ങം കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു ലാനസിക്കഡായ ഉണ്ടാവിൽനിന്നു അനിക്കന്നതാണോ? അല്ലാതെ, മനോഭയത്തിന്റെ ലക്ഷ്യംമല്ല. സമേളന നിശ്ചാലയും തീപിക്കച്ചപ്പോൾ മഹ്യൻ ലേഖവും സംഭരണ കാണിക്കാതെ തീക്കട്ടത്താൻ അഗ്രിമപ്രധാനമെങ്കും. മഹ്യൻറെ പ്രത്യുൽപന്നമതിപ്പത്തിനു ഉണ്ടാവണ്ണോയോ ബാണം ഒരു സംഭരണ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. മഹ്യൻറെ പ്രമാണയുഖയാത്രയിൽ അദ്ദേഹം പാളയമടിച്ചതു് സരസപതിനിന്തിരങ്ങളിലുണ്ടു് ഒരു ഗ്രാഹത്തിലായിരുന്നു. പതി വരുസരിച്ചു് അതിലെ ഗ്രാമനായകൻ പുഷ്പച്ചത്രിവരു അതിന്റെ ലഭ്യത്വത്തായ ധൂഷഭത്തിന്റെ അപം കൊത്തിയിട്ടുള്ള പുതിയ ഒരു സപ്ലാനനയം മന്ത്രം തിരുമത്ര ക്ഷാത്രയായി നൽകി. ഗ്രാമനായകൻറെ പക്ഷത്തിന്നു് മഹ്യൻ അതു വാക്കിച്ചപ്പോൾ, അതു യദ്ദെന്നും സർസ്താ തീനിന്തിരത്തിലെ ചെഴു നിരത്തെ പ്രഭേദത്തു വീണോ് അതിലുള്ള ധൂഷഭവിഹാം ആ ചെഴുയിൽ പതിച്ചു. ഈ സംഭരണ കണ്ണടക്കിനിരുന്നു സകല ജനങ്ങളും ഇതു് ഒരു ഭൂപ്രകാമാബന്നു വിചാരിച്ചു സ്ഥാപിച്ചുന്നതോപോയി. ഇതു കണ്ണയുടെനു അതു് ഒരു ഗ്രാമക്കാമാബന്നും, മുമി അഗസകലം അന്റെ ലഭ്യത്വത്തായ അക്കിതഭാക്കമെന്നും മഹ്യൻ പറഞ്ഞു് അവരുടെ ഭൂപ്രകാരം മാറ്റുകയാണു ചെയ്തു്.

മഹ്യൻറെ മിത്രപ്രിയതയെപ്പറ്റി ബാണം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും വാസ്തവമാണോ? ബാണനോട്ടുള്ള കിപ്പമാറ്റത്തെന്നു ഇതിലോ് ഒരു ഉത്തമമുള്ളതു

ശാഖി പരിഗണിക്കാം. എന്നാൽ ഈ മിത്രവാസല്പ്പ് ചിൽക്കാലങ്ങളിൽ ഒരു ഗൈറർമെറിയ അപവാദ തതിനു കാരണമായി ഭവിച്ചു. മർഖൻ ബാണാം അംഗവധി ധനം സഹാനിച്ചുതു്, തന്റെ പേരു വച്ചു മസിലാ പ്രുട്ടതുവാനായി നാടകങ്ങളിൽ, മരം തുതികളിൽ രഹിച്ചു ബാണാൻ മർഖൻ കൊട്ടത്തുകാണ്ടിങ്ങനു എന്നതു പ്രസ്തുത അപവാദം. ഇതിനു യാതൊരു അടിസ്ഥാനവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മിത്രങ്ങളോട് വാത്സല്യം പ്രഭർപ്പിച്ചുത് എ പുംബേ, തഃനാട് രക്തവദന്യാശഭൂതവരെയും മർഖൻ ദാഡിമായി ബന്ധമിച്ചിരുന്നു. തന്റെ സദ്ധാരണരിയായ രാജു ശ്രീരാമാട്ട് അദ്ദേഹം കാണിച്ചിരുന്ന വാത്സല്യം ഇതിനു കണ്ടൊഭാവരണമാണ്. മർഖൻ രാജുശ്രീരായ കന്റാക്കബു' ആത്മിലെ രാജതിരായി വാഴിച്ചു് താൻ ആ രാജത്തിനും പ്രതിച്ചയാക്കായി മാത്രം ആ രാജും ഭരിച്ചതിനു് ഒരു കാരണം ഈ സദ്ധാരാവിവാത്സവംബാണ്. ഇതിന്റെനിന്നും ശായ ക്ഷേപം മുമ്പു ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നല്ലോ.

മർഖൻ കരണായുടെ ഗ്രന്ഥമാണെന്നു ബാണാൻ പറയുന്നതിലും കരേ വാസ്തവമണ്ടിലു്. തന്റെ ജേരുജ്ഞനെ ചത്തിച്ചു വധിച്ചു ശരാക്കുന്ന മർഖന്റെതെ മരോന്തു രാജാവായാ ആ വധിക്കുകയോ, രാജുശ്രീകാക്കുകയോ ചെയ്യാതെ അംഗീക്കിച്ചില്ല. മർഖനാക്കട്ട രാജാക്കുന്ന ഒത്താല്പിച്ചു് അംഗീക്കം പിടിച്ചുടക്കിയ പ്രഭേദങ്ങളിൽ ചിലതിനെ കൈചെയ്യപ്പെട്ടതിന്ത്തപ്പോതെ മരാരായ ശിക്ഷയും ശരാക്കുന്ന നായകിച്ചില്ല. എന്നാൽ തന്നെ വധിക്കുന്നതിനും, ക്രടിയാലോചനയിൽ പങ്കെടുക്കാണ്ടിങ്ങനുവരോട് മർഖൻ യാതായ ദയവും കാണിച്ചിരുന്നിരുന്നും ഇവിടെ ഓക്കേജണ താണു്. തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ മർഖൻ ജന്മുചീസ്

നാരാധിച്ചിങ്ങനു എന്ന യുവൻചാദ് പറയുന്നണ്ട്. ഈ പ്രകാരം ഭാരതത്തിലെ പല ബൈഡലുരാജാക്കരായി, ജജുനരാജാക്കരായി പ്രവർത്തിച്ചിങ്ങന്നതിനാൽ, ഇതിനും ഒരു പ്രത്രുക്തയും നൽകവാൻ പാടില്ല. കാമൻ റഹ്ഷ എന്ന ഭർഗ്ഗമചചിന്നവുണ്ടിയായി മനസ്സിലാക്കിയെന്നും ബാണംനീറ വാക്കകളിൽ വാസ്തവമാണ്. എന്നാൽ ഈ മനസ്സമിതി റഹ്ഷനും അപര്യത വരുത്തി വച്ചു. അതു മുലം അദ്ദേഹത്തിനീറ സാമ്രാജ്യം അദ്ദേഹം മരിച്ചു ക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ വിനിച്ചിത്തിപ്പോകാൻ ഇടയാക്കും ചെയ്തു എന്നാംകൂടി പറയേതെ മതിയായും.

മഹർഷനു ക്ഷമ കരണ്ടതിങ്ങനു എന്നും യുവൻചാദ് അടിനെ സംബന്ധിച്ചും അദ്ദേഹം ഭാസ്യരവമ്മനോടു ചെ അമാറിയ റിതിയും, ബാണംമായി പ്രമാശമാഗമം ഉണ്ടായ ദിവസം തന്നീറ കാലും കൈയിൽ നിന്നു വിട്ടുകളുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം വീണായുടെ കോണംകൊണ്ട് തോടി ചു സംഭവവും കാണിക്കുന്നണ്ട്. ഈതും ഒരു മഹാസന്ധ്യാ സ്ഥിക്ക യോജിക്കുന്നതല്ല.

പദ്മാപകാരാത്മമിഴി ആത്മപരിത്രാഗത്തിനീറ മുത്തിക്കരണമായ ജീമൃതവാഹനങ്ങൾ കമ്പയെ ആസ്തുക്കി മഹർഷൻ്റെ നാഗാനദിം രചിച്ചതും, അതിലെ നായകരും പാർഥ് അഭിനയിക്കവാൻ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിങ്ങനും, അദ്ദേഹത്തിനീറ സ്വപ്നാവത്തിൽ, പ്രത്രകിച്ചും അന്ത്രകാപിത്തത സ്വപ്നാവത്തിൽ, അധികമായി കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്ന സാത്പരിക്കുന്നം നിമിത്തമാണെന്നും അനമാനിക്കാം. ഇങ്ങിനെ കേവലം ഒരു മനസ്സും എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെ നോക്കുന്ന പക്ഷം, അദ്ദേഹത്തിനീറ കുറവുകൾ അംതുലീപരിമിതങ്ങളുണ്ടാണെന്നും കാണാവുന്നതും.

ണോ. ഇതു മാത്രമാണോ വാണികൾ ഒക്കെൽക്കിൽ ഉല്ലരിച്ചു വണ്ണനയിലൂടെ സത്യം എന്നാൽ മർഖൻ വെറു ഒരു പ്രക്രമിമാത്രമായിരുന്നില്ലോ. അദ്ദേഹം ഒരു ചാക്രവർത്തിയും, ഒരു കവിയായി സാമ്പത്രംഗത്തു കൂട്ടുകെട്ടി ഇരഞ്ഞിയ ഒരു മന്ത്രം ആ കിയായിരുന്നു. ഈ ഭാവങ്ങളിൽ മർഖൻ ജീവിതം ഒരു പരാജയമാണെന്നു വേണും വാസ്തവത്തിൽ പറയേണ്ടതു്.

ഒരു സാമ്പത്രകാരനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു മഹാകവിപ്പുട്ടന്തിനു മൊമ്മണംഡായിരുന്നു എങ്കിലും, അതു മൊമ്മം നിരവേറുവാൻ വേണ്ട വാസന അദ്ദേഹത്തിനു ണംഡായിരുന്നില്ല. ഒരു ഭയ്യുവിയല്ലേക്കിലും, ഒരു വെറും സാധാരണ കവിയായി മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തെ ശബ്ദിക്കാവു്. സംസ്കാരകലോകത്തിൽ ഒരു പുതിയ അല്ലെങ്കിലും, ഒരു ആദ്ദേഹം നാശാനന്ദംമുഖേന ശുമിച്ചതു് അവസാനത്തിൽ പരാജയത്തിലാണു കലാകിച്ചു. ഇതിൽ റിഷ്യർല്ലോത്തെ ഒരു ആര്യാന്ത നിലയാണോ മർഖൻണംഡായിരുന്നതും. കലായു സാഖ്യനിച്ചിട്ടുന്നോളും, ഇപ്പുകലായു വച്ചു പുലത്തി വച്ചു കാക്കിക്കൊണ്ടിരുവായത്തുാതെ, കാണുപൂർത്തെന്നു പല്ലവരും ജാവായ മരമന്ത്രവമ്മനൈപ്പുാലെ റില്ലുകലയിൽ ഒരു പുതിയ അല്ലെങ്കിലും ആരംഭിക്കവാൻ മർഖൻ സാധിച്ചി കണമില്ല.

മർഖൻ സുജീച്ചു സാമ്രാജ്യം അദ്ദേഹത്തിനേൻ്ന് ജീവിതം അവസാനിച്ചു നിമിഷത്തിൽ തന്നെ ചീനിച്ചു് തറിപ്പോയി. തന്നെ സമകാലിനന്നായ ചീനചക്രവർത്തി ഒരു സൂക്ഷ്മിനൈപ്പുാലെ ചീരിപ്പുകാലം നിലവനിന്നുണ്ടു്.

സാമ്രാജ്യം സ്വീകരിച്ചു ലോകവർത്തന്തിലെ സാമ്രാജ്യസ്ഥാ പക്ഷങ്കുടെ ദാനാണിക്കിൽ ഒരു നധാനം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ മേഖല ചൗഷിച്ചു മന്ത്രം ശാഖാസ്ഥാനാധികാരിക്കുന്നില്ല. അഭ്യന്തര മര്യാദയ സമകാലീനനായ പാരസികചക്രവർത്തി കുറു. പാവിസി എന്നപൂജയിലെ, താങ്കൾക്കാലിക്ക്രമങ്ങളാണ്. കുറിച്ചും ജാജപല്ലമാന ക്രമങ്ങളായിരുന്ന യുലവിജയങ്ങൾ നേടിയും, പ്രജാദ്രോഹകര മാണഞ്ചിലും അന്ത്രാവുൾവമായിരുന്ന ഒരു പരമസ്വബ ജീവിതം നൽച്ചു, തതപ്രജാത്വനദിപ്പള്ളൂരാ ഒരു ചാപല്ല മാണഞ്ചിലും, ലൈനക്കിക്രമപ്പള്ളൂരാ എന്നും ഏഭ്യാകർഷക മായി തോന്നന്നതുമായ ഒരു അനുസാധാരണ പ്രേമത്തിനു വരുമ്പെന്നായും, ലോകവർത്തന്തിക്കു ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാ നം നേട്ടന്തിനും മന്ത്രങ്ങൾ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. സകല സുവസ്ഥാധനങ്ങളും വള്ളിച്ചു തന്റെ രാജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും ഏളിയവനായ ഒരു പെരുന്നെന്നപൂജയിലെ മരണപത്രം ജീവിച്ചു് ലോകങ്കുടെ അന്തിയായ ബഹുമാനത്തിനു പാത്രികവിച്ചു തന്റെ മരണരായ സമകാലീനന, അതായതു് മെൻ മഹാൻ എന്ന വാലിഫിനെന്നപൂജയിലെ ജീവിക്കുവാനും മന്ത്രങ്ങൾ അംഗീകാരനായിരുന്നു.

മെൻമഹാന്നറ ലഘുജീവിതമോ, കത്തവ്യദിവോധ മോ, മന്ത്രങ്ങനെ സംബന്ധിച്ചു പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പ്രധാനയിവച്ചു മന്ത്രങ്ങൾ മാരുലനസരിച്ചു നടത്തിയ ഒക്കളിൽ വിവരിച്ചു മഹാഭാരതപ്പൂജയും മഹാഭാരത അഥവാഭാരതത്തിന്നറ സമകാലീനരായ മറ്റൊരിലും രാജാക്കന്നായി അഭ്യന്തര മര്യാദയായം യമാശക്കാർന്നു നടത്തിവന്നിരുന്നു. അഭ്യന്തര സാമ്രാജ്യത്വത്തിനും അഭ്യന്തര യാത്രയായ പ്രത്യേകതയും കാണ്ക്കവാൻ പാടില്ല.

മർഖൻറെ ജീവിതത്തിന്റെ പുർഖലത്തിൽ പാണ്യരാജ്യത്തിൽ നാട്വാസിന്മുൻ എൻ വിചാരിക്കുവാൻ കാരണമില്ല കലഞ്ഞവരപാണ്യുന്നേപ്പുറി ഒരു തിമ്പ്രം പ്രാവിന ചെന്തമിഴ്^o കാവുമായ ചിലപ്പതികാരം പ്രസ്താവിക്കാണെന്ത്^o. തന്റെ ഭക്തി ഒരു ബഹുമാനവിധവയുടെ ഭവനത്തിലെ കതകകളെ ഇളക്കി നൽപ്പിച്ച തിൽ ആ വിധവ സക്കടപ്പെട്ട വിവരം അറിഞ്ഞതുടനെ, കലഞ്ഞവരപാണ്യും ആ പെരുരേഖാമം തന്റെ സുക്ഷ്മക്കുറവുമുഖ്യവന സംഭവിച്ചായി അന്ന് കരയ്ക്കു എന്ന പറ എത്തു^o, അതിനു രിക്ഷയായി തന്റെ ഒരു കൈകു^o ബട്ടിക്കു ഇംതു എന്നാണു^o പ്രസ്തുത എത്തിമ്പ്രം. ഗവജമ്മൻറു ഒള്ളാഗസ്ഥമായെങ്കെ ഇത്തരം അനീതികൾ മാഷ്ടന്തോസാന്നാ ആത്തിലും നടന്നിരുന്നു എന്നു^o മന്ത്രം മർഖവരിതത്തിൽ നിന്നു^o ഉല്ലഭിച്ചിട്ടില്ല മർഖൻറെ പ്രമാണിഗ്രാജയാത്ര ചെന്നുന്നവിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എത്രയെത്ര സാധ്യക്കുടെ കടിലുകളാണു^o മർഖൻറെ സൈന്യം നൽപ്പിച്ചതു^o! എത്രയെത്ര പാടങ്ങളിലെ പിള്ളവുകളാണു^o മർഖൻറു പട ഇല്ലായ്ക്കു ചെയ്തു^o! എന്നിട്ടും കലഞ്ഞവരപാണ്യുന്നേപ്പോലെ മർഖൻ പ്രവർത്തിച്ചിക്കില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, സക്കടപറയുവാൻ ചന്ന ഗ്രാമിണരെ അന്തേമത്തിന്റെ ചെറിയ ഉള്ളാഗസ്ഥമാർ ദേഹപ്പെട്ടതി ഓട്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. കലഞ്ഞവരപാണ്യുന്നെന്ന പ്രവൃത്തിപോലുമില്ല ഒരു അനന്തരാസാധ്യാരണമായ പ്രവൃത്തിചെയ്തു^o അനന്തപരമായ കീഴ്ത്തി ഒന്നടാൻ വേണ്ട രാഷ്ട്രീയമായ ഭാവനാരക്തി മർഖനു^o ലേഡവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

സമകാലീനങ്ങളേയോ, ആയുന്നിക മരശ്ശുങ്കരങ്ങളും മരം പ്രത്യേകമായി ആകർഷിക്കാതകവന്നുമില്ല അത്രാ

ഡംബരയുടുക്കത്തായ ഒരു ജീവിതമോ, യതിജീവിതത്രഖ്യാത മായ ദന്നോ അല്ല മർഷൻ നയിച്ചിരുത്തുന്നതു്. ആട്ടന ചും കൂറായതു കൊണ്ടല്ല മർഷൻ അണിയിൽ പ്രധാനനല്ലോ തെ ഭവിച്ചതെന്ന പരമാത്മം ഇവിടെ പ്രത്യേകമായി ഓമ്മിക്കേണ്ടശാശ്വത്. വാസ്തവത്തിൽ, സാമാന്ത്ര്യത്തിലെന്ന പോലെ, യുദ്ധത്തിലും, ഭരണത്തിലും മർഷൻ കേവലം സാധാരണമായ സാമർത്ഥ്യം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

യമാത്മമായ ശക്തിയുള്ള ചാലുക്രമങ്കുവൻ്തി പുലക്കേണ്ടിയുമായി പടവെട്ടേണ്ടി വന്നപ്പോരി, മർഷൻ തോറു തൊഴ്ചിയിട്ടുകയാണു ചെയ്തുള്ളൂ. താരങ്ങളുടെ ശക്തി കുറതെ രാജുമായി കൂടുതാവുന്ന കാലീനത്തോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽപ്പോലും മർഷൻ പരാജയപ്പെട്ടപോയി നിത്യഭരണം സാധാരണമായ കത്തവുന്നില്ലയോടുകൂടി നടത്തിയതല്ലാതെ, ആ സദ്ഗാരണം ശാശ്വതമായി നിലനിശ്ചയിക്കേണ്ടിപ്പോകുന്നതിനു പത്രാപ്പുമായ യാ തൊഴ ഭരണപരിഷ്കാരവും മർഷൻ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരുന്നില്ല. കൂദാശിന്ദ്രിയങ്ങളും മർഷൻ ആത്മനിയത്രായതിനു വഴിപ്പെട്ടാണ് മർഷൻറെ ആത്മനിയത്രായതിനിലം അദ്ദേഹത്തെ അനാവശിച്ചിരുത്തുന്നില്ല. അതെത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രണയത്തിനു മർഷൻ മർഷൻ വഴിപ്പെട്ടിരുത്തുന്നവെങ്കിൽ, താൻ അതി യായി അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു എന്നോ മർഷൻറെ സാമ്പത്രം സഭ്യുമിബല ഒരു അംഗമായ മാതാപാത്നിവാക്കരൻ “അന്നു നാമപിതാമഹി” എന്ന തുടങ്ങുന്ന ദ്രോക്കന്തിൽ ധനി പ്രിച്ചിട്ടുള്ള പുതുലൂഡം തൈപ്പക്കു ഉണ്ടായി അദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തെ ഒരു തലമുറയ്ക്കു ശുട്ടിയെ കുല്യം വച്ചു പുലത്തിക്കൊണ്ടിപ്പോകുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു.

புஸிலுஶாய அங்குஞாரதீயவகுவர்த்திகளோடு
காரதனுறவுப்பட்டதி கொச்சின பக்ஷவும், மற்றும் ஒரு
வகுவர்த்தி ஏதும் நிலதிற்கு அவசியம் பினிலும்
மாறுமே நித்தகணத்தில் ஏதும் காளாவுள்ளதாலோ⁹. அதோடு
யோக்கான யாழ்விக்கங்களினாலோ ஸவ்வேகமுடியுமோ
மற்றும் உள்ளதினாலோ. யுலுபாகவத்திற்கு அங்கேம்
ஸமூஹத்தினரியும், ஈடுபறுத்தினரியும், ராஜேந்திரா
வேரியும் வழிரை பினிலும் மாறுமே ஸமிதிசெய்து
நூத்தி. ராஜராஜாநோயோ, அக்ஷராநோயோ தீர்
ஸாஸாமாத்தும் மற்றுமின்காளாவிலோ. யுலுபாகவ
த்தினரியும், தீரஸாமாத்தும்த்தினரியும் கிரு மாறு
மலூ, ஒரு பகுவர்த்தியை நிலதிற்கு, அங்கேமத்தினரில்
கிருவுக்கூடியி காரதனத்து¹⁰. ஸாமாந்தரமாய தீரஸாம
த்துமத்து ஒரு ராஜாவினபோலும், அல்லுமாய பீர்முடியு
குகியுள்ளத்திற்கு, செத்து¹¹ தென்ற ராஜுதை பாரதத்து
த்திற்கிணங் ரக்ஷிக்காமாயினங் பூஷனிபோலும் அங்
கேம் செத்தினாலேலூன், கேரே மரித்து¹² தான் கிணி
கண ஸமலத்தின்¹³ கார்திபோலும் முனோந் காளாவான்
கழியாத்தவகைப்பூலை தென்ற நாட்டின பாரதத்து
த்திலேக்க வலித்திழியூன் பூஷனிக்கூலான்¹⁴ அங்கே
மும் ஏதேப்புக்கிணங்கதைன் பாரதங்கிரிக்கண.

வாய்களிற் காலத்தை புயாக வோக்ஸங்கியங் மஹாகாலை மஹமகா^१ நவபிழுக்கையூடு அரசேஷன்தினென்ற தின்புறமாக்கையூடு கீழில் அவைகிக்கூட என மஹா^२க்குத் தொயில் வெளியூட்டுவார்^३. சம்ர்ஷன்ற அன்றுகாலத்து^४ அரசேஷன் வத்தினென்ற ஸமகாலிக்காயி ஏடு. யிரி. ஸ்ரீரா-மத்தைக் கீ^५ ஸ்ரீரா-வரை நாடுவாளித்தை முகவீது. புஸ்தாவித்து

സുപ്രസിദ്ധനായ പാലിഹ് ഒമറിന്റെ ഭരണകാലത്താണ്⁹ അരബികൾ ഭാരതത്തെ അത്രുംധായി എങ്കുമിച്ചതു്. ഈവ ഒട്ട അതുകൂടണം ചെരുക്കുന്നതിനായി ഇൻഡ്യയ്ക്കും അരബു പ്രയ്ക്കും ഇടയ്ക്ക കിടക്കുന്ന പാരസികസമ്രാജ്യവുമായി സബ്രം ചെറുക്കയായിരുന്ന മർഷൻ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതു്. ഇതിനു പകരം അഭദ്രമം പാരസികരാജ്യവുമായി സ്വരൂപചുമ്പില്ലെന്തു ചെത്തുമാറി. കുറുപ്പായി പാരസികൾ നാടകീയമായ അധികാരത്തിനു ദേശമാണോയും ചെരുപ്പുണ്ടെന്നു കരുതിക്കുയം മർഷനെ സൗഖ്യപ്രാപ്തിയിരിക്കും. കുറുക്കാലത്തെക്കുളം ഭാരതത്തെ അരബികളുടെ അതുകൂടണത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുമായിരുന്നവയും, ഇൻഡ്യ ആട്ട പദ്ധതിമോത്തരംഗത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവയും അധികാരിയിൽനിന്നും, വലണി മുതലായ രാജുക്കളുടെ കുടിയൈ അവദ്ധാട പട്ടവട്ടി യാം ക്ഷമിപ്പിച്ചു. പിന്നെയും പുലക്കുണ്ണിയുടെ സബ്രം ചെയ്തു. നാനാം അഭദ്രഹവുമായി ചൊജിച്ചു് അരബികളുടെ അതുകൂടണം ചെരുക്കുവാനുള്ള ശ്രദ്ധക്കും സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്ന മർഷനു തീർഖലദുഷ്ടി അഞ്ചായിരുന്നവുകിൽ ചെയ്യുമായിരുന്നതു്. ഈതു ചെയ്യുന്ന തിനു പകരം പുലക്കുണ്ണിയുമായി പോരാട്ടക്കയാണു് മർഷൻ ചെയ്തു്. മർഷൻറെ പ്രസ്തുത പ്രവർത്തനികൾ ഭാരതത്തിലെ മഹ്മൂദിവാഴ്ക്കയ്ക്കും ചെയ്തു.

ഈപ്രകാരം യമാത്മായ പരാജയമാണു മർഷൻസ്ഥാപനത്രജീവിതത്തിലും രാജ്ഞീയജീവിതത്തിലും ചേരുന്ന ചു നിൽക്കുന്നതക്കിലും, “അഭദ്രമണ്ണിക്കുന്ന മഹാശ്രദ്ധപാസകല മുണ്ടുകൊള്ളും, സകല സൗഖ്യാന്വേഷക്കും, സാധാരണാജീവിയും, അവിലെ അഞ്ചുക്കുഴുവും മട്ടാരമ്പാജും, ഭാഗ്യക്കുഴുവും, ഉപമാ

எ. கைலேயுா, யம்புகைலேயுா, வெட்டப்புகைலேயுா அவர்கள் குழுதிட்டுகள்” என்று மூச்சாள்ளர் வாசக்கரை கேவலம் அத்திடைகளுக்குக்கூடாஸ்கீலூ, அரசேந்திரன் மீண்டும் தொட்டின்றி ஒரு அரசரேஷும் ஹலைஸ் சுரங்காவுடன்தூபு. வாழ்வதற்கு உருபுத்துறையின்றி சில அரங்கங்கள் அரசேந்திரன் கூடிகொள்கிறன. ஜயமலூ மத்துத்துறையின்றி சாந்தனையும். மைசியலூ மத்துத்துறையின்றி அரசுவுகோன்றுகிறது நீதியை நீதியின்றி ஜீவிதகாலத்து பராஜயபூஷ்டி ஒரு தேவையாகுமென்று வைக்கிலூ, அரசேந்திரன்றிருந்து மத்துப்பாமரங்களை எடுத்து வெளிப்பூஷ்டி. அதுபோல மங்களாயின்று மத்துத்துறையின்றி அரங்கங்கள், அரசேந்திரனின்றி கால நீதிநையை ஜீவிதுகிறனவக்கு, புதூக்கிழு ஹனுத்து வக்கு, காளாங் கஶியு. பரோபகாராத்ம் அருடம் தூயாம் சென்றுக் கூனா யம்மத்துப்பாளாம் ஹனுத்தென் லோகத்துறையின்றி நாராயவராயி கிழ்சுக்கூன்று. ஹனு லோகத்து புதுதித்துவமுன் ஸ்பிலுங்கங்கள் தமிழ்நீது ஏற்றுமாறும் புதுக்கூயை அகிற்கு ஹனுத்தென்றாலும் கரி, அவரை ஒரு ஏதுக் கெஞ்சிக்குத்துப், அதாயது, பரோபகாராத்மத்து அருடமாப்பிற்கிறதூயாம் அமவா, ஸந் சாயத்திற் வேளி வூக்கிக்கூ அருடமாதூயாம் சென்று ஏன்று, தமிழ்நீது எடுப்பிக்கூன். ராயிஜித்தெ ஸிலுங்காதாயாலும் கரி, லெங்கிண்ணராயாலும் கரி, ஹதாளாம் அவையிற் பொறுவாயிக்கூள்ளு கெஞ்சிக்குத்துப்.

இா தத்துதெ மஹாநாய ஸாக்ராதிகி ஹஸ்புமல மாயி புவுப்பாங்கெற்றுக்கூங்கூயி. ஏனாக் குத் தெ ஸமாபக்கங்கேயும் அவர்கெ அரங்காவங்கேயும் புஸங்க கைலேக்கார் அயிகும் ஸாத்துமாயி ஒரு யாம்மிக்குத்தட

തെന്തു സാധാരണ ലോകത്തെ ഇടയ്ക്ക് വേദിപ്പിക്കുന്നതും ആ തത്പത്തിന്റെ നാടക്കീയമായ പ്രഭാവനമാണ്. നാം ഒരു ചെവവികൊണ്ടു കേരളക്കുന്നതും മറ്റൊരു ചെവവിയിൽക്കൂടി പുറത്തു പോകും. എന്നാൽ നാം രണ്ടു ക്രിസ്തുക്കൊണ്ടു കാണുന്നതു മരണപ്പത്രനം നാം മറക്കകയില്ല. മഹ്യങ്ങൾ നാഗാനദിം ബുദ്ധൻ ഇംപ്രൂഫ്മർമ്മായി പ്രവൃത്തപന്നു ചെയ്ത പ്രസ്തുത തത്പത്രതെ അതിന്റെ അഭിനയമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടാം മനഷ്യത്തെ മനസ്സിൽ പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ശ്രദ്ധയുമായ ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്തിലാണു മഹ്യം നേരിട്ടു മഹത്പരം മുഖ്യമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും. ആരി തെരു നാഗാനദിത്തിന്റെ ഒരു ജമ്മൻപരിഭ്രാംഡുടെ അഭിനയം ലൈനിന്റെ തുരഞ്ഞവായ കാരണം മാക്കിസിനെ ഭ്രിപ്പക്ഷകാരായ തൊഴിലാളികരാക്കു വേണ്ടി ജീവിക്കുന്നതാണുള്ളതും മഹലികത്തപരം പരിപ്പിച്ചില്ലെന്നും? ആരിന്തെരു നാഗാനദിത്തിന്റെ ഒരു അഭിനയം മഹാത്മാ ശാന്തിയുടെ ജീവിതരിതിയിലുണ്ടായ സ്ഥാരണീയമായ വ്യതിയാനത്തിനും, അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞെത്താ അറിയാതെ യോ, കാരണമായി ഭവിച്ചില്ലെന്നും?

അറന്റപുസ്തകം 1.

ഹഷ്ടണ്ഠ മധ്യവന്നമാസനം.

ഓം സപ്രസിദ്ധമഹാനൗമഗ്നി പ്രചജയസ്ത്രിന്ദി
രാത്രി കപിതമ്പികായാ മഹാരാജഗ്രീ നവബാഹനസ്ത്രി
പുത്രസ്ത്രം പാദാനല്ലൂതശ്ച അനീവജ്ഞിണിഭേവ്യാമല്ലുന്ന ഃ
പരമാഭിത്രഭക്താ മഹാരാജഗ്രീ രാജുവർല്ലനസ്ത്രി
പുത്രസ്ത്രം പാദാനല്ലൂതശ്ച അപ്രസ്തരോ ഭേവ്യാമല്ലുന്ന ഃ
പരമാഭിത്രഭക്താ മഹാരാജഗ്രീമഹാഭിത്രവർല്ലനസ്ത്രി
പുത്രസ്ത്രം പാദാനല്ലൂതാ അനീ മഹാസേനത്രം ഭേവ്യാ
മല്ലുന്നയുത്തല്ലും ഭൂതികുന്നകീതിം ഃ. പ്രതാപാനരാഗാ
പന്താന്ന രാജേജാവണ്ണാഗ്രമവവ്യസ്ഥാപന പ്രവൃത്തിചക്ര
ദ്വീകചക്ര രമ ഇവ പ്രജാനാമാതിം മര ഃ പരമാഭിത്ര
ഭക്തഃ പരമഭട്ടാരക മഹാരാജാധിരാജഗ്രീ പ്രഭാകരവല്ലന
സ്ത്രി പുത്രസ്ത്രം പാദാനല്ലൂതഃ സിതയശ്ച പ്രതാന
വിപ്രിതിസകല ഭ്രവനമണ്ണാല പാരിഗ്രഹിത ധനദിവസ
ബേദപ്രദ്വി ലോകചംപാലതേജാ ഃ സർപ്പദ്മാപാർജ്ജി
താനൈക്രവണാഭേ പ്രധാന സമ്പ്രിണിതാത്മി ഏദേഹ
തിശയിത ഷുഖരാജചരിതാ ഭേവ്യാമരലയഘോമത്രാം
അനീയശാമത്രാമല്ലുന്ന ഃ പരമസൗഗത സുഗത ഇവ
പരിഹിതെകരതഃ പരമഭട്ടാരക മഹാരാജാധിരാജഗ്രീ
രാജുവർല്ലന ഃ.

രാജാനോ യുധി ഭൂഷിവാജിന ഇവ അനീഭവത്രം ഭേദങ്ങൾ
കൂതപാ ഭേദനക്കാലപ്രമാരവിമുഖം സദ്വേസമം സമൃദ്ധാഃ

ഉത്തോദനപ്രിഷ്ടോ വിജിത്ര വസ്യാം കുതപാ പ്രജാനാം
[പ്രിയം

പ്രാണാനജ്ഞരാഖിതവാനരാതിലവനേ സത്രാന്തരാധേ—
[നയഃ]

തസ്മാനജസ്സുത്തൊപാദാനലല്പാത : പരമമരേശ്രപ്തിരാ
മഹേശ്വര ഇവ സർവ്വതപാനക്കവി പരമദ്വാരക മഹാ
രാജാധിരാജ ഗ്രീമം : ഗ്രാവസ്തീഭക്തരകണ്ണാധി
വൈഷ്ണവിക സോമകണ്ണാധാരകാഗ്രാമേ സമുച്ചരതാൻ മഹാ
സാമന്തമഹാരാജഭേദസ്സാധാരണാധിനിക പ്രമാതാര രാജ
സ്ഥാനിക കമാരാമാത്രോപരിക വിശയപതിഭ്രാടണേ
വകാദിന് പ്രതിവാസിജനപദാംശു നാമാജണാപരയത്ര
സ്ഥിരം : സംവിഭിതമയം സോമകണ്ണാധാരകാഗ്രാമോ ശ്രൂഹമണി
വാമരമേഘന ക്രിക്കാസനേനന ഭക്തക ഇതി വിചാത്ര്യത
സ്ത്രീശ്വാസനം ഭേദക്തപാ തസ്മാദാക്ഷിപ്പു ച സ്വപ്നീമാ
പത്രം : സോദ്രൂഗ : സർവ്വരാജകലാഭാവു പ്രത്രാധന
മേത : സർപരിഹ്നതപരിധാരോ വിശയാദില്ലത്തി
ണ്ണ : പുത്രപെണ്ട്രാനഗയുദ്ധാക്കക്ഷിനി സമകാലീനോ
ഭ്രമിക്കിപ്പേന്നേന മഹാ പിത്രം : പരമദ്വാരക മഹാരാജാ
ധിരാജഗ്രീ പ്രഭാകരവല്ലനദേവസ്യ മാത്രം : പരമദ്വാരകാ
മഹാദേവി രാജാനി ഗ്രീക്കശാമതിദേവപ്പൂ ജൈജ്യദാത
പരമദ്വാരക മഹാരാജാധിരാജഗ്രീ രാജ്യവർല്ലനദേവ
പാദാനാം ച പുണ്യരാജിപ്പുലഭയേ സാവണി സശാത്ര
ക്ഷീഡോഗ സബ്രഹമചാരി ഭട്ടവാതസപാമി വിജ്ഞിപ്പുല
സശാത്ര ബഹുവുച സബ്രഹമചാരി ഭട്ടഗിവദേവസപാ
ഭിത്രാം പ്രതിഗ്രഹമയദമണ്ണാഗ്രഹാരതേപന പ്രതിവാ
ദിതോ വിഭിതപാ ഭവദ്ദി : സമനമനവു : പ്രതിവാസി
ജാനപാദേരപ്പാശക്താഗ്രവണവിഡ്യൈനൈർഭ്രതപാ തമാ

സമുച്ചിത തുല്യമേയ ഭാഗഭോഗകരഹിരണ്യാദിപ്രത്യാധാ
അനന്ത്യാദേവാധനങ്ങയാ : സേവാപ്രസ്ഥാനം ച കണ്ണി
യമിതി. അപി ച,

അസൃത്‌കലക്തമമുഡാരമുഡാഹരം ഭി—
രഞ്ജയു ഭാനമിഡമല്ലുനാദനീയം
വക്ഷ്യാസ്യാധിസലിലബ്ദം ബുദ്ധവയുലാധാ
ഭാനം പലം പരയശ : പരിപാലനം ച.

കമ്മണാ മനസാ വാചാ
കർത്തവ്യം പ്രാണിനേ മിതം
മദ്ധ്യം നേരത്തെ മാവ്യാതം
യമ്മാർജ്ജജനമനത്തെ.

ക്രതകാത്ര മഹാപ്രമാതാര മഹാസാമന ത്രീശ്ശൂ
രം : മഹാക്ഷുചടലാധികരണാധിത്ത സാമന്തമഹാരാ
ജേപരമുഖം. സമാഭേശാദചൂർക്കീഭ്രം ഗജ്ജരേണ
സംവത് 24 മാർഗ്ഗാർജ്ജിഷ്വദി 6.

അറം ബ്രഹ്മം 2.

മഷ്ഠൻ സുപ്രഭാതഃസ്നാതം.

ഓം നമോ ബുദ്ധായ, നമോ ധർമ്മായ, നമ : സംഘായ-

- എ. സ്ത്രീതമച്ചിസുരസംഭവലസ്തിലുഗ്രസ്യവ്യക്ഷം—
മിവിശ്വിസുവിചിത്രേതഃ സ്നാതുവശം ഭീമുതീംവൈ
ഭാദ്യപി തുതശക്തിർന്നെനമിസംബുദ്ധം ഉണ്ടം
നഭസി ഗതിയാദ്ദെ കിം ന യാതി ദ്രോഹമാ :
- ര. ക്ഷുപ്തിചുത്തപ്രക്ഷ : ക്ഷീണനിച്ഛൂഢാക്ഷ :
ദിവിതകനകവശം : ഏപ്പുപത്രം ദതാക്ഷ :
ഭിന്നം

- സുജചിരപരിവേഷ : സുപ്രഭാമണ്ഡലത്തിൽ-
ത്രശ്വല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.
- ന. മദനബലവിജ്ഞയിൽ കാപമോഗ്രൂഹകത്ത്-
സൂര്യിലും വനമിതകത്ത് : സൂര്യിലതാജാലധനത്ത് :
ഈ സുവ ഹലഭാത്രഫേള്ളത്രജ്ഞതാനഗശല്പം
ശ്വല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.
- ര. അസുരസുരനരാണാം ദോഷ ഗ്രജമാനുഭവിക്കുവാൻ :
സകലഭ്രവനനാം ലോകസ്വരൂപം കണ്ണു :
സപചിതി മനജയാതാ പത്രമയോനി : സ പരാശ്രാ-
ത്രശ്വല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം,
- ഒ. ഉദയസിരിതനേമാ വിദ്രുമദ്ധൂർത്താമു-
സീമിരനികരമന്താ ചക്ഷുരേകം പ്രജാനാം
രവിപ്പിപരിഖോലഃ സവ്വമാ സോർപ്പി സൃഷ്ടാ-
ശ്വല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.
- ഔ. ദ്വിരാജനഹനപാണ്ഡി : ശീതരണ്ണി : ശാഖ-
സൂര്യിലക ഇവ രജന്മാഃ സവ്വചൂഡാമൺ ത്രം :
അവിഗതമദരാഗഃ സവ്വമാ സോർപ്പി സൃഷ്ടാ-
ശ്വല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.
- ഏ. പ്രവരണജവത്രജ്ഞഃ ഷോഡാശാലിംബവക്രി-
ജപന്നിയമവിജിജ്ഞഃ സാമവേദപ്രവക്താ
അമലകമലയോനി : സോർപ്പി ശ്രൂരമാ പ്രസംഗഃ:
ശ്വല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.
- ഒ. കവലയദലനീല ; പുണ്യരീകായതാക്കഃ;
സുരാപുഖലയന്താ വിന്ദപ്രതിന്ദപ്രതൃപ്പി;

മരിച്ചപി ചിരസുഖ്യാ ഗംഭാസാരമുക്കതാ
ഡശവല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം

- എ. മഹിഗിരിശ്വരസ്ഥഃ സദ്ധ്യജ്ഞാപവീത-
സ്ത്രീപുഠമനദക്ഷാ വ്യാഘ്രവമേംാത്തരീയഃ
സമഗ്രിശ്വരപ്പത്രാ സോച്ചപി സുഷ്ടുതിത്വി
ഡശവല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.
- എ. ജപലിതകലിശപാണിർദ്ദിഷ്ടജ്ഞയോ ഭാവാവാർണ്ണ
സുരപതിരച്ചി ശച്ചാ വിന്മേ മൃഗശേചതാഃ
അനന്തി നിരിച്ച സുഷ്ടുഃ കാമപജ്ഞ നിംഗ്യോ
ഡശവല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.
- എ. മഹിശരിക്കമുഭാഭോ മദ്രപാനാതണാക്ഷാ
ദ്രാഡകറിനാളജാംഗ്യോ ലംഗലീശക്തിമസ്തുഃ
ബല ഇഹ ശയിത്തോർസൈ അവതീകണ്ണലഗ്നോ
ഡശവല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.
- എ. ഗജമുഖദശനക്ഷി സർത്തോ വിജ്ഞഹന്താ
വിഗളിതമദധ്യാരഃ ഷട്ട്‌പദാകീണ്ണന്നണ്ണഃ
ഗണപതിരച്ചി സുഷ്ടുഃ വാതണിപാനമെത്രോ
ഡശവല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.
- എ. അതസിക്കസ്ഥനില്ലാ യസ്യ ശക്തി! കരാഗ്ര
നവ കമലവപ്പാശ്വാൻ ഷണ്മുഖിക്രൂണ്യഹന്താ
ത്രിനയനതനയോർസൈ നിത്യസുഷ്ടുഃ ക്രമാരോ
ഡശവല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.
- എ. കപിലജടകലാചോ രക്തതാറ്റാതണാക്ഷഃ
പത്രപതിരതികാഭേ ഭദ്രകാപാതിഭക്ഷഃ
സമശരഭലിതാംഗഃ സോച്ചപി സുഷ്ടുഃ ഉത്താംഗഃ
ഡശവല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.

- എ. യമ വജ്ഞ ക്ഷേവരാ യക്ഷ എദത്രോരഗ്രഹം
ചിവി ത്രിവി ഗഗന ചാ ലോകപാലാസ്മാനേ
ഇവതിമകകാക്കുവീക്ഷിതാസ്സുഫി സുഷ്ഠാ
ഭണബല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.
- എ. ഔഷധ ശ്രദ്ധ മഹനേതാ വത്സലഗ്രാംഗിരാഭ്രാം
ങ്കര പുലമ വസിശ്ശാ വ്യാസ വാതചീകി ഗർഭാം
ചരയുവതിവിലാസൈമംഹിതാസ്സുഫി സുഷ്ഠാ
ഭണബല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.
- എ. ഭവജിലനിധിമശാ മോഹജാലാസ്താംഡ
മന കപില കണാഡാ ഭ്രാമിതാ ദൃഡചിത്താം
ശമസ്വംഖലംഹീനാ ബാലിശസ്സുഫി സുഷ്ഠാ
ഭണബല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.
- എ. അശന വസന യീനാ ശാവൃതാനാ വിത്രപം
അലഘവിലവിാലാതെത്രപ്രതവദ്രശ്വബദഹാം
ഉദയഗതിവിധീനാ നിത്യസ്സായു സനാ
ഭണബല തവ നിത്യം സുപ്രഭാതം പ്രഭാതം.
- എ. സുപ്രഭാതം സുനക്ഷത്രം
ദ്രോധഃ പ്രത്രഭിനഭിതം
ബുദ്ധം ധർമ്മം ച സംഘം ച
പ്രഥമാമി ദിനേ ദിനേ.
- എ. സുപ്രഭാതം തവവകസ്പ്ര
ജന്മാനോന്മീലിതചക്ഷഃഃ
അംജനാനതിമിരാന്യാനാം
നിത്യമസ്മിതേ രവിഃ

- കൂ. 1.** പുനിപ്രഭാതം പുനരത്തിനോ രവിഃ
പുന്ന്യരാഹകി പുനരേവ ശർഖി
മുത്യർജ്ജരാമ തമെമെവ രേ മുഖ
സതാഗതിം മുഖജനോ ന സ്മഖ്യതി.
- കൂ. 2.** അജതാനന്നിന്റെ തമസി പ്രസ്തുഷ്ട
തുജ്ഞാവിശാലയയങ്ക വിഷയോപധാനേ
കാലേ ശ്രാവണപ്രഹലാ പരികീള്ളുമാണേ
ജാഗത്തി യഥ സതവദ്മേവ നമോസ്തു തന്നെ.
- കൂ. 3.** തീര്ത്തമഷ്ഠ ഗ്രാകലഘതാനി പിബൈതി ദതായം
തുഷ്ടിം പ്രജന്തി ന ച തയക്കയമല്ലപെതി
എവം മുഖനി കവിത്രേതരപി സംസ്തുപ്യ
ന ക്ഷീയതേ മണക്കിയിൽമണസാഗരസ്യ.
- കൂ. 4.** സ്ത്രീപാ ലോകത്രിം ഉഹാമുനിവരം
സഖമ്പുണ്ടും
നിർദ്ദപ്രപം ഹതരാഹാജാഷതിമിരം
ശാന്തത്രിം നിഃസ്പും
യത്‌പുണ്യം സമുച്ചാർജ്ജിതം വല്ല മയാ
ദത്രേനവ ലോകകാർബില;
പ്രത്യുഷ സ്ത്രീമഹർജ്ജിനോ ദശവൈല
~~സ്ത്രീ~~ പരാം വിന്ദതാം.
-

என கேட்டு கொடு விலை

புரூக்கு கண்ணி

1. ஸாக்ஷாத் ஸி.வி. (ஸுப்ராஸிலம் ஸாமீத்ருகா ராமாயினங்கள் ஸி.வி. ராமந்தி ஆகூட ஜீவிதச்சுறுது.) எடுக்க. பொலத்துண்ணாயற். ... 2-
2. மாவிள்ளுவட்டித். (பூமஸ்கா—மதிராயி சுவர்மேண்டிக்கீர்த் தோாம் ஸு மா ந து ந ர்ஹ மா ய று்.) விழ்பாங் தெரப்பித் தைக்கு? மேஙோங் எடுத் தே. ... 1-1
3. நாஞ்சிகி. (தை ஜப்பானிஸ்" செஷ்கம்.) டி 0-
4. மணிவிழக்கா். பூலை சுவரிது. பி.அறுகாலவழூி அங்குத்தாகா.

1-2

ராஜகேஸரிகால் (அாகிஷங்கிதிகால் மாத்தாஸ்யவழும் மஹாராஜாபி கீரதூங் பூ யா திதை கா ஸ சக்தாந்தாபுராக்கூங் ஜீவசுறிது 1-

குமலாலயா ஸுக்கூயிடேி,
திதிவகந்தூர்-1

